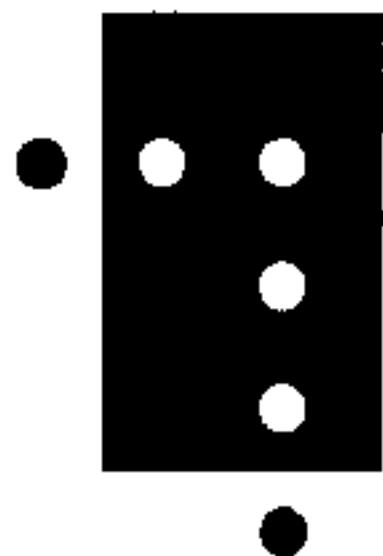

REF: 10 X

Nasjonalbiblioteket

Nasjonalbiblioteket

National Library of Norway

Rana Division

N-8607 Mo i Rana

Telephone: +47 75 12 11 11 Telefax: +47 75 12 12

LØGTINGS- TIDINDI

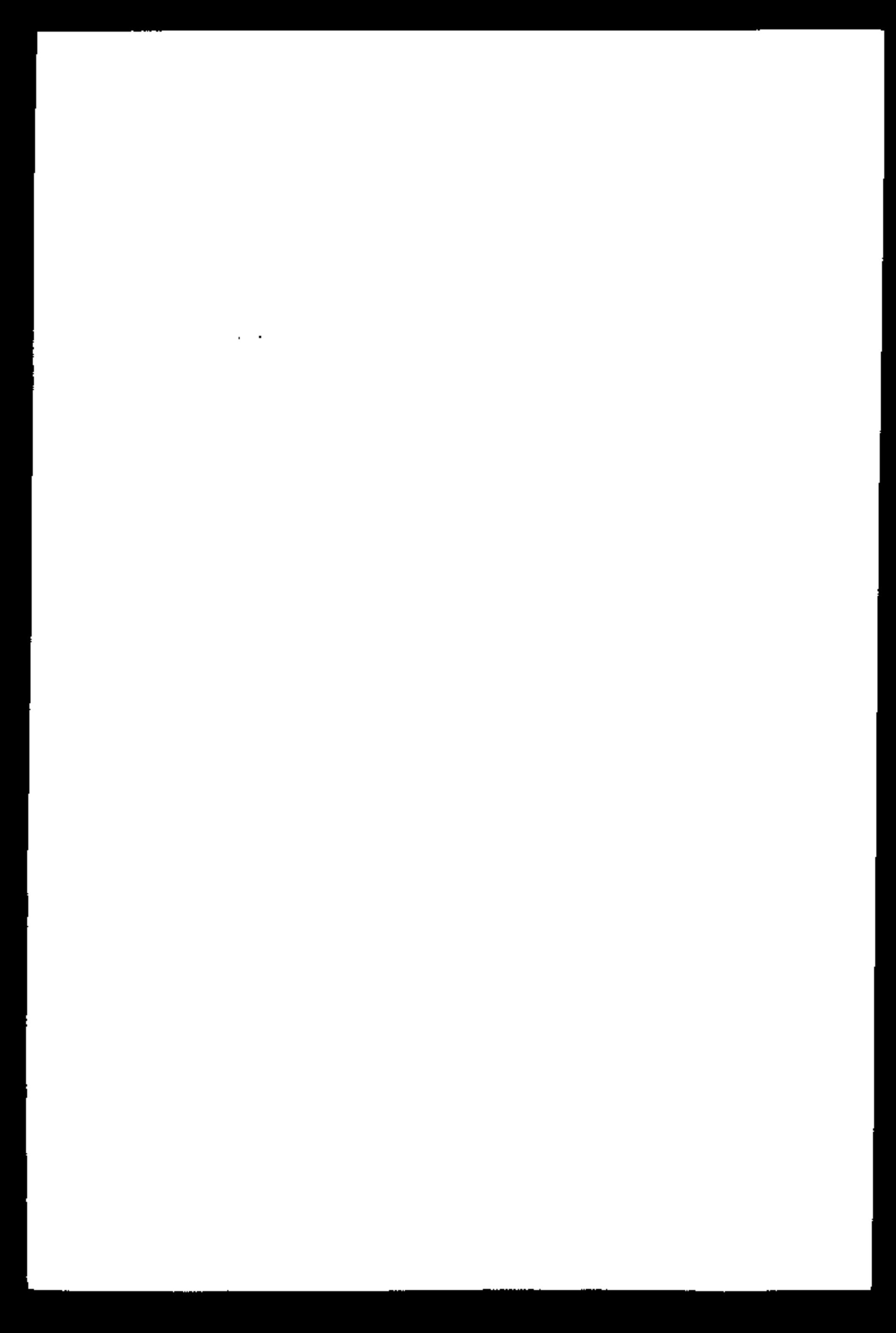
1959

Løgtingstíðindi

1959

T Ó R S H A V N

Prentsmiðja Dimmalaðtingar

JNNIHALDSYVIRLIÐ

GLAVSØKUTINGIÐ 1959

	Bla.
Tingsetingin	1
Tingmetnir	1
Frágreiðing frá lögmanni	3
Tingnevndir	11

LÖGTINGIÐ

Dagpeningur tingmanna	222
-----------------------------	-----

ALMANNAMAL

Forboð fyrir nýtslu av rúsdrekka á almennum veitslum	80
Kommunanna partur av socialum útreiðslum	86
Breyting í lög um fritilö við lón	126
Lög um offentliga forsorg	134
Lög um barnatílskot til einligar upphaldarar	138
Lög um barnaforsorg	140
Forboð fyrir sölu av tubboksvörum til börn	195
Landsellisheim	210
Pristalsviðgerð av arbeisfólknum	225

DÓMSMAL

Breyting í reitargangalögini	95
------------------------------------	----

LANDSFÝRISÆTI

Fyrispurningar til lögmann	79
" " "	82
" ", Landsstýrið	89
" ", lögmann	92
Landsstýrismá)	122
Fyrispurningar til Landsstýrið	182
Samsýning Landsstýrismanna	199

IV

FIGGJARMAL

Figgjarløgtingslög 1960/61	13
Landskassarúknaskapar	skjal I
Veðald fyrir lánum til húsabygging	17
Frágreiðing frá nevnd í tollmálum v. m.	21
Skattalóggávan	68
Broyting í gjöldunum fyrir handilsterðandi	71
Yvirtøka av hvalastöðunum við Ait og í Lopra	100
Skattafrádráttur	124
Yvirtøka av sildaoljufabrikkini í Kollafirði	173
Lög um skipagjöld	211
Broyting í innflutningsgjöldum	216
Skattur til landskassan	221

FISKIMARKSMALIÐ

Uppskot til samtyktar í fiskimarksmálinum	87
---	----

KIRKJUMAL

Figgjarættan fyrir kirkjugrunnin	165
--	-----

KOMMUNAL MÁL

Broyting í kommunalu skattalóginí	98
Eðn hjá sóknarstýrisfórumnum	125
Broyting av valreglunum til Tórshavnar býráð	178

LANDBÚNAÐARMAL

Uttanbiggjajárv	118
Frágreiðing frá millumtinganevndini í búnaðarmálum	121
Lán til jarðargrunnin	196

LANISTOVNAR

LÁNSABYRGÐIR OG LANDSKASSALAN

Veðhald av láni til Fuglafjarðar kommunu	43
" ", kommunulánum til havnahbygging	44
" ", láni til Vestmanna kommunu	54
" ", " ", Frøðbiar kommunu	56
" ", " ", Sands kommunu	57
" ", " ", telefonverkið	65
Åbyrgd av láni til Frøðbiar kommunu	174
Lán til vegabygging Fútaklett-Oyragjógv	180
Åbyrgd av láni til Skopunar kommunu	182
" ", " ", Tórshavnar kommunu	184
" ", " ", Klakksvíkar kommunu	201

" "	Lorvíkar kommuna	203
" "	Skála kommuna	207
Lán til vegagerð Oyndarfjørð-Hellurnar		224

SAMFERÐSLUMAL

Berghol á Borðoynni og brúgv um Hvannasund	20
Studningur til lendingar	37
Vegasamband Hvalba-Tvøroyri	38
Uppskot viðvíkjandi lendingum og vegum	40
Tunnel gjøgnum Borðoy	73
Gerð av Oyggjarvegnum	76
Lendingar	89
Nýtt strandfaraskip	103
Broyting í lög um fasta furleið	151
Uppskot viðvíkjandi strandfarasigling	188
Uppskot viðvíkjandi havnabygging	190
Streymurin	192
Vegir og lendingar	212
Keyp av skipi til vøruflutning innanoyggja	230

SJÓVINNUMAL

Broyting i reglunum fyrir lönjavningargrunnin	15
Broyting i fiskerilov for Færjernes	32
Undantaksloyvi til fiskiskap við snurruváð	35
Uppskot til avgerðar viðvíkjandi grýnlandsferð	41
Fiskirettindi í Grónlandi	78
Framhald av hvalaveiðuni	83
Broyting í lög um sjóvinnu	84
Broyting í minstulýmarskipanini hjá útróðratmonnum í Grónlandi	90
Broyting í lög um sjóvinnu	111
Endurnýgging av skipaflotanum	113
Stýrmanslærdómur v. nu.	128
Vrakaralógin	132
Minstaløn og viðbót til fiskaprísin	143
Studningur til bygging av stálfiskiskipum í Føroyum	157
Sjildavraking	159
Studningur til heimaútróður	161
Bygging og rakstur av flaka- og frystivirkjum	165
Vaktarskip	169
Pristalsviðgerð av minstaløn fiskimanna	171
Abyrgd av lánum til útróður í Grónlandi	198
Maskinlæra	200
Stórhvalaveiða 1960	205
Skipabygging	226

VI

SKÚLAMAL

Nýggj læraralögurlög	59
Ekspropriation til hægri skúla	96
Broyting í læraraskúlakeruni	105

TELEFONMAL

Hækking av telefongjaldum	48
---------------------------------	----

TRYGGINGARMAL

Tvungin jorðarfarstrygging	93
----------------------------------	----

TÆNASTUMENN V. M.

Lónir hjá landsins tænastumennum	185
--	-----

ÓTLENDISK MAL

Uppskot til avgerðar viðvikjandi fríhandilsáráki	42
--	----

VAL V. M.

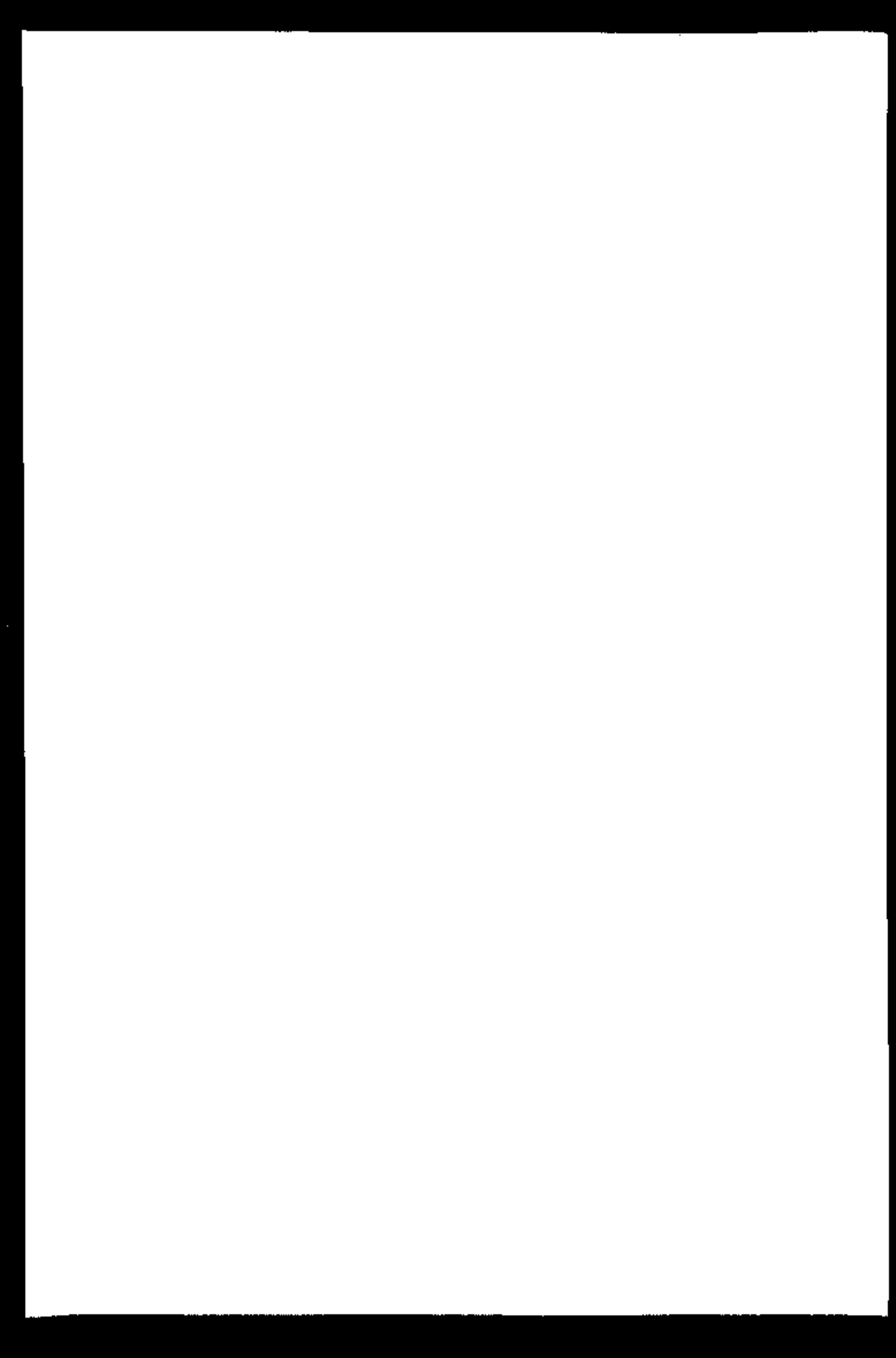
Val av álitismönnum og nevndum	149
--------------------------------------	-----

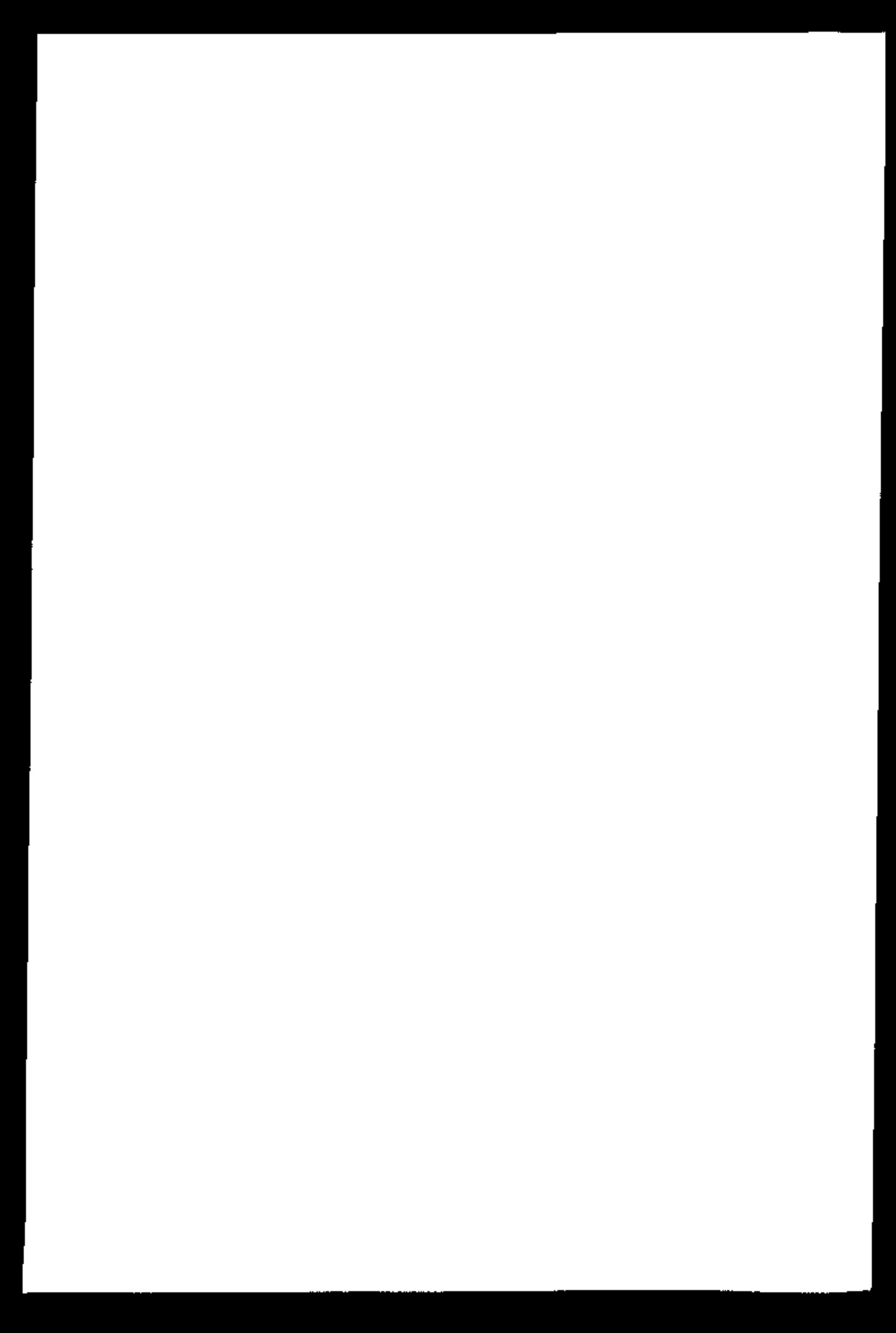
VERJUMAL

Verjuskylda	172
-------------------	-----

VINNUMAL

Marknaðaráætlunar	68
KioskJoyvi fyrir avlamin	69
Studding av vinnuligum framburði	153

Ólavssokutingið 1959.

1959, ólavssokudag kl. 18, var Føroya lögting sett. Tingformáðurin
frá seinasta setu, J. F. Øregaard lýsti, at ólavssokutingið var sett sambart
skriv legmans frá 10. juli 1959.

Tlugmenniniir eru hesir:

Hákon Djurhuus, Klaksvík, ff.
Johan Simonsen, " ff.
Poul Jacob Olsen, " jv.
Samuel Petersen, " sj.
Joh. M. Fr. Poulsen, Strendur, sb.
Jens Chr. Olson, Toftir, sb.
Frederik Hansen, Søldarfirði, ff.
Jógvan Høgnesen, Fuglafjørði, ff.
J. Fr. Øregaard, Gøtu, jv.
Poul Petersen, Tórshavn, ff.
Hans Iversen, Kvívík, sb.
Sigurð Joensen, Tórshavn, ff.
Leon Joensen, Sørvágt, sb.
Haldor Hansen, " jv.
Vilhelm Nielsen, Sandavágt, ff.
Trygve Samuelson, Tórshavn, sb.
Marius Johannesen, " sj.
Hanns v. Høgadalsá, " ff.
Kjartan Mohr, " fb.
Jacob Lindenskov, " jv.
Knút Wang, " ff.
Erlendur Patursson, " ff.
J. P. Davidsen, Sandi, jv.
J. H. Danbjørg, Porkeri, jv.
P. M. Dam, Tvøroyri, jv.
Dion Nolsøe, Vági, jv.
Hemming Jespersen, Tvøroyri, ff.
Niels Holm Jacobsen, Hvalba, ff.
Kr. Djurhuus, Tvøroyri, sb.
Andreas Djurhuus, Vági, sb.

Til tingformann var J. Fr. Øregaard valdur og til næstformann Sigrð Joensen eftir lutakasti við Joh. M. Fr. Poulsen.

Til tingskrivarar voru valdir Jacob Lindenskov og Jens Chr. Olsen. Jacob Lindenskov ottir lutakasti við Frederik Hansen.

Tingformaðurin bað tingmenn rópa eitt 9 falt hurra fyri kongi og eitt 3 falt hurra fyri Føroyum.

8. apríl 1980 voru Hilmar Petersen, Fuglaflørði, og Joen Joensen, Oyri, góðtiknir sum varamenn fyri Joh. M. Fr. Poulsen og Jens Chr. Olsen at taka sess á tingi so leingi.

Frágreiðing frá lögmanni á lögtingi 29. juli 1959.

Vinnunumstöðurnar.

Færtron hefur merkt og merkir umstöðurnar her á landi.

Um ikki hin stóra farleyssa fjöldin av okkara fiskimönnum hevði hafið atmetaður at komið til arbeidið um bord i íslenskum og óðrum útlendskum ekipum ella á landi í Íslandi, vildi hafið verið illa vorðið í okkara fíggjarsviðurskiftum seðastu árin.

Hetta er hvørjum manni greitt.

Men tá Íð so bakbresturin kom við, at íslendingar við útflytingini av sjómarkinum gjördu suðurlandsveiðina ómöguliga, og við, at teir við teirri ovurstóru valutaavgilt uppá 50 % veruliga eisint gjördn teimum hundraðtals færoyesk arbeiðs- og fiskimönnum ómöguligt at viona á landi ella við skipum í Íslandi, vóru vit átli fyrí einum tilíkum kasti sum at kalla síðri áður.

Aftrat hesum bakkastt komu versnandi marknaðarviðursklfti og minkandi fiskiskapur einsini aðrastaðni enn í Íslandi fyrí okkara egnu skip.

Vit kundu ikki líta á Ísland sum áður.

Vit máttu haya hópin av nýggjum skipum, skipum, sum kundu fara allar havleiðir.

Vit máttu vluva veiðirætt á nýggjum veiðiekjum.

Og vit máttu leggja allar árar umborð fyri at tryggja okkum viðast mögulligt sjómark við okkara oyggjar.

Landastýrið og ríkisstýrið hava í viðgerðini av eini heildarskipan til bygging og menning, liggjarliga og mentunnarliga av landi og fólk okkara sjálvandi tilkið við alt viðvíkjandi okkara sjóvinnu sum ein høvuðstáttin at loysa við stærsta skundi.

Viðvíkjandi endurnýggjan av okkara skipaflola liggar landið toluliga væl.

Í heildarskipanini er talan um eina minstu flægging oppá 50 millónur til línuskip tey fyretu 5 árin.

Benda flægging er hugsað soleiðis, at realkreditinstitutteit loenir tær 25 millónurnar, danaski fiskaríbankin 10 milliónir, lögtingið 10 millónir í studdningi og skipaðigararnir 10, sum egiopening.

Verður talan um flægging til stórar trelarar og onnur ena stærri fiskifær, verður serlig flægging at fáa til vega. Talan hefur verið um ein stóran trelara aftrat teimum, íð eru komnir, og sum eru í gerð, soleiðis at vilt í

besum ári og fyrst í komandi árl verða at fáa 5 stórar trölarar aftrat teimum, vit høvdu undan portugalströlarunum, altsa verða vit tá at hava 13 stórar trölarar tilsamana, umframt tveir minni umbygðar, ein diesel og ein oljufýrdan.

Afrat umreddu finansiering uppá 50 milliónir er tann skipan komin í lag, at danski fiskaríbankin, ið hefur singið 100 milliónir til arbeidis, skal virka eisini í Føroyum í same muni som niðri í Danmark við lánl upp til 85 % smóti, at skipsánari sjálvur rindar 15 % av kostnaðnum sum eglópening.

Henda uppiskoytisfinansiering danske fiskaríbankans kann verða okkum ein óførur stuðul.

Kominir av nýggjum línbátum eru 2 í ár. Framanundan eru 8 kominir. Heslir bátar falla fiskimönnum væl og sigast góðir í royndum. Ein hópur av umsóknum um lán og studniug til nýggjar línbátar hava verið til vildgerðar í landstýrinum. Stýrið hefur játtad studningslán. Nakrir nýggir bátar eru kjaltagdir. Føroya kreditinstitutt hefur mær kunnugt ikki liðugtvíðgjert allar umsóknirnar, men roynir at fáa gjort tað sum allraskjótast. Forútsæð, at kreditinstitutið lønir sín part skuldi vónlr verið fyri at singið í ár og nakað inn í næstu ár av línum bátum og kjallagdum bátum eitt tal, ið totast upp smóti teimum tjúgu -- um væl ber i hond kanska meiri. Felög og menn, ið eru frammil eftir at fáa línbátar, eru oman fyri tjúgutalið.

Tá ið talan er um nýtt veidioki og nýggj veldirættindi, hefur sjálvandi fyret og fremst verið hugsað um Grønland.

Landstýrið lör í beinanvegin, ið tað var sett, í samráðingar við ríkisstýrið og grønlendingar.

Fyribitsúrsliðið av besum samráðingum varð sum kunnugt rætturin tit at reka fiskiskap frá nekrum nýggjum havnum á Vesturgrønlandi. Harafrat varð tað gjort loyvilitg hjá 25 bátalögum at rógvu út á ávísum staðum juvbjóðis grønlendingar við avrelding til grønlandshandillin. Hesin samróður hefur ikki verlð roynjur áður og er tí illt at mæta um, hvat hann goymir av fyrimumum, um hann kann verða bíldin fram. Man tað er at vína, at hetta samarbeidi við grønlendingar kann verða lagt so til rættia, at tað veruliga verður at roynest sum ein vloningur, sum eitt gott nýtt økl í okkara sjóvinuu. Hitt almenna hefur tikið eitt ódnarlak. Tað er við landstýrisins veðhaldi og lánl Janskassans vegna, at hin stóri grønlandske útróðurin kom í lag.

Vit kunnu í stuttum síga, at tað sum so brádliga og bondskliga glapp okkum av hondum í Islandi, og sum kanska stendur fyri at farast okkum av veldirættindum elsin í øðrum londum, hava vit í bráðskundi reynt at lagt upp til at vína aftur í Grønlandi. Har eru í ár til útróðura við bátum frá landi og skipum eitt tal av monnum, ið totast upp móti tallum á teimum sum seinaðu árlni hava leitað sær vintu í Islandi á landi og við skipum. Allir, sum unna okkara fiskimönnum og landt væl, darra í spenninagi fyri, at hetta stórtakið við bátum og móðurskipum uppl í Grønlandi má fara at roynast okkum væl, so trongar sum veldigaturnar tykjast at fara at verða feroyingum aðrastaðni. Tessaverri hefur náttúruð ikki rikið við okkum uppl í Grønlandi. Har hefur í ár verið so óvanitga nágvur fær, ið hefur tarnað fiskiskapinum ikki bara hjá trölarum og sluppum, ið eru ikki komin meira enn uppi góðan helming av beetu árum áður, men færum hefur í stórum tarnað bátafiskiskapinum í t. d. Ravnsøyini Stóru. Afrat hesum óhappi frá náttúrunnar síðu er eo tað hent, at okkara bátar og skip hava mist ein part av fiskiskapinum við at biða eftir benzini og olju. Fyri sunnmi bátalag hefur henda bíðingin ikki

vara koste mistan fiskiskap, men mikla útreiðslu við at hava verið noydd at lata farmaskipið, tey hóvdu at flyta seg og viðfari og útgerð upp, eisini liggeja og blöa. Tilfikt, at telr ið hava ábyrgð av oljugoymslunum har uppi, ikki hava tær fyltar við olju og benzini, ták ið menn koma upp at byrja fiskiskap, má verða harðliga átalað. Tilfikt má ikki henda seg aftur. Tað kann belnungsvegin taka menn av fótum.

I Eysturgrónlandi sigst at verða nógur stórus og feitur flakur. Tað gleðilliga frettist, at føroyingar ikki aftra seg við at gera royndir har við. Ein sterri og tvínnar miðni „ekspeditionir“ eru við at gera seg til at fara upp bagnar at fleska. Allir føroyingar fylgja hesum royndum við stórusta athuga og vónum um, at tær fara at eyðnaest væl. Tær verða so ikki bara at týda nýtt veiðiski hjá feroyingum. Men við tað her kanska verður talan um at veiða stóran fisk ístaðin fyrir tann, sum glæpp okkum av honum við at missa Sudurlandið, kann okkara flakiskapur við Eysturgrónlandi koma at verða bjargingin lyrt okkara Spaniuhandil, sum bigartil hevor verið tann, ið hefur givið nægsta prísin, men som í lötni er í vanda vegna trovárra stóran fisk. Sum kunnugt krevur Spaniemarknaðurin stóran fisk. Og hann verður ringur hjá okkum at fáa um vit ikki fáa hann í Eysturgrónlandi.

Tað umrædda framtakið í Grónlandi er bara fyribils. Men ætlanin er at leggja doyðin á at fáa eina varandi nýskipað, ið kann verða at gagui bœði fyri okkum og grónlendingar. Við tí í hyggju verður farið til samráðingar við grónlendska landréðið og kommunurnar nú í august manad.

Sjómarkið.

Tað kann ikki dyljast, at útflytingin av sjómarkinum í Íslandi kom at raka feroyingar harðarl enn nakra aðra tjóð. Tað liggur beint fyri at hugsa, at vit feroyingar mega taka upp þainleidis samráðingar við fælendingar um at vinna aftur okkara forna veldicsætt í Íslandi, tyri ið hvussu er okkara skip, sum veiða við búki og greiðum, ið fælendingar og allar tjóðir mega ásanna eru meinaleysar fyri fiskastovnin.

At landsstýrið tekur uppaftur ynski sitt at koma í þessar samráðingar eru eyðvitað.

Nú, vit við útfluttum fiskimarki í Íslandi og helst einsi aðrastaðni við verða ríknir burtur av góðum gömlum fiskileiðum, brennur sjálvandi enn og meira á hjá okkum viðvikjandi okkara eigna flakimarki. Og landsstýrið hefur sjálvandi hetta í huga. Tað er so vunnið, at trýmilesáttmálin av 1957/67 er broyttur. Vit hava fengið 6 milla markið ístaðin fyrir trýmiflamarkið. Þessverri ber ikki til í heil atlægu at vinna kravíð um at máta sjómarkið út frá þeimum tímum millum ystu oddar og sker. Alfrat 8 millamarkinum hava vit fengið trý friðað ekir millum 6 og 12 milla markið. Henda friðingin er ávísu til av áricum. Hon er longst sunnan Stein. Tað, sum kanska hefur meast at týða í tí nýggja fyribilesáttmálanum ið bretar, er, at uppsagnarfresta er stytta við 4 árum. Meðan vit voru bundnir til 1967 av tí gamla sáttmálanum, kunnu nú vit verða leysir av sáttmála við bretar í 1963. Tað er einslín tað við nýggja sáttmálanum, at um bretar við alhelms samráðingum ella á sonnan hátt verða at ganga við til góðkenning av rúmari sjómarki hjá óðrum verða vit at vinna tað sama.

Arbeidsskapandi virkið.

Satt er tað, at okkara hjallur er á sjónum. Men júet til leikar so mikil á hjá okkum eisini at leggja árar um horð fyrir at fáa bygt upp allan tann idnað, íð skilagott skipaður elgur lífslíkindi hjá okkum. Stevnan elgur at verða, at vilt fyrst og fremst framleiða mest möguligt av okkara egnu nýtslu, og síðani lata tað, íð vilt hava at selja útlendingum, í fullt tilgjördum skili. Hetta royna alli skilagóð lond at gera.

I sambandi við hesum verður hugsað um allt ta rúgvuna, vit fum flyta av tilgjördum vörum, sum vit kundu virkað sjálvir, allt ta rúgvuua av epium, íð vit kundu framteitt sjálvir, allt tað ullina, íð fer óarbeitt av landinum heldur enn at vit skuldu haft so væl skipað heimavirk, at eingin ulla-lagdur fór av landinum óvirkaðor.

Vit elga kol til heimabréks og til elverk. Og vilt vita, at omansfyri og undir kolalinduorum hjá okkum finst virðismikil eldfastur leirur.

Tað má vera eitt málid hjá okkum at nútímansgera kolaframleiðsluna og fáa pening fyrir hin virðisluða eldfasta leirin.

Hetta hefur landsstýrið og ríkisstýrið ásannað, og er til nútímans kola- og leirnám við i teirri heildarætlan, íð landsstýrið og ríkisstýrið komu til sættis at fremja til uppbyggingar.

Nokur nútímans turkvirk hava vit. Men fessverri hefur í seluasta árinum verið stórir trupulleikar við at sleppa av við smáan turkaðan fisk. Hetta hefur borið við sær, at vónir til tey stóru turkvirkini sum arbeidse gevandi stuðlar, hefur ikki hildið seinasta ár. Og tað er hett at skilja, at tāið fiska-tilvirkningin, íð hefur verið høvuðsstuðulin undir arbeidnum á landinum hefur svikið, hava vit verið lyri stórum arbeidstloysl á flestu staðum, hæ ið ov mikil av arbeidi hefur verið áður. Nú kannka lýsir eitt alndur í fyrir at kunnas selja mesta partiu av okkara saltfiskaveiðu sum klippfisk í Italiu, Spanju, Grikkalandi og Brasillu. Men viðurskiltini á okkuru næstærsta klippfiska-marknaði Brasillu eru minui enn eo enn áltandi. Vónandi verður at batna í hverjum har. Men ein kanni verða fyrir einum bakbresti, áðrenn ein veit av. Men spáa salt- og klippfiskaframleiðsluna minni og minni markoða. Men so lengi sum vit veldilla liggja sun vit liggja, eiga vit at royna at verja henda marknað. Fryst fiskaflok vinna marknað fyrir sær kring allan knøttin. Tað er til eyðvitað, at vit megu bava henda veruleika í huga, nú ið vit eru farmir uudir risatek fyrir í mesta skuudi at fáa okkum so nýgv nútímans skip, at fiskimenn okkara ikki longri verða farleysir og noyddir av landinum aðrasteðni at fáa sær arbeidi. Spurningurin um bygging av risastórum frystivirk i hvarjari sóko hefur verið til ummælis hjá teimum, sum hava framleiðsluna í honum. Hesir leggja stóran dent á framleiðsluma av flaka, men halda at spurningurin um bygging av hesum risaverkum má búa, til tess vit hava tikið hitt fyrsta stóra taklð at fáa nútímans veiðiför. Teir halda vilt hava nóg stóra frystimegi til ta veldiuøgd, íð talan er um i dag við okkara heimaútróðri.

Laudsstýrið hefur tikið hesa staðu vinoulfsvamauna til eftirtektar fyrir í ár. Men tað er eyðvituð at vit eiga at standa fyrireikaðir til i bráðekundi at byggja fryst- og flakavirkini, íð eru neyðug fyrir at fremja helmafiskiskapin og fáa mesta vinningu av okkara fiskiskapið, eisini hvat íð viðvíkir at akþa arbeidi á landið. Landsstýrið er til vaktið á hesum øki og vil gera sitt besta fyrir at loysa flakaframleiðslusþurningin.

Flaka- og ferskfliskaspurnlogurin í sini heild leikar almikið á, í sam-

band við henda spurning standa selu- og landningarsíklindi í Bretlandi. Tað er ilt hjá fiskfiskavinnuni at bera 10%, tollin, til bretar hava lagt á fremmandan liek fyrir at verje sín egnu flakaframleiðalu. At feroyingar kunna vera og viðhvert hava verið fyrir skerdum landningarrætti rímar illa við gott vinarlag. Landsstýrið hefur bæði yvir fyrir danska ríkiestýrinum og beluleitðis yvir fyrir bretum sjálvum borlög fram vælgrundað ynski um at slæppa undan 10% verjutollinum og at fáa ikki minni sýndir enn fælendingar og aðrir viðvíkjandi landningarrætti. Hildið má verða á við hesum ynskjum og krövum, til tessa vit hava vunnið sýndir.

Teir 6 og teir 7.

Tað er ikki gott hjá smálondunum, ní lð tey skulu verða noydd at velja annaðhvort at vera við 6-landasamgonguni ella 7-landasamgonguni viðvíkjandi marknaðunum. Her ræður av sonnum orðiell: tekur tú meg her, skort tú meg har.

Áðrenn marknaðarspurningurin kom fyrir á ríkiðeig, hevði landsstýrið sjálvaði hævt hana til umhugsingar, og áðrenn Jóhann Poulsen fólkatingameður fór niður á ting at viðgera henda týdningarmikla spurning, var hana á fundi í landsstýrinum. Hansara stóða í fólkatinginum um fyrst at lata feroyingar verða uttan fyrir báðar samgongurnar er samsvarandi við landsstýristina fyribila stóðu. Og í hesum fari kann bara takaast fyribilestóða, til tessa endaliga er kastað.

Marknaðarspurningurin hjá okkum feroyingum er sum heild tíkin avgerandi fyrir líf og lagnu okkara.

Landsstýrið er til á einum málum um, at orkan má leggjast á at rekja henda tættin í okkara lífi, rekja hana til líta.

Havnar- og vegabyggingin.

Áðrenn valið samtykti tingið hins veldugu havnarbyggingarætlunar.

Landsstýrið gjördi sær greitt, at henda ætlan skuldi verða framd í komandi 10 árunum.

Men hon kostar ovur nógvi í mun til orku okkara, og um sunnlegurnar komu at snara sær tvoran og berast frá, kundi lætt komloð at staðloð á gjaldingsrevnunum, tákum byggjarbeidiðini skuldu verða framd. Landsstýrið hefur til í samrásingum sínum við ríkiestýrið um tilatru uppbyggingarilöguna tilkið henda möguleika við og byrgt fyrir, at henn skal henda. Semja er um, at landsstýrið við statstina ábyrgd kann, um tórvur er til tessa taka neyðugu lán til at greiða havnarbygglugarilöguna. Samavarandi besum er bæði á tingi og á ríkiðeig samtykt lög hesum tilgangarilánum viðvíkjandi. Somu legtingar- og ríkiðslögir snúgvir sær um 4 milliónir um érlid í 4 ár — heimilla legtingið at taka og ríkiðskoðan at veðhalda fyrir upplaskoytlalan at rínda legtingarilögudundringalán til enduroyggjum av skipafloðanum. Við hesum hjálparlögum aftrat til þeiningi, að settur er á figgjartíðina, og sum tingið annars hefur tekan til sama endamál, er tryggjast, at tingið kann verða meint at lúka sín part í veg- havna- og skipabyggingarætlunum.

Bergholsbyggingin.

Viðvíkjandi bergholspurninginum er at sige, at felagló Højgaard & Schultz er við at gera bergholaprojektið Hvalba-Tvøroyr. Tað vil verða lagt fyrir tingið, og vónandi verður tað eo vorðið, at tað verður mögulegt at fara undir tað beinanvegin soleiðis sum setlanin var í fjer.

Framhald av ravnagnanini av Føroyum.

Í teirri stóru uppbyggiugartjórnini, ið landsstýrið og ríkiastýrið vorðu samd um, vorðu um 20 milliónir til viðari útbygging av SEV og 6 milliónir til viðari ravnagnan av Suðuroynni.

Hænda tilsetlaða viðari ravnagnan fer nú fram bæði í Suðuroy og í SEV.

Millum fyrmunirnar við í Suðuroy at nýta færøyakt kol og fáa óavmarkaða kraft og nýta vatn við eini avmarkan til umleid 3 milliónir kWh metu komin menn, kommunurnar í Suðuroy hava tikið staðu fyrir vatnini. Men fleiri og fleiri har saðuri eru í døpurhuga vegna ta lítru vatnorkuba, tí vit liða í eini tið, tá ið elkraftarkravið er eo ómetaligt og vaksandi í hysrjum.

Healaveiðan

hefur verið reynd við miklu tapi seinastu árin. Líkindini at halda fram, hildu mena, ið hava haft reksturin í honum, ikki vera til stede. Tað hefur verið sum hvaturin hefur verið horvin eila tikið heilt aðra gongd langt av okkara leiðum. Hetta er mikil spenn og eitt vónbrot.

Sjúkra- og sinnissjúkrahúsbyggingin.

Í framhaldi av mongum samráðingum við ymisk ríkiastýri var semja um, at innan fyrir 5 ár skuldu setlaninar viðvíkjandi bygging av sjúkrahúsum í Klaksvík, og landssjúkrahús og sinnissjúkrahús í Havn verða framdar. At loyesa hessa risauppgávu krevjaast 23 milliónir. Tær 17 milliónurnar til sinnissjúkrahúsað verður staturin at bera einsamallur, meðan útreiðslurnar til bygging av landssjúkrahúsini og sjúkrahúsini í Klaksvík verða goldnar helvt um helvt av stati og lögtingi.

Landsstýrið vil vera vaktið í strembánini at fáa framt hænda miklu tatt í heildarsetlanini.

Fólkapensjónar- og avlamispensjónarspurningurin,

þó var ein tattur í stjórnarflokkana sunngongu var loystur í seinastu setu. Semja var einni millum stjórnarflokkarnar og ríkiastýrið, at tey skir í teirri sosialu forsegjini sum ikki vóru á hædd við viðurskiftini á landinum niðri, einni verða at gerast javnogóð við viðurskiftini niðri. Við tí endamáli situr nevnd og ger uppskot til neyðugu lógsarbötingar, Hesar ábøtur vil landsstýrið leggja nær nær at fáa framdar skjótast mögulegt.

Tá ið tað er gjört, kann av sonnum verða sagt, at vit eru komin væl fleiðis í teirri sosialu forsegjini her á landi.

Húsbýggiláusspurninguin

var ein tætturin í samgongusemjuni millum stjórnarflokkarnar.

Laudsstýrið vil i hest setu leggja fram lógaruppskot til ávegis loyan av hesum spurningi.

Flogsambundið við útheimin

og innanoyggja hefur landstýrið verið i samrágingum um við ríkisstýrið.

Sum viðurskiftini eru i dag halda með, ðó kærir eru flúgvíngini viðvíkjandi, at Sandoyggja hefur besta eki til flúgvuvelli, ðó óytuligur er til landingar av stórum maskinum. Men so eru tað liktodini at koma úr Sandoynni skjótt og undir tryggum og góðum umstæðum, men her er ikki án væi vorðið.

Annaðhvært bygt verður aflat i Seyrvággi, har ðó menn ikki dáma innflúgvíngarviðurskiltini án væl sum á Sandi, ella á seinastnevnda staði, verður talið um miklan pening, neyvan undir 20 milliónir.

Athugin hjá ríkisstýrinum eins og hjá landstýrinum fyrir at fáa ein nútímanes flúgvívoli og flogaamband við útheimin er alstórar. Spurningurin er þára, um besin peningaspurningur kann verða loystur, samstundis sum farid verður undir so nógvar aðrar miklar uppgávor.

Landstýrið vil so undir ongum umstæðum liggja á bólí i hesum mál.

Viðvíkjandi flogsambandinum innanoyggja verður kansks helikoptarid flögfarið, ðó verður at loysa henda spurning.

Sjóverjuskip

við tveimur hellkoptarum er settanin at fáa til Føroyar innan fyrstu tyey árin.

Við hesum hellkoptarum verður so høy at royna, hvørja nyttu, ðó teir kunnu gera ber hjá okkum.

Ein hefur loyvi at hava tær bestu vónir.

Landstýrið vil fáa innanoyggjallúgvíngarmöguleikarnar kannadaðar og royna at fáa hessa flúgvíngina fremda so skjótt sum möguligt.

Ein nýggjur „Smíril“

má verða fíngin til vega. Honum er alstórt tørvur á. Landstýrið vil i hesi setu leggja fram fullsíggjajóð uppekkot um bygging av einum nýggjum strandfaraskipi ístaðin fyrir gamla „Smíril“.

Jarðarbrúkið

má haldast at vera hættisliga aftariaga, hættisliga fyrir okkara komandi settarlið, ðó verður at trúta grunmeti og mjólk og aðra græði, um ikki elthvært munandi verður gjert til øking av tí, ðó jørðin kann geva.

Ein jarðarbrúkaumskipan til úvtalu av nútímans amboðum í sambandi við eloi umskipen av selu og keypt av búnaðarverrucum ájavnt við, hvussu meða hava skiptið seg í frammalsagastandandi leoddum er ein spurningur, ðó hefur landstýrisins allarstóratu interesse.

Telefonsambandið

er ikki fullfiggað.

Fyri at kunnna hælda fram við at nútímanagera telefonverklið og útbyggja tað, er neyðugt hjá verklum at fáa nýgjjan pening til fleggingar.

Landsstýrið vil i hesi setu koma fram við uppekkoti um lán heasari útbygging og nútímanagardan viðvirkjandi.

Studentaskúlin

við kostdeild er nú avgjördur at verða lagdur í Hoyðslum. Hitt fyrireikandi nivelleringsarbeidi fer fram har uppi. Peningsapurningurin skuldi verið á leið at verið loystur. Vónandi vilja mann við mentum og peningi ikki aftra seg við at keypa obligatlónir ella beinleidis læna til byggingina, um skuldi komlo at trofis við peningi í seinasta endanum.

A nýggjum fólkaskúlabygningum

er enn í mengum stöðum mikil tervur. Nógvir nýggir skúlar eru bygdir, aðrir eru í gerð ella í umbúna.

Landsstýrið kennir tað sum skyldu sína at vera við til at skapa okkara fólk í hin besta fólkaskólan, ið er möguligur ber á landi, eins og tað er fagið yvir at vera við til at skapa ein serliga góðan skúlastak fyrir fólkaskúlabörn í seinastu skúlaárunum.

Læraraskúlasprungurin,

þó hefur verið til umraðu í gjögnum langa tíð, men stöðugt er óloystur, leikar meiri á nú enn á nokrum sinni. Landsstýrið vil tí taka hann til realitetsviðgerð til eins endaliga loysa samatundis sum studentaskúlin verður bygdur.

Árið tók seg upp við lönarstríði ella stríði um frítið við lén.

Fyri at bjarga arbeidsfríði og veita lískimonnum samsír voru stjórnarflokkarnir samsír um fyribils at játta lönjavningargrannlnum 1 millión sum stuðul til ríndan av frítiðarlösinl, men kortini treytað av, at arbeidsfríður varð í 2 ár.

Henda játtan kravdi nýggja löntokulög.

Tað liggur so á hesum fríði, um grunurin fær millíónina, og fyri fríðlum ráða partarnir, sum voru í stríði.

Hesin vinnufriður týðir almikið fyrir endnorúggjantua av okkara skipaflofa við tað, at hann hefur so stóra ávirkan á hugið bjá mobnum at fáa saer skip.

Um radarstöðina varð mikill blástur. Men har var roykur utan grind. Menun flestir ásanna nú, hvassu jö laufið liggar, og arbeidið fer fram í náðum og fríði.

Tað, jö farid er av árlaum hefur vinnuliga horlð út av lagl illa í band. Árið er mísaydnad bjá okkara Íslandsmonnum, bæði telnum, sum voru til landa og við fælandakum skipum, og telnum, sum voru á Suðurlandinum við færøskum tröllarum og sluppum. Trolfiskeskapurin í Grønlandi eins og flekkskapurin hjá flestu færøsku sluppunum kom sum sagt at vera heilt mísaydnadur í Grønlandi.

So daptur innlegguliga sum árið higartil hefur verið, vóna vit kortinu, at endin fer at roynast betri, at vlt verða at sleppa undan einum fellisári.

Bólin er í bjallinum, og vit hava sum sagt bjallin á sjónum. Har megu vit heinta okkara föði og heldaligu lívævni. Og stevnan hjá landstýrl og tingi má til vera, sum nú liggur, hin eina:

Meiri og meiri av arbeiðsamboðum, skípum og virkjum á landi í samband við fiskivinnuna og teimum ráevnum og tilfari, sum finst heima hjá okkum sjálvum.

Víðast mögulig arbeiðsöki og rættindi, fyrst og fremst í Grønlandi og helma hjá okkum sjálvum.

Eina holla menning og speking av okkara sálarligu og likamsligu evnum til avreksverk fyrir land og fólk!

Fastar nevndir og aðrar.

Figgjarnanevndin: J. Fr. Øregaard, Samuel Petersen, Andr. Djurhuus, Johan M. Fr. Poulsen, E. Patursson, S. Jeensen og Poul Petersen. *Tiltaksmeðan:* J. P. Davidsen, P. J. Olsen, Tr. Samuelsen, Hans Iversen, Fr. Hansen, Hanus við Høgadalsá og H. Djurhuus.

Umsóknanevndin: J. H. Danbjørg, L. Joensen og Fr. Hansen.

Landsstýrismálakevndin: J. Fr. Øregaard, H. Iversen og E. Patursson.

Fiskivinnanevndin: Poul J. Olsen, P. M. Dam, Jens Chr. Olsen, J. Høgæsen og Niels Holm Jacobsen.

Telefonnevndin: Haldor Hansen, J. P. Davidsen, Hans Iversen, Vilhelm Nielsen og Hemming Jespersen.

Marknaðanevndin: J. Fr. Øregaard, J. Høgæsen, E. Patursson, A. Djurhuus, Haldor Hansen, Jens Chr. Olsen og H. Djurhuus.

Skólannevndin: J. H. Danbjørg, M. Johannessen, Leon Joensen, Hans við Høgadalsá og K. Wang.

Kiosknævdin: Jeus Chr. Olsen, S. Joensen, Vilhelm Nielsen, Samuel Petersen og J. Lindenskov.

Rådrekkannevndin: Jens Chr. Olaen, S. Joensen, Vilhelm Nielsen,
Samuel Petersen og J. Lindenskov.

Løgarnevndin: Samuel Petersen, J. Fr. Øregaard, Tr. Samuelsen, S.
Joensen og Poul Petersen.

Socialanevndin: J. Lindenskov, Dion Nolse, Johan M. Fr. Poulsen,
H. Jespersen og K. Wang.

Bunadanevndin: H. Iversen, S. Joensen, J. P. Davidsen, Haldor
Hansen og Poul Petersen.

Kommunalanevndin: Leon Joenseu, Poul J. Olsen, J. H. Danbjørg,
Frederik Hansen og Vilhelm Nielsen.

Havn- og veganevndin: H. Iversen, A. Djurhuus, J. Simonsen, Fr.
Hansen, Haldor Hansen, J. H. Danbjørg og H. Djurhuus.

Nevnd viðv. strandfara sigling: Haldor Hansen, S. Petersen, V. Nielsen,
Fr. Hansen og H. Iversen.

1. Figgjarløgtingslög 1960/61.

Ár 1959, 4. august legði K. Djurhuus landsstýriðmaður fram uppskot til figgjarløgtingslög 1960/61.

1. viðgerð 23. februar 1960 og 29. mars legði figgjarnovndin fram uppskot til broytingar, sum innlæmðar eru í uppskotið (smbr. skjal 2).

Formaðurin legði fram soljóðandi minnilutaállit frá Poul Petersen:

Minnilutlu (Poul Petersen) loyvir ær at gera fylgjandi viðmerkingar til fyrilliggjandi uppskot frá meirilutanum í figgjarnovndini:

Í tvey ár frá 1. apríl 1958 til 1. apríl 1960 hefur figgjarlógin vaksíð við 6 mill. kr. frá stívum 15 mill. kr. í 1958/59 til stívar 21 mill. kr. í 1960/61.

Meginparturin av þeum vökstri fer til forbrúkið í øktum lónum og øðrum almennum veitingum, meðan bort eru viðfáningur fer til vinnulígar fleggingar, ja elnastakar lógbundnar útreiðslur eru undirmettar og hava verið tað uppá 2. árið m. a. undir § 18—2 (havnagerð samsvaraði havnaætlunar frá 1958).

Eftir okkara tykki skuldu tær vinnuligu fleggingarnar átt fyrimunin enn eins tóð framkvír og harafrat bera vit óttu lyri, um henda gongdin heldur fram, at ein vaksandi dýrtíð verður endin.

Um innlökskeiðuna í fyrilliggjandi uppskotl er at eiga, at meginparturin av landsskássans innlökkum standa í øktum forbrúki, eftirsum tollurin er mettur at gevá væl uppi 18 mill. kr.

Fólkaflokkurin ynskir í þessum viðfangi at gera vart við hæsti hættlinnu viðurskiltir í figgjarpolitíkkinum.

2. viðgerð 30. marts.

Formaðurin legði fram soljóðandi broytingaruppskot frá Haldor Hansen o. fl.:

Í staðin fyrir nevndarinnar uppskot í § 18.5: „Flogvellið“ og í danska tekstinum: „Flyvepladeen“ verður sett í fóroyaka tekstinum:

„Til vegin Fútaklett—Oyragjógv“
og í danska tekstinum:

„Til vejen Fútaklett—Oyragjógv“.

Viðmerkingarnar í báðum tekstunum gange út.

	§§ 15 og 16	samt. 16—0
	§ 17	— 21—0
broytingaruppkot	§ 18	— 22—0
	§ 18 so broytt	— 21—0
	§§ 19—87	— 16—0
	§§ 1—14	— 16—0.

3. viðgerð 31. mars 1960.

Formaðurin legði fram soljóðandi broytingaruppkot til § 21. 4:

í § 21—4: Sjómansheim utanlanda (viðm.)

Sømandshjem udenlande (ann.)

verða kr. 35.000 broyttar til kr. 45.000.—.

Munur (balance) minkaður við kr. 10.000.—.

Viðmerkingar:

Játtáðar eru kr. 76.000 í studningi at flyta sjómansheimið í Føroyingahavnini lengur inn í fjørðin. Kr. 10.000 voru veittar í 1956/57, kr. 30.000 eyka í 1957/58 og restin skuldi veitast við kr. 9.000 árliga í 4 ár, fyrstu ferð 1957/58. Hetta er so 4. og seinasta rata. Hertil komur eykasudningur 1. rata a kr. 10.000 til sjómansheimið í Føroyingahavnini av 5 árajáttan og 1. rata a kr. 5.000 til fiskarabehmið í Ravns Stóroynni av 4 árajáttan og kr. 10.500 í rakstrarstudningi til arbejðið i Føroyingahavnini og Reykjavík og kr. 10.500 í rakstrarstudningi til arbejðið i Vestmannaeyum, Aberdeen og Ravns Stóroy.

Anmærkninger:

Der er bevilget kr. 76.000 som tilskud til flytning af sømandshjemmet i Føroyingahavn længere ind i fjorden. Resten skulde ydes med kr. 0.000 årlig i 4 år, førete gang 1957/58. Dette er således 4. og sidste rata.

Hertil kommer ekstraordinært tilskud 1. rata a kr. 10.000 til sømandshjemmet i Føroyingahavn af 5 árig bevilling og 1. rata a kr. 5.000 til fiskerbjemmet i Ravns Storø af 4 árig bevilling samt kr. 10.500 som driftstilskud til arbejdet i Føroyingahavn og Reykjavík og kr. 10.500 som driftstilskud til arbejdet i Vestmannaeyar, Aberdeen og Ravns Storø.

Og í § 6 verðnr skotid inn:

§ 6.3: Hvalastedirnar,

1. inntekur	kr. 10 000. —
2. útreiðslur	— 10 000. —

§ 6.3: Hvalstationerne,

1. indtægter	kr. 10 000. —
2. udgifter	— 10.000. —

§ 6.4: Sildaoljufabrikkin.

1. inntekur	kr. 5.000.—
2. útrelðelur	— 5.000.—

§ 6.4: Sildeoliefabrikken.

1. inntægter	kr. 5.000.—
2. udgifter	— 5.000.—

Broytingaruppskotlð samtykt 17—0.

§ 21.4 so broytt — 17—0.

§ 6 16—0.

Lógaruppskotlð sum heild samtykt 17—0.

2. Broyting í reglum fyrir lönjavningargrunnini.

Ár 1959, 31. júlí legði K. Djurbuus landstýrslamaður fram aðsjóðandi

UPPSKOT

til

lagtingslög um broyting í lagtings-
lög nr. 18 frá 29. marts 1952 um
avroking og lönjavningargrund

v. m.

§ 1.

Uppi petti 2, stk. 4 í lagtingslög
nr. 18 frá 29. marts 1952 eftan á
„avgard“ verður sett: „gjögnum
stýrlð fyrir lönjavningargrunnin.“

§ 2.

Henda lög kemur í gildi beinan-
vegin.

lagtingslov om ændring i lagtings-
lov nr. 18 af 29. marts 1952 om
afregning og lønregulering
m. m.

§ 1.

Til stk. 2, 4 i lagtingslov nr. 18
af 29. marts 1952 eftir „bestem-
melser“ fæjas: „gjögnum styret for
lønreguleringsfonden.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Stýrið fyrir lenjavningargruunin hefur 16. í hesum skrivnað landsatýrinnum soleiðis:

„Tá grunninum verða álagdar stórra byrður sum árinl ganga, heldur nevndin tæð vera akyldu sína at nesa eftir, at peningur, ið óvmarkaður er til brúks, verður at rökka sum best.

Tessavegna loyva yit okkum at skjóta upp:

at í reglugerð nr. 25 dagf. 8. maí 1958 § 2, 3. petti verður seinasti setningur:

„og hvarumframt tveir dagar eyka“
strokinn,

Hví?

Tí henda skipan virkar óraettvist:

- a) teir, ið sigla langar túrar, fáa minst.
- b) Á ísfekasigling fáa teir, ið sigla t. d. 5 stuttar vánatúrar, 10 eykadagar, ið ikki standa í nakað tilfali til algilingstíðina, og
- c) skipanin er dýr, o. u. 110.000,00 kr. fyrir 1958.

og í § 4, 1. petti:

„til hann er arbeidsferur“
strokinn og í síðan verður sett:

„eftir nevndarinnar aðgerð“.

Hví?

Tí

- a) tann fyrra orðingin hefur flagið menn at trúgva, at teir eiga hjálp hiðani, til teir eru arbeidsferur aftur óavmarkað og av besum standast dýr sakarmál.
- b) Tann fyrsta setlan við best skipan var at bjálpu mannum, jö av arbeidi umborð ella illveðri komu til skaða, men er hetta so við og við komið at umfeyva allar sjúkur, sum krím, kronisk brek, ellisvomm o. m. a. og tessavegna eru allar rammur sprongdar. Tæð kann nevnað, at fyrl tey fyrri árin lá sjúkrayðbótin um 10 – 20 000 kr., meðan hon fyrir 1/4 1958 – 31/3 1959 liggur um 120 000,00 kr.

Fyrl at gera hesar broytingar í reglugerðini, verður tæð neyðugt at biðja háttvirda landstýri leggja fyrl tilgangið hessa lógarbroyting til kunngerð nr. 16, dagf. 25. júní 1954:

Uppl seinasta setning í § 7 verður at akoya:

... „gjögnum stýrið fyrir Lenjavningargruunin.“

Visandi hertil loyvir landsslyrið sær at leggja fram lógaruppskot samsvarandi.

1. viðgerð 4. august og 30. oktober legði fiskivinnuveindin fram notjóðandi

AJIT

Landstýrið hevur lagt málid fram á ting og kom tað til 1. viðgerð 4. august og var beint í fiskivinnuveindina.

Nevndin hevur viðgjert málid og flingid fram ymsar upplýsingar millum annað frá stýrinum fyrir lönjavningargrunnini.

Meirjutln (Jens Chr. Olsen, Haldur Habsen, Poul Jacob Olsen og Niels Holm Jacobsen) mællr flinginum til at viðtaka uppskot landstýrisina óbroytt.

Minnilutin (Jógvan Høgnæsen) setur elnki uppskot fram, men holdur seg til stöðuna, sum Frederik Hansen hevur tikið í nevnd lönjavningargrunnsins um ikki at broyta reglurnar fyrir grunni.

Beint aftur í nevndina 31/10.

3. Veðhald fyrir lánum til húsabygging.

Ár 1959, 31. juli legði lagmaður fram soljóðandi

UPPSKOT

til

**legtingslög um veðhald fyrir
byggilánum.**

**lagtingslov om garanti for
byggelån.**

§ 1.

Endamállið við hessi lög er at fáa til vega megleikar fyrir rimiliðari og samfélagsgagniliðari bygging í Føroyum, bæði viðvíkjendt vaniliðari húsbrygging og bygging til fðnað.

§ 2.

Landstýrinum verður helmiit landekassana vegna at veðhalda fyrir byggilán, sum verða veitt av pen-

§ 1.

Formålet med denne lov er at skaffe muligheder for bedre og mere samfundsnyttigt byggeri på Færøerne, såvel hvad angår almindeligt boligbyggeri som industribyggeri.

§ 2.

Landstýret bemynndiges til på landekassana vegna at gara utere for byggelán, der ydes af pengeinstitut-

ingastovanum í Føroyum, Danmark og aðrastaðni undir fylgjandi sýrliti:

- 1) Veðhaldid, upp í 85 pct. av ognarinnar lánvirði, kann verða gildi fyri prioritetslán, ið eru uppreykjandi, og sum eru tryggjed við pant aftan á 1. prioritetslánin, tó ikki meira enn fyri tilsamans 75 pct. av ognarlonar lánvirði.
- 2) Við ognarinnar lánvirði skilat tað virði, ið hezin nýgjördi bygningur hevur í handli sambart virðisimetan, ið er gjerd vegna láni. Lánvirði má korklini engantfö verða sett hægrí enu grundvirði altrat byggikostuðinum.
- 3) Tær nærrí treytirnar fyri láninum verða at seta av landsatyrinum, serliga viðvikjandi reutuhæddini og avdráttartíðini.
- 4) Hæddin av til veðhaldi, landskassan átekur sær sambart heza lög, verður ikki at faru upp um 2 mill. kr. fyri hvort fliggjarárið.

§ 8.

Henda lög kemur í gildi belnan-
vegio.

Viðmerkingar:

Lánimöguleikarnir í Føroyum seðhúsbyggingini viðvikjandi saman-
borið við Danmark eru vánaligir.

Á teim stórru plássunum er möguligt at læna frá sparikassa móti 1. prioritets pantfrætti upp til 40% av byggivirðinum til 5% i rentu at afturjálda yvir 15 ár, tó ið talan er um timborhús og yvir 20 ár, tá ið bygt er í beton. Herafrat veitir banki, 16 eins mest í Tórshavn, 50% av til sparikassan bevir latið, til 6 pct. rentu + 1 pct. í provisión árliga móti tingilsnum skaðaleysbrævi og utan kaution. Í smábygdum eru möguleikarnir fyri byggiláni enn teprari. Lagt verður tó aðrat, at sparikassar móti panti í jörd veita lán til $4\frac{1}{2}$ pct. i rentu at afturjálda yvir 20 ár.

Seinru árinu hava vist eina flyting frá smábygðum til tær stórru, ja eo at sige bert til tær stórstu. Her hevur húsatrotið ti verið stórt. Við teimum lánimöguleíkum, ið eru, hevur privata húsatbyggingin ikki kunna loyst húsaneyðina, og kommunurnar hava ikki bildað seg vera fótar fyri at taka uppgávuna uppá sig. Nogvir av teimum, sum bósst heci tröngu vilkor eru farnir undir bygging, hava bert verið mentir at loyst tað, sunn stórstí tórvur hevur verið á, at fáa sær tak yvir høvdið. At góð, vekur og bugnalig hús verða bygd undir tilíkum umstæðum er ikki væntandi, fó besta fall má hetta

ter på Færøerne, i Danmark og andre steder, når følgende tages i betragtning:

- 1) Garantien, der højst må andrage 85 pct. af ejendommens láneværdi, kan ydes for prioritetslán, der er oprykkende, og som er sikret med pant efter 1. prioritetslånet, dog ikke mere end for højt 75 pct. af ejendommens láneværdi.
- 2) Med ejendommens láneværdi forstås den værdi, som den nyopførte bygning har ved salg ifølge vurdering, der er foretaget i anledning af lånudlelse. Láneværdien må dog aldrig ansættes højere end grundværdi og byggeomkostninger.
- 3) De nærmere betingelser for lånet fastsættes af landsstyret, især hvad angår rentefod og afdragstid.
- 4) Størrelsen af den garanti, landskassen yder ifølge denne lov, må ikke overstige 2 mill. kr. for hvert finnsár.

§ 3.

Denne lov træder straks i kraft.

bíða til seinri, tā so dánt er komið uppundan aftur sítaná fyrsta og tyngsta takið; hetta er dýrur mál til byggja uppá.

Í Danmark hefur tað almenna, bæði statur og kommunur, veitt manndi hjálp í sethúsbyggingini. Í Føroyum var talan um, at Færøernes Realkreditinstitut eisini skuldi taka hessa uppgávu uppá seg, men hefur stovnurin ikki eun, nú hana í stórum luttekur í endurnýggingini av fiskiskipaflostanum, kunna lyft uppgávuna. Royndit hava eisini verlō gjördar at fáa kreditfelag í Danmark at viðka Jánivirki teirra til Føroya, men eru hesar royndir ikki enn komnar á mál.

Hvussu nögv húsbýggingiu er í Føroyum eru eingi hagtöl fyri. Í 1955 voru fyrispurningar um hetta mál sendir til allar kommunur her. Eftir teimum upplýsingum, ið inn komu, kann sethúsbyggingin setlast til um 8 mill. kr. um árið.

Fær landsstýrið möguleika fyri at veðhalda fyri um 35 pst., kunnu ivaleyst flestir av teimum hjálpast, ið hava tað torførast við at fáa byggilán úr banka, útgyvir lán frá sparikassa.

Viðvíkjandi idnaðarfyrítokum er tað so, at möguleiki er bjá hesum at fáa byggilán frá handelsmlóisteriet eftir lög um lán til Idnaðarfyrítokur nr. 190 frá 29. maí 1952. Hóast hesi góðu og lagalligu lánivilkor, kann hugsast dömi, har neyðugt er, at landskassio má lutteka í byggiflaansieringi, smbr. lægtingslög nr. 12, 20. mars 1958 um lán til smærri frystihús; henda lög er bert galdandi fyri figgjarárið 1958/59 og 1959/60.

ad § 1. Táð sagt verður, at endamálið er at skapa „möguleikar fyrir rímilligari bygging“ viðvíkjandi m. a. húsbýgging, so líggur í hesnum, at tað bert er ætlanin at hjálpa til at útvega fólkis so mikil av búsurúmd, sum verður hildið neyðugt. Vil onkur byggja sær sterri hús enn hetta, so fer hann ikki veðhald fyri ta bygging, sum líggur utan fyri hetta mark. Annað er tó, táð talan er um at byggja ráðhús ella fleiri fbúdir í sama húsl.

Tað er bert talan um at atyðja ta bygging, ið kemur, og ikki ta, sum er farin fram.

ad § 2. Veðbald kunnu bert verða givin fyri lán, ið eru tryggjað við panti í fasta eigiodóminum omanfyri 40 pst. og ikki yvir 75 pst. av virðinum. Tað verður ikki talan um at veðhalda fyri tey vanliga sparikassaláunini. Maður má tí fyret útvega sær 40 pst. í láni, og er tað honum neyðugt at læna meira, eru möguleikar fyrir veðhaldi.

Táð landskassan veðheldur fyrir lán, er tað óáttúrligt, at hetta fær sína ávirkan á bæði útlánsrentuna og svadráttartíðina. Æðanu er, at landskassan fyrir veðhaldið tekur sær eitt gjald, bæði til ríðan av fyrirsitiugarútreiðslum og til dekuing av risiko.

ad § 3. Til fyrireikningar er tað neyðugt, at landstýrið fær 1—2 mánaðir.

1. viðgerð 5. august og málið beint til figgjarnevndina.

4. Berghol norð um Fjall á Borðoynni og brúgv um Hvannasund.

Ár 1959, 5. august legði tingmaðurin Poul J. Olsen fram sambærandi skriv:

Í tingsetuni 1957/58 lagðu bæði Ríkard Jacobsen, lagtingsmaður, og Hákun Djurhuus, lagtingsmaður, báðir tingmeð fyri Norðoyar uppkot fram á lagting um at gera fyrireikningar og fara undir at gera berghol norður um Fjall á Borðoynni eins og brúgv um Hvannasund fyri at sambinda Borðoynna og Viðoynna.

Elnki spurdist burtur úr málum á hesum sinum; men ták málid er av alstórum týdningi og eltt lívneyðaynjarmál fyri bygdirnar norðanfyri Múlan í Norðoyggjum, loyvi eg mær at reisa málid av nýggjum og heita á háttvirda landsstýrið og háttvirda lagting um at taka málid til viðgerðar og við vælvild taka undir við uppkotinum.

Eystantfyril Múlan í Norðoyum búgvæ i dag umleið 1000 fólk; men av tí vánaliga sambandum við Klakksvík og aðrar leiðir bava flestu bygdir verið í stórarri minking toy seinni árin.

Bygdirnar bava flest allar nógvan góðan seyð, stóra innmark og í staðnum eru alra bestu líkindi fyri landbúnaði í stóri mál. Góðar hava útróðraleiðirnar verið, men hin tørvandi úthyggjjanlo og sambandið við Klakksvík hefur í flestu staðum gjört heitta til einu viðfáning. Afrat hesum kemur at fuglur — lomvigi, lundi og havhestur, kann veiðast í stórum mengum. Her kann verða talan um stóran frumburð og stóra úrtøku, bert eltt fullfiggjað samband við Klakksvík fæst í lagi, og tað gerst best og við tíðið ódýrast við einum bergholi.

Hóast bestu líkindi er stóðgar komlu í uppdyrkingina, neytatalt minkar, mjólkframleðslan er eingin aftur ímóti, hvat hon kundi verlð, eplaframleðslan er bert ein viðfáningur, fuglaveiðin kundi givið hóptn meira, ja, stutt sagt: alt tað, ið vinnaest kann av sjógv og landi er minkandi og í afturgongd. Fólkid flytur heldur til stórbýgdirnar, har úrtøkan er stórl, siltið minni og har vanligir arbeidstímar gevur meira av sær, enn teir arbeidstímar, ið skulu til útl a bygdunum at vinna pening burtur úr tís, ið landið ella sjógvurin gevur.

Við at gera bergholið og brúnna um Hvannasund, skapa vit ikki bert nýggjar möguleikar og butri lívliðindi fyri íbúgvarnar norðanfyri Múlan, vit skapa möguleikar fyri vekstri, arbeidi fyri fleiri hendur, stórr framleðslu og stóri innlöku millum manna, Hartil kemur so at bygdirnar ták av sonnum kunnu gerast eitt uppland fyri stórbýgdirni Klakksvík.

Við hesum loyvi eg mær at leggja málid um berghol norður um fjall á Borðoynni og saman við tí málid um brúgv um Hvannasund fyri háttvirda landsstýri og háttvirda lagting til vælvíldarliga viðgerð.

1. viðgerð 14. oktober 1959 og málði beint til havna- og veganevndina (umbr. tingmál nr. 25/1959).

5. Frágreiðing frá nevnd i tollmálum v. m.

Ár 1959, 8. august legði K. Djurhuus landsstýrismaður fram soljóðandi frágreiðing við uppskotum:

2. juli 1959 hevur serstök nevnd i tollmálum v. m. sent landstýrinum soljóðandi frágreiðing við uppskotum:

„I henhold til § 4 i lagtingalov nr. 9 af 3. april 1959 om ekstraordinært tilskud til fiskernes lønreguleringsfond har landsstyret ved skrivelse af 1. maj 1959 nedsat et udvalg til undersøgelse af den gældende lovgivning vedrørende indførselsafgifter m. v. og anmodet udvalget om at fremkomme med forslag til landsstyret.

Udvalget består af følgende medlemmer:

Landsbogholder J. Nicolaisen (formand)
 Fuldmaegtig N. Rasmussen
 Kontorleder E. Fosaa
 Fuldmaegtig Poul Petersen
 Politimester J. Feilberg Jørgensen
 Kontorchef H. Loiborg
 Bilejer Johs. Berg.

Sidstuævne er kun medlem i udvalget ved behandling af afgifter vedrørende automobiler.

Ved behandling af de spørgsmål, der er omhandlet i nærværende redegørelse, har kontorchef Fosaa ikke kunnet deltage på grund af tjenesterejse til Danmark.

Lagmanden har anmodet om, at forslag vedrørende afgiften på automobiler må blive mest fremskyndet.

Udvalget har i en række møder behandlet spørgsmålene vedrørende afgifter af motorkøretøjer og har på et møde den 2. juli 1959 afgivet nærværende redegørelse vedrørende disse afgifter.

Indførselsafgifter.

De nu gældende satser for indførselsafgifter på automobiler m. v. er følgende:

Ib.-nr.

67. Motorecykler og personvogne	af værdien 60 pct.
67a. Varevogne	af værdien 40 pct.
68. Andre varer (lastvogne og reservedele til automobiler samt tilbehør til sådanne)	af værdien 25 pct.
69. Cykler samt dele og tilbehør til sådanne, undtagen gummidæk- ringe og -slanger	af værdien 15 pct.

I skrivelse af 16. april 1959 har en sammenslutning af automobilselskaber og bileyere på Færøerne fremsat følgende forslag med hensyn til ændringen af toldlovgivningen for så vidt angår automobiler og reservedele til automobiller:

„Bilfølg og bilstjórar í Føroyum eru í ferð við at stovna eitt landsamband fyrir allaar bileygarar í aksturvinnu í Føroyum. Fyribils er sett ein starvanevnnd.

Vit undirakrivaðu, ið eru í starvanevnini, eru av Føroya landsstýri bidnar um at koma við uppskoti um broyting av tolligjeldum viðvíkjandi bilum. Uppskot okkara er boljðandi:

Hýruvognar og busar, frá 7 persónar lastvognar, har eiginin hevir ekatur til havuðavinnuveg	25 pct.
privatir bilar upp til 6 persónar	15 pct.
last-, væruvognar og kalesjuvognar, sum verða svekrivadír yvir forretni- ngina	80 pct.
hesir skulu hava gula plátu og so- leidis bert hava loyvi at koyra um dagin,	40 pct.
last-, væruvognar og kalesjuvognar undir handila- og reiðaravirkni	80 pct.
reservalutir	5 pct.
dekk og slangur	5 pct.

Vit heita somuleiðis á Føroya landsstýri um, at serloyvi skal verða givit fyrir at fáu hýruvognar, og at landssamband bileygarana má láva eitt orð at sige hesum viðvíkjandi.

Uppskot um at 500 – 1000 kr. skulu gjaldast fyrir at fáu koyrikort til vinnaukoyring.

Uppskot um lög at fyribrygja, at last- og væruvognar koyra fólk, uttan tá tað er meyðugt.“

Udvælget har draftet spørgsmålet vedrørende indførselsafgiften og har bl. a. under heneyntagen til sammenslutningens ønsker udarbejdet det neden-

for anførte forslag til ændring af løbe numrene 67, 68, og 69 i lov nr. 23 af 11. februar 1950 med senere ændringer, hvilket forslag er enstemmigt godkendt af samtlige medlemmer af udvalget.

Forslag til ændring af vognmagergruppen:

Vogne og andre befærdningsmidler samt vognmagerarbejde.

Automobiler og motorcykler samt dele og tilbehør til sådanne, undtagen gummidæk, -ringe og -slanger:

Lbnr.

67. Motorcykler og personvogne
67a. Hyrevogne

Anm: Henværelse under lb. nr. 07 a er betinget af, at vognen er indrettet til mindst 7 personer, at vognen er af en type, der af landesstyret er godkendt til erhvervsmæssig personbefordring, og at vognen er indrettet til dette formål.

- 67b. Busser, der er indrettet til befærdning af mindst 11 personer
67c. Last- og varevogne med egenvægt 2.000 kg. og derover
67d. Last- og varevogne med egenvægt under 2.000 kg.
68. Andre varer
69. Cykler samt dele og tilbehør til sådanne, undtagen gummidæk, -ringe og -slanger

af værdien 80 pst.
af værdien 80 pst.

af værdien 80 pst.
af værdien 15 pst.
af værdien 40 pst.
af værdien 10 pst.
af værdien 15 pst.

Vedrørende forslaget bemærkes følgende:

Iudførselsafglisten af motorcykler og personvogne foreslås forhøjet fra 60 pst. til 80 pst. af værdien, idet dog afgiften af hyrevogue og busser, som efter de gældende satser også udgør 60 pst. af værdien, nedsættes til 30 pst. af værdien. For at undgå misbrug af den temmelig beskatning af hyrevogne foreslås det, at sådanne vogne skal opfylde de i anmærkningen anførte betingelser. Man har anset det for administrativt mere rationelt at knytte betingelser til selve køretøjet og dets indretning end at fastsætte betingelser vedrørende ejerens erhverv, f. eks. at ejeren skulle have vognmandskørelsom bovederhverv, idet sådanne personlige betingelser er vanskelige at konstatere for toldvæsenet ved et køretøjs indførelse, ligesom det ville være en vanskelig og arbejdskrævende opgave at holde kontrol med, at betingelserne fortsat var til stede. Endvidere har automobilsammenslutningens medlem af udvalget særlig fremhævet, at betingelser vedrørende hyrevognene som de her foreslæde vil bidrage til, at der til brug som hyrevogne vil blive indført vogne af en mere hensigtsmæssig type end tilfældet ville være, hvis enhver personmotorvogn kunne godkendes som hyrevogn.

Vedrørende last- og varevogne bemærkes, at man i nærværende forslag har forladt den sondring mellem varevogne og lastvogne, som findes i de gældende bestemmelser. Udvalget er af den opfattelse, at det med de mange nye typer af vogne til godstransport er overordentlig vanskeligt at

finde et klart kriterium for, hvilke vogne, der er varevogne, og hvilke der er lastvogne, da det vil vanskeligheden komme frem, når der er tale om åbne vogne til godstransport. Udvalget foreslår derfor at anvende kriteriets egenvegt. Det vil være for uhensigtsmæssigt og kostbart at anvende vogne med en stor egenvegt til ren personkørsel, og man kan derfor generelt betragte sådanne vogne som alene anvendelige til erhvervsmæssigt formål. Derimod vil vogne med en lavere egenvegt kunne anvendes som personvogne og bliver også faktisk i udstrakt grad anvendt til ren personkørsel. Udvalget har efter en på politiets motorkontor foretaget undersøgelse fundet, at 2.000 kg egenvegt burde være grænsen mellem de to grupper af vogne.

Varevogne vil efter nærværende forslag blive beskattet med samme afgift som efter nuværende regler, 40 pct. af værdien, medens afgiften for de lettere lastvogne, som nu er 25 pct. af værdien, forhøjes til 40 pct. af værdien. Til gengæld nedsættes afgiften af de tungere lastvogne fra de nuværende 25 pct. til 15 pct. af værdien.

For varer under løbe nr. 68 (reservedele til automobiler samt tilbehør til sådanne) nedsættes afgiften efter forslaget til 10 pct. i stedet for den gældende afgift på 25 pct.

På grundlag af importen i 1958 af motorkøretøjer har man foretaget en økonomimæssig beregning af toldindtægten efter den nu gældende toldlovsgivning og nærværende forslag, og det viser sig, at indtægterne efter de nu gældende satser udgør ca. 590.000 kr. og efter nærværende forslag ca. 510.000 kr.

Den årlige afgift af motorkøretøjer.

I henhold til § 82 i lov for Færøerne nr. 73 om motorkøretøjer m.m. af 19. marts 1930 således som denne er ændret senest ved lagtugslov nr. 9 af 3. april 1959, såres der for tiden en årlig afgift af motorkøretøjer som nedenfor anført, nemlig:

- a. af lastvogne og omnibusser med egenvegt indtil 1.850 kg. 75 kr. pr. skattepligtig HK.
- b. af lastvogne og omnibusser med egenvegt over 1.850 kg. 50 kr. pr. skattepligtig HK.
- c. af andre personvogne til offentlig befordring end omnibusser 100 kr. pr. skattepligtig HK.
- d. af personvogne til privatkørsel og varevogne 120 kr. pr. skattepligtig HK. og
- e. af motorcykler og påhængsvogne 120 kr. pr. 100 kg. egenvegt.

Den foran nævnte sammenslutning er fremkommet med forslag til ændring af § 82 i lov for Færøerne nr. 73 af 19. marts 1930 med senere ændringer, således at der for motorkøretøjer såres følgende vojafgift, nemlig:

a. af alle lastvogne, person- og varevogne.....	400 kr. årlig
b. af motorcykler og påhængsvogne.....	200 " "

Dette forslag indebærer efter udvalgets opfattelse den store fordel, at det ville forenkle administrationen af afgiften. Forslaget træder imidlertid ret summarisk, og udvalgets medlemmer bortset fra sammenslutningens re-

præsentant fremstætter derfor som en anden mulighed følgende forslag til ændring af § 82 i fornævnte lov af 19. marts 1930:

§ 82. Der svarer en årlig afgift:

- af last- og varevogne samt omnibusser af 2.000 kg. egenvægt og derover samt af påhængsvogne til sådanne køretøjer 20 kr. pr. 100 kg. egenvægt,
- af last- og varevogne samt omnibusser under 2.000 kg. egenvægt, personvogne samt af påhængsvogne til sådanne køretøjer 50 kr. pr. 100 kg egenvægt og
- af motorecykler samt af side eller påhængsvogne til motorecykler 120 kr. pr. 100 kg egenvægt.

Ved beregning af afgiften forhøjes vægletal der ikke er delelige med hundrede til det nærmeste højere hele hundrede.“

Man skal foreslå, at de ændrede vægtafgifter træder i kraft pr. 1. oktober 1959.

Det tilføjes, at afgifterne efter det af bil-sammenslutningen foreslæde vil betyde en indtægt på ca. 357.000 kr. årlig, medens udvalgets forslag vil give en indtægt på ca. 405.000 kr. I finansårene 1957/58 og 1958/59 har indtægterne været henholdsvis 212.645,76 kr. og 235.231,81 kr.“

A. Innflutningsgjeld :

Samsvarandi uppskoti nevndarinnar loyvir landsstýrið sær at seta fram fylgjandi

UPPSKOT

til

lögtingalög um broyting í lögtingalög nr. 28 frá 11. februar 1950 um innflutningsgjeld v. m. við seinna broytingum.

§ 1.

Vagnar og önnur akfær, eisini vognsmið.

Bilar og motorecyklur, tiltaks- og leysalutir til teirra, utan gummidekk, — ringar og slangur.
lbnr.

67. Motorecyklur og persónvagnar av virðinum 80 pet.

67a. Hýruvagnar av „ 80 pet. Viðm. Flyting undir lbnr. 67 a er treytad av, at vognurin er gjördur til minst 7 persónar, at vognurin er av einum slag,

lagtingslov om ændring i lagtingslov nr. 23 af 11. februar 1950 om indførselsafgifter m. v. med senere ændringer.

§ 1.

Vogne og andre befordringsmidler samt vognmagerarbejde.

Automobiler og motorecykler samt dele og tilbehør til sådanne, uudtagen gummidæk, -ringe og -slanger:
lbnr.

67. Motorecykler og persónvogne af værdien 80 pet.

67a. Hyrevogne „ „ 80 pet. Ann.: Henførsel under lb.nr.67a er betinget af, at vognen er indrettet til mindst 7 persónar, at vognen er af en type, der

- sum landstýrið góðtekur til vinnumágan persónflutning, og at vognurin er útgjördur til detta endamál.
- 67b. Busser, sum útgjördur eru til flutning av minst 11 persónum av virðinum 30 pat.
- 67c. Last- og væruvognar við eiginvekt av 2.000 kg ella omanfyr, av virðinum 15 pat.
- 67d. Last- og væruvognar við eiginvekt undir 2.000 kg av virðinum 40 pat.
68. Aðrar varur av virðinum 10 pat.
69. Cyklur og lutir til tilíkar, utan gummidekk, -ringe og slangur av virðinum 15 pat.*

§ 2

Henda lög kemur í gildi þenaveginu.

B. Vegagjald.

Landstýrið heldur, at eftir uppskotiló meirilutans í nevndini er lopló i avgjaldinum ovmikið stórt millum akfær frá 200 kg eginvekt og uppeftir, og tey sum eru undir 2.000 kg og mælir ístaðin til at meira avgjöldini eftir eginvektini, tó ikki viður um kr. 500 árliga fyrst eftir undan motorcyklur í tráð við uppskot minnilutans í nevndini.

Sostatt loyvir landstýrið sær at seta fram soljóðandi

UPPSKOT

til

lagtingalög um breyting í lög nr. 78 frá 19. marts 1930 um motorakfær v. m. við seinni broytingum.

§ 1.

Löginnar § 32, stk. 1, verður broytt soleiðis:

Heti gjeld verða at rinda árliga:

a) Áv öllum last-, persóns- og væruvognum kr. 80.- per 100 kg eginvekt, tó ikki undir kr. 500.- per vogn.

at landstýret er godkendt til erhvervsmæssig personbefordring, og at vognen er indrettet til dette formål.

- 67b. Busser, der er indrettet til befordring af mindst 11 personer af værdien 80 pat.
- 67c. Last- og værevogne med egenvegt 2.000 kg og derover af værdien 15 pat.
- 67d. Last- og værevogne med egenvegt under 2.000 kg af værdien 40 pat.
68. Andre varer af værdien 10 pat.
69. Cykler samst dele og tilbehør til sådanne, undtagen gummidæk, -ringe og -slanger af værdien 15 pat.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

lagtingslov om ændring i lov nr. 78 af 19. marts 1930 om motorkeretajer m. m. med senere ændringer.

§ 1.

Lovens § 32, stk. 1 ændres således:

Der svares en árlig afgift:

a) Af alle last-, person- og værevogne kr. 80.- per 100 kg egenvegt, dog ikke under kr. 500.- pr. vogn.

- b) Av allum motorcyklum og pá-hengsvognum kr. 100.- per 100 kg egnvekt.
- b) Af alle motoreykler og påhængsvogne kr. 100.- pr. kg egenvegt.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi 1. október 1959.

§ 2.

Denne lov træder i kraft 1. oktober 1959.

1. viðgerð 7. august og 19. oktober legði liggjarnevndin fram
voljóðandi

ÁLIT

Nevndin hefur viðgjort málð og hefur haft fund við formannala fyrir bilfélagnum í Havn Johannes Berg, límur av Havnar bilfélag, Martin Kúrberg og Frits Christansen, stjóran í valutaatýrlum Erlend Fossaa. Umframt liggur í málinum skriv frá lastbileigarum í Vágum, bileigarum í Klakksvík og Jens Reinert.

Tá 10. lögtingið í vár hækkaði gjöldini fyrir innslutning av bilum og hin árliga vegskattin, var orsókin hon, at fiskimenn fóru í ver�fall um kravjð um feriuløn, sum tað ikki hevði eydnast felogunum at koma ásamt um. Lögtingið hefur ikki frætt um, at nøkur semja er komin í lag fiskimenn og reidara ímlum um henda spurning, og má til verða roknad við, at landakassan fyribils, ðó hvussu er, skal gjalda henda pening, um fiskimeum skulu fáa nægra feriuløn. Eisini er frá fleiri tingflokkum sett fram uppskot um at fremsja vegabygginingina og binda bygdírnar saman við vegum nögv skjótari enn gjört hefur verið áður. Tað er tí skilligt, at um tingið skal lúka besar nppgávur, er neyðugt at fáa pening til vega at gjalda hesar meirútreiðslur við.

Meirilotin (J. Fr. Øregaard, Sámal Peterseu, A. Djurhuus og Tr. Samuelsen) heldur, at tað er rímiligt, at tey, sum nýta vegirnar, eisini eru við at gjalda besar meirútreiðslur.

Tá lógtu um hækkan av bilgjöldunum var samtykt í vár, var eisini samtykt at seta nevnd til nærrí at kanna hest bilgjöld, frágreiðing frá nevndini liggur við í málnum. Meirilotin er tó av tí áskoðan, at tað nú frá óllum síðum verður fært so sterkt fram, at vegagerðin má framskundast, ikki er mögulligt at seta tollin á bilum niður um tað, bann hefur verið tey seinastu 9 árin, men eftir uppskoti frá bilfélagnum verður tollurin á privatbilum t. v. s. bilum, sum verða skrásettir til færri enn 7 persónar, hækkaður til 80%, meðan tollurin á lastbilum verður lækkaður niður í 15%.

Minnlutið (Erlendur Patursaou og Sigurd Joensen) beður fyrir:

Tá lögtingsemál nr. 60: Eykastudningur til lönjavningargrunnin var til viðgerðar í apríl í ár, var staða tjóðveldisfloksins teng, at útgerðarmenn og ikki hitt almeuna hovdu skyldu til at gjalda fritíðarlen fiskimanna, so sum teir eisini hovdu sáttmálabundið seg til, eins og flokkurin ikki helt tað bera til at fara undir nýggjar tollhækkingar, alramlast uttan nægra veruleikaviðgerð í tinglinum.

Tað kom tjóðveldisflokkinum dátt við, at javnaðarflokkurin sum atjórnaðarflokkur vildi vera við til at seta siltkt uppskot fram, til staða hansara hefur eum kunnugt verið tann, at útgerðarmenn áttu at gjalda fiskimonnum

fritíðarlöguna, eins og javnaðarflokkurin hefur verið hært í móti tollhækkingum, sbr. fylgjandi fyrispurning, sum núverandi lögmáður vegna javnaðarflokksins setti fyrverandi lögmanni á lagi so seint sum 10. apríl 1958:

, Fyrispurningur til lögmaðins, Føroya lagting.

Á sinni varð sett nevnd at taka til viðgerðar alla okkara toll-lóggávu og koma fram við uppskoti um neyðugar broytingar, sum menn innanfyri allar flokkar høvdu varhugan av máttu verða gjørðar.

Undirskrivaði javnaðarflokkur, ið sum kunnugt ikki hefur verið á einum mál við sambandsflokkamenn, fólkaflokkamenn, við Djóna í Geil og Kjartan Mohr og Tjóðveldisflokkini um tollagið, ið teir hava dykt á fólkid, var ikki minst bugaður fyri, at nevndin skuldi koma við eini umhugesan við neyðugum uppsakotum, so tolllögirnar kundu verða viðgjørðar undir einum á Føroya lagtingi.

At ólag er í okkara tolláseting eru flestir Føroyingar samdir við javnaðarmönnum í serliga viðvíkjandi tollingini á neyðaynarvarum, ið næra eo hært í hvarjum sinámannahéimi í Føroyum.

Vlt vildu verið háttværdi lögmaðni takksamir fyrir eina frágreiðing við-víkjandi hesi umrøddu nevnd um, hvat arbeidið hon hefur gjort ella um hon als einki hefur gjort ella útrættad og soleiðis hefur misrekta ta fyri Føroya folk so týdningarmiklu uppgávu, ið henni varð givin í hendi.

Á Føroya lagtingi, 10. apríl 1958.

Við hávirðing

Vegna Føroya javnaðarflokks

P. M. Dam.*

Tjóðveldisflokkurin hevor eou ta áskoðan, at útgerðarmenn — so sum teir eru sáttmálabundar til — eiga at gjalda fiskimonnunum fritíðarlöguna. Tá ið so atatt tann í bráskundi í vår gjørda lagtingslög ikki hefur nakað lógrundaðarlag, mælir tjóðveldisflokkurin til at taka hana av, soleiðts at tann gamla toll-lóggávan kemur aftur í gildi, til toll-lögirnar undir einum eru viðgjørðar á Føroya lagtingi, hvat tjóðveldisflokkurin heldur vera neyðugt.

Meiriluttn (J. Fr. Øregaard, Sámal Petersen, A. Djurhuus og Tr. Samuelsen) setur sostatt fram fylgjandi

UPPSKOT

Í staðin fyrir uppskot landsstýrisins
verður sett:

I stedet for landsstýrets forslag
inndeittes:

A. Innflutningsgjeld.

Lagtingslög um broyting í lagtingslög nr. 23 frá 11. február 1950 um innflutningsgjeld v. m. við seinni broytingum.

§ 1.

Vagnar og önnur akfer, einsini vognsmíð.

Bilar og motoreyklur, tiltaks- og leysslutir til telrra, utan gummidekk, -ringar og -slangur.

Ibnr.

- 67. Motoreyklur og persónvagnar, sum eru skrásettir til færri enn 7 persónar, af virðinum 80 pet.
- 67a. Bussar og hýruvagnar, báðir skrásettir til minst 7 persónar, av virðinum 40 pet.
Viðm. Flyting undir 67a er treytað av, at vognurin er gjördur til minst 7 persónar, at vognurin er av einum slag, sum landsatýrð góðtekur til viunnilegan persónflutning, og at vognurin er útgjördur til hettu endamál.
- 67b. Last- og vöruvagnar við eiginvekt av 2.000 kg ella ömanfyr, av virðinum 15 pet.
- 67c. Last- og vöruvagnar við eiginvekt undir 2000 kg, av virðinum 40 pet.
- 68. Aðrar vörur, av virðinum 10 pet.
- 69. Cyklur og lutir til tilíkar, utan gummidekk, -ringar og -slangur, av virðinum 15 pet.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi beinan vegin.

A. Indførselsafgifter.

Lagtingalov om ændring i lagtingslov nr. 23 af 11. februar 1950 om indførselsafgifter m. v. med senere ændringer.

§ 1.

Vogne og andre befærdningsmidler samt vognmagerarbejde.

Automobiler og motoreykler samt dele og tilbehør til sådanne, undtagen gummidekk, -ringe og -slanger.

Ibnr.

- 67. Motoreykler og personvogne, som er indregistreret til mindre end 7 personer, af værdien 80 pet.
- 67a. Busser og hyrevogne, begge indregistreret til mindst 7 personer, af værdien 40 pet.
Aanm. Henførelse under Ibnr. 67a er betinget af, at vognen er af en type, der af landstyret er godkendt til erhvervsmæssig personbefærdning og at vognen er indrettet til dette formål.
- 67b. Last- og varevogne med egenvegt af 2000 kg eller derover, af værdien 15 pet.
- 67c. Last- og varevogne med egenvegt under 2000 kg, af værdien 40 pet.
- 68. Andre varer, af værdien 10 pet.
- 69. Cykler samt dele og tilbehør til sådanne, undtagen gummidekk, -ringe og -slanger, af værdien 15 pet.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

B. Veggjeld.

Lagtingalög um broyting í lög nr. 78 frá 19. marts 1930 um motor- skor v. m. við seiði broytingum.

§ 1.

Lógarinuar § 82, stk. 1, verður broytt soleiðla:

Hesi gjöld verða at rinda árliga:

- a) Áv ellum last-, persón- og varevognum kr. 20.— pr. 100 kg, tó ongantid minni enn kr. 500.— þér vogn.
 - b) Áv ellum motoreykum og páhængsvognum kr. 100.— pr. 100 kg eginvekt.
- Við útrokning av avgjaldinum verður vekttal, sum hundrað ikki gongur uppi sett upp í tað næsta heila hundrað.

§ 2.

Henda lög fær gildi frá 1. oktober 1959.

B. Veja/gift.

Lagtingslov om ændring i lov nr. 78 af 19. marts 1930 om motor- keretøjer m. m. med senere ændringer.

§ 1.

Lovens § 32, stk. 1, ændres såleðes:

Der svares en árlig afgift:

- a) Af alle last-, persón- og varevogne kr. 20.— pr. 100 kg, dog ikke under kr. 500.— pr. vogn.
- b) Af alle motorcykler og páhængsvogne kr. 100.— pr. 100 kg egenvægt.

Ved beregning af afgiften forhøjes vægtnal, der ikke er delelige med hundrede til det nærmest højere hele hundrede.

§ 2.

Denne lov får gyldighed fra 1. oktober 1959.

Minnilutin (Poul Petersen) er samdur í uppskotinum frá meirilutanum men skjýtur upp, at innflutningsgjald undir:

A: Íbor. 67 verður 60 % og undir Íbor. 67a verður 80 %,

B: § 1a verður gjaldið kr. 20.— pr. 100 kg, tó ongantid minni enn kr. 400.—.

UPPSKOT

frá

minnilutanum (Erlendi Patursson og Sigurði Joensen):

- 1) Tær í lagtingalög nr. 28, 11. februar 1950, við seinri broytingum við lagtingalög nr. 9 av 3. apríl 1959, gjördu broytingar fella burtur.
- 2) Landsetýrinum verður álagt at leggja fyrir tingið greint uppskot til nýggja tolllög, har tolltagið er greinliga viðgjört og mest möguligt lætt um tollingina á neyðsynjaverum.

Formáðurin legði fram soljóðandi uppskotileuppskot frá Sigurð Joensen og E. Patursson:

§ 32, stk. 1, i lög nr. 78 frá 19. marts 1930 um motoraktar v. m. við meini broytingum, verður broytt moleibis:

§ 1.

Heti gjald verða at rinda árliga:

- a) Av allum last-, persón- og varuvognum og bussum kr. 500.— per vogn.
- b) Av allum motoreykum og páhangavognum, heruppi „skutrar“, men ikki „prutl“ („knallertl“), kr. 100.— per 100 kg egnvekt.

Við útrocning av avgjaldinum verður vekttal, sum hundrð ikki gongur uppi, sett upp í tað næsta hella hundrð.

§ 2.

Henda lög fer gildi frá 1. oktober 1959.

2. viðgerð 22. oktober.

Minnilutauppskot (E. Patursson og S. Joensen) stk. 1 fall 8—0.

— (— —) „ 2 fall 9—0,

— (P. Petersen) til A. var sett undir atkvæðu við návnakalli:

Ja atkvæddu: P. Petersen, N. H. Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, Kj. Mohr og H. Hansen.

Atkvæddi ikki: J. Lindenskov, J. C. Olsen, J. H. Danbjørg, S. Petersen, M. Johannessen, L. Joensen, A. Djurhuus, H. Petersen, J. Simonsen, J. P. Davidsen, H. Iversen, D. Nolse, K. Djurhuus, P. M. Dam, P. J. Olsen, J. Høgnesen, E. Patursson, H. v. Høgadalsá, H. Jespersen og Øregaard.

Burturstaddir: Tr. Samuelsson, V. Nielsen, Fr. Hansen og S. Joensen.

Uppskotid fall 6—0.

Uppskot meirilutans A. § 1 samtykt 16—0.

— — — 17—0.

Broytingaruppskot (S. Joensen og E. Patursson) B a fall 6—0.

B.b samst. 16—0.

Minnilutauppskot (P. Petersen) til B. var sett undir atkvæðu við návnakalli:

Ja atkvæddu: P. Petersen, N. H. Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus og Kj. Mohr.

Atkvæddu ikki: J. Lindenskov, J. C. Olsen, J. H. Danbjørg, S. Petersen, M. Johannessen, L. Joensen, A. Djurhuus, H. Petersen, J. Simonsen, J. P. Davidsen, H. Iversen, D. Nolse, V. Nielsen, K. Djurhuus, P. M. Dam, P. J. Olsen, J. Høgnesen, S. Joensen, E. Patursson, H. v. Høgadalsá, H. Jespersen, H. Hansen og J. F. Øregaard.

Burturstaddir: Tr. Samuelsson og Fr. Hansen.

§ 1.

Der svares en árlig algift:

- a) Af alle last-, person- og varevogne og omnibusser kr. 500.— pr. vogn.
- b) Af alle motoreykler og páhængavogne, herunder „scooter“, men ikke knallertar, kr. 100.— pr. 100 kg egenvægt.

Ved beregning af algiften forhøjes væggtal, der ikke er delelige med hundrede, til det nærmest højere hele hundrede.

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. oktober 1959.

Uppskotið fall 5—0.

Uppskot meirilutans § 1 og 2 samtykt 28—0.

3. viðgerð 22. oktober 1959.

Lógaruppkot A. samtykt 16—0,

— B. — 17—0.

6. Broyting i fiskerilov for Færøerne frá 14. apríl 1893.

Ár 1959, 6. august legði K. Djurhæus landsstýrismaður fram söljóðandi

UPPSKOT

til

legtingslög um broyting i fiskerilov for Færøerne nr. 95 frá 14. apríl 1893.

§ 1.
Lógarinnar § 1 verðnr orðað sunnudí:

Til veiðu av laksi ella silli í vetrnum, áum ella lekum og út á 150 m úr ósamunna skal teð vers forboðið at nýta sonað veiðuambáð enn tráðu, og valða má bert fara fram í tíðarskelðinum frá 1. januar til 1. september.

Tá ið veiðing yrskist til leas at útvega klekkingarhyljum rogn ella í vittekilgum endamáli, kann landsstýrið gevva undantaksloyi frá hennari reglu.

legtingslov om ændring i fiskerilov for Færøerne nr. 95 af 14. april 1893.

§ 1.
Lovens § 1 affattes således:

Til fangst af laks, ørred eller forel i söer, áer, bække samt 150 meter uden for dísses udløb i stranden skal det være forbudt at anvende andet fangstredeskab end stang, og má fangsten kun foregå i tiden 1. januar til 1. september.

Hvor langst ønskes gennemført for at forsyne udkiækningsstader med rogn eller i videnskabeligt øjemed, kan landstýret meddele dispensation fra disse regler.

Har tilíkur fiskur hefur tilbald í vótnum, áum eila lókum, er tæð forbodíð eigara sum sôrnum at skaða bakkar eila grava í telm, soleiðis at tilhaldestaður og gýtingarpláss nævnt. Undantikin hevar reglu er tó rætti viðkomandi, sum eftir úrskurði frá vatnayónisnevnd gravur burtur bakka til tessa at veita burtur skaðligt vattn frá jörð. Tæð er forbodíð at veita olju, giftovnir og annað, sum skaða kann eila- ella laksyngul, í áir og vótu, har tilíkur fiskur heldur til.

Reglan í hevar lög skal tó ikki forða nótakasti eftir seidri eila sild, tå ið tilíkur reiðskapur verður ikki drigin á land eila tikan upp nærrí ógamuuna enn 10 m á fjørú.

Koma sil eila laksur í, sum eru minni enn 25 cm, skulu tey ikki drepast, men sleppast lívandi altur.

§ 2.

Lógarinnar § 14 verður orðað soleiðis:

Brot móti reglunum í besi lög koma undir sekt ikki niðaufyri kr. 100, sum fer i landskassan eins og ólögliga nýttur reiðskapur og fongur koma undir innadrátt.

§ 3.

Henda lög kemur í gildi beinna vegin.

Viðmerkingar:

Føroya silaveiðufelag hevar 14. juli 1959 skrivað landstýrinum soljóðandi bræv:

„Føroya silaveiðufelag bovir sær við hesum at biðja hitt háttvilda landstýri um at leggja fram á legting uppskot til broytingar av fiskivínuulög fyri Føroyar nr. 95 frá 14. apríl 1898 viðvirkjindi sila- og laksaveldi.

Kannlinger vísa, at siflini eru fyri oyning, og laksurin, sum royndir vísa, kunnu alast og trívast her, eru sjálvandi samstundis fyri somn laguu. Vit senda hjálagt eina frágreiðing, sum biologurin hr. Knud Larsen frá Dan-

Hvor de nævnte fisk har deres tilhold i søer, der eller bække, er det forbudt såvel lodsejer som ande at beskadige ø- eller åbredden eller bortgrave den således, at flakenes ekjuleateder eller legepladsor derved forstyrres. Undtagen fra denne regel er dog, når rette vedkommende efter kendelse af vedkommende vandstyrskommision bortgraver bredden for at bortlede skadeligt vand fra jorderne. Det er forbudt at føre affab med olie, giftstoffer eller andet, der kan skade ørreden og laksyngel til vandlab, hvor disse fisk holder til.

Bestemmelserne i denne paragraf skal dog ikke være til hinder for notkast efter øj eller sild, når fangstredekaberne handbringes eller optages mindst 10 m ved lavvande fra vandlabets udløb i stranden.

Fauges her berved ørred eller laka, der er mindre end 25 cm, må disse ikke dræbes, men straks udsættes uden for noten.

§ 2.

Lovens § 14 affattes således:

Overtrædelse af bestemmelserne i denne lov straffes med bøder af ikke under 100 kr., der tilfaller landskassen, hvorhos de nölvigt anvendte fangstredekaber samt fangst komfiskeres.

§ 3.

Denne lov træder straks i kraft.

marka Fiskeri- og Havundersøgelsær hevur skrivað viðvirkjandi kenningum sínum í Føroyum í 1958. Serliga vilja vit vise til trý tey seinastu brettni í frágreiðing hansara, har hanu at enda m. a. tekur soleiðis til:

„Det er undertegnedes opfattelsa, at en del — muligvis størstedelen — af skylden for havørredesbeständens individfattigdom må lægges på det ulovlige fiskeri i freddningstíðen, og jeg ønser det for rigtigt..... på det kraftigste at advare mod, at en fortsættelse tolereres. Det er mit indtryk, at det legale fiskeri efter havørred på øerne har taget et betydeligt opsving efter foreningens dannelse, og kompenserer der ikke berfor ved en tillbagetrængning at det illegale fiskeri, er et af grundlagene for foreningens virksomhed — havørredfiskeriet — bragt i en yderst farlig situation.“

Tað hevur alltið verið ogn i eini allá — gamalt var til dømis, at Fjarðará varð mett móti einari mørk í jørð, ti at har vóru so nóg síl i berui. Ídag hava sílini landstýring á ein annan og týdingarmeiri hátt. Alturat hesum kemur, at royndir okkara hava sýnt, at laksur gýtur í Føroyum. Tað er vituligt, at allar royndir við at seta út laksayngul og sia laks upp í Føroyum hava ómetaliga ring kor, tá ið óleglig veida fer fram árið runt.“

Við brævlnum fylgdi uppskot til broytingar í §§ 1 og 14 í nevndu lög, og út frá hesum loyvir landstýrið sær at leggja löguruppskot fram til ting eins vælvild.

1. viðgerð 7. august og 8. august legði fiskivinnuneyndin fram soljóðandi

ÅLIT

Nevndin, sum hevur viðgjort málið, er sand við laudsatýrið i, at tað er rætt at byrgja fyr, at síl og iaksor verður oyddur við rovdrift sum til dømis nótakaat og at seta gern í ósum og ásum. Men nevndin heldur, at tað ikki er rætt at gera reglurnar strangari enn tórvæt og tær væl kunnu haldast og setur so statt fram fylgjandi

BROYTINGARUPPSKOT

I uppskoti landsstýrisins verður „tráðu“ og „stang“ í § 1, stk. 1 broytt til „búki“ og „krog“. 2. stk. og 3. stk. í § 1 niður til „frá jørð“ og „frá jorderne“ gauga út.

2. viðgerð 9. oktober og 3. viðgerð 30. a. m.

Formaðurin legði fram soljóðandi broytingaruppskot frá nevndini:

I staðla fyrir uppskot nevndinnar dagfest 8. august 1958 verður sett fram soljóðandi uppskot — viðmerkt verður tö, at nevndarlimur Niels Holm Jacobsen ikki tekur undir í punkt 3.

I uppskoti landsstýrisins til § 1 verða þessar broytingar og uppskoyti:

- 1) Í 1. stk. verður „tráða“ broytt til „húk“.
- 2) Aftaná „húk“ verður sett „loyvt er til m. a. ikki at stínga“.
- 3) Í 3. stk. aftaná órðini „grava í telm“ verður sett „ella taka eyr“.
- 1) Í 1. stk. ændres „stang“ til „krog“.
- 2) Efter „krog“ tilføjes „det er herefter bl. a. ikke tilladt at „lystre“.
- 3) Í 3. stk. efter órðene „bort-grave den“ tilføjes „eller bort-tage grus“.

7. Undantaksloymi til fiskiskap við snurruváð.

Ár 1959, 6. august legði K. Djurhuus landstýrismaður fram söljóðandi

UPPSKOT

til

lagtingslög um undantaksloymi til fiskiskap við snurruváð innanfyri fiskimarki.

lagtingslov om dispensation til fiskeri med snurrevod indenfor fiskerigrænsen.

§ 1.

Hóset forbodið i lagtingslög nr. 13 frá 28. apríl 1959 um fiskiskap innanfyri fiskimark skal teð vera landstýriðum heimilt at loyva fiskifórum, sum fyrr báva rókt benda fiskiskap, at royna við snurruváð innanfyri fiskimarkið í august og september, men ikki inn um markið, sum lýsaett var í bráfongis kunnagerð nr. 32 frá 24. november 1942.

§ 1.

Uanset forbudet i lagtingslov nr. 13 af 28. april 1959 om fiskeri indenfor fiskerigrænsen bemynndiges landstýret til at give fiskelætøjer, der hidtil har drevet sådant fiskeri, tilladelse til at drive fiskeri med snurrevod í mánederne august og september indenfor fiskerigrænsen, men ikke indenfor den grænse, der blev fastsat i midlertidige bestemmelser nr. 82 af 24. november 1942.

§ 2.

Henda lög kemur í glíði beinan
vegin.

§ 2.

Deunes lov træðer í kraft straks.

Viðmerkingar:

Pt. Vestfelli á Sandi hefur sent landsstýrinum soljóðandi skriv:

„Sum kunnugt hefur báturin Havaðki ríkið fiskiskap við snurriváð
her við Føroyar eðl árin, síðan Ísland í 1952 flutti sitt sjómark út. Og hev-
ur hestn fiskiskapur givið góða úrteku bæni til manning og skip.

Ættanin var aftur í ár at fiska við snurriváð við Føroyar. Reiðskap-
ur og útgerð voru keypt, og báturin var klárur at byrja fiskiskap, tá lag-
tingið tann 18. apríl viðtök lög, sum bannar snurriváðaveiði innan fyrir fiski-
mark. Hetta kum munnum, sum algla við bátlum og sum sjálvir elga hano,
ógvuliga illa við.

Reiðskapur og útgerð voru sum nevnt keypt tá lögini av 18. apríl
varð viðtíkin. At fáa eitt sindur av nytta av reiðskapinum var tí farló i Nord-
sjógvín at snurra, men hefur úrsliðið verið ógvuliga vanalligt.

Fyri möguliga at fáa bött eitt sindur um þeiningaliga úrsliðið í ár
hava eigararnar av Havaðki — teir eru burturstaddir — biðið meg beita á
heiðraða landsstýri um at fáa lóglina av 18. apríl broytta soleiðis, at teir fáa
loyvi at fiska við snurriváð i august og september í ár á sama hátt sum
árin framman undan, og tá so nögv er útlíðið, at broyttugin verður gjord
skjótaest gjörligt.“

Vísandi hetil loyvir landsstýrið sær at leggja fram lógaruppkot.

1. viðgerð 7. og 8. august legði fiskivinnuveöndin fram soljóðandi

ÁLIT

Fiskivinnuveöndin bevir viðgjert málid og er samd um at mæla ting-
inum frá at gera nækra broyting í ta samtykt, sum gjord var í vár viðvík-
andi fiskiskapi innanfyri sjómarkið.

2. viðgerð 8. august 1959.

8. Lendingar.

Ár 1958, 8. august legði lögmaður fram soljóðandi

UPPSKOT

til

samtyktar:

5 ára setlan.

Til lendingar og smærri havnaarbeiði i niðanfyrri nevndu kommunum verður luttíð av til á figgjarlögina til lendingabygging ásetta peningi og luttíð við upptøku av láni sambært lögtingslóv nr. 26 av 12 maí 1959 at veita atudning svarandi til $\frac{3}{4}$ av byggipeninginum, tó í meista lagi $\frac{3}{4}$ av niðanfyrri tilskiladu upphæddum:

Kommuna		i alt kr.	árliga kr.
Viðareiðis:	Bátadráttur í Eliðavík	60.000	12.000
Oyndafjarðar:	Leingjan av lendingarbrúnni	50.000	10.000
Elduvíkar:	Leingjan av lendingarbrúgv í Funningssíði	50.000	10.000
Funnings:	Leingjangjan av lendibrúgv í Funnlogi....	50.000	10.000
Kvívíkar:	Dýpan og viðkan av bátabyli.....	170.000	34.000
Tórsh. úttanb:	Dýpan av bátabyli á Argjuni.....	50.000	10.000
Hesta:	Dýpan av bátahylli og leingjan av bryggju	70.000	14.000
Hvalbiar:	Leingjan av bryggju í Sandvík	80.000	16.000
Fámjins:	Leingjan av bryggju, umvæling av sigling- arennu og økjan av bakkaverju	45.000	9.000
Hövs:	Dýpan og vaksan av bátahylli og hækkan av brimgarði	300.000	60.000
Sandavágs:	Lendingarábetur á Slættanest.....	25.000	5.000
	Lendingarbrúgv við Oyrargjógv.....	175.000	35.000
Mikinesar:	Nýggjur bátadráttur (í minsta lagi.....	100.000	20.000
		Kr. 1.226.000	245.000

1. viðgerð 17. oktober 1959 og boint til havna- og veganevndins.

9. Vegasamband millum Hvalba og Tvøroyri.

År 1959, 6. august legði lagmannur fram soljóðsandi skrif :

Í lagiðingamáll nr. 49 1958 varð samtykt, at landstýrið, áðrenn farið varð undir tunnagerð millum Hvalba og Tvøroyri, skuldi leggja málid aftur fyrir tilgangi við byggi- og kostnaðarætlan eins og ágertótt varð at taka um, hvussu stóran part av byggipeninginum kommunurnar skuldu riða.

Visanndi hertil leggur landstýrið við heaum málid aftur fyrir tilgangi hjálagt leyallgeri byggisætlan og kostnaðarætlan fyrir fullføran av vegasambandið millum Hvalba og Tvøroyri; byggi- og kostnaðarætlanir eru eftir áhætan gjördar av byggifelaginum Højgaard & Schultz A/S.

Viðvirkjandi projektinum verður annars vist til tilfarið frá Højgaard & Schultz, sum verður hjálagt, og soljóðandi fylgiskrif dagt. 5. august í ár frá landsverksfréðinginum:

„29. mars 1958 samtykti lagiðingið, at landstýrið skuldi lata kenna megu-
leikan fyrir at fera vega-sambandið millum Tvøroyri og Hvalba gjøgnum tun-
nel, og um henda kanning sýndi, at vegatíðin gjøgnum tunnel mátt haldaat
at vera bæði verkaliga og figgjartígliga forsvarlig, at lata vegagjerðina fremja
við neyðugari lántoku; lagiðingslög, sum heimilar landstýrinum at læna henda
pening, varð eisini samtykt i sama viðtangi.

Í skriflum dagfest 29. maí í ár bað undirritaði aftur avtalu við landstýrið byggifelagið Højgaard & Schultz A/S gera lyribile byggisætlan og kostnaðarætlan fyrir fullføran av vegasambandið millum Hvalba og Tvøroyri við tunnel gjøgnum fjallið millum Tronglevágsdal og dalin suður frá Hvalba.

Tillarið frá Højgaard & Schultz A/S er nú komið, og hefur felagið tvey uppekkot. Í söðrum er tunnellin legd undir kolafindini, og verður hon tā o. u. 1500 m long, í hinum er tunnellin legd yvir kolafindin, og er hon lá o. u. 1000 m long.

Kostnaðurin av at fullföra vegasambandið er mettur hin sami í þáðum fórum nevntilaga o. u. 2,9 mill. kr. Tá id kostnaðurinn eftir til fyrra uppskotlögum (við íf styttru tunnellið) er mettur at vera eins stórrur og eftir til seíora uppekkotlögum, er tað til at bæði vegagerð og tunnel í þessum fórl verða miett beldur dýrari pr. einud. Í þær 2,9 mill. kr. eru ikki roknad mögulig endurgjöld fyrir ekki undir veg, ekða uppá lendi og heldur ekki roknad til ábætur á tey vegastrekki, sum nú eru.

At geið av tunnel fyrir nevnda kostnað fram um at leggja vegin upp um fjallið er figgjartígliga forsvarlig, halda vilt ikki nákar ivi er í, til kostnaðurinn av tilskum vegi verður ikki tað minni, at fyrirmunurin við tunnel er óv dýrt goldin.

Eftir teimum upplýsingum, sum fyrilliggja í málum, er ikki grund til at halda annað enn at tunnelgerð her eisini er verkaliga forsvarlig.

Áðrenn farið verður undir möguliga byggingu av tunnel, mugu gjölli-
ari uppmálingar og kennningar fara fram og detailprojekt verða gjort. Því so-

er, at möguleiki skal vera fyr, at arbeidið kann byrja næsta ár, má skrifstovan her nú fáa heimild til at seta hesa projektering og kanningar í verk.

(sigr.) M. Helmsdal⁴.

Spurnögurin um kommunanum luttoku í byggiútreiðslunum er avgjördur við samtyktini í legtingamáli nr. 4/1968.

Visandi til tað, sunn frammansyri er tilskilað og til, at detailprojekteringen halst skal verða framd í hesum árl, þeyvir landstýrið sær at seta fram söljóðandi

UPPSKOR

til

samtyktar:

Tingið tekur til eftirtektar ta av landstýrinum givnu frágælding við vikjandi vegatunno millum Hvalba og Tveroyri og kann góðkenna, at fullföringin av vegasambandinum millum hesar bygdur verður framd samavarandi ætlanini.

1. viðgerð 19. oktober 1969, og 20. apríl 1980 legði fíggjárnevndin fram söljóðandi

ÁLIT

Í fylgiskrivinum frá landstýrinum verður sagt, at tunnellin við vegaverð millum bygdirnar ætlast at kosta 2,9 mill. kr. og mælit landstýrið til, at arbeidið verður gjört.

Fíggjárnevndin hevur viðgjort máljö líka síðani tað var lagt fram á ting, men var av teiri áskodan, at tunellgerð í Føroyum til samferðsluveg var púra óroynd, og at tað til var neyðngt, at hetta mál var kannað út í seðir.

Henda kanning er nú gjord, tunellin er detailprojekterað, og kostnáðurin er mettur til 2,8 mill. kr., sunn kemur soleiðis fram:

Iunslag og skilpan av arbeidsplássi.....	kr. 2.160.000.-
Reinsan og fóðring av tunnel.....	" 260.000.-
At leggja asfaltskerv í koyrbreytina og at stoypa gongubreytir í tunnellina.....	" 150 000.-
Nýgerð av vegi utanfyri tunnellina til samanans o. u. 875 metrar.....	" 300.000.-
	<hr/>
	kr. 2.800.000.-

Annars verður upplýst, at koyrbreytin í tunnellini verður 3,30 metrar og at í báðum síðum eru stoypfir vegkanlar 60 cm breiðir, sunn kunna verða eyttir sum gongubreytir. Vegurin til báðar endar av tunnellini er ætlaður at vera 5 metrar breiður. Í tunnellini verður gjord matipláss fyrir hvarjar 200 metrar.

Firmaló Hejgaard & Schultz hefur projekterað tunnellina og roknar við, at 18—24 mánaðir ganga frá fí farið verður undir at byggja til arbeidið er ilðugt.

I lagtingasmáli nr. 96/1957 er samtykt gjord um, at um tunnelgerð millum Tveroyri og Hvalba kann haldast at vera „verkalliga og figgjarliga forsvartig“ verður landstýrinum farið uppi hendi at fremja tunnelgerðina við tóntóku.

Lagtingulög, sum helmlitar landstýrinum landskassans vegna at taka opp lán til nevndu tunnellgerð, er lýst 20. august 1959. I lagtingasmáli nr. 49/1958 var samtykt, at áðrenn farið var undir at byggja, skuldi málid verða lagt eftur fyrir tingló við byggi- og kostnaðarættan, eins og avgerð mátti verða tókin um, hvussu stórau part av byggipeninginum kommunurnar skulu gjalda.

Nú fyrilliggur bæði byggi- og kostnaðarættan, eins og staða er tókin i lagtingasmáli nr. 4/1958 um kommunurnar part. Tær kanologar, sum landstýrinum var álagt av lagtingi og figgjarnevnd eru nú loknar og tilfarið verður viðlagt i málinum.

Minnilutin (Poul Petersen og Sámal Petersen) setur uppskot samsvarandi tó við tí fyrivarni, at lagtingið samsvarandi figgjarnevndarsamtyktina frá 16. september 1959 samtykkir at fira undir projekterling av einari tunnell gjennum Borðoyanna og samtykkja figgjarheimild (smbr. tingmál nr. 25/1959).

Minnilutin (Joh. M. Fr. Poulsen) flytir fram:

Sambart tað „finansprogram“ fyrir 5-árið 1969/60 — 1963/64, ið er avtalað og góðtikið av landstýri og ríkstestýri, skal arbeidið uppá tunnellina Trongisvág-Hvalba byrja í figgjarárinum 1962/63. Verður hetta arbeidið byrjad nú, er tað sostatt eitt brot uppá prioritetsækipanina í finansprogramminum. Hetta krevur nýggjar tinginingar við ríkistestýrið frammanundan, tó tað er illa hugsaði, at tingið vil bróta henda sáttmála utan samtykki frá hinum partinum. Alturat hesum kemur, at tingingarnar um byggjan av skipum í Belgiu ikki eru loknar. Endurnýggjingin av skipafloتابum er fyrsta og stórra mál tingins í løtuni. At hetta mál skal fremjast fram um óll onnur, eru allir flokkar samdir um, og at tað vil stilla so stór krev til tingsins figgjarorku, at tað má haldast at vera óráð at fara undir millónileggingsar til óproduktiv endamál, so longi tingins figgjarorka ikki er betur enn hon er í løtuni. All hetta má benda á, at rættast má vera at stedga við tunnelgerðina, inntil um stedurnar eru batnaðar.

Samuel Petersen er samdur í tí, sum er hildið fram av Jóhan Poulsen, men vit mæla tinginum til at samtykkja uppskotlið í málinum um at avhálða útreiðalurnar til detaiprojekteringu av Borðoyatunnellini.

UPPSKOT

Málli viðvirkjandi tunnelgerð Tveroyri-Hvalba og Klakkevik-Nordðepli vera at taka upp til nýggja umhugsan á komandi Ólavssöktungi.

UPPSKOT

frá J. Fr. Øregaard og A. Djurhuus:

- 1) Landstýrinum verður álagt at bjóða út arbeiði við gerð av tunnel millum Tvøroyri og Hvalba eftir uppsakot frá fyrmainum Højgaard & Schultz
- 2) Tá Tilbod fyrilliggur og kommunurnar hava átikið sær at gjalda teirra part, tekur landstýrið saman við figgjaruevndis avgerð um byggingina.

Sigurd Joeusen og Frederik Hansen seta einki uppsakot fram.

2. og 3. viðgerð 21. apríl 1960.

Uppskot með salutans samtykt 19—0.

10. Greint uppskot til avgerðar viðv. grønlandsferð

Ár 1959, 6. august legði II. Djurhuus tilgmaður fram soljóðaudi skriv:

Tilindi signa frá, at lagmaður ættar sær til samráðingar í Grønlandi, f. var ljóðaði frá honum úr København, at okkara vinnumættindi í Grønlandi voru tryggjaði. Síðan tá er tað hent, at færøyningar eru farur at arbeida fyrir grønlenska monopolid fyrir eina av færoyingum tryggjaða minstulen, og at danske sjórnin alment hevur boðað frá, at lagmaður hevur borið skeiv boð frá samráðingunum síðri.

Sostatt hefur fólkaflokkurinn, at tað er alt ov hættisligt at lata lagmannin fara til nækra samráðing, íð ikki Færøya lothing hevur haft høvi til at endamálsavmarka og myndugleiksútbúgva, og skjýtur til upp, at tilgjöld velur eina 7-mannarnevnd til at viðgera hætta.

1. viðgerð 22. oktober 1959.

11. Greint uppskot til avgerðar viðv. fríhandilsøki.

Ár 1959, 6. august legði II. Djurhuus tingmaður fram söljóðandi skrif:

Á fundi í Stockholm 20. og 21. juli 1959 samtyktu ráðharrar úr Danmark, Noreg, Portugal, Schweiz, Stórabretlandi, Svæði, og Eysturriki at almannakunngera uppskot til ætlan um eina europeiska fríhandilssamskipan, og varð álagt embættismönnum af útarbeiða eina konvención bygda á hessa ætlan og hava orðalagið greitt at leggja fyrir ráðharrarnar innan 31. oktober 1959.

Eftir hosi ætlan skal fríhandilsøkið, Íð her er talan um, koma at verða ein veruleiki 1. juli 1960, tā tollurlo límalandanna millum skal verða stigvis lækkaður við 20 %.

Danska fólkatingið hevur haft fund um málid, men Føroya lögting verður hildið utanfyri og færøyska vinnulívið somuleiðis.

Eftir boðum frá landstýrinum hevur fólkatingsmaður Johan Poulsen tilkið fyrivarni Føroya vegna og víst til § 7 í heimastýrislögini.

Ere tað ætlan landstýriesins, at Føroyar skulu verða utanfyri bæði fríhandilsøkini, Íð nú koma at verða í Vestureuropa, ella er tað ætlan landstýriesins at vit skulu standa utanfyri allar samráðingar, og tā liðugt er, bert góðtaka tey úrsilt, hinir eru komnir til?

Tā landstýrið sun einki hevur gjørt fyrir at halda lögtingið og vinnulívið á jour í besum týdningarmikla málí verður hervið skotló upp, at tingleið velur eina 7-manna millumtinganevnd, Íð undir landstýriesins forsæti saman við vinnulívinum gjøfla lýsir ta ávirkar, fríhandilsøkin koma at hava fyrir okkum, og leggur fyrir tingleið uppskot um Føroya staðu í besum málí.

1. viðgerð 18. oktober og beint til serstaka 7-mannanevnd.

12. Veðhald av láni til Fuglafjarðar kommunu.

Ár 1959, 6. august legði N. Winther Poulsen landstýrismáður fram
söljóðanði

UPPSKOT

til

legtingslög um veðhald fyrir láni
280.000 kr. til Fuglafjarðar söknar
kommunu til skúlabyggjing.

§ 1.

Landstýrið verður heimilað til
landskassans vegna, at veðhaldu fyrir
láni uppi 280.000 kr. til Fuglafjarðar
söknar kommunu til skúlabyggjing.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi beinan
vegin.

legtingalov om garanti for lán
280.000 kr. til Fuglafjarðar söknar
kommune til skolebyggeri.

§ 1.

Landstýret bemyndiges til på
landskassens vegne at garantere for
lán inntil 280 000 kr. til Fuglafjarðar
söknar kommunu til skolebyggeri.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Fuglafjarðar kommunu stendur fyrir at byggja munandi oppí skúlan.

Hún hefur sent skúlastjórnini uppskot til byggingina og hefur skúla-
stjórnin góðtikið tær gjördu teknigar og vællanir tö við nækrum smávegis
broytlagum, sum kommunan nú er við at rætta. Beinanvegin tær nýggju
teknigar eru gretðar vil skúlastjórnin senda landstýrlnum máljum og hefur
stjórnin longu viðmælt, at studningur verður veittur, tá nýggju tekningarnar
eru lídnar.

Kommunan vil leggi sleppa undir at fyrireikja láutaku og gera neyð-
turvuligar fyrtreikingar fyrir byggingini so skjótt gjörligt og hefur hon til heitt
á landstýrið um at leggja fyrir lögtinglò uppskot til lög um ábyrgd fyrir til
láni, sum kommunan má taka fyrir at fáa bygt aftrat skúlanum.

Samladu kostnaðurin er mettur til 650.000 kr. og roknað kommunaan
við at fáa þeiningin til vega soleiðis:

Lögtingsstudningur ætlandi	180.000 kr.
Ríkisstudningur	180.000 "
Kommununnar partur	140.000 "
Fast lán	250.000 "
	<hr/>
	650.000 kr.

Kommunan roknar við, at um lánið verður ókið í Kreditforeningen af kommuner í Danmark verður helat eitt kurstap uppá um 30 000 kr. og sekir kommunanum til um loyvi at taka lán 280 000 kr.

Kommunan upplýsir, at ætlandi koma onkrar smáútreldslur aflat, t. d. fyrir grundstykki einar 8.000 kr. og ymiskt annað tilsamans kannska eibar 20.000 kr. soleiðis at veruligi byggilkosmaðurin verður 700 000 kr.

Lán kommunurnar í dag eru 607.187 kr. hærir havnalaag, vatnverk v. m. rínda so mikilð elóraen part, at partur kommunonnar í letuni belst bært er 188 000 kr. Kommunan hevur annars greitt lán síni regluliga seinri árin.

Soleiðis sunn málid liggur fyrir hevur landsstýrið samtykt at ganga umsókn kommunurnar á meði um at leggja málid fyrir tingið, sjúlv til um smávegis broytingar veida gjördar í tekningunum, út frá teirri áskoðan, at landsstýrið ikki undirritar ábyrgdina fyrr enn alt er í lagi og góðiðkið av skúlastjórninl, eins og landsstýrið heldur beint vera at hjálpum kommuuni at fara undir fyrreiðingarnar beinanvegin.

Landsstýrið skal sostatt mæla tinginum til at samtykkja frammanfyrir standandi uppskot.

1. viðgerð 7. 2. og 3. viðgerð 8. august 1959.

Lógaruppskofið samtykt 26-0.

13. Veðhald av kommunulánum til havnabygging.

Ár 1959, 6. august legði lagmáður frami sotjóðandi

UPPSKOT

til

legtingstög um veðhald fyrir kommunulánum til havnabygging.

§ 1.

Landstýrið verður heimflaðlandskassans vegna at veðbalda fyrir líu-

legtingstog om garanti fyrir kommuuleinu til havnabygging.

§ 1.

Landsslyret bemyndiges til på landakassens vegne at garantere for

um, sum tær í lögtingalög nr. 56 frá 8. november 1968 nevndu kommunur mega taka til havnabygging, tó ikki meira enn tann byggipening, sum tilskillaður er fyri hverja kommunu sær í nevndu lögtingalög.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi beinan vegin.

lán, som de í lagtingalög nr. 56 af 3. november 1958 nævnte kommuner má optage til havnabygning, dog ikke mere end den byggesum, som er anført for hver kommunu í nævnte lagtingalög.

§ 3.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Lögtingið veitir eftir lögtingalög nr. 56 frá 3. november 1958 ymsum kommunum studning til havnabygging.

Um hesar kommunur skulu fara nodir at byggja fyri tær upphæddir, sum nevndar eru í hesari lögtingalög, gerst betta ikki utan tær fáa lán, tó landkassastudningurin fellur yvir 10 ár og ríkisstudningur, sum setlandi fæst aftrat, ikki fyrr enn arbeidið er líðugt.

Eftir nevndu lög er landkassastudningurin 50 pet. av byggikostnaðinum og verður reknað við, at ríkisstudningur fæst við 25 pet. súeldis, at kommunurnar sjálvar skulu rinda 25 pet.

Vanliga hefur landsstýrið ikki tilmælt landkassábyrgd fyri meira enn kommunana part av kostnaðinum, 25 pet., ef reknað hefur verið við, at kommunurnar kunnan hava língið lán uppá studningar móti transporti, men tó lániðurskiltini í løtuni eru heldur trøng í Føroyum, royna ymsear kommunur at fáa lán utanlands.

Vanliga verður royst hjá Kreditforeningen af kommuner i Danmark, men er treyt har, at kommunulán skulu vera tryggjað bædi við ábyrð landkassas og og ríkiskaessans og krevur ríkiskaessin veðhald landkassans fyri sín part av ábyrgdini. Sostatt ber ikki til at avmarka línhæddina til bert kommunana part, tó ikki ber altið til at fáa lán uppá studningarnar í Føroyum og má landkassin tó veðhalda fyri meira enn tey 25 pet. Fyri landkassan hefur hetta í veruleikanum ongan reellan týðing, tó fann parturin, sum er yvir 25 pet, av kostnaðinum verður latin í studningi.

Tó landsstýrið nú hefur sett fram uppskot um generella heimild til landsstýrið at veita ábyrgd av teimum lánum, sum neyðug eru bjá kommunum at taka, kemst hetta av, at kommunan kanna koma fyri at skula nýta pening, sum má útvegað við fáni, í einari millumtið, tó lögtingið er ikki saman og ikki fær tilkið stæðu til ábyrgdina, eins og lögtingið annars skal viðgera umsókn frá hvørjari kommunu sær um veðhald alt oftir tilmæli frá landsstýrinum.

Landsstýrisins stæða til lániþurningin er annars hon, at so vitt gjørligt verður ikki givvið veðhald fyri meira enn 25 pet. av byggikostnaðinum og at undantak bert verður gjort, tó peningurin ikki fæst innanlands og hann ikki fæst utanlands uttan við landkassábyrgd.

1. ylgerð 7. august og 8. august legði havna- og veganevnin fram
soltjóðandi

ÁLIT

Málið hefur verið til viðgerðar í havna- og veganevudini, har ein meirihlut (Hans Iversen, Andrias Djurhuus, Jóhan Simonsen, Frederik Hansen, Haldor Hansen og Hákon Djurhuus) heidur, at tann vanliga manuagongdin, íð nýtt bevir verið har veðhaldsumáknir allar verða viðgjördar & tingi sær og vanliga um nevudarviðgerð, eigur at verða fylgd og avgerð at verða tilkin av tinginum sjálvum. Sostatt kanu meirillutin ikki mæla tinginum til at samtykja uppkotíð frá landstýrinum.

Ein mlnoiluti (J. H. Daubjærg) mælir til at landstýrisins uppskot verður samtykt.

14. Greint uppskot viðv. lendingum og vegum.

Ár 1959, 6. august legði H. Djurhuus tingmaður fram soljóðandi skrif:

Til vegir og lendingar vorður at veita stuðningur svarandi til 3/4 av byggipedinginum til náðastyrinevndu kommunur:

Uppdyrkingarvegur í Sumba	kr.	50.000,00
Uppdyrkingarvegir í Hvítba og Sandvík	"	50.000,00
Umvæling og lengjan av bryggju í Fámjin	"	60.000,00
Bátahylur við Biggjargard í Hvítba	"	160.000,00
Lengjan av bryggjuni í Sandvík	"	100.000,00
Umvæling av Vágseiði, Vági	"	50.000,00
Lending í Skúvoy	"	50.000,00
Lending við skarvaasker í Húsavík	"	100.000,00
Umvæling av lending á Skarvanest	"	10.000,00
Lengjan av bryggju í Hest og bátahylur	"	80.000,00
Bátahylur á Argjum	"	100.000,00
Vegur uman í Akskersvík, Hvítanesi	"	60.000,00
Lending í Biggjarstöð í Kádbak	"	70.000,00
Vegur Kádbak-Kádbakabotnur	"	100.000,00
Bátahylur í Kvívík, dýping, og Skælingsvegin	"	260.000,00
Bátadrátt, lendingarumvælingar í Mikinesi	"	125.000,00

Til umvæling av bryggjuni í Bø	kr.	26.000.00
Lendingarábøtur í Gásadali	"	25 000.00
Lendingarábøtur á Slættanesi	"	30.000.00
Lendingabrégv við Oyrarjógv	"	200.000.00
Uppdyrkingsarvegir í Sandavági	"	50.000.00
Uppdyrkingsarvegir í Miðvági	"	50.000.00
Uppdyrkingsarvegir í Sørvági	"	50.000.00
Lendingabrégv í Funningi, leingjan	"	75.000.00
Leingjan av lendibrúgv í Funningfirði	"	75 000.00
Leingjan av lendibrúgv í Oyndarfirði	"	75 000.00
Leingjan av lendibrúgv í Haraldssundl	"	60.000.00
Leingjan av lending í Árnafirði	"	60 000.00
Atleggingarbrúgv í Hvannasundi	"	50.000.00
Vegurin Viðareiði-Hvannasund	"	200 000.00
Umwæling og byggjan í Eldsievík	"	80.000.00
Bátahylur í Klakksvík	"	100.000.00
Lendingaábøtur í Fugloy	"	50.000.00
Lendingaábøtur í Svínøy	"	50 000.00
Lendingaábøtur á Oyr og í Ánum	"	100.000.00
Norðadal, lendingaábøtur	"	25.000.00
Uppdyrkingsarvegir í Nes sókn	"	45 000.00
Lending í Rituvík	"	50.000.00
<hr/>		
Tilsamans 3/4 av	kr.	2 950 000.00

Landstýrið verður heimilað yvir 5 ár at útvega henda pening við lánt og á fíggjarlögum lagtingalns í hesum tíðarskeiði, men soleiðis at uppskoytisjáttan verður veltt, har sum tað gerst neyðugt til at gera hesi arbeidi fullt liðug.

1. viðgerð 17. október og beint til havna- og vegnevndina.

15. Hækking av telefongjeldum.

Ár 1959, 6. august legði lagmaður fram soljóðandi

UPPSKOT
til
legtingslög um hækking av telefongjeldum.

§ 1.

Fylgjandi telefongjeld vera fyrisett soleiðis:

	Gjald sina ferð með alla kr.	Árligt gjald kr.
Nýtt nummar í samband við veggapparat ella vekslara	300—	
Telefonfelag á stöðum við 1 — 20 felagum		100—
" " " " 21 — 50 "		120—
" " " " 51 — 150 "		180—
" " " " 151 — og fleiri felagum		250—
Kallinummur fyrir heil nummar (bert stærri heilautomat. st.)	120—	96—
Telefonfelag fyrir heilautomatiskar stöðir við 151 og fleiri felagum (uttan samtalurætt)		180—
Samtalugjald fyrir heilautomatiskar stöðir við 151 og fleiri felagum, pr. samtalum		0,07
Bordapparat í samband við nýtt telefonfelag	10—	
Bordapparat útskift frá veggapparati	25—	
Eykaapparat við einkultari umskiftan í sama húsi	30—	60—
Eykaapparat við relæomskiftara í sama húsi	35—	60—
Eykaapparat til duplita umskiftan ella stærri vekslara í sama húsi	45—	80—
Eykaapparateidningur uttanþýsis:		
Fyrir hvønn býrjaðan km	80—	
Fyrir hverjar býrjaðar 100 m		8---
Ericofon ella lítið bordapparat	35—	12—
Hverja stikk Kontakt útyvir tað fyrstu	20--	15—
Eykaklokku innanþýsis	20—	15—
Eykaklokku utanþýsis	40—	30—
Niðurfallsklapp	20--	15—
Signálhorn	40—	30—
Eykahøvuðsmikrotelefon	25—	20---
Eykatelefon	20—	6--
Mikrotelefon við fjöldur	25—	
Umstillaða fyrir eykaklokku	20—	
Langan rosetanór (3 m)	15—	

Læggs mikrotelefonenör (3 m)	15—
Spiralenör	15—
Nutomarbroyting	10—
Signaldo vari	10—

Gjald fyrir flytan:	í sama húsi	Til annað hús
	kr.	kr.
Høvuðsapparat	35—	70—
Eykaapparat — Stikkontakt	35—	70—
Eykaapparat í samband við flytan av høvuðsapparati	17,50	35—
Eykaklokku, niðurfallsklappi	20—	20—
Dupultum apparati	50—	100—
Dupultum umskiftara	30—	30—
Einkultum umskiftara	20—	20—

§ 2.

Gjeld fyrir upprinding í úrtíð.

Innanbiggja:

Automatstöðir: Fríar samtalur millum felagar alt samdøgrið.

Aðrar stöðir: Kr.- fyrir hverja samtalur millum kl. 23,00 og kl. 6,00 og kr. 0,50 fyrir hverja samtalur alla aðra tíð enn tænastutíð.

Uttanbiggja:

a) Automatstöðir: Vanligt gjald alt samdøgrið.

b) Fuglafjørður - Sørvágur - Tvøroyri - Vágur - Vestmanna: Vanligt gjald gerandisdagar frá kl. 8,00 til kl 22,00, kr. 1,- fyrir hverja uppkallan millimillum kl. 23,00 og kl. 6,00 og kr. 0,50 fyrir hverja uppkallan alla aðra tíð enn tænastutíð.

c) Aðrar bygdir: Same úrtíðargjald fyrir hverja uppkallan sum fyrir uttanbiggjasamtalu.

Bodseending: Gjald fyrir bodseending verður fyrisett soleiðis:

kr. 0,50 upptil 1 km frá stønni og kr. 0,25 fyrir hvønn asettan 1/2 km harútyvir.

§ 3.

Henda lög kemur í gildi 1. oktober 1959 og samstundis fer lögtingslög nr. 12. frá 14. apríl 1953 úr gildi.

FORSLAG

til

Lögtingslov om forhøjelse af telefontakster.

§ 1.

Følgende telefontakster fastsættes således:

	Afgift en gang for alle	Abonne- ment pr. år
	kr.	kr.
Nyt telefonnummer tilsluttet vægapparat eller omstillingssbord	300—	
Abonenter på centraler med 1-20 abonenter	100—	
" " " " 21-50 "	120—	
" " " " 61-150 "	180—	
" " " " 151 og flere	240—	
Kaldenumre for flere numre (kun større helautomatiske stationer)	120—	
Telefonabonnement for helautomatiske stationer med 151 og flere abonenter uden ret til samtaler)	180—	
Abonnement for helautomatiske stationer med 151 og flere abonenter pr. samtal	0.07	
Bordapparat i forbindelse med ny telefonabonnement	10—	
Bordapparat ved udskiftning fra vægapparat	25—	
Ekstraapparat med enkelt omstilling i samme hus	30—	50—
Ekstraapparat med retæromskifte i samme hus	35—	60—
Ekstraapparat til dobbelt omstilling eller større omstillingsbord i samme hus	45—	80—
Ekstraapparatedning udendørs:		
pr. påbegyndt km	80—	
pr. påbegyndt 100 m		8—
Ericofon eller farvet bordapparat	35—	12—
For hver stikkontakt udeover den første	20	15—
Ekstraklokke indendørs	20—	15—
Ekstraklokke udendørs	40—	30—
Nedfaldsklap	20—	15—
Signalhorn	40—	30—
Ekstra hovedmikrotelefon	25—	20—
Ekstratelefon	20—	5—
Mikrotelefon med fjeder	25—	
Omwsteller til ekstraklokke	20—	
Lang rosetenor (. m)	15—	
Lang mikrotelefonsnor (8 m)	15—	
Spiralsnor	15—	
Ændring af nummer	10—	
Signaldæmper	10—	
Afgift for flytning:		
Hovedapparat	85—	70—
Ekstraapparat - stikkontakt	85—	70—
Ekstraapparat i forbindelse med flytning af hovedapparat	17.50	85—
Ekstraklokke, nedfaldsklap	20—	20—
Dobbelt apparat	50—	100—
Dobbelt omskifter	80—	10—
Enkelt omskifter	20—	20—

§ 2.

Takster for tilringning i utide.

Indenbys:

Automatcentraler: Fri samtaler mellem abonenter hele døgnet.

Andre centraler: Kr. 1.- for hver samtale mellem kl. 23,00 og kl. 6,00 og kr. 0,50 for hver samtale si anden tid end tjenestetid.

Udenbys:

a) Automatcentraler: Normal takst hele døgnet.

b) Fuglefjord - Sørvåg - Tverå - Våg - Vestmannahavn: Normal takst hverdage fra kl. 8,00 til kl. 22,00, kr. 1.- for hvert opkald mellem kl. 23,00 og kl. 6,00 og kr. 0,50 for hvert opkald si anden tid end tjenestetid.

Budsending: Betaling for at sende bud ansættes således:

kr. 0,50 op til 1 km fra centralen og kr. 0,25 for hver påbegyndt 1/2 km derudover.

§ 3.

Denne lov træder i kraft den 1. oktober 1959 og samtidig ophæves lagtingslov nr. 12 af 14. april 1953.

Viðmerkingar:

Telefonverkið upplýsir fylgjandi:

Fyri at telefonverkið kann vera ført fyri at rjuda rentur og avdrátt av nýggjum lánum til nýbygging í tilbarskeiðinum 1959/64, vil ein metriliuntaka uppá í minnsta lagi kr. 100.000,- verða neyðug.

Heslin peningur kann t. d. framvegast við at hækka felagagjaleið, í mun til telefonverk í øðrum londum sum t. d. í Danmark er bædi felagagjald og innleggingargjald væl minni í Føroyum.

Í Danmark er innleggingargjaldið kr. 400 fyri eitt nýtt felág, í Føroyum kr. 250.-. Í Danmark er felagagjaldið fyri stöðir av sama slag sum Tórshavn kr. 288.-, í Tórshavn kr. 200.-, meðan yvirgruppurnar kosta ávikavist kr. 72.- og kr. 50.-.

Meðan lønin fyri montørar og arbeiðarar er tanu sama í Danmark og í Føroyum, er tilfarið væl dýrari í Føroyum orsakað av frakt, tolli o. ø. Eisini eru arbeiðsviðurskiltini truplari í Føroyum enn í Danmark. Mubur er á at seta steyrar og grava kaðalgrøv á statum lendi utan hellu og at gera tað um fjøll har ein mál sprengja fyri at koma niður. Hóast hetta er telefonin sum ávist ikki nær so dýr í Føroyum sum í Danmark.

Í 1959 við pristalið 100 var felagsgjaldið í Tórshavn kr. 80.- og á bygdum kr. 60.- við fríum samtalum gerandisdagar frá kl. 8,00 til kl 20,00 og sunnu- og helligdagar kl. 9,00 -- kl. 10,00 og kl. 17,00 -- kl. 19,00. Úttanfyri hessar tilhír mátti eykagjald rindast.

Í 1958 átti felagsgjaldið eftir pristalinum at hava verið ávikavist kr. 240.- og kr. 180.-, tá pristalið var 802, men tað var hildið forevarligt at seta tað:

Fyrl stöðir við yvir 150 felagum (Tórshavn og Klakkevík) til kr. 200.- (samstundis var eykagjaldið avtikid) fyri stöðir við 50-150 felagum til

kr. 150.-, fyrir staðir við 20-50 felagum til kr. 100.- og fyrir staðir við undir 20 felagum til kr. 80.- ártíga.

Um felagagjaldid í dag við pristall 359 verður hækkað í mun til pristallið 302 í 1958 við teim gjaldum, id voru sett tó sum grundarlag, vil tað kunná setni, fyrir staðir við yvir 150 felagum til kr. 240.- fyrir staðir við 50-150 felagum til kr. 180.-, fyrir staðir við 20-50 felagum til kr. 120.- og fyrir staðir við undir 20 felagum til kr. 100.- Hvat viðv(kl)r automatstöðnum (nú Tórshavn og út á heystið 1959 eisini Kunavík og Klaksvík, og seinri aðrar staðir so við og við sum automatiseringin fer fram), mugu yvirgruppurnar eisini hækkað í mun til hina hækkingina t. v. s. frá kr. 50.- til kr. 60.- pr. 1000 samtalur.

Sum nú er gevur felagagjaldid i Tórshavn kr. 200.- rætt til 1000 samtalur, meðan kr. 50.- mugu ríndast fyrir hvorja byrjaða yvirgruppu, t. v. s. at ein felagi, sum t. d. hefur brúkt 1010 samtalur, má rinda kr. 50.- fyrir tær 10 samtalurnar hann hefur brúkt útyvir tær 1000. Hetta hefur vist seg at virka nakað órettvist og ger eisini, at felagar sum eru við at nærkest 1000 samtalumarkinum, umsa eftir ikki at koma útyvir, sjálvt um teir hava brúkt fyrir 100 ella 200 fleiri.

Uppskot verður til sett fram um, í staðin fyrir at hækka felagagjaldid fyrir automatstöðirnar til kr. 240.-, og yvirgruppurnar til kr. 60.- at seta grundfelagagjaldid, id nú er kr. 150.- til kr. 180.- og hvorja samtalur, id nú er 5 oyrir, til 7 oyrur. Orsókin til at samtalugjaldid er sett til 7 oyrir, er, at man harvið vil fá tilkna evt. innökutap, tá yvirgruppurnar falla burtur.

At farið verður yvir til gjald fyrir hvorja samtalur vil uttan iva framja nýtsluna, til ein felagi kemur tó bert at rinda fyrir tað, hanum vernliga hevne nýtt. Fyrir telefonverkið vil tað eisini hava taua fyrimun, at í staðin fyrir sum nú er, at gjalda fyrir meirmýtsluna verður kravt tó árið er lokið, vil gjaldið kunnna krevjaest hvønn ársfjórðing saman við til fasta gjaldinum, og harvið fáa innökurnar inn so við og við.

Fyrir felagau verður tað eisini ein fyrimunur, at hanu í staðin fyrir at fáa eins óstóra rokning, um árið, fær fýra minni rokningarár.

Vísandi til frammansfyri skal landsetýrið mæla til so sum viðurskiftini á telefonverkinum eru, at frammansfyri nevnda uppskot verður samtykt.

I. viðgerð 8. oktober og 22. marts 1960 legði telefonnevndin fram söljóðandi

ÁLT

Landsatýrið hefur lagt málit fyrir tingið, sum vísti tað til telefonnevndina; nevndin hevur kannad málit, og er eini meiriluti (J. P. Davidsen, Haldor Hansen, Vilhelm Nielsen og Hans Iversen) komlo til tað órslit at mæla tingicum til at viðtaka uppskot landsetýrisins við fylgjandi broyting.

Minnilutin (Hemming Jespersen) heldur ikki, at tiðin er hjá til almenna at ganga á odda í prishækkingum. — Heldur ikki mæltar minnilutin, at hvor útbúgvning í telefonverkinum elgur at fóra hækking í gjaldinum, men líkligari at tað var óvugt, og verður til ikki sett uppskot fram.

UPPSKOT

frá

meiralutnum:

§ 2 verður orðað soleiðis:

Gjeld fyrir upprinding í úrtíð. (Gerandisdagar).*Innanbíggja:**Automatsleðir:* Friar samtalar millum felagar alt sandsgrið.*Aðrar stöðir:* 1 kr. fyrir hvort uppkall millum kl. 24.00 og kl. 6.00.*Uttanbíggja:**Automatsleðir:* Vanligt gjald alt sandsgrið sínamillum.*Automatsleðir til aðrar stöðir:* 1 kr. fyrir hvort uppkall til tær stöðir, ið verða órógvaðar millum kl. 24.00 og kl. 6.00, automatstöðlunar undantíknar.*Aðrar stöðir:* 1 kr. fyrir hvort uppkall til tær stöðir, ið verða órógvaðar millum kl. 24.00 og kl. 6.00.*Aðrar stöðir til automatsleðir:* 1 kr. fyrir hvort uppkall til tær stöðir, ið verða órógvaðar millum kl. 24.00 og kl. 6.00, automatstöðlunar undantíknar.

Sum endurgjald fyrir avtikna úrtíðargjaldið, verður samsýningin til „aðrar stöðir“ fyrir avgreiðslu av telefonfelögum í telefontíð hækkað við kr. 30. frá kr. 20. til kr. 60. per felaga árliga.

I § 3 verður „1. oktober 1959“ í þáðum tekum broytt til „1. apríl 1960“.

Takster for tilringning í nöide. (Sagnedage).*Indenbyr:**Automaticcentraler:* Fri samtaler mellem abonuenter hele døgnet.*Andre centraler:* 1 kr. for hvert opkald mellem kl. 24.00 og kl. 6.00.*Udenbyr:**Automaticcentraler:* Normal takst indbyrdes hele døgnet.*Automaticcentraler til andre centraler:* 1 kr. for hvert opkald til centraler, der forstyrres mellem kl. 24.00 og kl. 6.00, automaticcentralerne undtaget.*Andre centraler:* 1 kr. for hvert opkald til de centraler, der forstyrres mellem kl. 24.00 og kl. 6.00.*Andre centraler til automaticcentraler:* 1 kr. for hvert opkald til de centraler, der forstyrres mellem kl. 24.00 og kl. 6.00, automaticcentralerne undtaget.

Som erstatning for ophevelsen af utidsegebyret forhøjes godtgørelsen til „andre centraler“ for ekspedition af telefonabonneter í tjunesateld med kr. 80.00, frá kr. 20.00 til kr. 50.000 per abonent per ár.

I § 3 ændres „1. oktober 1959“ til „1. apríl 1960“.

2. og 3. viðgerð 24. marts 1960.

§ 1 samtykt 18—0.

Broytingaruppskot til § 2 samtykt 18—0.

§ 2 so broytt " 18—0.

Broytingaruppskot til § 3 " 18—0.

§ 3 so broytt " 18—0.

Lógin í síni heild " 17—0.

16. Veðhald av láni til Vestmanna kommunu til havnabygging.

Ár 1959, 6. august legði lagmaður fram söljóðandi

UPPSKOT

II

logtingsslög um veðhald fyrir láni 600.000 kr. til Vestmannahavnar sókuar kommunu til havnabygging.

§ 1.

Landsetýrið verður heimilað til landakassans vegna at veðhalda fyrir láni 600.000 kr. til Vestmannahavnar sókuar kommunu til havnabygging í Vestmannahavn.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi þeinan vegin.

lagtingsslov om garanti for lán 600.000 kr. til Vestmannahavn sókuar komunue til havneanlæg.

§ 1.

Landsetyret bemyndiges til på landakassens vegna at garantere for lán 600.000 kr. til Vestmannahavn sókuar kommunu til havneanlæg i Vestmannahavn.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Vestmannaþavnar söknað kommuna hefur vent sær til landsstýrið við umsókn um landskassaábyrgd fyrí láni, sum kommunan settar at taka í samband við útbyggjan av kajuni í Vestmannaþavn.

Kostnaðurin er mettur til um 1.200.000 kr. og er studningur úr landskassanum játtáður í lögtingalög nr. 56 frá 8. nov. 1958 við 50 pet.

Kommunan settar at fáa fyrireika lántóku og sökri tí nú um landskassaábyrgd fyrí lánlönum.

Ætlendi veitir ríkiskassan studning til byggjögina, so verulliga ábyrgd landskassans verður sostatt ikki meira enn 25 pet. av byggilkostnaðinum ella fyrí tann part, sum kommunan sjálv skal rínda.

Annars kann verða lagt aflat, at Vestmannaþavnar kommuna er væl fyrí figgjarliga og kann landsstýrið tí mæla til, at lögtingið gongur umsókjaranum til móti.

1. viðgerð 8. august og 20. oktober legði havna- og veganevndin fram soljóðsaudi

ÁLIT

Vestmanna söknað kommuna hefur vent sær til landsstýrið við umsóku um landskassaábyrgd fyrí láni sum kommunan settar at taka í samband við útb ggjan av kajini í Vestmanna. Kostnaðurin er mettur til um kr. 1.200.000. og er studningur úr landskassanum játtáður við lögtingslög nr. 56 frá 8. november 1958 við 50 pet. Mállið var vist til havna- og veganevndina.

Vestmanna kommuna er eftir hvat ið upplýst er fyrí nevndini so væl figgjarliga stímbræð, at lögtingið ógvuliga vil uttan ampa kaon geva ta umbidnu ábyrgd.

Nevndin mælir sostatt tinginum til dt samtykja landsstýrisins uppekkot um ábyrgd fyrí láni stórt kr. 600.000. til Vestmanna kommunu til havnabygging.

2. viðgerð 22. og 3. viðgerð 23. oktober 1959.

Lógaruppskotid samtykt 26 - 0.

17. Veðhald av láni til Froðbiar kommunu til havnagerð.

Ár 1969, 8. august legði lögmaður fram soljóðandi

UPPSKOT

til

**legtlingslög um veðhald fyrir láni
200.000 kr. til Froðbiar sóknar
kommunu til havnagerð.**

**lagtingslov om garanti for lån
200.000 kr. til Froðbiar sóknar
kommune til havneanlegg.**

§ 1.

Landsstýrið verður heimilað til landskassans vegna, at veðhalda fyrir láni 200.000 kr. hjá Froðbiar sóknar kommunu til havnagerð á Tvøroyri.

§ 1.

Landsstyret bemynndiges til på landskassens vegne at garantere for lån 200.000 kr. til Froðbiar sóknar kommune til havneanlegg i Tvøroyri.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi beinan vegu.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Froðbiar sóknar kommuna hefur vent sær til landsstýrið við umsókn um laudsstýrisábyrgd fyrir láni, sum kommunan ætlar at taka í samband við betring av havnaviðurskiftunum á Tvøroyri.

Tað lán, sum kommunan sökir um at fáa landskassaábyrgd fyrir, er til fyrsta part av tí bygging, sum ætlað er at kosta um 750.000 kr. og suni studningur er velttur til í lagtlingslög nr. 56 frá 3. nov. 1958.

1. viðgerð 16. oktober og 22. oktober legði fíggjarnævndin fram soljóðandi

ÁLIÐ

Í viðmerkingunum frá laudsstýrinum verður sagt, at eftan kommununar er í fyrstu atlægu at útbyggja lyri kr. 750.000. og er tað til hessa bygging lánið skal nýtað.

Í 1958 hefur skattalontökun verið kr. 486.114,89.

Kommunurnar fæstu lán voru 31. decembar 1968: kr. 339.808.

Fyribile láni..... " 300.881.

Önnur skuld..... " 31.801,

kr. 672.000.

Havnin hevði hessa skuld:

Fest láu	471.133.
Oanur skuld.....	, 24.913,
	<hr/>
	kr. 1.168.046.

Ognir kommunurnar kr. 1.670.056

Ognir hjá havnalafrum „ 1.772.466 „ 8.442.522.

Skattmeftirstóðan var 31/12-1958 kr. 887.956.

Nevndin hefur viðgjert málíð og mælir til, at landstýrið landekassas vegna tekur ábyrgð fyrir einum láni til neveda endamál oppi kr. 200.000 og mælir sostatt tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

2. viðgerð 28. og 3. viðgerð 26. oktober 1959.

Lógaruppskotið samtykt 18—0.

18. Veðhald av láni til Sands kommunu til havnabygging.

Ár 1959, 8. august legði lögmaður fram söljóðandi

UPPSKOT

til

legtingslov um veðhald fyrir láni
500.000 kr. til Sands sóknar kom-
munu til havnabygging.

legtingslov om garanti for lán
500.000 kr. til Sands sóknar kom-
mune til havneanlæg.

§ 1.

Landsstýrið verður heimilad til landekassas vegna al veðhaldar fyrir láni 500.000 kr. býja Sands sóknar kommunu til havnabygging á Sandi

§ 1.

Landstýret bemyndiges til på landekassens vegna at garantere for lánu 500.000 kr. til Sand sóknar kommune til havneanlæg på Sandi.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi þeinan vegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Sand söknað komuna hefur vent aðer til landsstýrið fyrir at fáa veðbald landakassana fyrir láni, sum kommunan ætlað at taka í samband við viðskan av havnalsgnum á Sandi.

Sands komuna er millum tær kommunur, sum eftir lagfingslög nr. 56 frá 3. nov. 1958 fáa studning til havnabygging við 50 pct. av byggikostnaðinum.

Eftir nevndu lög er ætlað, at Sands komuna byggir fyrir 1.000 000 kr.

Kommunan vil nú fara undir at leggja til rættis tað fliggjarliga grundarlagið undir byggingina og er ætlanin at sökja lán hjá Kreditforeiningen af kommuner í Danmark.

Landsverksfréðingurin hefur í hondum at gera teknigar og vil kommunan fáa nödlr byggingina so skjótt tekningarnar og tað fliggjarliga grundarlagið er í lagi.

Landssrýrið ásannar, at fyrir neyðini er hjá Sands bygd at fáa havnaviðurskiftini í betur lag, enn nú er og setur landsstýrið til fram uppskot um at gauga umsóknini á meti.

1. viðgerð 15. oktober og 22. oktober legði fliggjarnevndin fram solþóðandi

ÁLIT

I viðmerkingum landsstýrisins verður sagt, at Sands komuna hefur finguð játtuð kr. 1 000.000 til havnabygging og at kommunan er í ferð við at leggja til rættis tað fliggjarliga grundarlagið. Søkt verður um ábyrgd av láni uppá kr. 500.000.

Kommununar skattaluntoka var fyrir 1958 kr. 120.418.

Eftirsteður 31/12 1958 kr. 47.434.

I fórum lánum hevði kommunan 31/12-58 , 184.232.

Aðra skuld , 10.500.

Ognir kommununar voru sama dag uppgjörðar til

kr. 618.700.

Figgjarnevndin, sum hefur viðgjort málid, mællir til, at landsstýrið landakassana vegna teknar ábyrgd av einum lánt uppf kr. 500.000 til nevndu endamál og mællir tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

2. viðgerð 28. oktober og 3. viðgerð 26. oktober 1959.

Lógaruppskotið samtykt 17-0.

19. Nýggj læraralónarlóg.

Ar 1959, 8. august lagði N. Winther Poulsen landsstýrismaður fram
soljóðandi

UPPSKOT

til

samtyktar.

Sett verður í gildi í Føroyum nýggj lög um løningar v. m. til lærarar
fólkaskúlans svaraði til ríkislag nr. 150, 7. juni 1958 við teimum broytingum
og upplskoytum, idø nevnd eru í viðlagda skrivi frá Føroya skúlastjórn „vedr.
ny lærerlønningslov for Færøerne“ og í viðlagda skrivi frá undirvísingarmi-
steriinum dagfest 28. juli 1959. Lógin verður galdandi frá 1. apríl 1958.

Viðmerkingar:

7. marts 1960 hevur landsstýrið frá Føroya skúlastjórn singið soljóð-
andi skriv:

„Efter at der ved lov nr. 150 af 7. juni 1958 er gennemført en ny lønnings-
lov for folkeskolens lærere i Danmark, har skoledirektionen foretaget en gen-
nemgang af nævnte lov med henblik på gennemførelsen af en tilsvarende lov
for folkeskolens lærere på Færøerne.

Et af skoledirektionen udarbejdet udkast til bemærkninger vedrøren-
de ny lærerlønningslov for Færøernes lærerforening, som i skrivelse af 23. februar 1959, hvor afskrift vedlægges, har fore-
slægt visse ændringer. Skoledirektionen har i et møde den 25. februar 1960
behandlet lærerforeningens forslag og har vedtaget at gå ind for de foreslå-
ede ændringer bortset fra det om fagkonsulenter og faginspektører anførte,
jfr. lærerforeningens henvisning til side 4, linie 1, ad 5 lkl. og ad 6. lkl.
Skoledirektionen er enig i det i foreningens skrivelse i slutningen anførte om,
at der kan gives lærere, der underviser ved flere skoler, et bestillingstillæg,
hvil størrelse fastsættes på skoleplanen. En bestemmelse herom er derfor
foreslægt indsat i den nye lærerlønningslov. Dog er det med hensyn til ud-
gisten til sådanne tillæg et spørgsmål, om ikke denne — ligesom det er til-
fældet ifølge den gældende regel i § 8, stk. 2, jfr. § 23 og § 26, stk 1, i
den færøske lærerlønningslov af 12. april 1949 og ifølge den tilsvarende regel
om beföringegodtgørelse i den danske folkeskolelov (lovbekendtgørelse nr.
220 af 18. juni 1958 § 27) — bør afholdes af vedkommende kommuner.

Der er herefter af skoledirektionen udarbejdet de vedlagte bemærk-
ninger vedrørende en ny lærerlønningslov for Færøerne, hvori der er taget
hensyn til de af Færøernes lærerforening fremsalte forslag i det ovenfor an-
førte omfang, og skoledirektionen har vedtaget at foreslå, at der gennemløres

en ny lærerlønningslov for Færøerne svarende til lov nr. 166 af 7. juni 1958 med de i bemærkningerne anførte ændringer.

Man skal herved forelægge sagen for landstyret, idet man skal bemærke, at det er skoledirektionens hensigt — når hjemmestyrets behandling af sagen er tilendebragt — at forelægge sagen for undervisningsministeriet med henblik på gennemførelsen af en rigslov om lønninger m. v. til lærere ved folkeskolen på Færøerne.

Der vedlægges 40 eksemplarer af lov nr. 166 af 7. juni 1958 og af de omhandladt bemærkninger samt af Færøernes lærerforenings skrivelse af 23. februar 1958. Endvidere vedlægges et antal eksemplarer af lønningskommissionens 8. betænkning, idet bemærkes, at det ikke er muligt at fremstaffe yderligere eksemplarer heraf."

Meðan statuministari og undirvisingarministarin voru í Føroyum í summar, samráddist landstýrið við teir um at brúka eina aðra býtisreglu millum statskassa og landakassa av lønarútreiðsluni enn hana. Íð lögfest er við galdandi lærarlønnslög frá 1959, ella helvt til hvænn. Sum tað framgangur av viðlagda skrivi frá undirvisingarministeriinum dagfest 28. juli 1959 var ynski landstýrisins, at statskassini eins og í Danmark tó tey 85 pet. av útreiðsluni. Hesa býtisreglu heldur ríkisstýrið av ymsum grundum seg ikki kunna góðtaka, men heldur seg hin vegin kunnva góðtaka, at být verður við 55 pet. til statskassan og 45 pet. til landskassan. Hetta nýggja býti færur við stor, at meirútreiðslia landakassans hóast nýskiptanina yvirhøvur hækkar lønirnar við um 473 000 kr., verður bert 67.000 kr. í mun til játtanina á figgjarlægtingelögini 1959/60, 1.800 000 kr.

Landsstýrið er av teirri oppfatan, at innanfyri ein og sama ríkisfelagssekap ber ikki til flöngdini at halda ymiskar lønir fyrir folk við serkunnilieka, úrsliðið verður at endanum, at hetta folk flytur burtur har tey frægastu lønarkoruni eru, ið hvussu er kanni eingin rekna við, at fáa folk henda veg og enn er so, at tærvur er á fólkisvið serkunnilieku.

Út frá hesum heidur landsstýrið tað vera avgeraudi neyðugt um fólkaskúlin skal rekjast vel, at lærarlønnirnar eru tær somu í Danmark og í Føroyum.

1. viðgerð 13. oktober og 30. oktober legði skúlanevndin fram soljóðandi

ÁLT

Viðloegd skjel í málnum eru ríkislög nr. 166 af 7. juni 1958, Lov om lønninger m. m. til folkeskolens lærere, viðmerkjingur frá skúlastjórnini til þessa lög, og bræv frá undirvisingarmálaráðnum viðvíkjandi somu lög. Nændin hefur gjort ymse kanningar í málum. Millum annað eru flögvar upplýsingar um lønarstaddirnar, tær núverandi lærarlønnirnar og tær eftir til nýggja lögini, bæði byrjsarlønin og lønin, tá hon er komin í það dina. Eftir hesum virðili, sum nændin hefur flögvið frá skúlastjórnini, vísir tað seg, at gamla lögini gjørði lønarligan mun millum lærarar við próvakúlar og lærarar við vanilegar bygðeskúlar, eins og millum fyrra og annanlærtarar.

Eftir uppkotinnin til þessa nýggju lögina skal ongi slikein lønarligur

munur vera í millum fyrsta og annanlærara eins og byrjaraléni hjá lærarum við próvakúlar og bygdaakúlar verður hin sama.

Sum yvirlitið visir, er lítlí munur á byrjanarlénini eftir til gomlu og meðaðu nýggju lögini. Hjá lærarum við próvakúlar er byrjanarléni kr. 12.282,56 eftir gomlu og kr. 12.880,40 eftur nýggju lögini, munur kr. 108,84. Endaléni fyrir hessar lærarar er eftur gomlu lögini kr. 16.0,8,16 og eftir nýggju kr. 16.704,00, munur 660,84.

Hjá yvrlærarum er byrjanarlénin eftir gomlu lögini kr. 14.962,56 og eftir nýggju kr. 18.144,00, munur kr. 8.181,44, og endaléni bjá hesum er ávikavist kr. 17.614,20 og kr. 21.024,00, munur kr. 3.409,80.

Hjá skúlainspektörum er byrjanarlénin eftir nýgaldandi lög kr. 17.614,20 og eftir uppskotinum kr. 21.600., munur kr. 8.985,80. Endaléni er ávikavist kr. 22.152,60 og kr. 25.920,00, munur kr. 8.787,40.

Hjá fyrsta- og einnalærarum við bygdaakúlar er núverandi byrjanarlénin kr. 12.061,56, meðan hon eftir uppskotinum er sett til kr. 12.326,40, ein munur uppá kr. 284,84. Endaléni bjá hesum er ávikavist kr. 15.823,56 og kr. 19.584,00, munur kr. 8.760,44.

Hjá 2.-lærarum er núverandi byrjanarlén kr. 11.325,00 og eftir uppskotinum kr. 12.326,40, munur kr. 1.001,40, og endaléni ávikavist kr. 14.889,86 og kr. 19.584,00, munur kr. 4.694,64.

Hjá landsakúlaráðgevaranum er núverandi byrjanarlén kr. 17.614,20 eftir uppskotinum kr. 24.768,00, munur kr. 7.153,80, og endaléni er ávikavist kr. 28.413,80 og kr. 28.800., munur kr. 6.886,20. Nevnast kann, at hessi nevndu tölui eru lønirnar, tá ið pensionagjaldið er tilkið burturav.

Størstu munurin, har tað snýr seg um vanlige lærarar, er hjá 2.-lærarum, har munurin á byrjanarlénunum er kr. 1.001,48 og á endalénum kr. 4.694,64. Hetta kemst av, at eftir til gomlu lögini var á byrjanarlén hjá 1. og 2. lærara, meðan teir eftir uppskotinum fáa somu byrjanarlén.

Nevndia er annars ikki samd um eitt felagsuppskot, men hefur býtt seg í ein meiriluta (J. H. Danhjørg og Marius Johannessen) og triggjar minnilur (Leon Joensen, Hanus við Høgadalsá og Knút Wang).

Melrilitin heldur, at so leingi okkara skúlaviðuraskiftir eru felagsmái, so ber tað ikki til, at tað skal vera stórvegis munur á lønarkorum donsku læraranna og okkara, og seillga ikki, tá ein partur av lærarunum, realskúla-lærararnir eins og summir aðrir tænastumenn og onnur starvafólk longu bava flögð løn, sum liggar javnbjóðis donskum lønum. Tað tykist sum áhugin fyrir og hungurin til at bæta um skúlastkap okkara er í stórum vakeandi. Tað verðu stórir og prýðligir skúlar bygdir ymse staðni um landið, og at tann til tað tykist at vera minsti möguleiki fyrir at seta realskúla ella preliminer-skúla á stövn, har verður hann settur. Tað gevur at bítu nú seinast í Vágum, í Fuglatíri og á Glyvrum.

Men nýggir skúlar og nýggjur skúlastkipanir duga onkl, eru ikki lærarar til, og nú í nýgv ár hefur lærarstrøt verið í Føroyum. Í løtuni verða 28 læraraplásar rekt við fólk, sum ikki hefur læraraprógv. Komandl tvey arsigur skúlastjórnin, at 8 nýggj læraraplásar skulu skiptast við teir tvær nýggju preliminer-skúla skúlarnar umframti tev. sum skiptaði verða við aðrar skúlar. Í 1960 koma 21 nýggir lærarar út frá læraraskúlunum her og í 1962 17 lærarar. Hetta verður ikki nóg mikil til at bæta um trottíð, ið er, og gjarna skuldi eitt lítið avlov verið av lærarum, um væl var vorðið.

Hetta skuldi ein nýggj lønarlög kunnad bætt um, sum fráliður.

Meirilutin hevur ringlð til vega uppskot til lög um lærar o. a. hjá lærarum við fólkaskúlan í Føroyum. Hetta er nýggja danske lærarlögini, Lov nr. 156 af 7. juni 1958 við teim broytingum, sum skúlastjórn og undirveis-ingarmálaráðið hava skotid upp at gera.

Meirilutin í neyndini mællir til at samtykkja hetta uppskot við fylgjandi broytingum: í § 6, stk. 6 i síðsta petti verður aftan á „undervisningsministeren“ sett „efter indhentet erklæring fra Færøernes landsstyre“. Í § 7, stk. 1, síðsta petti verður sett sum nýtt punktum: „Forinden forelæggelsen for ministeriet Indhenter skoledirektionen landsstyrts uttalelse“.

Í § 7, stk. 2, síðstu reglu verður sett aftan á ministeren „eftir samråde med Færøernes landsstyre“.

Í § 8, stk. 1, næst síðstu punktum verður sett aftan á „ministeren“ „eftir indhentet erklæring fra Færøernes landsstyre“.

Í § 18, stk. 3, mitt í stykkintum verður aftan á „bestemmelse“ sett „der træffes efter samråd med Færøernes landsstyre“.

Í § 14, stk. 2, aðru reglu verður sett aftan á „undervisningsministeriets“, „og Færøernes landsstyre“, og í somu grein og sama stykki í triðju-síðstu reglu verður sett aftan á „afgørelse“ der træffes efter samråd med Færøernes landsstyre“.

Í § 17, næst seinastu reglu verður sett aftan á „undervisningsministeriet“, „Færøernes landsstyre“.

Í § 80, stk. 1 verður sett aftan á „undervisningsministeren“ eftir samråd med Færøernes landsstyre“.

Í somu grein og sama stykki í triðju síðstu reglu verður aftan á „sagen“ sett „med landsstyrts uttalelse“.

Í somu grein stk. 2, næst seinastu reglu millum „dog“ og „benyndiget“ verður sett „eftir samråd med Færøernes landsstyre“.

Í somu grein stk. 4, síðsta petti verður millum „dog“ og „benyndiget“ sett „eftir samråd med Færøernes landsstyre“. Í somu grein stk. 8, verður í staðin fyri „undervisningsministerens“ sett „skoledirektionens“.

Í § 82, 2. þenningsklasse, næst seinastu reglu verður aftan á „undervisningsministeren“ sett „eftir indhentet erklæring fra Færøernes landsstyre“.

Í § 87, stk. 1 í C verður í staðin fyri „undervisningsministeren“ sett „skoledirektören“.

Í somu grein stk. 2, síðstu reglu verður aftaná „undervisningsministeren“ sett „eftir samråd med Færøernes landsstyre“.

Í § 42, stk. 3, triðju síðstu reglu verður í staðin fyri „undervisningsministeriet“ sett „skoledirektionen“.

Í somu grein stk. 4 verður í staðin fyri „ministeren“ í tveimum stöðum sett „skoledirektionen“.

Í somu grein stk. 5 verður skoytt upp í endan „og Færøernes landsstyre“.

Í § 50, stk. 6, síðstu reglu verður aftan á „bestemmelse“ sett „der træffes efter samråd med Færøernes landsstyre“.

Í § 50, stk. 4, fyrrsta petti næst seinastu og seisoastu reglu verður „halvdelen af“ og „pr. 1. apríl 1950 og halvdelen“ strikað.

Í § 51, stk. 1 verður „1958“ broytt til „1959“ og í somu grein stk. 3 verður „1958“ broytt til „1959“.

Í § 52, stk. 2 verður „1958“ broytt til 1959“.

Mianilutin (Knút Wang) ferir fram:

1. Vit kunnu ikki taka undir við eini lónhækkingarlög fyrir lærarar, ið minkar um okkara part í feroyska skúlanum.

2. Vit hælda ikki, at fliggjariðgu umstæðurnar hjá okkum nú loysa eipari reetlari lónarhækking, men vise til tað, ið lærararnir sige á vegna prísvækturin, síðani lónarstopp var sett teimum.

3. Álegt verður landsstýrinum at gera uppkot til feroysku tærastumannalög, har lóntrær byggja á feroyskum lívikoðstnaða.

4. Vit mæla til, at lónarlagið hjá lærarum verður broytt, so telr yngru lærararneir koma skjótari upp í lón.

(Minnilutin (Hanus við Høgadalsá) mælir frá, at Føroya Løgting samtykkir „Forslag til lov om lønninger m. m. til lærere ved folkeskolen på Færøerne“. — Flokkurin slyttir fram, at tað eru óráð at hækka lónarútreiðslur hins almenna, samistundis sum Føroya Løgting er fullvitandi um, at innþokurnar sum heild eru fallandi og útreiðslur hins almenna stigandi.

Meirilutin (J. H. Danbjørg og Marius Johannessen) setur fram fylgjandi

UPPSKOT

Sett verður í gildi í Føroyum nýggj lög um lónir o. a. soleiðis orðað sum í uppskoti frá nevndlin kallað „Forslag til lovom lønninger m. m. til lærere ved folkeskolen på Færøerne“ við teim broytingum, sum skotnar eru upp í álti meirilutana.

Minnilutin (Leon Joensen) setur fram fylgjandi

UPPSKOT

Principalt:

Tær lónir, ið fara upp um kr. 18.000 um árið, antia sum grundles ella sum endaløn, verða bert hækkaðar við 50 pet. av tí í löguruppskotinum nevndu hækkingum oman fyrir kr. 18.000. Lógin verður galdaudi fyrir 1. apríl 1958.

Subsidert: Uppskot meirilutana.

UPPSKOT

frá

mlonilutenum (Knút Wang).

Við teimum í álliðnum av minnilutenum (K. Wang) framførdu hævuðsgjónarmiðum sum grudd, verður lónaruppskotid at aenda aftur til landsstýrið til nýggja viðgerð.

2. viðgerð 30. oktober 1959.

Minnilutauppskot (K. Wang) varð sett undir atkvæðu við návnakall.

Ja atkvæddu: P. Petersen, N. H. Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, V. Nielsen, Kj. Mohr, J. Høgnesen, S. Joensen, H. v. Høgadalsá.

Nei atkvæddu: J. Simonsen og Fr. Hansen.

Atkvæddu ikki: J. Lindenskov, J. C. Olsen, J. H. Danbjørg, S. Petersen, M. Johannessen, Tr. Samuelsen, L. Joensen, A. Djurhuus, H. Petersen, J. P. Davidsen, H. Iversen, Nolsøe, K. Djurhuus, P. M. Dam, P. J. Olsen, H. Hansen, J. Fr. Øregaard.

Burkarstaddir: E. Petersson, og H. Jeaspersen.

Uppskotid fall 9—2.

Minnilutauppskot (L. Joensen) fall 11—0.

Minnilutauppskot (J. H. Danbjørg og M. Johannessen) varð sett undir atkvæðu við návnakall.

Ja atkvæddu: J. Lindenskov, J. C. Olsen, J. H. Danbjørg, S. Petersen, M. Johannessen, Tr. Samuelsen, L. Joensen, A. Djurhuus, H. Petersen, J. P. Davidsen, H. Iversen, D. Nolsøe, K. Djurhuus, P. M. Dam, P. J. Olsen, H. Hansen, J. Fr. Øregaard.

Nei atkvæddu: N. H. Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, S. Joensen, J. Simonsen, V. Nielsen, Kj. Mohr, Fr. Hansen, J. Høgnesen, H. v. Høgadalsá, H. Jeaspersen.

Atkvæddu ikki: P. Petersen.

Burkarstaddir: E. Petersson.

Uppskotid samtykt 17—11.

20. Veðhald av láni til telefonverk Føroya Løgtings.

År 1959, 8. august legði lögmaður fram aðljóðandi

UPPSKOR

til

leglingslög um veðhald fyrir láni til telefonverk Føroya Løgtings.

lagtingslov om garantifor lán til Telefonverk Føroya Løgtings.

§ 1.

Landsstýrinum verður heimilt at veðhala landskassans vegna fyrir kr. 700.000 i láni til Telefonverk Føroya Løgtings. Lánið verður at nýta í eamnunni við úthvægging af telefonverkinum í árinum 1959.

§ 1.

Landsstyret bemyndigea til på landskassens vegne at garantere for lán kr. 700.000 til Telefonverk Føroya Løgtings. Lånet skal anvendes i forbundelse med udbygning af telefonværket i året 1959.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi belan vegin.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

Vidmerkingar:

Landsstýrið hevur frá telefonverkinum fengið áheitan um, at tað er neyðugt hjá verkinum at fáa heimild frá Løgtinginum at læna kr. 700.000 til viðkan av verkinum í 1959, so sum tilskilað er í niðanfyri standandi nýbyggingarættan fyrir árið 1959.

1.1 Apparaturm til Runavík og Klaksvík við umtegging av eiðunum til heilautomatik	kr. 120.000
1.2 Arbeidsløn til útkiftan av apparuttilfarið i Runavík og Klaksvík	,, 10.000
1.3 Montering av 500 heilautomatiskum numrum á Tórshavnar telefonstæð	,, 15.000
1.4 Montering av nýggjari heilautomatiskari telefonstæð i Runavík (ncl. bygningsarbeidi)	,, 30.000
1.5 Montering av nýggjari heilautomatiskari telefonstæð i Klaksvík (ncl. bygningsarbeidi)	,, 25.000
1.6 1 eyka interurban borg i Klaksvík	,, 10.000
1.7 1 eyka i Tórshavn	
2.1 8 kanal VHF-radiotelefonsamband Tórshavn-Runavík	,, 110.000

2.2 8 kanal VHF-radiotelefonsamband Tórshavn-Vágarnar	kr. 120.000
2.3 100 par 0.7 mm kaðal Tórshavnar telefonstæð Húsa-reyn VHF-radiostæð	" 50.000
3. Ymiskar aðrar nýbyggingar	" 100.000
4. Telefonkaðal til Kollafjörðar	" 100.000
	salt kr. 700 000

Til hessa nýbyggingaraðtan hevur telefonverkið hesar viðmerkingar:

ad 1.1.—1.7: Penlogur til hernevnda tilfær og arbeidslan er neyðugur fyrir at kunna montera og seta í drift automatstæðirnar í Runavík og Klaksvík og útbygging av Tórshavnar stæð. Tey fyrir upptíkuu lánini dekka bert sjálfst keypið av automatstæðartilfartnum.

ad 2.1—2.3: Runavík verður utan bygdasamtalusvgreiðslu, við tað at hendau kemur at verða í Tórshavn.

Sambandið millum Tórshavn og Runavík er tvær guttaperkatelegraf-sjókaðalar ea 28 og 15 ára gamlir við salt 6 tráðþorun. Við hjálp av transformarum fáast í dag 10 samband yfir h-ri 6 tráðþor, deils til Runavík og deils til Gøtu, Fuglefjörð, Kollafjörð og Hvalvík, men ták Runavík verður heill-automatisk kunna bert 6 upprunalige linjurnar rýst. Þær eru allar neyðugar með ikki nokk til trafikk millum Runavík og Tórshavn.

Talið av stæðarleidningom til hlinar omannevndu stæðirnar verður til væl miuni. Fyrir at fáa Runavík og harvið Eysturovdna betri og skjótari samband verður tað bæði best og billigast at seta upp eitt 8 kanal VHF-radiotelefonsamband Runavík-Hússareyn. Som nevnt eru sjókaðalarnir gamlir og kunna þær sum helst væntast at sittna. Hetta var hvat ið hendi við 8 pars sjókaðalanum til Vágarnar, sum einsi var um 15 ára gamal. Tá vörnu bygðar 2 stállinjur frá Vágnum yvir Kvívík til Kollafjörðar og hugani frá var samband við Tórshavn fngið við at taka linjur frá Kollafjörð-Tórshavn sambandinum. Hetta hevur tætumð trefíkkinnum frá Vágnum. Tað er til tingandi neyðugt at fáa fleiri og betri linjur til Vágarnar. Tað leittusta og billigasta er at gera hetta sum eitt 8 kanal VHF-radiotelefonsamband.

Hesi bæði radiosambandini krevja at innan núverandi kaðalin Tórshavn-Hússareyn, jö longu er óv litil til tey samband, sum eru, má skiftast út við ein 100 pars kaðal.

ad 3. Herundir kemur umlegging av Porkeri, Hvalba-Sandvík o. a. stæðir til hellautomatiskar stæðir. Viðkan av linjatalinum millum Klaksvík og Norð-epli og Viðareiði og Svíney o. a.

Möguliga kann 1959, 1.6 og 1.7 hlða til 1960, men í staðin fyrir verður neyðugt lungu í 1959 at gera 1960, 6.. 40 pars kaðal millum Strendur og Saltnes, til tilgongdin á Skála og Strandum hevur ley seinastu árinni verið so stórr, at 80 pars kaðalln næstan er fullur og stæðug tilgongd kann væntast, serliga frá Skála.

ad 4. Hlíð 5 verður beinast, at leggja kaðalit til Kollafjörðar í samband við vegagerðina av oyggjarvegnum.

Vísandi til framanfyri skal landstýrið leggja málid fyri lögtingið.

1. viðgerð 8. oktober og 28. s. m. legði telefonnevndin fram aðlöðandi

ÁLIT

Nevndin hefur haft fund saman við stjóranum fyri telefonverkinum, sum upplýsir, at nær tilakiladu nýb ggiingarsetlanir fyrl 1959 eru neyðugar fyri at tenu mest tørvandi útbygging kunn vera framd. Verkið hefur verið fært fyri yvir raksturin at gjalda regluvifgan avdrátt av lánum og vanligar smærri umveelingar og viðlikahárd, men tá tað tørvat stærri nýbyggingar, má tað vera við lánum. Í løtun hefur telefonverkið eitt samlað lán uppá um 2,9 mill. kr. Verkið er nýgv náðurskrivæð, en virðið er veruhauga nýgv stærri enn tað er bókfært fyri. Xýtslan av telefonini og somuleiðis telefonfælagatalið er stæðugt vaksandi, og farir hetta vaksandi innþokur við vær. Í ambúos er eru 6 ára útbeggingarsetlan av telefonverkinum, sum vil gera verkið betri fært fyri at rökja síns skvldu yvir fyri allum landsins íbúgvaram.

So statt næstir nevndin tinginum til at samtykkja landstýrisins uppskot um veðhald fyri lául kr. 700.000 til telefonverk Føroya lögtinga fyri árið 1959.

2. og 3. viðgerð 30. oktober 1959.
Uppskot landstýrisins samtykt 29—0.

21. Marknaðarætlanir.

Ár 1959, 9. august legði lögmaður frámi söljóðandi

UPPSKOT

til

samtyktar.

Lögtingið samtykkir at sett verður niður 7 manna tingnevnd til samban við landstýrinum og undir fyrirsæti tessa at viðgera marknaðarætlanir. Landstýrið fær umframt heimild at uppnævna tríggjar límir tit nevudina umboðandi vísavallivið.

1. viðgerð 18. oktober og þeint til seinstaka 7-mannanevnd.

22. Skattalóggávan.

Ár 1959, 8. august legði lögmaður frámi söljóðandi

UPPSKOT

til

samtyktar.

Lögtingið setur 7-manna millumtinganevnd til viðgerðar av skattalóggávun og leggja fram frágreiðing og uppskot, ták ið tingið kemur inn aftur.

23. Kioskloyvi fyrir avlamin.

Ár 1959, 6. oktober legði lagmáður fram saljóðandi

UPPSKOT

til

legtingslög um broyting í kgl. fyriskipan nr. 442, 21. november 1923, „om lukketid for butikker og lagre m. v.“.

§ 1.
Í § 2 í kgl. fyriskipan nr. 442, 21. november 1923 „om lukketid for butikker og lagre m. v.“ verða gjördar besær broytingar:

Sum nýt stk. 2 verður sett:

„Eftir tilmæli frá söknaretylínunum kann fútla gera undantak frá reglunum í § 1 fyrir avlamin.“

Stk. 2 verður stk. 3.

§ 2.
Henda lög kemur í gildi beinau vegin.

Viðmerkingar:

Eftir § 1 í kgl. fyriskipan nr. 442, 21. november 1923 „om lukketid for butikker og lagre m. v.“ skulu handlar v. m. vanliga vera afturlatnir millum kl. 7 á kvöldi og kl. 8 á morgul.

Frá heiti reglu er undantak gjort í § 2 m. a. fyri kioskir, sum ikki handla við óðrom enn blöðum, programnum, tíðsskriftum postkortum, leysum brævorkum, brævbjálvum, telegramblöðum, frímerkjum, pennum, blekki og bíýantum.

Nú er tað ivaleyst so, at hjá okkum kann ein handil avmarksður, sum kioskirnar eru, ikki ella so at siga ikki geva so mikil av sær, at hann kann veita innihavarannum innstóku, íð honum tarvar at upphalda sær og húskl. Innstókurar frá kioskunum eru til oftast uppískoytl til aðrar innstókur. Her er ikki hugsað um tær kioskirnar, íð flögut tey verlign loyvini undir krígnum eftir fyribilla kunngerð nr. 41, 11. december 1942, og sum tær framvegis bava, at handla m. a. elstafl við tubbakki.

Tað kundi verið grund fyri í vissum fórum at givitð loyvi at selt frá kiosk einsini aðrar vörur, enn tær, íð nevndar eru frammansfyri, so húskl, íð

lagtingslov om ændring í kgl. umordning nr. 442 af 21. november 1923, „om lukketid for butikker og lagre m. v.“.

§ 1.

I § 2 í kgl. anordning nr. 442 af 21. november om lukketid for butikker, lagre m. v. foretuges følgende ændringer:

Som nyt stk. 2 indføjes:

„Efter indstilling fra kommunalbestyrelsen kan landfogden medele undtagelse fra reglerne í § 1 for invalider.“

Stk. 2 blíver stk. 3.

§ 2.

Denne lov træder straks í kraft.

Ikki sær sær sonan útveg, ber er hengsð um fólk, íð ikki eru arbeidstær, kundu vunnið so mikil, at tey kundu líva av tímum handil. Her kann kommunastýrið kunnugt við vildurekiftini ætla um tervur er á at gera undantak og hvussu mikil uttan at ganga vanliga handlinum ella óbrum, íð kioskløyvi hava, ov nær. Heilst eigur ikki meira enn eitt síkt loyvi at vera givild i hverjari bygd.

1. viðgerð 15. oktober og 5. apríl 1960 legði nevndin fram soljóðandi

ÁLIT

Nevndin hefur viðgjert málid og heldur, at kioskhandil, soleiðis sum henn nógvarstaðni fer fram, er til óterri skaða euu gagn.

Vegna tað, at nógvar av teimum verum, sum har verða seldar, sum bú el, barberapritt, hárvatn og allur hin inofluttu kulterti litteraturin, er til lítið gagn fyri ungdómum, sum meira ean onnur sækir heati sted.

Harafturimótt heldur nevndin, at tað er átroðkaudi neyðugt, at vit fán elua bevertaralög, sum kann koma hesum ólevnadi til líva og setur nevndin sestat fylgjandi

UPPSKOT

Álagt verður landsstýrinum til komandi tingaetu at seta fram uppskot um bevertaralög fyri Føroyar.

2. viðgerð 5. apríl 1960.

Uppskot nevndarinnar samtykt 16—0.

24. Broyting i gjeldunum hjá handilsferðandi.

Ár 1959, 6. oktober legði lagmáður fram uppskot

UPPSKOT

til

Løgtingslög um at seta úr gildi løgtingslög nr. 24, 21. februar 1950 um broyting i gjeldum fyrir loyvi til handilsreisandi.

§ 1.

Løgtingslög nr. 24, 21. februar 1950 um broyting i gjeldunum fyrir loyvi til handilsreisandi verður sett úr gildi.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi belvan vegin. Teir, íð hava fengið loyvisbræv innan löglin kemur í gildi, kunnu ikki fáa part av gjaldinum aftur, hóast öll tíðin, loyvið er givið fyrir, ikki er gengin.

Løgtingslov om ophevelse af løgtingslov nr. 24 af 21. februar 1950 om ændring i afgiften for antagelsesbevis til handelsrejsende.

§ 1.

Løgtingslov nr. 24 af 21. februar 1950 om ændring i afgiften for antagelsesbeviser til handelsrejsende opheves.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft. Da, der har modtaget antagelsesbevis inden lovens ikrafttræden, kan ikka få en del af afgiften refundert, selv om hele perioden, for hvilken beviset gælder, ikke er udløbet.

Viðmerkingar:

Eftir lög fyrir Føroyar nr. 361, 13. december 1933 „om handelsrejsende“ skulu teir, íð hava tað til vinnu at ferðast fyrir handilsfelag, loysa loyvisbræv hjá fútum, áðrenn teir byrja. Fyrir loyvisbræv verður kravt gjald, íð fer í landakassen.

Meðan allir skulu rinda gjald uttan mun til, hvor felagið, teir ferðast fyrir, er skrásett, í Føroyum, Danmark eila útlandinum, so er munur á gjeldunum soleiðis, at gjaldló fyrir at umhoda føroyskt eila danskkt felag er tað sama, meðan latið verður annað gjald fyrir at ferðast fyrir útlendskt. Munurin var so lístil eftir lögini frá 1933.

I løgtingssetuni 1949, smbr. løgtingalöndi 1949, s. 854 var uppskot sett fram um at hækka gjeldini fyrir at umhoda føroyskt eila danskkt felag. Orsókin til, at uppskotð ikki umfattaði útlendskt felag, var, at gjeldini fyrir umbodan av bretskum felögum voru bundin eftir handilsáttmála Danmark-Bretland millum, smbr. art. 6 í konungerð nr. 225 frá 31. júní 1933.

Motiveringin fyrir hækkingini var eftir Altinum í lagtingamálinum, „at vaksu um innóskur landskassans“.

Fyrir at lýsa henda spurningin nærrí, so hava innóskurnar av gjaldnum eftir landskassaroknukapionum verið hesar heisi figgjarár:

1956/57:	kr. 11.890
1967/68:	„ 14.550
1968/69:	„ 11.650

Hildið verður órímiligt, at handilsferðandi fyrir færøsk og dansk felag skulu gjalda meira enn teir, íð umboða útlendak, t. d. bretsk felag. Hærslutrat kemur, at heit gjeld hava lítlan fiskalan týðning fyrir landskassan. Miðmunurin kann vera útjavnaður, um lagtingalög nr. 24, 2. februar 1950, íð hækkaði gjöldini, verður sett úr gildi; gjöldini verða so tey somu tey voru frammáundan.

Her verður skilað til, hvørji gjöldini voru og hvørji tey eru:

<i>Færøysk/dansk felag.</i>	<i>Ótlendiskt felag.</i>
1958: kr. 50 fyrir fyrsta felag	15 dagar kr. 40
„ 25 fyrir hvort fylgjandi.	45 „ „ 100
Loyvið hefur gildið eitt ár.	1 ár „ „ 300
	Fyrir hvør fylgjandi ávirkavist kr. 20, kr. 50 og kr. 150.
1960: kr. 800 fyrir fyrsta felag.	Óbroytt.
„ 150 fyrir hvort fylgjandi	
Loyvið hefur gildið eitt ár.	

Um uppskotib verður framt, kann ætlast, at innóskar landskassans av þessum gjöldum verður 1/3 lægri.

1. viðgerð 17. oktober og 5. apríl 1960 legði lógarnevndin fram máljóðandi

NEVNDARÁLIT

Landsstýrið hefur lagt fyrir lagtingið lógarappakot um avtoku av lagtingalög nr. 24 frá 21. februar 1950 um broyting í gjöldum fyrir loyi til handilsferðandi. Við hessari lög voru gjöldini fyrir handilsferðandi fyrir færøsk og dansk handilstelög hækkaði 6 ferðir, meðan gjöldini fyrir teir, íð umboða útlendak t. d. bretsk handilstelög voru óbroytt vegna handilssáttmálu. Áslónin við hækkingini var at vaksu um innóskur landskassans, men upplýsing landsstýrið, at heisi gjeld hava lítlan fiskalan týðning fyrir landskassan. Tey gevur okkurt um kr. 12 000 um árið.

Eisint visir landsstýrið á tað órímiliga í, at handilsferðandi fyrir færøsk og dansk felag skulu gjalda meira enn teir, íð umboða ondur handilstelög.

Málið var við fyrstu viðgerð beint í lógarnevndina.

Nevndin hefur viðgjort málið og hefur býtt seg sundur í ein mikilusta.

Meirihutln (Sigurd Joensen, Poul Petersen og Sønnal Petersen) setur onki uppskot fram, meðan minnilutin (Trygve Samuelsen og J. Fr. Øregaard) mælir tinglnum at samtykkja uppskot landsstýrisins.

2. viðgerð 6. apríl 1960.

§ 1 í lógaruppskotinum varð sett undir atkvæðu við návnakall.

Ja atkvæddu: J. Lindenskov, J. H. Danbjørg, Tr. Samuelsen, L. Joensen, A. Djurhuus, J. P. Davidsen, H. Iversen, D. Nolsøe, K. Djurhuus, P. M. Dam, P. J. Olsen, Haldor Hansen.

Nei atkvæddu: N. H. Jacobsen, Johan Simonsen, Fr. Hansen, J. Høgnæsen, S. Joensen, H. v. Høgadalsá, Hemming Jespersen.

Atkvæddu ikki: P. Petersen, S. Petersen, M. Johannessen, K. Wang, H. Djurhuus, V. Nielsen, Kj. Mohr, J. Fr. Øregaard.

Burturstaddir: Jens Chr. Olsen og E. Patursen.

Uppskotið fall 18—7.

25. Tunnel gjøgnum Borðoynna.

Ár 1969, 6. oktober legði H. Djurhuus tingmaður fram soljóðandi

UPPSKOT

til

I. legtingslög um lán til projekteringar av tunnel gjøgnum Borðoynna. Legtingslov om projektering af tunnel gennem Rorðoy.

§ 1.

Landsstýrinum er heimilt landskassans vegna at læna upp í kr.

Lögtlingstíðindi 1969. — 10

§ 1.

Landsstyret bemyndiges på landskassens vegne at optage lån op til

50.000 til projekteringar av tunnel gjøgnum Bordøynna.

kr. 50.000 til projektering af tunnel gennem Bordøy.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi beloan vegin.

§ 2.

Deuna lov træder i kraft straka.

II. Arbeidið við skitsu- og detailprojekteringini av tunnellinni i Bordøynni verður beinan vegin latið upp í hendi á sama fólagnum at gera sum ger detailprojekteringina av Hvalba-Trongisvágstunnelli.

Viðmerkingar:

Málið um tunnelgrøvstur á Bordøynni í samband við vegagerð, ið skuldi binda Klaksvík saman við bygdíðar við Hvannasund ið og lætta um sambandið við Viðareiði og útoyggjarnar Fugloy og Svinoy varð í sfní tið reist av fólkaflokks- og sjálvstýrslamönnum.

I tingsetuni 1956/57 voru framlagdar tvær áheitanir til Føroya legtingar um vega- og tunnelgerð á Bordøynni. Onnur lögð fram av legtingsmanni Hákon Djurhuus sum tingmál nr. 34 og hin av legtingsmanni Rikard Jacobsen sum tingmál nr. 36.

Bæði tingmálini voru beind í havna- og veganevnina.

I tingsetuni 1957/58 komu suállini fyrir í havna- og veganevnini, har uppskot E hjá nevndin: Uppskot til kanalag við, og lántakur til vegagerð millum Klaksvík og Norðdepil, og millum Tvøroyri og Hvalba var samtykt við broytingaruppskoti frá legtingsmanni Sámal Péturson, ið var soljóðandi: 1. Landsstýrið letur kanna möguleikan fyrir at føra vegasamband millum Klaksvík-Norðdepil og Tvøroyri-Hvalba gjøgnum tunnell, og um henda kanning sýnir, at vogaleiðin gjøgnum tilika tunnell má haldast at vera bæði verkniga og figgjarliga forsvarlig, at lata vegagerðina fremja við neybogari lántaku.

Enn er hverki skitsu- og enn minni detailprojekt gjort av vegasambandinum millum Klaksvík-Norðdepil.

Samsvarandi legtingssamtyktini i tingmáli nr. 96/1957: Vegir og leidningar undir E 1, framlagt 29. mars 1958, varð álagt landsstýrinum at lata kanning fara fram bæði av Klaksvík-Norðdepil vegasambandinum og Hvalba-Trongisvágs vegasambandinum.

Á figgjarnevndarfundi 16. september 1960 er upplýst, at detailprojektering fer fram av Hvalba-Trongisvágsvegasambandinum og verður arbeidið gjort av byggifelagnum Højgaard & Schultz. Á sama fundi varð samtykt eftir uppskoll frá Poul Petersen, at landsverksfréðingarla skuldi fara undir at gera skitsuprojekt av tunnelini á Bordøynni.

Tá tað ikki er at vænta, at landsverksfréðingsskrivstovau við tí manning og nógva arbeidi hon hefur nú, og útlit ikki er til, at manningin verður munandi økt, hefur umstæður og stundir til at gera skitsu- og detailprojektering av vegasambandinum við tunnell millum Klaksvík og Norðdepil, er enki rímfiliðari og meira samsvarandi við legtingssamtyktina í legtingsmáli nr. 96/1957 E 1 enn at sama byggifelag, ið ger detailprojektið av Hvalba-Trongisvágsvegnum einsini ger skitsu- og detailprojektið av Klaksvík-Norddepilavegnum og hava vit tí sett uppskot hesum samsvarandi.

1. viðgerð 14. október og 19. apríl 1960 legði fíggjarnefndin fram
söljóðandi

ÁLIT

Nevndin hevur viðgjort heið tingmál og hevur á fundi tann 15. september 1969, har landsverkfroðingur Mikkjal Helmsdal var við, samtykt at biðja verkfroðingin um at gera kostnaðarætlun fyrir gerð av heið tunnel.

Verkfroðingurin hevur átikið sær hetta arbeidi, men er enn ikki so langt komin, at hann í heið tingsetu kann leggja úrsliðið fyrir tingið.

Meirilutin (Sigurð Joensen, Frederik Hansen, Sámal Petersen og Poul Petersen) mæla til at samtykkja uppskotid frá Hákon Djurhuus, sum í petti II mælir til at biðja firmaið Højgaard & Schultz, ið hefur projekteruð tunnellina millum Tvøroyri og Hvalba um at gera projekteringsarbeidið.

Minnilutin (J. Fr. Øregaard, Andreas Djurhuns og Johan Poulsen) halda ikki tað er orsök til at undirmeta okkura egnu verkfroðingar og taka hálgjört arbeidi úr honum teirra og lata tað til útlendekt firma, té verkfroðingar okkara mugu setlast at vera eins væl „kvalifiseraðir“ og til dæmis danskir verkfroðingar.

Minnilutin setur sostatt fram fylgjandi

UPPSKOT

Landsverkfroðingurin fær loyvi til at halda fram við projektering av tunnel gjøgnum Borðoyanna til projektingin er liðug.

2. viðgerð 21. apríl og 3. viðgerð 28. apríl 1960.
Lógaruppskotid samtykt 22—0.

26. Uppskot til samtyktar viðv. gerð av Oyggjarvegnum.

Ár 1959, 6. oktober legði H. Djurhuus tingmaður fram soljóðandi

UPPSKOT til samtyktar viðv. gerð av Oyggjarvegnum.

Álagt verður landsstýrinum at skípu so fyri, at arbeiðið við Oyggjarvegnum, verður hildið áfram, tá Natovegurin er gjordur norður um Mjørkadal, so arbeitt verður uttan íslit til samband er flugið við Kollafjarðar-Vestmannavegin.

Viðmerkingar:

Ferð eftir ferð hefur oyggjarvegurin verið til viðgerður her á tingi, og óneyðugt er tí einnafærð enn at fóra fram grundlænar fyri, hví tað er av stersta týdningi, at fáa henda veg gjördan, þó vill gera sambandlög við hauðstaðin frá og til í stórum betri hvat viðvíklið stórekjuum norðan- og vestanfyri.

Henda verðelotka hefur Føroya lagting ásamtnað, tá tað í tingsetuni 1958 heimilaði landsstýrinum at taka lán upp til 8 mill. krónur til gerð av Oyggjarvegnum norður til Kollafjarðar.

Samstundis sunn vit við framinantyri setta uppskoti til samtyktar vilja fóða fyri at stedgað verður við arbeiðinum uppá Oyggjarvegin, áðrenn samband er flugið við Kollafjarðar-Vestmannavegin, leggja vit soljóðandi áheitan frá íbúgvaram í Norðurstreymoy (yrí lagting og landsstýri):

Viðv. gerð av Oyggjarvegnum.

Hoystið 1958 heimilaði lagtingið i landsstýrinum at faka lán upp til 8 mill. kr. at nýta til gerð av Oyggjarvegnum norð til Kollafjarðar.

I ár verður arbeitt upp á vegin norð til Mjørkadala, og kann heitta vegaatrekkið ætlust at verða liðugt næsta ár. Tá fer bert at fresta eimar 5—6 km. til Kollafjarðar.

Vit undrítatu íbúgvavarar í Norðurstreym heita á háttvíða lagting og í landsstýri um at bera so í bandi, at ikki verður stedgað við arbeiðinum, men at hildið verður áfram, til Oyggjarvegurin er liðugur.

(269 undurskriftir í Norðurstreymoy).

I. viðgerð 11. oktober og 31. oktober legði havna- og veganevndin fram soljóðandi

ÁLIT

Málið hefur verið til viðgerðar í vega- og havnanevndini. Í málinum liggja fylgjandi skjöl:

- 1) Adressa frá íbúgvaram i Vestmanna, Kvívk og Kollafirði við umleð 260 undirskriftum dagsatt 6. oktober 1959,
- 2) Skriv frá Vestmanna sókunastýri dagsatt 15. oktober 1959.
- 3) Skriv frá Tórshavnar býráð dagsatt 28. oktober 1959.
- 4) Skriv frá Havnar handverkarafelag dagsatt 30. oktober 1959.
- 5) Skriv frá Handverksmeitarafelagnum dagsatt 30. oktober 1959.
- 6) Adressa frá íbúgvaram i Suðurstreymoy við 180 undirskriftum.

Öll hesi skriv mæla til, at oyggjarvegin skal gerast liðugur skjótast gjörligt. Ottan at koma nærrí inn uppá forsøguna og málið oyggjarvegin, ásancoar nevndin týðningin av, at hetta vegarbeidi kann fullgerast sum skjótast og at landsstýrið skipar fyrir neyðturviligum tiltökum til fremjan av hesum máli.

Nevndiu hefur hýtt seg í ein meirillutu og tveir minnilutar.

Eln minniluti (Hákun Djurhuus) mælit tinginum til at samtykkja uppskot fólkaflokkssins.

Ein annar minniluti (Fr. Hansen og Johan Simonsen) víslir á, at lagtingið longu á heysti 1958 heimilaði landsstýrinum at taka upp lán, 8 mill. krónur, til gerð av oyggjarvegnum og leggur áherðslu á tann serliga týðning, ðó oyggjarvegin fer at hava sum sambindingarvegur millum eða meginpart av havnum, virkjum og borgerum í hesum landi og setur til fram fylgjandi

UPPSKOT

Landsstýrinum verður skipað beinanvegin at fara undir at gera oyggjarvegin úr Kollafjarðarvegnum til móts við vegagerð, sum fer fram norður aftir oyggj.

UPPSKOT

frá

meirillutanum (Hans Iversen, Andr. Djurhuus, Haldor Hansen, J. H. Danbjørg):

Landsstýrið fyrireikkar tey neyðugu tiltök til fremjan og gerð av oyggjarvegnum.

UPPSKOT

frá

Hákun Djurhuus:

Álagt verður landsstýrinum at skipa so fyrir, at arbeidið við oyggj-

arvegin verður hildið áfram, tá Natovegurin er gjördur norður um Mjørkadal, so arbeitt verður utan fælt til samband er singlð við Kollafjarðar-Vestmannavegin.

2. viðgerð 31. oktober 1959.

Uppskotid til samtyktar fall 11—0.

" (H. Djurhuus) „ 12—0.

" frá meirilutunum samt. 20—1.

27. Samráðingarnar um fiskirættindi i Grønlandi.

År 1959, 17. oktober legði lögmaður fram soljóðandi skriv við skjali:

i samband við lögtingsmál nr. 27/1950, frágreiðing viðvilkjandi grønlandsamráðingunum verður viðlagt sent lögtinginum til eftirtektar uppskol til bekendtgørelse om fangst, fiskeri og jagt i Angmagassalik distrikt.

P. M. Dam,
Lögmaður.

Udkast af 2. september 1959.

Bekendtgørelse om fangst, fiskeri og jagt i Angmagassalik distrikt.

§ 1.

Stk. 1. Med henvisning til kap. I, jfr. § 21, i lov nr. 277 af 27. maj 1950, om udeøvelse af erhverv i Grønland samt Grønlands Styrelsес kundgørelse af 5. juli 1924 om Grønlands østkyst fastsættes grænsen indenfor hvilken alene danske statsborgere med fast bopæl i Grønland skal være berettiget til at drive fangst, fiskeri og jagt i Augmagassalik distrikt, som vist ved den optrukne linje på det som bilag til nærværende bekendtgørelse vedføjede kort.

Stk. 2. Det i stk. 1 omhandlede område er herefter begrænset af bredeparkollen ($65^{\circ} 15' 18''$ W) gennem sydspidsen af Dannebroggs Ø til skæring med kystlinjen mod vest (270°) og territorialgrænsen mod øst (90°).

Heraf følges territorialgrænsen udfor kysten til syd (180°) for sydspidsen (65° 44' 38" N 36° 12' 02" W) af Erik Den Rødes Ø og videre langs denne ø's østkyst til Nordspidsen, herfra mod nordvest (315°) til skæring mod kyaten på Leif's Ø, herfra langs denne ø's østkyst til nordspidsen og herfra mod vest (270°) til skæring med kysten på fastlandet.

§ 2.

Denne bekendtgørelses træder i kraft den.....

Ministeriet for Grønland den

1. viðgerð 22. oktober 1959.

28. Fyrispurningur til lögmann frá K. Wang.

Ár 1959, 9. oktober var soljóðandi fyrispurningur settur lögmanni av K. Wang.

Hví hevur lögmaður ikki gjort sína ekýldu sambart legtingslög nr. 5 frá 11. maí 1948 gr. Þ so at tað er tingmonnum kunnugt, hvorji störv ið landstýrið hava fengið loyvi til at sita við og hvorji teir hava sagt trú sær?

Yvir til næsta mál á dagaskránni.

29. Forboð fyri nýtslu av rúsdrekka á almennum veitslum.

Ár 1959, 9. oktober legði Vilhelm Nielsen tingmaður fram
söljóðandi

UPPSKOT

**lögtingslov um forboð fyri nýtslu
av rúsdrekka á almennum
veitslum.**

§ 1.

Tað er forboðið at skeinkja ella
nýta rúsdrekka í lögtingahúsinum.

§ 2.

Tað er forboðið at skeinkja rú-
sdrekka á almennum veitslum.

§ 3.

Henda lög kemur í gildi beinan
vegin.

**lagtingslov om forbud mod brug
af spiritus ved officielle fest-
ligheder.**

§ 1.

Det er forbudt at udskænke eller
nyde spiritus i lagtingsbygningen.

§ 2.

Det er forbudt at udskænke spiri-
tus ved officielle festligheder.

§ 3.

Denne lov træder straks i kraft.

Viðmerkingar:

Altaná at hava verið við til lögmannaveitsluna í vár, og fleiri al-
mennar veitslur í summer, hevur undirritaði sett sær syri at leggja hetta mál
inn á tingbord.

Væl kunnu veitslur vera hugnaðar at koma til, men fyri okkum
þó eru avhaldsfólk og onnnr, ið ikki nýta rúsdrekka, er tað mikil óbugnaligt
at sita millum hésar rúsdrekkaflóskur.

Tað er voruleiki, at tað ber væl til at hava almennar veitslur utan
rúsdrekka, tað kundi verið borið fram hor mógv dómtr um tað, men ber skal
eg bert nevna tvey. -- Eisenhower forseti í Amerika, hevur avgjørt, at drykk-
ir við alkoholinnihaldi ikki mugu skeinkjast til almennar veitslur olla sam-
komur í Hvítá húsinum í Washington.

Einar Gerhardsen, norsk statsministari sigur í eini samráðu við
norska fráhaldsblaðið „Folket“: Ungdommen står overfor et trækk, han skal
gjøre det sed og skikk tilslier, og følger gjerne dem som er lidt ældre enn
seg sjøl. Gutteine skal jo gjerne være kjøkke i så måte. Mye presser på i
retning av at drikke alkohol, det kan være i heimene, i kammeratkredsen og
på fester av ulike slag. Jeg vil si det så sterkt, at de vokne mennesker
har ansvaret“.

Við óteljandi móttakur bæði innan og utanlands hefur statsetningarinn praktisera sín alkoholfríu lívasetti, sigur blaðið.

Eisini her á landi eru tað sóknarstýrslaformenn og límir, ið ikki vilja nýta rúsdrekka á almennum veitslum.

Her í lögtingshúsinum, Føroya löggevandi tingstað, haldi eg tað má vera forboðið at skeinkja ella nýta rúsdrekka.

Við hesum loyvi eg mær at leggja lógaruppskot fram fyri báttvirda lögting, og vóni at tað fær tingsins vælvild.

1. viðgerð 15. oktober og 30. s. m. legði nevndin fram soljóðandi

ÁLIT

Nevndin hefur viðgjert málid og er vorðin samid um fataðin fyri tað framlagda lógaruppskotid at mæla tinginum til fylgjandi

tíog samtykt.

1. Tingið samtykkir landsstýrinum til ansingar, at á veitslum, sum landsstýrisittingin heildur, má rúsdrekka ikki verða boðið. Ein meiriluti í nevndinum (Jens Chr. Olsen, Vilhelm Nielsen og Jákup Lindeuskov) mællir eisju tinginum til fylgjandi samtykt:
2. Tingið samtykkir at heita á landsstýrið um at áleggja kommunum ikki at skeinkja rúsdrekka á teim veitslum o. t., kommunurnar haldas.

2. viðgerð 31. oktober 1960.

Formaðurin legði fram soljóðandi broytingaruppskot frá J. F. Øregaard:

Sum petti 3 í nevndarinnar uppskoti verður sett:

Áðrenn 1. juli 1960 fer fram fólkatkvøða um forboð fyri innflytan av rúsdrekka. Landsstýrið skipar fyri reglunum viðvíkjandi fólkatkvøðuni,

og andirbroytingaruppskot frá H. v. Høgadalsá:

Aftaná orðið rúsdrekka í aðru reglu verður sett: „ella fráan rúsdrekkelniflutning og rúsdrekkahandil“.

Uppskot frá M. Johannessen at goyma málid lyri fyrat samtykt 17—0.

30. Fyrispurningur til lögmann frá Erlendi Patursson.

Ár 1959, 15. oktober setti E. Patursson tingmaður lögmanni soljóðandi fyrispurning:

Hvørji tiltök hefur landsstýrið sett í verk til þess at tryggja at all saltsildamongd í ár verður seld?

Yvir til næsta mál á dagsskránni.

31. Uppskot til samtyktar í fiskimarksmálinum.

Ár 1959, 14. oktober legði H. Djurhuus tingmaður fram soljóðandi:

Fundurin í Genéve í februar—apríl 1958 viðvíkjandi fiskimarkspurngum endaði utan úrelit, men verður alhelmsfundur um sama mál aftur nú komandi vår, og verður tað setlandi tókin endalig stöða í hesum fyrir okkum so týdningarmikla spurningi.

6. júní 1958 samtykti ein stórus meirillut á tingi, hvussu okkara stöða var í fiskimarksmálinum, men tú tað er hent, at ein partur av hesum meirillut hefur broytt stöðu og er vikin frá prinsipiellum sjónarmiðjum í hesi stöðu sum til dæmis bæði viðvíkjandi víld av sjómarklunum og teim belnu grundlinjunum, loyva vit okkum longu nú at seta soljóðandi uppskot fram til samtyktar í fiskimarksmálinum.

UPPSKOT

Sett verður 7-mennanevnd, ið saman við landsstýrinum og umboðsmönnum fyrir vinnufelögini gér uppskot um okkara stöðu og lutteku í kom-

andi Genévesundi fiskimarkinum viðvirkjandi og leggur uppskotis fyrir legtingið í heyst.

1. viðgerð 16. oktober 1959 og beint til marknaðarnevndina.

32. Uppskot til samtyktar um framhald av hvalaveiðuni.

Ár 1959, 14. oktober legði Niels Holm Jacobsen tingmaður fram
soljóðandi:

Tingið áleggur landstýrinum at kanna möguleikarnar fyrir framhaldi
av hvalaveiðuui i Føroyum.

Úrsliðið av kanningunum verður at leggja lyri tingið, tá 10 tað kem-
ur saman aftur.

Viðmerkiugar:

Tað, sum er tann átroðkandi spurningurin i dag, er, hvat vil kunnu
gera fyrir at bæta um tað vinnuloysi, sum ger seg galdandi her á landi.

Óneyðugt er at føra fram, hvat ið hefur verið tosað og skrivað um
tað skipatrot, sum vit hava. Elna spurningur er, hvussu vit kunnu útnytta tey
ambod, sum vit nú hava.

I hesum viðlangi melni eg við feir hvalabátar og hvalastöðir, sum nú
standa sum ein dseyður tattur í okkara vinnulívi.

Sum öllum kunnugt, so hefur hvalaveiðan verið drivin í Føroyum í
mong ár. Um óralittid av hesi velðu er at sige, at tað hefur verið bæði
ringt og gott.

Tá vit hugsa um tað vinnuloysi sum nú er, so haldi eg ikki tað vera
skelvt, at vit kanna möguleikarnar, um tað ikki kundi borð til at skapt lív
aftur i hvalaveiðuna við Føroyar.

Hvat týning hetta kann hava fyrir okkara samfélög er ikki neyðugt
at tilakila her.

Lagt kann vera aftrat, at um so var, at möguleiki var fyrir at skapt
liv aftur i hega veiðu, so vildi hon kanske givla innlöku til landið og kom-

18 at verið ein týðandi tattur hjá til einstaka húsarhaldinum, seileðis at í staðin fyrl at koypa dýran útlendskan mat, kundu tey tingið bíllt hvalatvæst, sum vildi spart pening hjá til einstaka húsarhaldinum og barnæst spart til almenna fyrir pening, sum annars hevði farið út av landinum.

Við hesum loyvi eg mér at leggja frammansfyri standandi uppskot fyrir tingið og vóni, at tingið vísir til vælvild.

1. viðgerð 19. oktober og 28. oktober legði fiskivinnuvendin fram soljóðandi

NEVNDARÁLIT

Nevndin hefur haft málid til umhugsunar og er saund at mæla tinginum til at samtykkja uppskotid frá tingmanninum Niels Holm Jacobsen.

2. viðgerð 28. oktober 1959.

Uppskotid frá N. Holm Jacobsen samlykt 28—0.

33. Broyting í lög um sjóvinnu.

Ár 1959, 16. oktober legði lagmáður fram soljóðandi

UPPSKOT

til

legtlugsþög um broyting í lög frá 28. februar 1916 við seinni broytningum um sjóvinnu.

§ 1.

§ 18 a verður orðað seileðis:

„At fáa starvbærv sum maskinmeistari av 2. stigi krevst:

lagtingslov om ændring til lov af 28. februar 1916 med seirende ændringer om særarling.

§ 1.

§ 18 a tilfælles således:

„Til erhvervelne af bovis som maskinmeister af 2den klasse kræves:

a. at viðkomandi hefur tikið tað almindiliga maskinistprógvíð eftir lög nr. 78 frá 19. marta 1930 om eksaminer for skibsmaskinister m. m.*

a. at vedkommende har bestået den i lov nr. 78 af 19. marta 1930 om eksaminer for skibsmaskinister m. m. omhandlde almindilige maskineksamen.“

§ 2.

Henda lagtingalög kemur í gildi beluanvegin.

§ 2.

Denne lagtingslov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Eldr lög nr. 210 frá 7. juni 1957 om eksaminer for skibsmaskinemestre m. m. er handverkaraprógv burturdottið (smbr. § 5) og sveinaprógv og aðrar váttaðir um dugnaskap komið í staðin.

Tað er til ikki gjørligt bjá føroyingum at fara niður at take handverkaraprógv. Spurningurin er so, um tað verður ikki neyðugt at fáa starvabrév, hóast teir hava ikki handverkaraprógv.

Nevnda § 5 er soljóðandi:

Stk. 1. Den, der vil underkaste sig maskinisteksamen eller maskinmesterekamen, skal

1. ved svendebrev godtgøre at have bestået svendeprøve i maskinarbejderbranchen,
2. ved attest fra et godkendt maskinværksted godtgøre at have arbejdet mindst et år ved maskinarbejde på det pågældende værksted samt at have den færdighed i værktøjsføring og behandling af materialer, som er nødvendig for udførelsen af de i et skibsmaskineri almindeligt forekaldende reparationsarbejder; færdighed i værktøjsføring og materialebehandling som ovenfor auført kan eventuelt godtgøres ved attest fra et teknologisk institut, og
3. ved attest fra en teknisk skole eller godkendt maskinmesterskole godtgøre færdighed i maskintegning eller skitsering efter opmåling.

Stk. 2. De nærmere bestemmelser om værkstedsuddannelsen samt om kravene, der stilles til godkendte værksteder, fastsættes af handelsministeren, der endvidere kan tilføje, at der godkendes værksteder indenfor andre brancher under smede- og maskinarbejderfaget. Svendeprøve aflagt efter udstået læretid på sådant værksted ligestilles med svendeprøve alagt inden for maskinarbejderbranchen.

Skilað verður til, at einstakir menn hava royt til tingið handverkaraprógv, men tað er sum longu sagt ikki gjørligt, og besir somu menn vildu fegin tingið 1. part, so teir kundu tingið sigligg eftir § 14 í somu lög um sjóvinnu.

So statt loyvir landstýrið sær at leggja lógaruppskot fyri tingið við viðmæll.

1. viðgerð 17. 2. viðgerð 22. og 3. viðgerð 23. oktober 1959.
Lógaruppskotð samtykt 26—0.

34. Kommunanna partur í socialum útreiðslum.

Ár 1959, 16. oktober legði lagmannur fram söljóðandi:

UPPSKOT

til

legtlingslög um sundurbýting av Føroya parti av útreiðslunum av avlamis, og fólkapenstón, barnastyrki og studniugi til aldursheim.

§ 1.

Eftir § 46 i kgl. tyrkípan nr. 101 frá 18. marts 1949 um børnebidrag til enlige forsørgere, § 7, 3. stk. i lög nr. 147 frá 31. marts 1949 om invalideforsikring og § 18 i lög nr. 208 frá 11. juni 1959 um folkepension verður her fyrisett, at Føroya partur av heomni útreiðslum verður goldin av kommununum við 1/6 av útgoldnaði avlamstrygging, herundir dagpeningi, barnastyrk og fólkapensión, men ikki medicin o. s. meðan landskassan ber regina.

Landskassan leggur út kommunanna part og fær hann afturgoldnað soleiðis, at seinast 1. juli verður gjort upp, hvussu búgy landskassan skal haya altur frá hverjari kom-

lagtingslov om fordeling af Færøernes andel i udgifterne til invalide- og folkepension samt børnetilskud og tilskud til alderdomshjem.

§ 1.

I henhold til kgl. anordning nr. 101 af 18. marts 1949 om børnebidrag til enlige forsørgere, § 7, 3. stk. i lov nr. 147 af 31. marts 1949 om invalideforsikring og § 18 i lov nr. 208 af 11. juni 1959 om folkepension fastsættet, at Færøernes andel i disse udgifter udredes af kommunerne med 1/6 af udbetalt invaliderentebeløb, herunder dagpenge, børnebidrag samt folkepension, men ikke medicin m. v., medens landskassen udreder resten.

Landskassen udsegger kommunernes andel og får den refunderet, såledea at senest 1. juli hvert år udregnes hvor meget landskassen skal have refunderet fra hver enkelt kom-

munu fyri farna fíggjarár, við at 50 pet. verða roknað eftir seinasta fólkatali og 50 pet. eltr skattainntökuni í kommununi seinasta ár.

Kommunurnar afturhuda teirra part í seinasta lagi 1. december í tiðri, uppgjört er.

§ 2.

Eftir § 18 í lög nr. 208 (rá 1), juni 1959 um fólkapensión ber landeskassiu 1/3 í teimum endurrlödingum, sum aldursheim fáa eftir teim takstum, sum ríkiúmbodsmáburin í samráð við landastýrið góðkennir eftir § 18, 2. stk. í fólkapensíonslögini.

§ 3.

Henda lög fær gildi frá 1. oktober 1959 viðvíkjandi teimum útreiðslum, sum eru hilduar eftir omansfyri nevndu lögum frá og við sama degi.

Samatundis fara lagtingalögienar nr. 14 frá 16/5 1953 og nr. 7 frá 18/3 1955 úr gildi, tó soleiðis, at tær útreiðslur, sum hildnar eru í tilarskeiðinum 1. apríl til 30. september 1959 verða avroknadar eftir teimumu.

mune for det forlebne finansår, der ved at 50 pet. pålignes efter sidste fólketal og 50 pet. efter sidste års akatteindtægt i kommunen.

Kommunerne tilbagebetaler deres andel senest 1. december i det år opgørelse foretages.

§ 2.

I henhold til § 18 i lov nr. 208 af 11. juni 1959 om folkepension udredes landskassen 1/3 af de refusioner, der ydes alderdomshjem på grundlag af de takster, som rigsombudamanden efter samråd med landastyret godkender i medlør af § 18, 2. stk. i folkepensionsloven.

§ 3.

Denne lov træder i kraft fra 1. oktober 1959 vedrørende de udgifter, som afholdes i henhold til ovennævnte love fra og med nævnte dag.

Samtidig ophæves lagtingslovene nr. 14. af 16. maj 1953 og nr. 7 af 18. marts 1955 dog således, at de udgifter, som er afholdt i tiden 1. april til 30. september 1959 afregnes efter nævnte love.

Viðmerkingar:

Nú löginn um aldursrentu er avtikin og nýggj lög er komin um fólkapensión verður neyðugt at endurnýggja reglurnar um kommunanna part av útreiðsluum til aðlamistrygging, barnastyrk og fólkapensón.

Landastýrið setur til her fram uppskot til nýggja lógarreglu, har býtingarhætturin verður eins og hann hefur verið.

1. viðgerð 10. oktober og 27. oktober legði fíggjarnevndin fram saljóðandi

ÁLIT

Landastýrið hevur í viðmerkingum vist á, at nú löginn um elliserentu er avtikin, og nýggj lög er komin um fólkapensón, er neyðugt at endurnýggja reglurnar um kommunanna part av útreiðslum til fólkapensón, aðlamistrygging og barnastyrk. Viðvíkjandi útreiðslunum eftir telri lög, sum nú er komin í gildi, upplýsir ríkiúmbodið, at tær setlast at vera hessar:

Fólkapensión:

Útreiðslur íalt	6,960.000
÷ fólkapensónsgjaldið	800.000

	6,160.000
--	-----------

3/7 av hesum	2,640.000
--------------	-----------

1/3 av 800.000	267.000
----------------	---------

--	-----

Invalidepensión:

Útreiðslur íalt til aðalná at	
-------------------------------	--

invalidepremta v. m. er farin	
frá	2,640.000

1/2 av hesum	1,320.000
--------------	-----------

Gjald til børn fødd utan	
bjúna og i hjúnalag	

(kap. I A og B)	68.000
-----------------	--------

Gjald til børn av sink-	
um v. m. (kap. II)	70.0000

<i>Fólk í heimarekt.</i>	36.000
--------------------------	--------

Ríkisumboðið ger annars vart við, at útreiðslur landskassans til fólkapensón verða at bækka við kr. 248.000 — í mun til tað, setlað var við skrivi frá ríkisumboðnum frá 15. juli 1969. Hetta eru tey töl, ríkisumboðið er komið til, nú umsóknirnar eru innkomnar.

Neyndin hefur viðgjort málið og næmlir lögtinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

2. viðgerð 28. og 3. viðgerð 30. oktober 1969.

Uppskot landsstýrisins samtykt 28-0.

35. Lendingar.

Ár 1959 16. oktober legði H. Iversen tingmaður fram söljóðandi

UPPSKOT til samtyktar.

i fíggjarárinum 1980/61 verður játtan 8/4 av kr. 60.000 til lending við Skarvasker í Húsavík.

1. viðgerð 17. oktober og beint til havna- og veganevnina.

36. Fyrispurningur til landsstýrið frá Kj. Mohr.

Ár 1959, 23. oktober setti Kj. Mohr tingmaður landstýrinum söljóðandi fyrispurning:

Ávisandi til ábor gjördar fyrispurningar til landsstýrið og lögting-viðteku viðvíkjandi projektering og gerð av Oyggjarvegnum, og nú eftir at NATO er farid undir at gera ein smálan veg norður á Sorafelli, vil eg Framburðsflokksins vegna spyrja lagmannin: Hvat hefur landsstýrið gjort fyri at Oyggjarvegin verður gjördur norður í Kollafjarðardal og vegurin, til NATO ger, verður breiðkaður.

Yvir til næsta mál á dagsskránni.

37. Broyting í minstulónarskipanini hjá útróðrarmonnum í Grønlandi.

År 1959, 19. oktober legði E. Patursson tingmaður fram söljóðandi:

Stjórn Føroya Fiskimannafelags hevur á fundi í Tórshavn 13/10.59 elnmaelt samtykt at venda sær til Føroya lögtings við áheitan um, at minstulónin hjá øllum útróðrarmonnum til lands í Grønlandi verður roknað frá ti degi, menninir fara til Grønlands, og til teir eru heim aftur komnir til Føroya.

UPPSKOT

til

lögtingslög um broyting í kunugerð nr. 16 frá 25. juni 1954 um avrokning og lønjavningargrunn fiskimanna.

§ 1.

Í kuungerð ur. 16 frá 25. juni 1954 um avrokning og lønjavniugargrunn fiskimanna verður i 7. § sett nýtt stykki:

Útróðrarmenn til lands í Grønlandi eiga minstuløn frá ti degi, teir fara úr Føroyum til teir koma aftur til Føroya.

§ 2.

Henda lög læg gildi 5. mai 1959.

Viðmerkingar:

Aftaná at Jógin um stuðul til útróðrarmenn, 10. avreiða til kgl. grønlenska handillin, kom í gildi, vendi Føroya Fiskimannafelag sær til Føroya landstýri og Lønjavniugargrunn skipsfiskimann og vistil á, at eftir reglugerð lønjavniugargrunnosins eru vanligir útróðrarmenn til lands í Grønlandi verri staddir viðvíkjandi minstuløn en teir, 10. rógvu fyri kgl. grønlenska handillin.

I besum brævi varð m. a. tikið soleiðis til:

„Fiskimannafelagið ger vart við, at fyri at hesir fiskimenn skulu fáa sumu minstuløn og forskotaskipan sum aðrir færøyskir fiskimenn, er tað neyðugt í komaði reglugerð at strika ordini „í tiðarskeiðinum 16. juni til 15. oktober“ og í staðin seta orð lógarinnar um, at teir eiga minstuløn „frá ti degi teir fara úr Føroyum til teir koma aftur til Føroya.“

Við besum verður heitt á lønjavniugargrunnin og laudatýrlö um at lýsa reglugerð fyri 1959 samsvaraðt til, sum omanfyri er flutt fram.“

Tað kann valla hava verið ætlan tingssins at gera mismun millum teir vanlige útróðrarmenninnar í Grønlandi og so teir, 10. avreiða skuldu til kgl. grønlenska handillin, emb. serstakliga ordini í teim viðmerkingum, 10. fylgdu

uppskotinum til lögina um stuðul til útróðrarmenn, ið avreiða til kgl. grønlendska handilin, sum m. a. voru tey, at hesir skuldu „fáa somu minstuløn og forsokteskipan sum aðrir fiskimenn.“

Av tí at eingin broyting fekket í reglugerð grunnins, soleiðis sum Føroya Fiskimannafelag ynskti í fyrrnevnda brævi sínunum, ber felagið tyri tingið fram ábeitan um at geva sjálvari kuongerðini frá 25. juni 1954 tað í-skoyti, sum omanfyrt er nevnt. Á taun hátt fáa vanligir útróðrarmenn til lands í Grønlandi, ið higar til bert hava átt rætt til minstuløn í tíðarskeiðinum 16. juni til 15. oktober, á sama hátt sum aðrir útróðrarmenn til lands í Grønlandi, rætt til minstuløn frá tí degi teir fara úr Føroyum og til teir koma aftur til Føroya.

Lögini um stuðul til útróðrarmenn, ið avreiðdu til kgl. grønlendska handilla kom í gildi 5. mai í ár, og verður til hildið buint, at benda lögabroyting fær gildi frá sama degi.

1. viðgerð 22. oktober og 30. legði fiskivinnuvendin fram soljóðandi

ÁLIT

Uppskotið miðjar smóti tí, at teir útróðrarmenn í Grønlandi, ið ikki avreiða fæk til kengillga grønlendska handilin fáa sína minstuløn roknaða frá tí degi teir fara úr Føroyum til teir koma aftur til Føroyar, ella eftir reglugum í § 1 b í lögtingslög nr. 21, 5. mai 1959 um stuðul til útróðrarmenn, ið avreiða til kgl. grønlendska handilin.

Eftir § 1 í reglugerð nr. 40, 2. juli 1959 godkend av landsstýrlinum 3. s.m. er tryggjad teimum fyrstnevndu útróðrarmönnum minstuløn í tíðarskeiðinum 16. juni til 15. oktober. Eftir hesum er ein munur í regluum, um tað skuldi hent, at útróðrarmenn fara úr Føroyum ella koma aftur til Føroyar, áðrenn ella aftaná nevndu dagar.

Nevndin er samd um, at reglurnar elga at vera tær somu fyrir allar hestar útróðrarmenn í Grønlandi og mælit tí til at samtykkja uppskotið frá fiskimannaflagnum, tó soleiðis, at broytingin bert hefur gildi fyrir útróðurin 1959, samanber nevndu lögtilugslög.

UPPSKOT

til

legtingslög um uppískoyti til legtingslög nr. 72, 22. december 1951 um avrokning og lenjavningargrunn fiskimanna við seinni broytingum,
smbr. kunngerð nr. 16,
25. juni 1954.

lagtingslov om tillæg til lagtingslov nr. 72, 22. december 1951 om fiskernes afregning og lønreguleringssfond med senere ændringer,
jfr. bekendtgørelse nr. 16 af
25. juni 1954.

í § 7 i legtingslög nr. 72,
22. december 1951 um avrokning

I § 7 i lagtingslov nr. 72 af
22. december 1951 om fiskernes af-

og lønjavningargrunn fiskimanna við selnri broytlingum, embr. kunningarð nr. 16, 25. juli 1954 verður sett sum nýtt 2. stk.:

Útróðrarmenn til lands í Grønland i 1959 elga minstuløn frá tí degi, teir fara úr Føroyum til teir koma aftur til Føroyar, fó ongantid fyri longri tid enn neyðugt hevur verið fyri at útinna henda fiskiskap.

regning og lønreguleringsfond med senere ændringer, jfr. bekendtgørelse nr. 16, af 25. juli 1954 indsættes som nyt stk. 2:

Beadfiskere i grønlandske farvande i 1959 har ret til garanteret mindsteløn fra den dag, de afrejser fra Færøerne til den dag, de kommer tilbage til Færøerne, dog i intet tilfælde før et længere tidsrum end det, der har været nødvendigt til udførelse af denne form for fiskeri.

2. og 3. viðgerð 31. oktober 1959.
Uppskot nevndariunnar samtykt 24—0.

38. Fyrispurningur frá Leon Joensen o. fl. til lögmann.

Ár 1959, 28. oktober settu Leon Joensen tingmaður o. fl. lögmanni sambjóðandi fyrispurning:

i lögtingsmáli nr. 60/1958: Vegir og lendingar, samtykti Føroya lögting, at landsetyrló skuldi gera kanning og kostnaðarsætlan viðvirkjandi vegnum Fútaklett—Oyragjógv og leggja órsalitid aftur fyri ólavsskutningið.

Er kanning og kostnaðarsætlan gjord, og hví er tað ikki lagt fyri ólavsskutningið?

Yvir til næsta mál á dagsskránni.

39. Tvungin jarðafarstrygging.

År 1959, 26. oktober legði lovgreiður fram soljóðandi skrif við skjali:

Landstýrið legði fram uppskot til reglur um tvungna jarðafarstrygging 11. februar 1959 (sinbr. tingmál nr. 8/1958 (vetrartíng),) men var tákki framt.

Meginfelag føroystu sjúkakassa hevur í skrivi frá 17. i hessum vent sær til landstýrið við áheitan um skjótast til ber at fáa framt reglur um tvungna jarðafarstrygging við uppskoti til tervandi broytingar í føroystu sjúkakassafyriskipanini, sum fylgir við her í avriti.

CENTRALFORNINGEN AF SYGEKASSER PAA FÆRØERNE

Havn, tann 17. oktober 1959.

Til Føroya landsstýri,
her.

Udkast til ændringer af § 18 i den færøske sygekasseanordning.
Som nyt stk. 4 og 5 indsættes:

Stk. 4.

Ved dødsfald blandt sygekassens nydende samt bidragydende medlemmer (med hvilende medlemsret, jfr. § 23) skal kassen yde en begravelseshjælp på 400 kr. Ved dødsfald blandt sådanne medlemmers børn under 15 år skal der ydes følgende hjælp:

Hvis dødsfaldet indtræffer inden det fyldte 1 år:	60 kr.
— — — i alderen 1—4 år:	100 kr.
— — — — 5—10 år:	150 kr.
— — — — 11—14 år:	250 kr.

Såfremt leveomkostningerne på Færøerne stiger eller falder, kan direktøren for sygekassevæsenet efter indstilling fra den færøske centralforening fastsætte tilsvarende forhøjelser eller uedsættelser af fornøvnte beløb.

Stk. 5.

Til sikkerhed for sygekassens risiko for udbetaling af begravelseshjælp skal sygekassen være tilsluttet en af de færøske sygekasser og fortættelsessygekasser for Færøerne omfattende udligningskasse for begravelseshjælp, der er undergivet tilsyn af direktøren for sygekassevæsenet. De nærmere regler for udligningskassens virksomhed fastsættes i en af socialministeren godkendt vedtægt.

Øvrige ændringer i den færøske sygekasseanordning:

Til § 6.

I stk. 1. indføjes i sidste linje efter „herunder“: „begravelseshjælp, men“.

Til § 11.

I stk. 6 ændres i 7. linje „sygehjælp“ til „hjælp“.

Til § 12.

I stk. 1 indføjes i sidste linje efter „udgifter“: „— bortset fra udgifterne til begravelsesforsikringen —“.

Til § 30.

I stk. 1 udgår i 2. linje ordene: „begravelseshjælp og“.

Stk. 4—5 udgår.

Til § 31.

Stk. 3 1. punktum udgår og erstattes med følgende: „Foreningens virksomhed må alle omfatte ydelse af sygehjælp og begravelseshjælp og skal for så vidt angaaer ydelse af sygehjælp være grundet på medlemmernes gensidige ansvar.“

1. viðgerð 27. oktober og 81. legði sociala nevndin fram soljóðandi

ÁLIT

Nevndin hevur viðgjort málid og er komin ásamt um at mæla tinginum til at samtykkja uppsakot landsstýrisins.

2. og 8. viðgerð 81. oktober 1969.

Uppskotid sett undir atkvæðu við navnakall.

Ja atkveddu: J. Lindenskov, J. H. Danbjørg, S. Petersen, M. Johannessen, H. Petersen, J. Simonsen, D. Molsøe, K. Djurhuus, P. M. Dam, P. J. Olsen, J. Høgnesen, H. Jespersen, H. Hansen, J. Fr. Øregaard.

Nei atkveddu: Fr. Hansen, S. Joensen, E. Patutsson.

Atkveddu ikki: J. C. Olsen, P. Petersen, N. H. Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, Tr. Samuelsen, L. Joensen, A. Djurhuus, H. Iversen, V. Nielsen, Kj. Mohr, H. v. Høgadalsá.

Uppskotid fall 14—3.

40. Broyting i rættargangslögini.

Ár 1959, 27. oktober legði K. Djurhuus landstýriðsmáður fram so-ljóðandi skrlv:

Landsstýrið loyvir að leggja fyrir tingið lög nr. 218 frá 11. júní 1959 um ændringar í lov om rettens pleje (klageretten, dommere, fuldmægtige m.m.) og biðjur tingsins viðmæli til, at henda lög verður sett í gildi fyrir Føroyar.

1. viðgerð 28. oktober og 16. marts 1960 legði lógarnevndin fram so-ljóðandi

ÁLIT

Landsstýrið hevur lagt fyrir tingið lög nr. 218 frá 11. júní 1959 um ændringar í lov om rettens pleje (klageretten, dommere, fuldmægtige m.m.) og biðjur um tingsins viðmæli til at seta besa lög í gildi fyrir Føroyar.

Lógarnevndin, jö hevur fингið málid til ummælts frá tinginum, skal mæla til, at hesar broytingar í rættargangslögini verða settar í gildi fyrir Føroyar og setur fram uppskot samavarandi.

UPPSKOT

Løgtingið samtykkir, at lög nr. 218 frá 11. júní 1959 om ændringar í lov om rettens pleje verður sett í gildi fyrir Føroyar.

2. viðgerð 18. marts 1960.

Uppskotið samtykt 22—0.

41. Ekspropriation til hægri skúla.

Ár 1959, 26. oktoher legði N. Winther Poulsen landsstýrismáður fram soljóðandi

UPPSKOT

til

**løgtlingslög um ekspropriation til
hægra skúla.**

§ 1.

Landsstýrinum verður heimild landsskassans vegna við ekspropriation eftir reglunum í lög nr. 69 frá 7. maí 1881 at egnast hóskandi lendi til hægra skúlan.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi beinan vegin.

**lagtingslov om ekspropriation til
højere skole.**

§ 1.

Landsstyret bemyndiges på landsskassens vegne at erhverve egnede arealer til højere skole ved ekspropriation i henhold til bestemmelserne i lov nr. 69 af 7. maj 1881.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Eftir løgtlingamáli nr. 59/1958 (vetrarting): Hægri skúli hefur landsstýrið heimild at byggja hægri skúla við kostdeild. Hægri skúlin umfatar 3 ára studentaskúla og 3 ára preliminer- ella realskúla.

Eftir viðmerkingum til løgtlingamálið hoyrir spurningurin, hvær skúlin skal vera, eftir sinni náttúru fyrislitingini og ikki lóggávvaldjunum til. Landsstýrið gjordi so av at byggja skúlan í Hoydolum, soleiðis at húsin, id hava verið og sum part enn vera nýtt sum bróstejúkahús, verður kostdeildin, meðan klassahall og onnur neyðug rúm verða bygd nærhendis, í heсum sambandi verður vist á skriv til landsstýrið frá collegium academicum faeroense dagfest 16. apríl í ár, har felagið mælik til „at hesin skúlin verður lagdur í Hoydolum“.

Nú er tað so í Hoydolum, at hósst lundi, tað almenna ræður fyri, kann sigast at verða stórt, so er ikki byggjandi í staðum, langt er á fastan botn og aðrastaðni eru viðalundir, sum heist skuldu singið loyvi at staði, til litid er til av tilíkkum prýði í Føroyum frammanunden.

Hesi viðurskiftir føra við sær, at tað er neyðugt fyri at finna bestu loysing, at landið verður eigari eisini av traðum á privatum hondum í Hoydolum. At løgtlingið áður hevir hugsað um tað sama, tó ikki til skúla, men til bróstejúkahúslòð, at ogna sær meira enn tað, tað tå ráddi yvir, framgangur av løgtingtíbindi 1908, s. 180.

1. viðgerð 27. oktober og 30. legði fíggjaruevndi fram soljóðandi

ÁLIÐ

Nevndin hefur viðgjært málid og verið á staðnum fyrir at byggja eftir til lenti, landsetýrið ynskir at ogna sær til skúlan.

Meirilutin (J. Fr. Øregaard, S. Petersen, Andr. Djurhuns, H. Iversen, S. Joensen og E. Patursson) er av sumu áskoðan sum landsetýrið, at hóast íað almenna eigur nógv óbygt lenti í Hoydolum, so er hetta lenti ikki vært hóskarð til at seta henda skúla á. Landsstýrið hefur samráðst við algararnar Hans Simonsen og Simon Simonsen í Hoyvík um at fáa hóskandi lenti til keyps, men uttan úrslit. Tað er, sum landsetýrið ynskir at ogna sær til skúlan er umleid 4.000—5.000 m².

Meirilutin vil, sum málid liggur fyrir, mæla til at nevnda øki verður ognað til almenna til ekspropriatið og mælir sostatt til at samtykkja uppskot landstýrisins.

Minnlutin (Poul Petersen) heldur fyrir:

Fyrst er at sige, at landið hefur brúk fyrir tilhaldsheim fyrir óhjálpin fólk. Nýggja deild í Hoydolum hefur longu í nokur ár verið nýtt sum tilhaldsheim, og mong fólk úti um landið, sum óhjálpin eru, vildu fegin komið á tilíkt heim, um húsarum var til tess. Gamla deild er sum gjörd til tess at flyta inn, tā ið likiudir eru at flyta bróstajuk til annað stað.

Vit eru ikki fyrir at freingja um umstöðurnar hjá teim, sum óhjálpin eru.

Skal tilhaldsheim byggjast, so tekur tað til, og so leingi verður engin kostskúli hjá hægra skúlanum. Tað fer eisini ivaleyst at kosta so nógv sum at byggja eina kostdeild av nýggjum.

Næst er at sige, at víddirnar eru stórar á landsins honum í Hoydolum báðu megin ánna. Hesar víddir sigast ikki vera so væl hóskandi deils orsakað av botniðurskifnum og deils orsakað av sólarginum.

Tess vegna skjýtur landstýrið upp at ogna sær traðarlendini hjá Hans og Simon Simonsen í Hoyvík. Hesi laudir í Hoydolum eru væl botnvetur og gryftadur þær.

Tað almenna, ið hvussu er, eigur at eira telm mest gjörligt, sum vilja uppiþalda jardabrékinum.

Fyrst og fremst tí, og eisini tí, tað má haldast ivassamt, um grundarlag er eftir ekspropriationsregluni at avogna lendir, tí tey eru „betri hóskandi“ enn tey, sum landið í hesum förl hefur.

So statt mælit minnlutin (Poul Petersen) frá at samtykkja uppskot landstýrisins.

2. og 3. viðgerð 31. oktober 1959.

Uppskot landstýrisins samtykt 20—0.

42. Broyting í kommunalu skattalóginu.

Ár 1969, 28. oktober legði N. Winther Poulsen landsstýrismáður fram soljóðandi

UPPSKOT

til

broyting í lög nr. 76 frá 12. marts 1928 um kommunalu skattaálkning.

§ 1.

Som nýtt 2. stk. í § 16 verður sett:

Landsstýrið kann loyva kommunu við stærri fólkatali at skipa líkningaránevnd og hevur hon so skattaálkningina í hondøm.

Líkningaránevndin, sum hevur 3—7 límir, verður vald samstundis við og eftir somu reglum, sum galdandi eru fyri val av kommunustýri.

Verður líkningaránevnd skipta í árt, kommuuval ikki fer fram, verður hon vald sum omanfyri ásett fyri frestaandi part av valskeiði kommunustýrisins.

Landsstýrið lyriskipar reglur fyri líkningaránevndirnar og ásetar talið av límunum eftir uppskoti frá kommunastýrluum.

§ 2.

Henda lög kemur i gildi þelnað vegin.

ændring i lov nr. 76 af 12. marts 1928 om den kommunale beskatning.

§ 1.

Som nyt stk. 2 i § 16 tillojes:

Laudsstyret kan give tilladelse til at større kommuner opretter ligningskommissioner, som så varetager skattepåligningen.

Ligningskommissionen, som består af 3—7 medlemmer, vælges samtidig med og efter samme regler, som er gældende for valg af medlemmer til kommunalbestyrelsen.

Oprettes ligningskommission i et år, hvor valg til kommunalbestyrelsen ikke finder sted, foretages valget som ovenfor bestemt for den restende del af forstanderskabets valgperiode.

Laudsstyret fastsætter regler for ligningskommissionerne og ansetter antallet af medlemmerne efter forslag fra forstanderskabet.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

VIÐMERKINGAR:

Onkrar av talm stærri kommununum hava fey seiori árlei sökt landsstýrið um loyi til at skipa serstaka líkningaránevnd til at umsita skattaálkningina, tá hildið verður, at kommunustýri, sum já eru fólkavald og ólent, longu hava so mikil um houdi við umsitingini av sjálvum kommununum, at límínir ikki fáa stundir til at avrika skattaálkningina so gjölliga og virðiliga, sum ynskjandi kundi verið.

Landsstýrið má ásannað, at kommunustýrini nú hava nögv um hendi, og at tað ólæð verður fyrir munur, um serstök nevnd skipar fyri og avrikar skattaálfningina, við tað at henda nevnd vil kunna taka sær betur til til arbeiði, tá hon ikki samstundis skal luttaka í øðrum kommunalum umsíðingarárbeidi.

Vist skal verða á, at í nýggja skattalógaruppskotinum er tikið við regla um skipan av líkningardevnadum í teimum stærri kommununum, men tá henda lög ikki verður endaliga viðgjörd í heimum ári, og onkrir kommunu yngsler hevt til at skipa sær líkningardevnd longu nú komandi skattaálfning, setur landsstýrið til nú fram uppskot um neyðuga broyting í galdandi skattalög.

1. viðgerð 30. oktober, 2. viðgerð s. d.

Formaðorin legði fram soljóðandi broytingaruppskot frá landsstýrlinum:

§ 1, 3. stk. í uppskoti landsstýrisins gongur út og í staðin verður sett:

Verður líkningardevnd skipað í ári, kommunuval ikki fer fram, verður hon vald av sitandi kommunustýri fyri írestandi part av valskeiði kommunustýrisins.

§ 1, 3. stk. í landsetyrefts forslag udgår og i stedet indsættes:

Oprettas líkningekommision i et år, hvor valg til kommunalbestyrelsen ikke finder sted, foretagen valget af den siddende kommunalbestyrelse for den resterende del af forstauder-skabets valgperiode.

3. viðgerð 31. oktober 1959.

Broytingaruppskotid samtykt 22—0.

Löginn so broytt samtykt 22—0.

43. Yvirtøka av hvalastøðunum við Áir og Lopra.

Ár 1959, 28. oktober legði K. Djurhuus landsstýrismáður fram
söljóðandi

UPPSKOT

til

**legtingslög um yvirtoku av hvala-
støðunum við Áir og i Lopra,**

§ 1.

Landsstýrinum verður heimilað landskassans vegna at yvirtaka hvalastöðirnar við Áir og i Lopra við fæstum ognum, bátum og öllum óðrum tilboyrí, bæði leyst og fast. Í hesum sambandi er landsstýrinum heimilað at læna fann neyðuga penningin til yvirtökuna.

§ 2.

I samráð við figgjarhevndina verður landsstýrinum heimilað at taka áverð um sérli av ognum, m. a. bátum, tilboyrí og tilíkum, og hvussu verður við rakstrinum, m. a. um landskassin skal standa fyrir hesum ella um stöðurnar skulu leigast.

§ 3.

Henda lög kemur í gildi beinan vegin.

**lagtingslov om erhvervelse af hval-
stationerne við Áir og Lopra.**

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til på landskassens vegne at erhverve hvalstationerne við Áir og Lopra med alle faste ejendomme, skipi og alt andet tilbehör, både lost og fast. Samtidig bemyndiges landsstyret til at opfage de nødvendige lån til erhvervelsen.

§ 2.

Efter forhandling med finansudvalget bemyndiges landsstyret til at træffe bestemmelse om salg af ejendomme, herunder skipi, tilbehör og lignende og endvidere, hvorledes der skal foreholde sig med driften, bl. a. om landskassen skal være ansvarlig for denne eller, om stationerne skal udlejes.

§ 3.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

P/f Hvalaveiðufelag og p/f Hvalarakstur, ið ávikavist hava verið eigaðar av hvalastøðunum við Áir og i Lopra og staðil fyrir rakstrinum, eru bæði farju í likvidatíð. Likvidatorarnir fyrir p/f Hvalaveiðufelagið hava samráðat við landsstýrið um, at landið yvirtekur báðar stöðurnar við fæstum ognum, bátum og öllum tilboyrí, bæði leyst og fast.

P/f Hvalaveiðufelagið varð stofnað í 1954, við kr. 500.000.— I parta-

peningl og yvirtók so stöðirnar báðar saman við hvalabátunum Terje, Royður, Sumba, Heykur og Sirra, fyri	kr. 3.600.000.—
frá p/f Sjóvinnubankanum. Henda peningahædd var sett aftaná virðismeting. Neyðugt var at nýta til umvæling og modernisering av hvalasteðini við Áir	- 1.800.000.— - - - - -
Samanlagt komu ognirnar soleldis uppá	kr. 5.400.000.—
Seinni var ein hvalabátur keyptur, og kostaði hanum um kr. 800.000.—	
Partapeningurin var sum sagt	kr. 500.000.—
og fekk felagið í 1. prioritetsláni	- 1.500.000.—
av hesum frá Kjøbenhavns handelsbank kr. 1.000.000.—	
Frá Den danske landmandsbank - 250.000.—	
Frá A/s Føroya banka - 125.000.—	
Frá p/f Sjóvinnuhankanum - 125.000.—	
Frá Kongeriget Danmarks fiskeribank við 2. prioriteti var lænt	kr. 300.000.—
Frá Statsministeriets færøske lánoudvalg við 3. prioriteti var lænt	- 2.000.000.—
Sjóvinnuhankin sat standa í felagnum við 1. prioriteti ...	- 1.100.000.—
	tilsamans kr. 5.400.000.—

Sunн nevnt átti høtta felag hvalasteðirnar við bátum, meðan p/f Hvalarakstur stóð fyri rakstrinum.

P/f Hvalarakstur var upprunaliga stovnað av p/f J. F. Kjøbro við kr. 100.000.— i partapeningi, og hevði hetta felag hvalaveiðuna í honum eitt ár. Í 1967, samb. lægtingstíðindi 1956, síðu 147, var rakstrarfelagið rekoustruerad við nýggjum partapeningi soleldis:

A partabrev: Lándskassin	kr. 250.000.—
Statministerlets færøske lánoudvalg	- 250.000.—
P/f Hvalarakstur: Gamli partapeningurin við virði i greldum	kr. 100.000.—
Kontant..... - 100.000.—	- 200.000.—
	tilsamans kr. 700.000.—

B partabrev: Statministeriets færøske lánoudvalg	kr. 300.000.—
--	---------------

Stöðirnar við ellum eru virðismettar til um kr. 420.000.— til kr. 480.000.—

Spurningurin er nú, um likvidatiðni skal fara fram soleidis, at stöðirnar verða spjaddar við sölu í smáum, tf helst er ungin privatmaður ella felag, íð hattar sær undir at keypa alt undir einum. Landsstýrið er av til áskoðan, at tað kann henda, at figgjartigt grundarlag aftur verður fyri hvalaveiðu í Føroyum; eru stöðirnar tå ikki till, krevst so mikil i peningi fyri at fáa tær á fætur aftur, at tað er ivasamt, um tað verður gjort; eydnast tað

at haldna støðirnar sjálvar intaktar, tað, sum er á landi, er eftir tí, kærir menna eiga, í góðum standi og væl brúkilegt, so er lættari at taka um endan aftur.

Sum málid liggar fyri, sær landsstýrið sær ongan annan útvæg enn at landið yvirtekur støðirnar við alluru, um líkindi seinri skulu vera fyri hvakaraskri í Føroyum.

Eftir teimum upplýsingum, landsstýrið hevur, kunnu hesar ognir yvirkataast fyri kr. 500,000.—.

1. viðgerð 30. oktober og s. d. legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

ÁLT

Nevndin hevur høyt fund um málid og er saund um at mæla tilganginum at samtykkja uppskot landsstýrisins.

2. viðgerð 30. og 3. viðgerð 31. oktober 1959.

Lógaruppskotid samtykt 26--0.

44. Nýtt strandfaraskip.

Ár 1960, 27. apríl legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

ÁLIT

Í vetrarsetuui 1958 legði landsstýrið fram lógaruppskot um, at landsstýrinum var heimilað at byggja nýtt strandfaraskip og at taka upp neyðugt lán til hessa bygging.

Hetta uppskot fekk ikki undirteku á tingi og var soljóðandi uppskot samtykt:

„Landsstýrið saman við fíggjarnevndini kannar málid tekniskt og fíggjarliga um bygging av eðnum nýggjum Smírlí og leggur málid aftur fyr í tingið á Ólavssku.“

Landsstýrið hevur síðan arbeitt við málnum og millum annað fingoð fram teknung og kostnaðarsætlan yvir ein bát, sum er 170 fótar langur, hevar 50 koyggjar og siglur einar 14—15 msl.

Landsstýrið hevur nú fingoð tilboð uppá byggingina frá helgiskari skipasmiðju, sum G. Maldigen umboðar, og er tilboðið uppá kr. 5.828.000.—.

Nerndin hevar býtt seg í 4 millumilar. Minnilutin (J. Fr. Øregård, A. Djurhuus) heldur, at tað er avgjært neyðugt at fáa nýtt og meira tíðarhóskandi skip til okkaru strandflurasigling, og hóast eitt slikt skip er dýrt at byggja í løtuui, er lítið sum talar fyrí, at pristurin á nýggjum skipum verður at falla í braði. Minnilutin setur uppskot samsvarandi,

Minnilutin (Poul Petersen og Sámal Petersen) heldur fyrí:

Samsvarandi legtingasamtykt 22. apríl 1959 var tað givið landsstýrinum og fíggjarnevndini upp í hendi at kanna málid hæbi tekniskt og fíggjarliga og so at leggja tað fyrí aftur tingið.

Fyrst er at sige, at vit halda líkindir ikki vera fíggjarliga at fara undir bygging av strandfaraskipli nú, og heldur ikki halda vit skipið, sum sættanin er at byggja, vera hóekandi til okkara sigling, bartil eru vit í lva, um tað eftir gallandi pristagi kann fáa fyrí 5 mill. kr.

Eftir einari sætlan um siglingina, sum er í málloum, skal tað nýggja strandfaraskipti rökja Smírlí sigling í løtuui og harafrat. Þrids sigling suður-eftir og Vesturleðar sigling og hava stöð í Suðuroy. Tað er lítið væntandi, at eitt skip kann rökja hessa sigling til lítar.

Her eiga ein gjøltari kauning at gerast, verstakliga hvussu ein samskipan av samferðaluni eftir sjónum og eftir landinum best kann gerast, innan stöða verður tiki til stödd og útgerð av einum nýggjum fari fyrí landsins roknung til hessa sigling.

Minnilutin (Sigurð Joensen og Fr. Hansen) ferir fram:

So neyðugt sum tað kann vera at fáa eitt tíðarhóskandi strandfaraskip, halda vit tó, at í løtuui eru ein meira átrokkandi mál óloyst.

Minnilutin (Hans Iversen) ásannar týdningin av einum góðum strandfaraskipi, og té hosin Smíril ikki standur fyrir klassing í ár, eigin málid at steðga til næsta ár og setur til ótaki uppskot fram.

UPPSKOT

frá

minnillutnum (J. Fr. Øregaard og Andreas Djurhuus):

i fyrstu syftu:

- I. Tíkið verður við tilboðnum frá belgisku skipasmíðjum, id unboðað er við G. Maldegon um bygging av nýggjum strandfaraskipi.

II.

UPPSKOT

till

legtingslög um lánteku til bygg-
ingar av strandfaraskipi.

§ 1.

Landsstýrinum er heimilt land-
kassens vegna at læna upp í 5,5
mill. kr. til byggingar av strandfara-
skipi.

§ 2.

Henda lög kemur i gildi beinan
vegin.

lagtingslov om optagelse af lán
til bygning af kystfartøj.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til på
landskassens vegne at optage lán op
til 5,5 mill. kr. til bygning af nyt
kystfartøj.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

i aðru syftu:

Landsstýrið verður biðið um at fáa til vega fleiri tilbod uppá
bygging av nýggjum strandfaraskipi eftir hjálögdu tekning frá
Knud E. Hansen 170 fót langt við 50 koyggjum og eisini 156
fót langt skip við 20 koyggjum, og at leggja málid aftur fyrir
tlugid komandi Ólavssku.

2. viðgerð sama dag.

Uppskot minnillutans (A. Djurhuus og Øregaard) i fyrstu syftu var
sett undir atkvæðu við návnakalli:

Já athvæddu: Jacob Lindenskov, J. H. Daubjerg, Leon Joensen, A.
Djurhuus, Johan Simonsen, J. P. Davidsen, D. Nolæs, K. Djurhuus, P. M.
Dam, P. J. Olsen, H. Jespersen, H. Ilansen og Øregaard.

Atkvæddu ikki: H. Petersen, S. Petersen, M. Johannessen, N. Holm

Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, Tr. Samuelsen, J. Joensen, H. Iversen, V. Nielsen, Kj. Mohr, Fr. Hansen, J. Høgnesen, S. Joensen og H. v. Høgadalsá.

Burturstaddir: Erlendur Patursson og P. Petersen.

Uppskotid fall 18 - 0.

Uppskotid i aðru syftu samtykt 23 - 0.

45. Broyting í læraraskúlalæruni.

Ár 1960, 10. februar legði N. Winther Poulsen, landsstýrismáður, fram soljóðandi

Við skrivið frá 6. október 1959 hevur skúlastjórnin sent landsstýrinum frágreiðing frá nevnd viðv. læraraskúlalærdóminum d. 25. maí 1959 „forslag til lov om læreuddannelsen på Færøerne“ og broytingaruppskot frá skúlastjórnini og líminum Haðus við Høgadalsá.

Harafrat fylgir uppskot til kunngerð um upptækutreytil v. m.

Landsstýrið loyvir sær at leggja málid fyrir tingið við landstýrislaus viðmæli við fylgjandi viðmerkiugum:

a. Lágaruppskot.

Til paragraf 1: Samdur við skúlastjórnina.

- 5: Greinin tykist ónoyðug (smbr. § 1, 1).
- 6: Treytírnar fyrir upptaku eru eftir uppskotnum hardar, men möguliga kunnu næmingar við góðum gávum lúka tær eftir 18 mánað præparantklæsa.
- 7: Samdur við skúlastjórnina í hennara viðmerking. Familju-kunneiki kanu koma inn undir samfélagslæru.
- 14: Samdur við skúlastjórnua viðvikjandi 3. og 5. petti.
- 15: Verður orðað soloðis:
„Elever, der ikke tilhører folkokirken, kan forlange sig delvis frietaget for deltagelse i kristendomskundskab. Det må dog forlanges, at alle elever er fortrolige med hovedtrækkene i den kristne lære.“
- 17: Sum av skúlastjórnini skotilð upp.

Til paragraf 19: Somu broyting sum skúlastjórnin.

" — 20: Samdur við skúlastjórnina.

b. Viðmerkingar til kunnagerð.

Til paragraf 1: Samdur við broytingaruppskot skúlastjóruarinnar.

- " — 8: Í 4. petti verður sett millum „seg“ og „fríar“, „deilvis“, sbr. § 15 í uppskotinum til lög um „læreruddannelse“.
- " — 9: 350 normalsíður (stuttalður) + 1 skaldséga og 1 stutt kvæði; einar 8 yrkingar og nakrar sálmur.
- " — 14: Eftir „ymsum lendum“ verður sett: „serstakliga Føroyum, hinum Norðurlendum“.
- " — 15: 1. petti verður orðað soletðis: f djóralveru má næmingurin hava góðan kuanleika um djóraliv Føroya og annars tey mest eyðkendu djórini í høvuðsdjórabólkunum. 2. petti, aftaná fyrsta punktum: „Hann má kenna flestu feroysku plantuneyn og annars vita nánið o. s. v.“.
- " — 20: Aftan á „kunna krevja seg“ verður sett „deilvis“ ella „partvis“.
- " — 26: Tímatalið i feroyskum og danskum verður hækkað til 12 og 12 (við tað at næmingarnir eisini skulu gerast kunnugir við norrænt og norskt og svenskt undir báðum málunum). Tímatalið fyrir „smið“ verður sett til 5, likamsvæningjing 12.
- " — 27: Síðu 18, stk. 3, verður „mánuðir“ rættað til „3 mánuðir“, sbr. § 14, stk. 1, í lógaruppskotinum.
- " — 38: 2. stk.: Lærugreinin umfatar: Føroya ségu, norðurlandségu, veraldarségu o. s. fr.
- " — 44: Familjukundaleiki óneyðugt sum serstok lærugrein, men kaon verða líkið við undir øðrum hóskandi greinum.

1. viðgerð 18. februar og 7. apríl legði skúlaneyndin fram soljóðandi

ÁLIT

Tann 17. jan. 1967 setti skúlastjórnin niður serliga 5-mannanevnd til at fyrireika eina umskiptan av læraraskútalæruni í Føroyum. Henda nevnd var liðug við arbeiði sítt 25. mai 1969 og liðdil tað til skúlastjórnins. Skúlastjórnin sendi tað síðani við ymsum viðmerkingum til laudsstýrið, og aftaná at landsstýrið hevði gjort sínar viðmerkingar til málið, var tað 10. februar í ár lagt fram á tingbord, har tað kom til 1. viðgerð 18. februar og haðani beiðt í serliga 5-mannanevnd.

Tilfarið, sum nevndin hefur hatt at arbelða við, er soletðis úreltitid frá nevnd skúlastjórnarinnar. Hetta er í 3 þertum:

1. Nevdarált við uppskoti.
2. Uppskot til lög um læraraúthúgving í Føroyum, og
3. Kuونgerð.

Harumframt eru viðmerkingar til álit og uppskot frá einum miðaflota

i nevndtui, Hannus við Hogadalsá, og somuleiðis, sum áður nevnt, viðmerkingar bæði frá skúlastjóru og landstýri.

Nevndin hefur haft nógvar fundir og gjort sær ómak við at kenna málid so gjella sum möguligt. Samráðingar eru eisini haydar við landskúlaráðgevarin.

Nevndin er samd i at ásanna, at Føroya læraraskúla trøngt hardliga til ábøtur. Hann var á fyrstan tíð settur á stovn og hefur síðani verið ríkin sum statalæraraskúli; mon ein kann við fullum rætti siga, at skúlin onga tíð enn hefur verið settur í sískan stand, at hann kann hava lokid tær treytlr, ein eigur at kunna seta einum ellkum skúla. Tað er tí onga tíð ov skjótt, at farid verður undir nýskiptan av Føroya læraraskúla.

Aftaná, at nevndin hefur viðgjort „Forstag til lov om læreruddannelsen på Færøerne“ og tær viðmerkingar, sum skúlastjóra og landstýri hava gjort til uppskotíð, hefur nevndin latlð tað skrivað umafur við teim broytugum, sum hon heldur vera neydugar. Uppskotíð soleiðis broytt er lagt við i álitinum.

Broytingarpar eru hesur:

i paragraf 1, stk. 1, verður fyrsta regla orðað soleiðis: „Færøernes seminarium i Tórshavn har til formål.“

i paragraf 3, pkt. c, verður „fra rette vedkommende“ strikað.

i paragraf 6, stk. 2, verður „Realklasaen“ broytt til „Realeksamenen“.

Paragraf 7, sík. 1: 3. og 4. patti um bókasavns- og familjukunngleika verða strikað og i staðin verður sett: „Der kan efter godkendelse af Færøernes skoledirektion optages yderligere fag på undervisningsplaneu, bl. a. biblioteks- og familjekundskab“.

i paragraf 7, stk. 2, skal „både i engelsk og“ verða strikað og „i“ sett i staðin fyri.

i paragraf 14, stk. 3, skulu vær tær seinastu reglurnar strikað og i staðin skal setast „af vedkommende skoles leder“.

i paragraf 14, stk. 6, skal „for kubatáðsskolerne“ og „for landsby-skolerne af den vejledende lærer“ verða strikað.

i paragraf 16, stk. 1, verður millum „sig“ og „fritaget“ sett „delvis“ og sum nýtt punktum: „Det må dog forlanges, at alle eleverne er fortrolige med hovedtrækene i den kristne lære“.

i paragraf 17 verður „cigadagens“ broytt til „folketingets“.

i paragraf 18 verður síðsta punktum strikað.

i paragraf 19, stk. 1, verður millum „som“ og „lærer“ sett „forstander eller“ og aftaná „undervisningsministeren“ „i samråd med Færøernes skoledirektion“.

Paragraf 20, stk. 1, verður orðað soleiðis: „Forinden lederen af den til seminariet knyttede øvelsskole ansættes, skal seminariets forstander have lejlighed til at udtale sig.“

Paragraf 20, stk. 2, verður soleiðis orðað: „Ved ansetelse af lærerne ved den til seminariet knyttede øvelsskole tages fornødent hensyn til skolens funktion“.

Paragraf 20, stk. 3, verður strikað.

i paragraf 21, stk. 3, verður aftaná „undervisningsministeren“ sett „efter skoledirektionens indstilling“.

Viðvirkjandi uppskotlnum til kunngerðar er tað at sige, at skúlastjórnin sýnist at hava gjort sínar viðmerkingar til hetta uppskotlð, soleiðis sum tað er skrivað á donskum mál, meðan uppskotlð, sum býtt varð út í tinginum við framlogu av málinum var á fóroyiskum. Hosi uppskot svara ikki rettligen hvort við annað, men nevndin hevur so hildið seg til uppskotlð, sum var framlagt, og hevur gjort ymsar broytingar. Tó hevur nevndin ikki hildið tað vera neyðugt at skriva uppskotlð umsætur við tað, at broytingarnar eru ikki so uógvær.

I § 28 mælir meirilutin til, at nýggj lærugrein verður sett, sum eiturn „Norron málssøga“ við 2 tímum.

Tá ið vlt nevna hetta her, er tað til, vit baldu hesar tvær tímarnar vera ov lftið til fullføggjanda undirvisning í norronari málssøgu. Men eftir okkara áskoðan hoyrir ein alsk undirvisning helst saman við undirvisningin í fóroyiskum, og hetta hevur nevnd skúlastjórnarinnar eisint hildið, ti hon mælir beinleidið til, at undirvisning í málssøgu fer fyrst og fremst fram saman við undirvisningini í fóroyiskum, og hosari áskoðan kvaði meirilutin í nevndini taka undir við.

Annars eru broytingarnar, sum nevndin skjýtur opp at verða gjørðar í uppskotlum til kunngerðar, hesar:

I paragraf 1, pkt c, verður „frá rætta viðkomandi“ strikað.

I paragraf 3, stk. 4, verður millum „kuona“ og „biðja“ sett „delivis“.

I paragraf 9 verður „síður“ broytt til „normalsíður“ og skoytt verður uppi: „og harumframt ein skaldsøga, nakrar yrkingar og sálmrar og eitt kvæði“.

I paragraf 13 verður „síður“ brott til „notmalsíður“.

I paragraf 14 verður millum „f“ og „Nordurlondum“ sett „Føroyum, hinum“.

I paragraf 16 verður millum „um“ og „tey“ sett „dýraliv Føroya og annars“ og millum „má“ og „vita“ verður sett „kunna flestu fóroyisku plantunøvn og annars“.

Aftaná paragraf 19 verður sett sum yvirskrift: „II. Veruliga lærar-skúlaútbúgvingin“.

I paragraf 26 verður tímatalið í fóroyiskum broytt til 11, i likamsvenjing til 12 og í smíði til 6. Sum nýggj grein verður sett norron málssøga við 2 tímum.

Samlaða tímatalið verður so Jaynt hjá dreingjum og gentum, til. 181 tímur.

I paragraf 27, stk. 1, verður „jfr. § 48, stk. 2“ strikað og i stk. 3 „2 mánaðir“ broytt til „3 mánaðir“, meðan á síðu 14 í sama stykki millum „skúli“ og „inn“ verður sett „i samræð við teir leidbeinandi lærararnar“. Næstu triggjar regluorar aftaná punktum verða strikaðar, og i staðin verður sett „Um mælið skal umræða“.

I stk. 4 verður aftaná „landeskúlaráðgevaran“ sett „leiðara av viðkomandi skúla“.

I paragraf 29, 2. reglu, aftaná „umfram“ verður sett „i samstarvi við undirvisningina í donskum“.

Paragraf 30 fær yvirskriftina „Dansk“.

I paragraf 38, a. 29, verður síðsta regla orðað soleiðis: „Lærugreiuln fatar um: Føroya søgu, noðurlandssøgu, veraldarsøgu og“.

Paragraf 43 verður strikað.

Paragraf 44 verður strikað.

Nevndin hefur tikið seg sundur í ein meiriluta og tveir minnilutar. Minnilutin (Knút Wang) er sundur við meirilutan í teim broytingum, sum gjórdar eru til lógaruppakotíð og uppskotíð til kunngerð, men visir á, at uppskotíð frá meirilutanum punkt 1 ikki vissar, at skúlin verður feroyskur. Sjálvandi skuldi læraraskúlin verið ein feroyskur landstovnur, men meiriluti tykist ikki vera fyri tí á tingi nú. Minnilutin kann tó bara ganga við til uppskot meirilutans við teirri treyt, at tað, feroyskir myndugleikar koma at hava yvir skúlanum at siga, verður ikki minni enn yvir fólkaskúlanum og setur uppskot samevarandi ti.

Minnilutin (Hanus við Høgadalsá) heldur seg til tað sjóvarmið, ið er flutt fram í serálitium, tað er at læraraskúlla nú eiginat gerast feroyskur stovnur undir landsstýrisins fyrisæti.

Læraraskúliu, ið nú hevur 90 ár á baki, hefur ongan tið átt líkindi til fullnaðar at rekja síni endamál, nevuðliga at laera upp lærarar til hin feroyska skúlan. Hetta er bædi hin sorliga læraraskúlaneyndin og legtingalns skúlnevnd samdar um.

Eftir okkara tykki er skúlin, barnaskúlin, fólkaskúlin ein grundstuðul í samfelagnum. Þi duga vit ikki at siggja, hvussu tað fer at bera til af skapa ein sannau feroyskan skúla, uttan so at læraraskúlin er tað fyrst. Minnilutlu setur fram uppskot samevarandi.

UPPSKOT

frá

meirilutanum (Johan Poulsen, J. H. Danbjørg og Marius Johannessen):

1. Við ávisan til nevndaráltíð og tey i málinum liggjandi skjöl, so loðdis sum broytt av nevndini, mælic nevndlu tinginum til at samtykkja „Forslag til Lov om Læreruddannelsen på Færoerne“ og „Uppskot til kunngerð“. Samstundis verður heitt á ríkisatýrið, landsatýrið og skúlastjórnina um at skipta fyri öllum tí neyðturviliga til fremjan av besum máll, her iroknað bygging av teim neyðturviligu byggniðum og óðrum.
2. Sjeyflokkaður venjingarskúli verður settur á stovn í samband við læraraskúlan. Tær neyðugu tingingar um hetta mál verða at fera við Tórshavnar býráð.

UPPSKOT

frá

minnilutanum (Knút Wang):

Upp í uppskot meirilutans punkt 1 verður sett:

„Raketur skúlans kemur undir somu fíggjariðgu og umsítingarligu reglur sum hin feroyski fólkaskúlin.“

UPPSKOT

frá

minnilutanum (Haus við Høgadalsá):

- I. Føroya lærarskúli er landstovnur undir landsstýrinum við tvelfum flokkum og einum fyrirekkingarflokki. Til læraraskúlans (eisini til Hojulesturs), Umleikarhøll, serstovum, bókasavn og skrivstovn. -- Fyristedumáður og nóg vøgvir lærarar verða at seta við skúlan.
- II. Í samrāð við Tórshavnar býráð verður 7-flokkadur venjingarskúlli settur á stovn í sambandi við læraraskúlan. Fyristedumáðurin við hondas skúla er límur í lærararáði læraraskúlans.
- III. Sett verður 5-mánonns millumflinggaevnd til at gera lógaruppskot og kundgerðaruppskot at leggja fyrí komandi vetrartíng.

2. viðgerð 20. apríl 1960.

Formaðurin legði fram soljóðandi broytingaruppskot frá V. Nielsen:

Til § 7, stk. 1 í lógaruppskotinum verður aftaná „biblioteks- og familiiekundskab“ sett: „samt kundskab om skadevirkninger af tobak og alkohol.“

Í § 20, stk. 1 í uppskotinum til kundgerð verður tímatalið i kristindomskuonleika hækkað frá „9“ til „10“. Fyri at faka tíman astur, verður tímatalið i smíði lækkað frá „7“ til „8“.

§ 40, stk. 1 „og føroyskan dans“ gongur út.

Broytingaruppskot frá Vilhelm Nielsen stk. 1 samtykt 21—0.

— 2 — 16—0.

— 3 fall 7—0.

Minnilutauppskot frá H. v. Høgadalsá — 12—0.

— K. Wang — 6—0.

Uppskot meiratutans samtykt 16—6.

46. Broyting í lög um sjóvinnu.

Ár 1960, 9. februar legði lagmannur fram söljóðandi

UPPSKOT

til

Lagtingslög um broyting í lög frá 28. februar 1916 við seinni broytningum um sjóvinnu.

§ 1.

§ 19 í lög nr. 50 frá 28. februar 1916 við seinni broytningum um sjóvinnu verður orðað soleiðis:

Á færøskum damp- ella motor-skípi til fiskilegskap kann maskinan (motorurin) rökjast av ávikavist maskin- ella motorpassara, tá ið maskinan (motorurin) er ikki omanfyri 600 h.k. Uttaa aerstakt undantakslöyi frá landsstýriðum kann maskin- ella motorpassari tó ikki mynstra við tilíkum skípl sum 1. maskinmeistar, fyrr enn hann hefur sigt sum maskin- ella motorpaesarl í minst 12 mánuðir. Annars koma færøsk damp- ella motorskip undir reglurnar í §§ 4 og 5. Landsstýrið kann tó undlr betryggjandi treytum gera undantak frá reglunum í hesi grein.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi beinan vegin.

Lagtingslov om ændring i lov af 28. februar 1916 med senere ændringer om sæning.

§ 1.

§ 19 i lov nr. 50 af 28. februar 1916 med senere ændringer om sæning æffates således:

På færøsk damp- eller motorfartøj til fiskeri kan maskinen (motoren) betjenes ved husholdnings maskinpassere og motorpassere, for så vidt maskinen (motoren) ikke er over 600 h.k. Uden særlig dertil meddelt tilladelse af landstyret kan dog ingen maskin- eller motorpasser udmenstre som 1. maskinmester på sådant skib, forluden han i mindst 12 måneder har læret som maskin- eller motorpasser. I øvrigt er færøske damp- eller motorskibe undergivet de i §§ 4 og 5 givne regler. Landstyret kan dog under betryggende vilkår gøre undtagelser fra bestemmelserne i denne paragraf.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Vidmerking:

Eftir ríkislög nr. 210 frá 7. juni 1958 er handverkaraprógvilð burturdottið. Tað er til ikki gjørligt hjá mounum at taka tilikkt prógv. Landsstýrið hefur til skotilð upp, at menn við maskinpassarabrévi ella motorpassarabrévi eru tilkendir til at fåa rættindir at mynstra sum meistarar við fiskilegskipum við maskinum, sum eru ikki omanfyri 500 h.k., hóast teir hava ikki handverkara-

prógv, so sum kravt í § 19. (Sum er gevæ tilik starvsbrøv nælt til 200 (250) h.k. maskiou — smbr. §§ 4 og 10).

Eftir legtิงalög nr. 57 frá 3. november 1960 hava menn við „den almindelige maskinisteksamen“ fingið rættindir til starvsbrøv náttan handverkaraprógv (smbr. legtingsmál nr. 83/1959). Føroya motorpassarafelag hevur givið sitt viðmæll, men við ynski um, at tilik starvsbrøv fáa rættindir (farmasiglingini oppí 400 h.k.)

So statt loyvir landastýrið sær at leggja fram lógaruppskot til tingatings vælvild.

1. viðgerð 12. februar og 3. marts. Jegði fiskivinnuveyndin fram soljóðandi

ÁTT

Nevndin er saund at mæla tinginum at samtykkja landsstýrisios uppskot til broyting i § 19 í lög um sjóvinou við fyigjandi broyting:

Í § 1, stk. 2, reglu 2 millum orðini „fiskiskap“ og „kann“, „fiskeri“ og „kan“ verður skotð inn:

„og farmasigling“ og „fragtfart“.

2. viðgerð 9. marts og 3. viðgerð 16. marts 1969.

Broytingaruppskot nevndarinnar samtykt 26—0.

Lógin so broytt 26—0.

47. Endurnýgging av skipaflotanum.

Ár 1960, 10. február legði legmaður fram soljóðaundi

At fáa skip liggur á hjá okkum. Men høvuðstreytin lyri at loysa benda spurning er at fáa tenn neyðturvillga ileggingsarpening til vega.

Nakad áleiðis er komin. Realkreditstovnun er gjördur fórur at læsu munandi, 60 %, samstundis sum Kongeriget Danmarks Fiskeribank lænir upp í 20 % og lægtingló veltir studnungsþán elsinu upp í 20 %, alt av virðinum eftir meting.

Við hesari fíggjan og tí Marshallpeningi, íð frammáundan er lagður suni stovnsæ f realkreditstovnun, er tað eydnast at fáa til landið 8 knubátar, at hava í bygging og/ella fulljáttad til byggingar 13 knubátar, 10 nútímans stórar tröllarur, harav allir utan 2 eru komnar til landið.

Realkreditstovnun er ikki menntur meira fyrr enn 1961, tá íð hann sambart skipan við statsmyndugleikarnar kann læna av nýggjum 8 mill. kr. við statsvedhaldi til vildari útláns.

Afturat hesum kann Kongeriget Danmarks Fiskeribank læna til bygging av skipum til Føroyar á sama hátt, sum hann ger til danskar fiskimenn. Her kann vera talan um 60—70 upp í 80 % av skipskostnaðinum.

I lögini fyri fiskarbankan stendur onkl um, at hann ikki kann læna til partafelag, men kortini hevur stjórn bankans latló langeving sna í Danmark farid fram soleiðis, at bankin ikki lævir til hegi felag, men vanliga barn til einstakar fiskimenn ella fiskimannasamtökur við solidariskari ábyrgd.

Tá íð partafelageskipanin er vanligur vlonufelagsháttur í Føroyum, verður tað sterkt avmarkað, hvat íð fiskarbankin kann koma at læna í Føroyum í so stórum lutum sum 60—70 upp í 80 % av byggikostnaðinum — langevingin upp í 20 % saman við realkreditstovnunum og lægtingsins studningslánnum er ein seriig skipan fyri seg. Landsstýrið hevur havt samráðingar við stjórnina fyri fiskarbankan um eisini at læna partafelögum tev nevndu stóru lánini, men enn er stóða stjórnar bankans ikki broytt.

Roynt hevur verið at fannit aðrar ileggingsarleðir afturat teimum nevndu. M. a. hevur verið samráðst um möguleikarnar at fíngið frammáunda pening til lagaligar treytir. Sum eitt úrslit av hesum samráðinguni verður við hesum lagt fyri tingið tilboð frá belgiskum felag, íð við stuðli frá statsmyndugleikunum í Belgien er ført (yr at geva en góðar lán- og byggiltreytlr, sum talan er um. Orðaljóðið av tilbodum verður her tilkið upp síður:

„Harra Mohr Dam, legmaður,
p. t. Hotel Westend.

Við ávising til vinarligu samráðingar við okkun í Kgl. belgiskei ambassaduni í København hava vlt ta gleði í fylgjandi at vátta høvuðsheittoni, íð hava tilknýti til tilboð okkara um bygging og fíggjan av 16 elos fiskiskipum.

Vit akjóta upp, at nevndu fiskiskip verða bygd samburt plantr og

specifikatlónir, sum landsstýrið letur okkum fáa, verða fullgjerd til verandi kappingarsærar prísir og vera at góðkennast av báðum kontraherandi þertunum.

Vit hava ta gleðl at bjóða tykkum fylgjandi fíggjarplon syð tey 15 fiskiskipini, ið vit óf eru til sinnis at tala út í æsir við lögtingið um, tá ið tilber:

- 1) Vit ganga við til prinsípalt at veita landsstýrinum eitt lán uppá 70 pet. av sáttmálavirðinum. Lántíðin er 10 ár við elnari árligari rentu uppá 1 pet. Hesa ógvuliga lágu rentu eru vit færir at bjóða tykkum orsakað av statsstúðli, ið verður veittur okkum av belgisku stjórnini. Óll lánhæddin má fó ikki fara upp um 20 mill. d. kr.
- 2) Tað er nóg mikil, at láospeningahæddin og rentan verða tryggjað av lögtinginum.
- 3) Við avhandan av hvørjum fiskiskipi rindar landsstýrið í hondina 80 pet. útlstandandi í hvørjum av skipnum, sum fyribils er goldið av okkum undir byggingini.
- 4) Lán við 1. veðrætti í skipum og tryggjað av lögtinginum verður givið at nýta til hvønn bætin aftaná at vit hava fингið til vega tey 80 pet., ið verða at asturriða okkum sum gjølt sagt frammunfyri í stk. 3.
- 5) Við avhandan av skipunum vil 1. veðrættur standa fyrir alla lánhæddina til tess hetta lán er heilt asturgoldið, og fiskiskipini megu til einna og hvorja tfð vera fulltryggjað hjá til av landsstýrinum stuðlaða tryggingarfelag og tess félagsþolca verður at „ondosserast“ til okkum uppá peningahæddina fyrir láospening og rentur, ið eru ógreidd.

Vilja tygum vera so vinræligor at leggja hefta uppskot fyrir lögtingið og samstundis gera varf við, at omanfyri nevndu treytir bort eru sagðar í høvuðsheitunum fyrir at geva lögtinginum høvi at skilja, at vit eru til sinnis og færir at finna orku at gera sáttinála um 15 fiskiskip til treytir, ið vit trúgva, at lögtingið og vit út í æsir vilja verða nögd við.

S. E. G.E.

Société d'Entreprises Generales d'Electricité
l'Administrateur délégué.

G. Maldegħen.

Undir viðmi samráðlogum eru belgjar gingnir við at hækka hátatalið 15 til 30, ið sæst av hesum orðalagi í brævi frá S. E. G. E. dagfest 7. januar í ár:

„To His Excellency Sir P. Mohr Dam,
President of the Faroe Islands,
Thorshaven.

Excellency,
Concerns: Our offer about 30 fishing-boats and 1 passengersteamer.

We see that one of your specifications stipulates that the ships must conform to the Danish and Faroe laws.

Our sister-company, „De Verenigde Oostendse Scheepswerven“ asks us the necessary informations about these laws. We write this day to Mr. Knud E. Hansen to send us the specifications in question.

In the meantime, we remain, Excellency,

Ours faithfully

S.A. SEGE

*G. Maldegem.
Direktor.*

Sum sæst av hestum briði er samrásst um mögulikanat veita lán undir somu treytum til bygging av ti nýggja Smirli.

Tað er borð upp á mái, at belgiska felagið lænir allan peningin, lð Smiril verður at kosta, eisini tey 80 pet. til somu lágu rentu. Bindandi svar er ikki fengið einn, men aðalskrivari A. P. Frank og laundarættarsakfóðari Kent á belgisku ambassaduni skjóta uppá og vilja sjálvir héra tað fram fyri belgiararnar, at tey 80 pet. vörðu hent at riða aftur í 1 ár til somu lágu rentu (1 pet. p. a.).

Landsstýrið er samt um at mæla til, at tikið verður við hesum tilboð bæði hvat viðvskir byggingini av upp í 80 einsbygdum fiskiskipum og byggingini av Smirli, um þrisir og góðska annars vísá seg at vera kappingarför.

Tað er moguligt við til, ið er sett á figgjarlögina og við statsveðhildnum lánum samb. ríkis- og lögtingslög upp í 1 mill. kr. um árið fyrrstu 5 árin til greiða lögtingsstuddningslánið uppá 20 pet. av byggipeninginum. Landsstýrið hefur sekt um og fengið játtæð av Fællesbanken for danske sparekæsser 4 mill. kr. treytað av, at tikið verður við hesum láni innan 15. febrúar 1960.

Landsstýrið vil sáman við nevndini taka umsitingina til um hugsunar. Kondu vit asturat telnum skipum, ið eru komin og kunou koma við lánum frá realkreditstofnum og Danmarkar fiskarbanka eftir okkara fiskiskipaflota við 80 skipum á so lagaligor treyrir, sum borð er við frammanfyri, vil tað innað væl og stytta óført um tíðus til tess vit hava nóg nögv av góðum skipum til fiskimenn okkara.

Avmarkingin til 20 mill. kr., sum lögtingið samb. áðursamlyktu lög kann læna til skipabygging og keyp er kauska nakað teng. Tá vil ti vera beint at viðka betta markið, og loyvir Landsstýrið sér til at seta fram soljóðandi

UPPSKOT

til

lögtingslög um skipabygging.

lagtingslov om bygning af skibe.

§ 1.

Landsstýrinum verður helmillað sáman við figgjarnevndini landskassans vegna, til figgjarárið 1964/65

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til sammen med finansudvalget på landskassens vegne til udgangen af fl-

er eodað, at læna og/ella veðhaldur fyrir lánum upptí 40 mill. kr. til skipabygging.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi þeimann vegin og samstundis fer úr gildi lagtingslög nr. 30, 5. september 1956 um lánteku til bygging av trölarum, sum broytt við lagtingslög nr. 22, 28. marts 1956.

1. viðgerð 17. februar og 24. marts legði Figgjarnevndin fram nöldóandi

nansáret 1954/55 at optage lán og/eller garantere for lán op til 40 mill. kr. til bygning af skibe.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks og samtidig ophæves lagtingslov nr. 30, 5. september 1956 om optagelse af lán til bygning af trawlere som endret ved lagtingslov nr. 22, 28. marts 1956.

ÁLIT

Figgjarnevndin hefur viðgjert málid og fingið til vega ymsar upplýsingar um málid og hefur einsini bavt undir við skipaelgarar, umboðsmann fyrir fiskimannafelagið, skiparafelagið og sakkenar menn viðvíkjandi skipabygging (menninir voru hesir: Jákup í Jákupsstovu, Thomas Thomassen, O. J. Jensen, Hans Hansen, Tórshavn, Hans A. Dahl og Ingvar Højgaard av Toftum og Petur Dahl sýnsmaður, Tórshavn). Landstýrið var á fundi. Nevndin hefur einsini fingið til vega roknaskapir fyrir 1959 fyrir hesi skip: Vesturhavíð Blíða, Hans Oliver Højgaard, Vesturvø, Beinir og Breastir.

Umboðsmenn fyrir vinnumeflagini voru av teirri áskoðan, at skip frá 118 upptí 126 fót máttu setlast at vera tey best egnadu, tā talan var um fiskaveiðn og saltfiskaveiðu á þeim leiðum, sum feroingar vanliga royna, og mæltu til í fyrsta umfari at biðja um pristilboð uppá 15 skip uppá 118 fót ella í öðrum lagi 10 skip uppá 118 fót og ó skip uppá 122 fót. O. J. Jensen heldt, at um belgiar krevja óll 15 skipni fyrir at koma undir „seriubyggipris“ skulu vera eins av studd, áttu tey eftir haussara setlað at vera 122 fót. Nevndin hefur fingið til vega teknigar og „beskrivslai“ yvir hesar skipatöddir, sum verður viðlagt.

Landstýrið hefur í málinum einsini uppskot um lagtingslög um figgjan av hesum skipakeypli, og hefur sett fram uppskot um at læna og/ella veðhaldur fyrir lánum upptí 40 millónir.

Nevndin er samd at mæla tingjum til at samtykkja fylgjandi

UPPSKOT

I) Landstýrið verður biðið um at fáa til vega pristilboð frá belgiske skipasmíðjunum, 1ð G. Maldeghem, stjóri, umboðar uppá fyrst:

15 skip ella 10 skip 118 fót og ó ella 15 skip 122 fót.	118 fót 122 fót
---	--------------------

Um heisi tilboð verða hildin at vera kappingaríðir, verður landstýrinum helmið saman við fíggjarnnevndini at taka við tilboðnum.

- 2) Nevndin mællir tinginum til at samtykkja uppskot landstýrisins til lög-tingalög um skipabygging.

Forniðurin legði fram svoljóðandi broytingaruppskot frá Poul J. Olsen:

í nevndaruppskotinum stykkl 1 verður í millum „16 skip 118 fót“ og „eina 10 skip 118 fót og ö skip 122 fót“ sett „og“.

2. viðgerð 26. mars.

Broytingaruppskottð fall 8 -0.

3. viðgerð 29. mars 1960.

Uppskot nevndinnar 1 og 2 samtykt 23--0.

Uppskot landstýrisins samtykt 26—0.

48. Uttanbíggjajörð.

Ár 1960, 9. febrúar legði N. Winther Poulsen landsstýrksmaður fram
soljóðandi:

Samsvarandi legtingsmál nr. 30/1956 og nr. 51/1958 loyvir lands-
stýrið sær at leggja fram frágreiðing og uppskot frá nevndini í búnaðarmálum
eftir legtingslög nr. 17 frá 22. marts 1956.

Frágreiðing og uppskot
frá
millumtinganevndini viðvikjandi landbúnaðarlöggávunum.

Nevndin hefur viðgjort jarðalöggávuna almíklög, men sær seg tó ikki
fóran fyrir í hesi tingsetuni at koma við einum fullfiggjaðum uppskoti til
aúggja jarðalög. Nevndin vónar at hava uppskot liðugt til komandi Ólav-
sökutingasetu.

Nevndin hefur viðgjart legtingsmál nr. 30/1956 um uttanbíggjajörð.

Undir viðgerðini hefur nevndin hæft høvi at seta seg inn í arheiði
hjá millumtinganevndini (tingmáli nr. VII-7/1948 um uttanbíggjajörð).

Nevndin hefur býtt seg sundur í einu meiriluta (D. P. Danielsen, leg-
tingemaður, Jóhs. Stephansen, J. P. Davidsen og D. P. Danielsen) og ein
minnluta (Tr. Samuelsson).

Meirilutin skal visa á, at tann skipau, sum vit hava het á landi við
uttanbíggjajörð, valla finst aðra staðni. Uttan lva hefur tað altið verið til
skaða fyrir viðkomandi bygd, at ein stórrí ella minnt partur av jörðini hefur
verið ogu hjá avbygdamonnum, og sum samfélagsviðurskiltini eru broytt
seinasta árin, kundi tað beinvegis fært til, at bygdir verða avtoftaðar, utan
tað er til fyrimun fyrir nakran.

Vísast kann á, at smærri bygdirnar minka í stórum. Fólkisíð flytur
til fær bygdirnar, har skíphavnir eru, og er einki annað at vænta, eon at
soleiðis verður med alla. Við fólkloum verður eisini jörðin flutt úr bygðini,
og verða so eisini möguleikarur tilkni frá teimum, sum kundu og vildu
verið eftir.

Tað er nú tilbetur soleiðis, at meira eru færir at fóðra seyðia, tó
ástendur, og krevur tað bæði fóður og arbeidi, og verður tað valla gjært utan
fyri fulla samsýning. Vandí er til fyrir, at um eingin ánari hefur jarðabréuk til
stærz burturav, fellur all rakt í hagnum burtur.

Hinvegin er moguligt at gera slike hygdavíðskur, at ómoguligt er
hjá uttanbíggjacingum at eiga jörð utan við stórum tapi, og um mónn av
hesi orsök noyðast at selja, er ongið visse fyrir, at tóir fáa hampaleið. Hetta
kanu óbeinleidið sigast at vera ognartóka, og boldur meirilutin, at samfélagið
hefur skyldu at finna eina hampaleið fyrir báðar partar.

Meirilutin setur til fram soljóðandi

UPPSKOT

til

Jøgtlingslög um uttanbíggjajørð.

§ 1.

Tit uttanbíggjajørð er eftir hesi lög at rekna jørð, hværs ánarl ikki býr í bygðini ella í so hægligari grannabygd, at hann er sjálvur færur fyrir at rókja jørðina bæði innan- og utangarda.

§ 2.

Eigaraskifti av ognarjørð er bert loyvt til persón, sum býr í bygðini ella í súlikari grannabygd sum nevnt í § 1.

§ 3.

Verða seljari og maður, ið hefur rætt til at keypa sambart besa lög, ikki samdir um prisin, skal ánarin bjóða Føroya jardagrunni jørðina til keyps eftir meting.

Ynskir jardagrunnurin ikki at keypa, hefur ánarin rætt til at selja til hvønn sum helst, um han ikki sjálvur vil sita við jørðini.

Vil jardagrunnurin keypa, men vera partarlr ikki samdir um prisin, verður hattu asettur eftir meting. Metingin verður gjørd av trimunum monnum, harav partarnir velja hvor sin, sum í felag velja ein uppmann. Verða teir ikki samdir um uppmannin, skal rætturin seta haun út.

§ 4.

Jørð, sum jardagrunnurin keypli samb. § 3, kann ráðið bert selja til menn, sum hava rætt til at keypa samb. hess lög, samanber § 1.

Við súlfra salu skal grunnurin miða smótl at samla jørðina í sjálvstæðug brúk, somikló stór, at inaðurin hefur möguleika at líva av teimum.

Grunnurin kann treyta súlfra salu av, at fannsolda jørðin og jørðin, sum hon verður lagd saman við,

Jøgtlingslov om udenbysjord.

§ 1.

Som udenbys jord i henhold til denne lov henregnes jord, hvil ejer ikke bor i bygden eller i så nærbeliggende nabobygd, at han personlig kan drive jorden både inden- og udengårda.

§ 2.

Ejerskifte med hensyn til odelsjord er kun tilladt til personer, som bor i bygden eller i sådan nabobygd som omhandlet i § 1.

§ 3.

Enes sælger og den, der har ret til køb i henhold til denne lov ikke om prisen, skal ejeren tilbyde Færøernes jordfond jorden til købs i henhold til vurdering.

Ønsker jordfonden at købe, men parterne enes ikke om prisen, fastsættes denne i henhold til vurdering. Vurderingen udføres af tre mænd, hvoraf parterne vælger hver en, som i fællesskab vælger opmanden. Knæde ikke om opmanden, udnævnes han af retten.

§ 4.

Jord, som jordfonden måtte købe i henhold til § 3, kan rádet kun afhænde til personer, som er berettiget til at købe i henhold til denne lov (jfr. § 1).

Ved sådant salg skal fonden bøstrebe sig for at samle jorden i selvstændige brug, af en sådan størrelse, at ejeren gøres i stand til at leve deraf.

Fonden kan stille vilkår for så-

íkki kann skiftast sundur aftur við sölù, gávu arvaskifti ella á annan hátt.

Grunnurin kann gera av, at keypa peningarini lyri sífka jörd verður goldin í lagaligum avdráttum.

den afhændelse, at den afhændede jord og den jord, hvormed den sammenlægges ikke kan genudstykkes ved salg, gave, arv eller på anden måde.

Fonden kan tage bestemmelse om, at købosummen for sådan jord afvikles i rimelige aldrag.

§ 5.

Við arvaskifti, har utanbíggjaarvingar eru upplí, sum íkki semjast um, at innanbíggjaarvingar få jördina til skiftis, ella har ongi innanbíggjaarvingar eru, hefur skiftirætturin ella tann, íð annars skiftir búgvil, skyldu at búa jarðargrunnum frá.

Jardargrunnurin hefur ták rætt til at bjóða uppá sífka jörd javnbjöðis monnum, íð annars hava rætt til at keypa sambart hesa lög -- smbr. § 1.

Ognast jördin grunninum, skal grunnurin fyrat bjóða innanbíggjaarvingi jördina til keyps, um innanbíggjaarvingi er, sum grunnurin heidur vera skikkaðan til at taka við jördini, og sum gongur undir tær treytir, sum grunnurin ásetur.

Erf ikki síkur innanbíggjaarvingi, skal grunnurin bjóða óðrum innanbíggjamanni jördina til keyps. Í allum fórum verður keypið skipað og treytað eftir reglunum í § 4, stk. 2, 3 og 4.

§ 6.

Ved arveakílter med udenbysarvinger, der ikke kan blive enige om, at indenbysboende arvinger skal få jorden udlagt, eller hvor der ikke findes indenbysarvinger, har skiftefretten eller den, der skifter boet, pligt at give jordfonden underretning.

I så fald er jordfonden berettiget at give bud på sådan jord jevnligt med personer, der i øvrigt har ret til at købe i henhold til denne lov -- jfr. § 1.

Erhverves jorden af jordfonden, skal den først tilbyde indenbysarving jorden til køba, hvis en sådan findes, som fonden anser for egnat at overtage jorden, og som vil undertage sig de vilkår, som fonden fastsætter.

Findes der ikke sådanne indenbysarvinger, skal fonden tilbyde andre indenbysboende jorden til købs. I alle tilfælde foregår købet og de for købet gældende vilkår i overensstemmelse med reglerne i § 4, stk. 2, 3 og 4.

Viðmerkingar:

ad § 1. Summastaðir Uggja bygdinrar so nær saman og eru samferðsteviðurskiftini so góð, at utanbíggjaarigari fullvælt kann rekja jördina bæði utan- og innangardís í graunabygdini. Nevnast kann t. d. Miðvágur og Sandavágur, Götunar, Streymnes og Hvalvík.

ad § 3. Um jörd verður seld á vanligan hátt, ella eigari er noyddur at selja sambart hesi lög, verðnr í flestu fórum rekna við, at væl gongur at fáa keypara. Hugsast kann tó í einstökum fórum, at menn verða samdir um íkki at bjóða ella gevva óvanliga lágt boð, og hefur seljari ták möguleika at selja til jarðagrunnlín eftir meting.

sd § 4. Meirilutin heldur, at jarðargrunnurin elgur at nýta sín nætt sambart hosi grein, til at samla jörðina í sjálvstæðug brúk, annaðhvort með tilbísl at talið keypta verður lagt afturat ognarjörð ella afturat einum festi, sum framanundan er ov lítið til at rekja sum sjálvstæðugt brúk.

Tó heldur meirilutin ikki, at ognarjörð, sum eftir hosi grein verður lagd afturat festijörð, harvið eisini skal gerast til festijörð.

Harumframt heldur meirilutin, at jarðargrunnurin kann nýta sín nætt eftir hosi grein til at makaskifta utanbiggjajörð og eisini á tanu hátt hjálp til at fáa bygdajörðina heim í bygdina.

Minnilutin (Tr. Samuelsen) setur onki uppskot fram í hesum máli.

1. viðgerð 12. februar 1960 og beint til búnaðarnevndina.

49. Frágreiðing frá millumtinganevndini í búnaðarmálum.

Ár 1960, 1. marts legði N. Wlether Poulsen landsstýrismáður fram frágreiðing frá millumtinganevndini í búnaðarmálum. (Skjal 8.)

1. viðgerð 3. marts 1960 og beint til búnaðarnevndina.

50. Landsstýrismál.

Ár 1960, 5. apríl legði landsstýrismálanevdin fram söljóðandi

ALPT

Eftir tingskipan lögtingsins § 10 hevur nevndin til kanning av landsstýrismálum granska svært av landsstýrissins gerðabók fyrir tíðarskeiðið 30. juli 1958 til 28. juli 1959.

Tað hava verið hildnir 96 fundir. Landsstýrismálloji vera meira og meira rúgvismikji av ti, at nögv og stór mál verða av tinginum boind til landsstýrið til nærra kunningar. Vanliga hava landsstýrismálini bert verið fram-løgd í tveimur eintökum, men tá ïð tað tilbetur millum tingmenn tykist at vera alskur áhugi fyrir hesum málum, at tey ikki altið eru til taks fyrir nevndarlímlinar, er vert at umhugsa, nm tey ikki áttu at verðu framløgd í so mongum eintökum, at tað var eitt eintak til hvønn flokkin.

Ein meiriluti í nevndini (J. Fr. Øregaard og Hans Iversen) er í flestu um fórum sandur við tær avgerðir, ïð eru tíknar av landsstýrnum; tó loyvir hann sær at gera nákrar viðmerkingar.

Tað tykist sum at fólk koma til landsstýrið við umsóknun um studning til alt möguligt. Væl verða ikki allar játtuðar, men nákrar av teimum, ïð eru játtuðar, kundu verið avvistar. Av landsskatti eru eftirgivnar um kr. 24.000.—. Nögv av besum er onki at finnaest at, tá tað er vegna sjúku ella óðrum heilt rlogum umstæðum, tó eru finnillum persónar, sum sita í vællontom starvi, ïð ikki áttu at finnið skatt eftirgivnan. Í einum fori er samsýning kr. 500. latin til mann, meu tað sœst ikki, hvat hon er latin fyr. Tað má elslni haldast vera hættisligt, at landsstýrið veitir einstakum maoni lán til verkstaðbygging. Tað kann fóra við sær, at aðrir biðja um nákuð líkuandi, og tá er ikki so lætt at aýta. Landsstýrið eiga ikki i alskum fóri at ugera lánistovnur.

Nevndin kundi ynskt at vila, hvøssu er við ognartóku av leudi undir vegnum Hov—Øravík og um ikki möguligt gjald fyrir slikt leudi er lögtinginum heilt óviðkomandi.

Ein minniluti (Hannus við Høgadalsá) flytur fram:

Tjóðveldisflukkurin hevar nú i fleiri ár gjort afslunningsar til starvhættic landsstýrissins so sum teir lesast úr útskrift úr gerðabok landsstýrissins. Eftir 6. gr. í lögtingalög nr. 1 um stýrisskipan Føroya í sermálum stendur, at „i landsstýrinum skulu viðgerast all lögtingsuppskot og *tjóðviningarmikdar fyriskipanir*. Hvør landsstýrismáður gevur sína støðu till gerðabókina.“ Skreivingin av gerðabókin er batnað eitt sindur besi seinasta árin, men enn kant ikki sigast, at hon gevur fulla og heila mynd av allum atgerðum og gerðum landsstýrissins.

Ein letti hevdi tað verið hjá tloginum, um skilað var til i gerðabókin, hvor heimildin finst til at lata studning, veðbald, lán o. s. fr.

Eftir 7. gr. í heimastýrslögini eiga greinir viðvíkjandi Føroyum, ïð

danskir ríkismyndugleikar geva út, at leggjast fyrí heimastýrið, tað er lagting og landsstýri. Hetta er ikki gjört í nögvum fórum, eftt nú viðvíkjandi kungaréð um „indkvartering og forplejuing af evakuerede m. v. på Færøerne“, viðv. 281 A gr. i „forsorgsloven“, viðv. 16g um at lata Finlandi, Íslandi, Noregi og Svíaríki brotsmenn, viðv. sáttmála millum Danmarkar, Finlands, Noregs og Svíaríkis um fríu strandfarasigling, viðv. karantenuusáttmála millum Norðurlanda, o. s. fr.

Minnilutin er sandur við meirilutau í at viðurkenna mangar avgerðir landsstýrisins í smámálum, sum skattalættar og aðrar umsóknir. Men har heldur so eisini semjan upp at Landsstýrini, lð sítid hava í hesum tímarskeiði (30. juli 1958 til 28. juli 1960) hava eftir okkara tykki ikki ríklið nög landsgagnligan og uppbryggjandi þó líkk. Hitt fyrra landsstýrið fárdi inn í landi útlendskt hervald og hetta landsstýrið tykist at hava til uppgávu at styrkja útlendskt hervald í landinum. — Ongar atgerðir eru gjörðar til tosa at byrgja fyrí dýrtíðini, tað er tvertur smóti hitt almenna gengur á odda við príshækkingum, vaksandi umslthagarútreiðslum og vaksandi nýttali. Flokkum varð fórað aftaná nýval nýggja skattalög, heldur ikki hana hava stjórnarflokkarnir mactað at fórt igjögnum. Hinar vaksandi laodsútreiðslurnar hava fórt tollhækkingar og skattahækkingar við sær, samstundis sum hin verunliga töntókan hjá fótki er minkað.

Tí ber ikki til at taka undir við meirilutanum, men einastu ráð til at fáa veod í hesum eru, at veljarin aftur fær orðið fyrí seg og setur minnilutin hetta

UPPSKOT

Føroyu lagting samtykkir, at landsstýrið fer frá og nýval verður belmanvegin.

UPPSKOT

frá

minnilutananum (J. Fr. Øregaard og Hans Iversen):

Tingið góðtekur tør av landsstýrinum óknu avgerðir í tímarskeiðinum 30. juli 1958 til 28. juli 1960.

2. viðgerð 27. apríl 1960.

Uppskot minnilutans (H. v. Høgadalsá) fall 4—0.

— meirilutans (H. Iversen og Øregaard) fall 15—0.

51. Skattafrádráttur.

Ár 1960, 12. februar legði Haldor Hansen tilgmaður frami söljóðandi:

Sum háttvirda lögting og landsslyri kunnugt er lívikostnaðurin í dag uppi á kr. 10.788.—. Hetta skal eltt húskl uppá 5 — maður, kona og trý börn — hava í inntøku um árið fyrir at kunna líva nökurlunda.

Veturuleikin er taun, at tað er tann stóri parturin av arbeidaráranum í Føroyum, ið liggar um helvina av heci inntøku. — Sum dæmi kann vera sett átíandi töl frá einari av teim stóru kommununum. Her hava

578 skattaborgarar undir	kr. 6.000 í inntøku
283 — millum	, 6.000,— og kr. 10.000,— og
81 — yvir	, 10.000.—.

Spurðingurin er nú: Hvussu kann ein familjuforsyrgjari, ið bert hevir í inntøku t. d. kr. 6.000.— og undir tað, fyrir tað fyrra, klára seg fyrir hesar pengar, og fyrir tað annað, or tað næst av samfélagnum at leggja skattabyrðu á eina silka inntøku, ti samfelagið veit, at viðkorandi hevir undanskot av árinum.

Hóast at landsins kosnu menn eru kunnigur við helta verður tað ár undan ári legd skattabyrða á besar somu menn, og ger hetta tað, at hesir ongantið eru færir fyrir at koma undan stórari skattaskuld og gerast frír menn astur.

Vert er at bera fram, at tað er bevíst, at allir stættar í laudlnum eru tryggjaðir teirra ársvinum utan arbeidarin, og hóast at nógvir av hecum stættum ligga langt omanlyri taun ásetta lívikostnaðin, so krevja teir hægri løn, og tað verður játtad teimum. Og arbeidarin, ið frammanfyri er nevndur, við eini inntøku undir kr. 6.000.—, má rinda sín part og síða stóra part til hesar yvrlentu stættir.

Nú er tað arbeidarin, ið heltir á landsins kosnu menn, kanska ikki beinieldis at fáa lønarhækkan, men fyrir at fáa eina skipan, hvareftir sýnt verður teimum tað, teir hava uppiborið; fyrst og fremst arbeldi, og hæeftir, at teir ikki verða lagdir í skatt, sum engin teirra við tí inntøku ið nú er, kann bera, og at forsyrgjarar fáa loyvi at draga eltt „persónfrádrag“ uppá kr. 4000,— og ikkiforsyrgjarar kr. 2.600,— frá inntøkuni, tá upp verður gildið til skatt.

Føroya Arbeidaráfelag vil meina, at tað er skyldu hjá umhøðemontum fólklos at finna elna gongda leid, so hesin inntøkustettarmissajavni dættar burtur.

I. viðgerð 16. februar og beint til skattanevndina.

52. Løn til sóknarstýrislimir.

Ár 1960, 12. februar legði Haldor Hansen Hngmaður fram soljóðandi:

Feroya Arbeidaratelag loyvir sær hervið at heita á háttvorda lagting um at lúa samtykt sum tilskilan til ta kommunalu léginu fylgjandi

UPPSKOT

1. Limir av sóknarstýrunum fúa løn fyri teir dagar, teir eru til fundar í sóknarstýrlum og annars tá teir sóknarstýrisins vegna eru í arbeidi.
2. Limir av almennum nevhendum, so sum valnevdum, heliaunevdum o. o. Táam løn fyri teir dagar, teir fáast við nevndararbeidi.

1. viðgerð 16. februar og 17. marts legði kommunala nevndin fram soljóðandi

ÁLIT

Nevndin hevur viðgjort málid og er samd at mæla tinginum til at senda kommunuum málid til ummælis, áðrenn tingið tekur stéðu, og setur fram fylgjandi

UPPSKOT

Málid verður sent kommunuum til ummælis og verður landsstýrið biðlð um at leggja málid fyri aftur tingið, tá lð ummæller eru komin.

2. viðgerð 22. marts 1960.

Uppskot nevndinnar samtykt 22-0.

53. Broyting i lög um fritið við løn.

Ár 1960, 12. februar legði Haldor Hansen tingmaður fram soljóðandi:

Ávisandi skriv Havnar arbeidsmannafelags og Føroya arbeidarfelags frá 7. august 1958 um at fáa broytt fritiðarlögina soleidis, at fritiðarløn arbeidarauna má verða reknað av teirra fullu løn, hvat ikki heimild er eftir nágaldandi lög.

I dansku fritiðarlögini „Lov nr. 66 -- 31. marts 1958“ sigrur § 5 stk. 7: „Ved beregning af feriegodtgørelsen tages der ikke hensyn til sådanne tillæg til lønnen eller til sådanne lønnugsandele, som ikke er indkomstskattepligtige.“

Føroya arbeidarfelag loyvir sær til at seta fram fylgjandi

UPPSKOT

til

út broyting i løgtingslög nr. 31 av 19. marts 1951 um fritið við løn,
broytt við løgtingslög samtykt á tingi 16. apríl 1957:

Til § 5:

Orðini í 3. reglu í 1. potti: „sum er grundarlagð undir fritiðarrætt-indunum“ og á danskum: „der danner grundlaget for ferieretten“ fara út, og í staðin verður sett: „hann hevur útint“ og á danskum: „hau har udlørt“.

2. potti: „Løn, sum verður veitt sum endurgjald fyri særigum útreiðslum eins væl og særligt tillegg fyri yvritiðararbeidi o. t. má ikki verða nýtt sum grundarlag undir útroknan av fritiðarløn“, og á danskum: „ved beregning af feriegodtgørelse tages ikke hensyn til, hvad der ydes som erstatning for særlige omkostninger eller til særlige tillæg for overarbejde og lignende“ verður strokið.

UPPSKOT

til

broyting i kunngerð nr. 33 av 30. marts 1951 viðvikjandi
lög nr. 31 um fritið við løn.

1. potti aftaná punkt b: „Løn, sum verður veitt sum endurgjald fyrir særigum útreiðslum eins væl og særligt tillegg fyri yvritarbeidi o. t. má ikki verða nýtt sum grundarlag undir útroknan av fritiðarløn“, verður strokið.

1. viðgerð 16. februar og 5. apríl legði sociala nevndin fram soljóðandi

A.II

Nevndin hevur viðgjort málid, og ein meiriluti í nevndini (Dion Nolsøe, Jacob Lindenskov, Hemming Jespersen og Knút Wang) mælti tinginum til at samtykkja uppsakotið, soleiðis sum tað er framsett av Føroya Arbeðaráfølag.

2. viðgerð 6. og 3. viðgerð 8. apríl 1960.

Formaðurin legði fram sotjóðandi broytingaruppskot frá Kj. Mohr o. fl.:

I staðin fyri § 6, petti 2 i uppsakotinum frá Føroya arbeðaráfølag verður sett:

„Við útrocning av frítíðarøntini teljast tilskar viðbetur til lønina ikki við, sum koma ikki undir skatt.“

„Ved beregning af feriegodtgørelsen tages der ikke hensyn til sådanne tillæg til lønnen, som ikke er indkomstskattepligtige.“

Broytingaruppskotid sett undir atkvøðu við navnakall:

Ja atkroddu: Jógvun Joensen, P. Petersen, M. Jobanbesen, N. Hohn Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, Tr. Samuelsen, Leon Joensen, A. Djurhuus, Johan Simonsen, H. Iversen, D. Nolsøe, V. Nielsen, Kj. Mohr, Fr. Hansen og K. Djurhuus.

Nei atkroddi: Haldor Hansen.

Atkroddu ikki: J. Lindenskov, J. H. Danbjørg, S. Petersen, J. P. Davidsen, P. M. Dani, Poul J. Olsen, J. Høgnesen, S. Joensen, Niatus v. Høgadalsá, H. Jespersen, J. Fr. Øregaard.

Uppskotið samtykt 18—1.

Lögaruppskotid so broytt samtykt 21—0.

54. Stýrimanslærdómur v. m.

Ár 1960, 18. februar legði lagður í oginaður fram aðsjóðandi

Frágreiðing.

Við skrivi 15. júní 1959 hefur landsstýrið sett niður uevnd við til uppgávn „at kanna spurningin um nýggju sjómansskúlakeruna, ðó er sett í gjöldi í Danmark, herupplif spurningin um at skipað verður so fyri, at próvtaka til skipaförara kann fara fram í Føroyum“.

Sunum nevndarliðinum valdi landsstýrið:

Daniel Danielsen, próvtækudómar, Tórshavn.
Johan Djurhuus, skrivstovustjóra, Tórshavn.
Fischer Heinesen, havnarmelstara, Klaksvík.
D. J. Joensen, fyristóðumann Føroya sjómansskúla, Tórshavn.
J. Feilberg Jørgensen, landfúta, Tórshavn.
Poul Petersen, fulltrúa, Tórshavn.

Nevndin skipaði seg við Johan Djurhuus sunum formanni.

Lógin, landsstýrið sípar til í skrivi sínum, er lög nr. 209 frá 7. júní 1958 „om nautiske eksaminer m. m.“. Henda lógin avloysir lög nr. 48 frá 28. februar 1910 „om navigationsundervisningen“ við seinnt broytingum.

Lógin frá 1958 fyrisetur reglur fyri próvtaku til:

Heimaskipara (kyrskipper).
Setiskipara av 2. stígi.
Sefiskipara av 1. stígl.
Stýrlanu.
Skipaförara.

Meðan tað er so eftir lægtiugslög nr. 8 frá 19. marts 1954 um sjómansskúla og sjómanslæru við seiðni broytingum, at tað eru serliga reglur fyri heimaskipaprógv og skipaprógv, hetta seiðna prógvild er komið í staðin fyri setiskiparar og „longd“ (den udvidede fiskeklipperprøve) og krevur metra enn heil, so hava reglugeruar fyri stýrlanapróvtaku verið tær danskur eftir lögjini frá 1910, smbr. § 18 í lægtiugslögini. Tað hefur ikki verið lært, og er ikki próvtaka farin fram til skipaföraraprógv í Føroyum, men hava teir, ðó hava lært til skipaförara, verið noyddir at fara til Danmarkar.

Orsakin til henda munin millum tær lægru nautiske próvtækurnar og tær hægru er, at meðan vit viðvirkjandi fiskiskipum hava hlidið, at teir, lóð hava besi prógvini, hava longið sær tey fyri at kunnu sigla aerstakliga við feroyskum fiskiskipum, og vit til hava lagað læruna eftir tí, ðó krevat í hessari vintru, so hefur ein stórus partur av telnum stýrimans- og skipaföraralaerdur sekt til onnar land, serliga Danmark. Skuldi besum verið möguligt at komið umborð í dansk skip sum yvirmenn á brúnni var neydugt, at lærun, teir fingu, samevaraði teimum krevum, lóð dansk 16ggáva setur sunum treyt fyri at fáa sjóyrkisbræv sunum stýrimaður ella skipaförari.

Síðan heimastýrið ikki í lóggávu síní kann fyriseta, at stýrimenn við feroyskum prógví skulu kunna toysa sjóyrkisbræv, id gevur rætt at sigla við donskum skipi, hómet læren er undir somu reglum, var neyðugt, at samráðingar fóru fram millum landsstýrið og ríkistýrið. Hesar samráðingar voru í 1949 og 1950 og endaðu í tf avtal, at soleingi stýrimannalærar i Føroyum lúkaðu tær freytir, id voru settar til donsku, og handilsministerið felkk høví til, at umboð fyri tað sum observatørur var til stéðar undir próviðku, gav feroysk stýrimannaprógv rætt til sjóyrkisbræv á donskum skipi sum stýrimaður og rætt at lesa til skipsførara á donskum sjómansskúla og síðan rætt til sjóyrkisbræv sum skipstærari i Danmark.

Henda skipan hevur verið gallandi síðan, meo spurninguri er, nú stýrimannalærar er broytt i Daumark, um tað er neyðugt at halda fram við skipanini og um so er, hvussu hon helst kann vera framd. Hetta hevur nevndin skilt sum sína uppgávu í fyrtu syftu; málid hevur skund, tí danska lógin kom í gildi 1. februar 1959, tá so at næmingar, id høvdø byrjað læruna eftir gomlu próvtækureglunum, konnu verða hildnir fram eftir hosi skipan oftir reglum handilsministarins fyrasetur.

Tey krav nýggja lógin férir við sær stýrimannalæruni viðvíkjandi eru ikki óþrifst í mun til tað eldu, enn at tað letur seg gera at fylgja teimum. Tá id tað er so, og tað framvegis má ásannast, at vit ikki enn hava skip til allar okkara stýrimannalærdu og hesir til muju sekja hýru aðrastaðoi enn í Føroyum, eru góðar grundir fyri, at læren id hvussu er fyri fyrt fylgir donskum fyrikipanum. Skipan má so fáast í lag millum Føreyar og Danmark, id gevur hesum stýrimonnum sama rætt í Danmark, sum teir har lærdi, bæði viðvíkjandi sjóyrkisbrævum og rætti at læra til skipsførara.

Um hetta selnos, skipsføraralæruni er at elga, at nevndin er komin til tað órelit, at gjørligt er at lata próvtókn i hesi yrkiagrein vera í Føroyum, eins og tervur kann vera á, at lagt verður til rættis, at so kann vera.

Uppskotid um stýrimanna- og skiparalæruna er ein bráðlongis loyaningur uppá tað, sum freðkar mest á i sjómansskúlalæruni. Annars er nevndin samd um, at tað er neyðugt við eini gjøllari kænan av hesi lóggávu og manningarlögini. Nevndin setur til einsini oppskot besum viðvíkjandi.

UPPSKOT

til

lægtingalög um broyting í lægtingalög nr. 8, 19. marts 1954 um sjómansskúla og sjómanslæru, sum hon er broytt seinni.

Í lægtingalög nr. 8, 19. marts 1954, um sjómansskúla og sjómanslæru, sum hon er broytt seinni, verða gjørdar hesar broytingar:

Í § 6 verður sketid inn aftaná orðið „stýrimannaprógv“ „stýrmandseksamen“ orðið „skipstæraraprógv“ „skipstærar eksamen“.

Sum nýt atk. 2 til § 8:

Viðvíkjandi stýrimanna- og skipstærarapróvtækuni gjalda reglurnar í

Som nýt atk. 2 til § 8:

Hvað angår stýrmandseksamen og skipstærar eksamen gælder inntil vi-

16g nr. 209 frá 7. júní 1958 „om nautiske eksaminer m.m.“ 1. delld um próvtækukrævni og upptækutreytirnar fyrir fyrst, tó soleiðis, at lóra og próteka í færøyskum krevst umframt fær i lögini nevndu lærgreinir. Hann, sum ætlar sær upp til stýrimanspróvtóku skal prövföra, at hann lýkur treytirnar fyrir praktiskari upplærning sum fyrissett i lög nr. 208 frá 7. júní 1958 um manning av skipum. Tær heimildir, sum handilsmisturin hevar eftir hesum lögum, er hjá landstýrium.

§ 16, 1. stk. fer úr gildi.

dere bestemmelserne í lov nr. 209 af 7. júní 1958 om nautiske eksaminer m.m. 1. afanit vedrørende eksamenskravene og adgangsbetingelser og således, at der foruden de i loven nævnta fag undervises og eksaminereres í faget færøsk. Den, der vil underkaste sig styrmandaeksamén, skal godtgøre, at han opfylder betingelserne med hensyn til praktisk uddannelse som foreskrevet i lov nr. 208 af 7. júní 1958 om skibes be-manning. Den handelsministeren í disse lovu tillagte myndighed er hos landstýret.

Viðmerkingar:

at 2. Krævni til próvtakuna og treytirnar fyrir at fara upp til próvtóku vera eftir hesum tey eftir lögini í Danmark galdandi. Stýrimans- og skipsefarrarspróvgvið koma til at merkja tað satna í Færøyum og í Danmark.

Tá ið óll 1. deildin er tilkin við, fær landstýrið sama myndugleika at gera undantak eftir § 8 frá treytunum í § 7 sum handilsministerin hevar.

Nevndin til kanning av sjónmanskúlakeruni. 8. februar 1960.

Landsstýrið loyvir sær at leggja málid tyri tingið við viðmæli.

I. viðgerð 22. februar og I. marts legði fiskivinnuveindin fram söljóðandi

ÁLT

Fiskivinnuveindin hevar viðgjert málid og nevndin undantíð Jógvan Høgnesen mælir tinginum til at samtykkja uppskotíð, soleiðis sum tað er framlagt av landstýrium.

Minnitutaði: Undirritaði nevndarlímur Jógvan Høgnesen dugir ikki at siggja annað, onn at tanum skúlalaerdómu, sum velttur verður færøyingum í Færøyum, má veitast við færøyskum viðurskiftum fyrir eyga. Sjónmanskúlin er færøyskt sermál. Við lagtingsslóg nr. 8 frá 19. marts 1954 várðu regluar givnar viðvíkjandi fiskiskiparalaerdómlnum, meðan § 16 í somu lög slígur, at hvat slýrimauslaerdómi og -próvtóku viðvíkjur, verður fyrir fyrst ríkslóggávað galdandi. Síðan eru 6 ár giogin, og er tað ongum líkt, at landstýrlsfyrslatingin ikki í alla hessa tilde hevar skipað eisini slýrlinmannakeruna á færøyskum botni. Verri er tað, at tanu av landstýrinum setta nevnd nái ætlað at halda fram við hesum.

Minnilutin heldur tað ikki vera beint, at landsstýrið hevar skipað eina nevnd av embættismönnum, harav einn danskur, til at leggja hetta mál til

rættis. Eins og í Danmark og óbrum norðurlondum eiga mál sum hetta at verða viðgjörd av eini nevnd, har einsini vinnulívið er umboðað. Eg skjóti upp, at tað beinsanvegin verður sett ein 7-mannanevnd til at leggja stýrimanna- og skipaferaralæruna og próvtökuna við Føroya sjómansskúla til rættis. Í hessa nevnd eiga lögtingið at velja 3 limir, Skiparafelagið ein, Tryggingarsambandið Føroyar ein, Reiðarafelagið ein, meðan teir verandi sjómansskúlarnir velja ein mann.

Nevndin eiga at leggja eitt fullføggjað uppskot fram viðvíkjandi stýrimanna- og skipaferaralæruni so skjótt sum gjørligt og ikki seiðri en til ólavssokutugið í ár.

Táð landstýrisnevndin í álti sínum sigur, at málid hefur skund, orsakad av lógbroytlogini í Danmark, so kann minnilutin ikki viðurkenna heita sjónarmið. Aunars kann minnilutin í hesum sambandi visa til § 47, stk. 2, í telri donsku lögini um manning av skipum, nr. 208 av 7/6 1958.

So staitt setur minnilutin ikki annað uppskot fram, eun at vald verður ein 7-mannanevnd til at viðgera læru og próvtoku hjá stýrimonnum og skipaferarum við Føroya sjómansskúla og setur fram

Uppskot til samtyktar.

Føroya lögting velur 7-mannanevnd til at viðgera læru og próvtoku hjá stýrimonnum og skipaferarum við Føroya sjómansskúla.

2. viðgerð 3. og 3. viðgerð 9. mars 1960.

Uppskot minnilutans (J. Hagnesen) fall 7—0.

Uppskot landstýrisins samtykt 22—0.

55. Vrakaralógin.

Ár 1960, 3. marts legði K. Djurhuus landsstýriemaður fram söljóðandi

UPPSKOT

til

lög til broyting í lagtingslög um fiskavraking.

Í lagtingslög nr. 12, 12. januar 1950 um fiskavraking, sum broytt virði lagtingslög nr. 17, 14. apríl 1955 verða gjörðar hesar broytingar:

Sum nýtt 8. stk. í § 1 verður sett:

Undir serligum umstæðum hevur landsstýrið heimild at gera undantak frá reglugrunum í hesi grein fyrir fisk landaðan frá skipum undir danskum flaggi.

§ 10, 2. stk., verður orðað soleiðis:

Henda lög til broytingar verður at endurskoda í tingsetni 1964/65.

lagtingslov om ændring i lagtingslov om vragnetning af fisk.

I lagtingslov nr. 12, 12. januar 1950 om vragnetning af fisk som ændret ved lagtingslov nr. 17, 14. apríl 1955 foretages følgende ændringer:

Som nyt stk. 8 í § 1 tilføjes:

Under særige omstændigheder be-myndiges landsstyret at gøre undtagelser fra bestemmelserne i nærværende paragraf angaaende fisk, der landes af skibe, der fører dansk flag.

§ 10, stk. 2, effattos såledeas.

Denne lagtingslov optages til re-vision i lagtindssamlingen 1964/65.

Viðmerkingar:

Eftir lagtingslög nr. 17 frá 14. apríl 1955 skal fiskavrakingarlógin endurskodast í tingsetni 1959/60.

Spurninguð hevur verið lagdur fyrir yvirvrakarla og Føroya fiskasølu til ummælis. Hvørgin av hesum hava sett fram uppskot, ið krevja lögabroyting.

Undir samráðingum, ið hava verið um fiskivinnu Føroyinga í Grønlandi og í hesum sambandi um føroyingar skulu geva seg undir tær fyriskipanir, ið har gælda fyrir viðgerð, goymslu o. t. av fiski, er ofta ført fram, at føroyingar kunnu ikki fåa áðrar sørmdir í Grønlandi enn grønleondingar, og vist verður til, at soleiðis eru viðurekslisti í Føroyum, tá ið dansk skip skulu landa fisk her. Hesin fiskur verður vrakaður og kemur undir tað vanliga eftirlitil frá vrakarastovnum, áðrenn hann verður fluttur út allur.

Landsstýrið heldur, at tað kann vera av týðningi, at möguleiki er fyrir at kunna gera undantak frá kravnum um vraking v. m.

1. viðgerð 6. marts og 30. marts legði fiskivinnuveindin fram
söljóðandi

ÁLIT

Nevndin hevur hæft málid til viðgerðar og hevur eisini hæft fund
við fiskasíðuna og hevur býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (Poul Jacob Olsen, Haldor Hausen og Leon Joensen) mælir
tinginum til at samtykkja uppskot landstýrisins við hesum upplskoyti til § 1,
stik. 8, aftaná orðini „undir donskum flaggi“:

„Serloyvi verður bert givið aftaná
mating í hvarjum einstakum fari og
bert lyri eitt ár (senn í samráð við
útflutningafelagini og yvirvrakarini;
viðkomandi bindur seg til ikki at
selja vöruna á nøkrum markað, sum
føroyak framleidd væra.“

„Dispensation kan kun meddeles
eftir særlig vurdering i hvert enkelt
tilfælde og kun for et år ad gangen
i samråd med eksportorganisationer-
ne og overvrageren; vedkommende
forpligter sig til ikke at sælge varen
til noget marked som føroysk produ-
ceret vare.“

Minnilutin (Niels Holm Jacobsen og Jógvan Høgnesen) vísað á, at
spurninguðin um broyting av galdandi lög tilslóg um fiskavraking hefur verið
lagðar hæði fyri yvirvrakaran og Føroya fiskasølu sambart til, at verður sagt
i viðmerkingunum til lógarbroytingaruppskotinum frá landstýrinum og hevur
hvørgin av hesum sett fram uppskot, at krevur lógarbroyting.

Broytingaruppskot landstýrisins til fiskavrakingarlögjina kanni til ikki
verða grundad út frá vinnuligum sjónarmiði, men heldur politiskum, til verður
tryggjaður skipum undir donskum flaggi serrættur.

Undir samrædu í nevndini við atjóran fyri Føroya fiskasølu kom týdu-
liga fram, at Føroya fiskasølu belt hætta broytingaruppskot verða eitt stig á
eina haettialiga leið.

Minnilutin kanni ikki taka undir við at geva skipum undir donskum
flaggi megleika fyri øðrum serrætti í Føroyum enn skip undir føroyskum
flaggi fáa lógarlest í donskum havnum og mælir til til, at lógin verður stand-
andi óbroytt.

2. viðgerð 4. og 3. viðgerð 6. apríl 1960.

Uppskot nevndinnar (meiralutana) 13-0.

Uppskot landstýrisins sett undir atkvæðu við návnakall:

Já atkvæddu: J. Lindenskov, J. H. Danbjørg, S. Petersen, Tr. Samuelsen, L. Joensen, A. Djurhuus, Johan Poulsen, J. P. Davidsen, H. Iversen, D. Nolsøe, K. Djurhuus, P. M. Dam, P. J. Olsen, H. Hausen.

Nei atkvæddi: N. H. Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, J. Simonsen, Kj. Mohr, Fr. Hansen, J. Høgnesen, S. Joensen, Hanus v. Høgadalsá og H. Jespersen.

Atkvæddu ikki: P. Petersen, V. Nielsen og J. Fr. Øregaard.

Burturstaddir: Jens Chr. Olsen, M. Johannessen og E. Patursson.

Uppskotid fall 14-10.

56. Lög um offentliga forsorg.

Ár 1960, 17. februar legði lögmaður fram soljóðandi

UPPSKOT

Løgtingið samtykkir viðlagða uppskot til lög fyrir Føroyar „om offentlig forsorg“ dagfest 30. januar 1960 við hesum uppskoytum:

a. Nýggj § 16 A soljóðandi:

Når en person, som ikke er sygeforsikret, lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig sygdom eller legemessvaghed, er han, for så vidt de nedenfor i stk. 2 fastsatte betingelser er til stede, berettiget til på grund af sygdom eller invaliditet at få hjælp til underhold for sig og sin familie svarende til, hvad der ville kunne være ydet ham gennem invaldeforsikringen. I trængstilfælde er han endvidere berettiget til hjælp til kur og pleje.

Stk. 2. Retten til at oppebære hjælp i henhold til nærværende paragraf er knyttet til følgende betingelser:

- 1) at han opfylder de for opnåelse af invalidepension gældende betingelser, bortset fra medlemskab af en sygekasse,
- 2) at hans formue eller indtægt ikke ligger over de for nydende medlemskab i en anerkendt sygekasse fastsatte grænser,
- 3) at han, medmindre han er fyldt 60 år, fører bevis for, at han ikke i de sidste 3 år har opfylt — og stadig ikke opfylder — helbredabetingelserne for at optages i en anerkendt sygekasse eller statskontrolleret sygeførening,
- 4) at han ikke er berettiget til folkepension,

5) at han ikke er undergivet forsorg i henhold til § 14 og ej heller kan inddrages under sådan forsorg.

Stk. 3. Retten til sygehjælp i henhold til nærværende bestemmelser omfatter også betaling for lægeordineret medlein.

Stk. 4. Hjælp ifølge denne bestemmelse ydes i hvert enkelt tilfælde efter forud indhentet erklæring fra Færøernes tilkkesforsikringsråd om hvorvidt de i stk. 2, pkt. 1, fastsatte betingelser er opfyldt.

b. Sum nyt punkt 8 til § 39:

Udgifterne i henhold til § 15 A afholdes med halvdelen af atalskassen og halvdelen efter regler fastsat af landsstyret.

Viðmerkingar:

Eftir lógunum frá 11. juni 1959 lyri Føroyar um fólkapensión og um broyting í lögini um avlamistrygging er framd ein fólkapensíons- og avlamispensónaskipan svarandi til hana, id galdandi er í hlum partinum av ríkinum. Eftir stóð eo spurningurin um eina tilsvarandi ájourfaring av sosiallóggávuni annars. Til fremjingar av hesum varð eftir samráðingnum millum ríkisstýrið og landestýrið sett niður nevnd við donskum og færøyskum línum at kanna málid. Nevndin hevur sett uppskot fram svarandi til viðlagda.

Viðvíkjandi kronisk sjúkum, id ikke eru sjúketryggjái og til ikki fáa avlamispensión hevur nevndin vist á, at intill avlamistryggingarlógin verður broytt er neyðugt, um hesi skulu fáa somu sömdir sum tey avlammu annars, at tað í lögini um offentliga forsorg verða tilknar reglur um, at tey kunnu fáa studul svarandi til avlamispensónina. Landestýrið tekur undir í hesum sjónartwóljum og setur uppskot fram um uppláskohti hesum viðvíkjandi.

Annara verður vist til viðmerkingarnar til uppskotid.

1. viðgerð 19. februar og 21. marts legði sociala nevndin fram soljóðatudi

ÁLIT

Nevdin er í høvuðsheltunum samd um at freinju uppskotid, eins og uppláskohti landstýrisins um nýggja § 15 A og nyt punkt 8 til § 39.

Nevdin hevur tó býtt seg í ein meiriluta (Jacob Lindenskov, Dion Nolsøe og Johan Poulsen) og tvær minnilutar.

Ein minnilut (Knút Wang) visti á undir viðgerðini av lógunum um fólkapensión og avlamistrygging, at hóast hesar lögir komu í gildi, voru tað tó ávis ekir, har folk enu komu at vera óhjálpin. Nevd sett av danske sosialmálaráðnum hevur síðan gjort uppskot til lög um sosiala forsorg, sum av sosialmálaráðnum gjegnum landestýrið er lagt lyrl lögtinglið. Tað stendur í uppskotinum, at lögur skal koma í gildi 1. oktober 1960, og harav stendst, at hon skal samtykkjast í tinginum so tilðiga, at hon kann verða samtykt í fólkatingicum nú, áðrenn tað fer heim.

Minnilutin, sum í øllum fórum tekur undir við tiltökum at bjálpa

teim, sum illa eru stødd og hava hjálp fyrí neyðini, má tó harmast um, at tingið ikki fær longri tíð til at kenna, um nú hetta uppskot kemur óllum til tærvi á móti, id er til tilíks forsorg í Føroyum. At landsstýrið eisini hevur ivast, sæst av til, at landsstýrið hevur sett fram broytingaruppskot, so at nákur av teim kuuuu verða hjálpt, sum avlamistryggingin ikki nú umfatar og kemur harvið til kravi á móti hesum viðvíkjandi, sum fólkaflokkurin reist á tingi i tingsetuni 1958/59.

Somuieðis heldur minnilutlu, at tá hetta mál hevur so nögv at týða fyrí kommunurnar og kemur at áleggja teimum — serliga teim stóru — høgar eykaútreiðslur, eiginhetta mál at vera lagt fyrí kommunurnar til ummælis, áðrenn endalig avgerð verður tikan.

Tó at minnilutlu, sum nevnt, í óllum fórum tekur uodir við hjálpar-endamálínunum í heil lóggávu, bar talan er um illa stødd, má minnilutlu harmast um, at landsstýrið í sinum framlæguuppskoti og meirilutin í nevndini skjóta frá sær eftirlitid og umsjónina við bemi lóggávu og í óllum fórum viðmæla, at hægsta vald og endiliði avgerðarrætturin í umsorganini fyrí teim ringast støddu verða legd í hendurnar á danska ríkisins umboðsmanni, har hetta vald og hesin avgerðarrættur av rettum átti at verða hjá Føroya landsstýri.

Um so er, at minnilutans uppskot: I fyrstu sytu um at leggja málid fyrí kommunurnar ikki verður samtykt, heldur minnilutin, at so má tryggjast, at Føroya landsstýri fær ávirkuu á umsætingina av lóginu, sum annars eftir uppskotinum verður hjá danska ríkisins umboðsmanni, id ikki stendur legtingi ella landsstýri til avars fyrí avgerðir sínar.

Ein annar minniluti (Hemming Jespersen) er samdur við minnilutan Knút Wang uttan har tað í álltinum stendur fólkaflokkurin, har vil hann have tað skal standa Poul Petersen.

Um fyrilliggjandi uppskot verður samtykt biður nevndin landsstýrið hava í huga, at lagtingelög nr. 21 frá 7. februar 1950 viðvíkjandi fólk i helmarekt undir eftirliti, eiginhetta mál at verða sett úr gildi.

Broytingaruppskot

frá allari nevndini:

§ 39, punkt 2, 4, 5, 6 og 8, í staðin fyrí „landsstyret“ verður sett: „bjønnestyret“.

Broytingaruppskot

frá minnilutnum (Knút Wang):

i fyrstu sytu:

Uppskot til lög um offentliga forsorg verður áðrenn endaliga avgerð á lagtingi sent kommuunum til ummælis.

í aðru sytu:

í paragraf 3, 1. stk. verður ístaðin fyrir „Socialministeren fastsætter eftir forhandling med landsstyret“ sett: „Landsstyret fastsætter eftir forhandling med socialministeren“.

í paragraf 26, 4. stk. verður í báðum staðum ístaðin fyrir „rigsombudsmannen“ sett „landsstyret“.

í paragraf 32 verða tvær tær fyrstu reglurnar „Socialministeren kan eftir forhandling med landsstyret meddele godkendelse“ broytt til: „Landsstyret kan eftir forhandling med socialministeren meddele godkendelse.“

í paragraf 33, 1. stk. seinast verður ístaðin fyrir „rigsombudsmannen“ sett: „landsstyret“.

í paragraf 33, 2. stk. seinast verður ístaðin fyrir „rigsombudsmannen“ sett: „landsstyret“.

í paragraf 33, 3. stk. seinast verður ístaðin fyrir „rigsombudsmannen“ sett: „landsstyret“.

í paragraf 33, 4. stk. í 8. reglu verður ístaðin fyrir „rigsombudsmannen“ sett: „landsstyret“.

í paragraf 33, 5. stk. seinast verður ístaðin fyrir „rigsombudsmannen“ sett: „landsstyret“.

í paragraf 33, 6. stk. fyrist verður ístaðin fyrir „rigsombudsmannen“ sett: „landsstyret“.

í paragraf 33, 7. stk. seinast verður ístaðin fyrir „rigsombudsmannen“ sett: „landsstyret“.

í paragraf 33 tellur 8. stk. burtur.

í paragraf 36, 3. stk. seinast verður ístaðin fyrir „statskassen“ sett: „landakassan“.

í paragraf 36, 4. stk. seinast verður ístaðin fyrir „statiskassen“ sett: „landakassan“.

í paragraf 37 verður orðið „rigsombudsmannen“ broytt til „landsstyret“.

í paragraf 38, 1. stk. fyrist verður ístaðin fyrir orðini „Efter forhandling med landsstyret fastsætter socialministeren“ sett „Landsstyret fastsætter.“

í paragraf 38, 2. stk. fyrit verður ístaðin fyrir „Rigsombudsmannen“ sett: „Landsstyret“.

í paragraf 39, i punkt 7) verða orðini „eftir forhandling med landsstyret“ broytt til „eftir godkendelse af landsstyret“.

í paragraf 40 falls orðini „eftir forhandling med socialministeren“ burtur.

í paragraf 42 tellur 3. stk. burtur.

Meirihutin (Jacob Lindenskov, Dion Nolsøe og Johan Poulsen) mælir annara tinginum til at fremja uppskot landsstýrisins, soleiðis sum tað liggur fyri.

2. viðgerð 23. marts 1960.

Minnilutauppskotini frá K. Wang fullu 8—0.

Broytingaruppskot frá nevndini samtykt 18—0.

Uppskot landsstýrisins sett undir atkvøðu við návnakall:

Jar atkvæddu: J. Lindenskov, J. H. Danbjørg, S. Petersen, M. Johannessen, N. H. Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, Tr. Samuelsen, L. Joensen, A. Djurhuus, Joh. M. Fr. Poulsen, J. Simonsen, J. P. Davidsen, H. Eversen, D. Nolsøe, Kj. Mohr, Fr. Hansen, K. Djurhuus, P. M. Dam, P. J. Olsen, J. Høgnesen, H. Jespersen, H. Hansen, J. Fr. Øregaard.

Atkvæddi ikki: P. Petersen.

Borturstaddir: J. C. Olsen, V. Nielsen, S. Joensen, E. Petursson, H. v. Høgadalsá.

Uppskotid samtykt 24—0.

57. Lög um barnatilskot til einligar uppihaldarar.

Ár 1960, 17. februar legði lagmannur fram soljóðandi

UPPSKOT

Lægtiugt samtykkir viðlagda uppskot til 16g lyri Føroyar „om børnebidrag til enlige forærgere m. v.“ dagfest 30. januar 1960 vil broytningum til §§ 8 og 25.

Viðmerkingar:

Lógaruppskotid er gjort eftir tilmæli frá nevndini, sett av sosial-

ministararum eftir samráð við landsstýrið at kanna spurningin um revleiðen av sostallóggávuni í Føroyum.

Vist verður til viðmerkingarnar til hetta lógaruppskotíð og til viðmerkingarour til lógaruppskotíð um offentliga forsorg, lagtingasmál nr. 56/1959.

1. viðgerð 19. februar og 21. marts legnái sociala nevndin fram
soljóðandi

ÁLTÍP

Nevndin er í høvuðsheitunum saund um at viðmæla uppskot landsstýrisins, men hevar tó býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (Johan Poulsen, Jacob Lindenskov og Dion Nolæs) mislitruginum til at fremja uppskot landsstýrisins soleiðis enum tað liggur fyrir.

Minnilutin (Knút Wang og Hemming Jespersen) ferir fram:

Visandi til minnilutaálit í lagtingasmál nr. 56/1959: Lög um offentliga forsorg, setur minnilutin fram niðanfyri standandi

Broytingaruppskot.

Í fyrstu sytu:

Uppskot til lög um barnatískot til einligar oppihaldarar verður áðrenn endaliga avgerð á tiofi send kommununaum til ummælis.

Í aðru sytu:

Í paragraf 8, 2. stk. verða orðini „Socialministeren fastsætter efter indstilling fra landsstyret“ broytt til „landsstyret fastsætter efter forhandling med socialministeren“.

Í paragraf 9, 1. stk. verða orðini „Socialministeren efter indstilling fra landsstyret eller efter forud indhentet erklæring fra dette“ broytt til „landsstyret efter forhandling med socialministeren“.

Í paragraf 9, 6. stk. verða orðini „Efter samráð med landsstyret kan rigsombudsmanden fastlægge“ broytt til „Landsstyret fastlægger“.

Í paragraf 10, 2. stk. verða orðini „rigsombudsmændens godkendelse“ broytt til „landsstyrets godkendelse“.

Í paragraf 11 verður „rigsombudsmanden“ broyt til „landsstyret“.

Í paragraf 12, 2. stk. verða orðini „Socialministeren fastsætter efter indstilling fra landsstyret“ broytt til „Landsstyret fastsætter efter forhandling med socialministeren“.

Í paragraf 17, 4. stk. verður í báðum fórum í staðin fyrir „rigsombudsmanden“ sett „landsstyret“.

Í paragraf 24, 3. stk. verður í staðin fyrir „rigsombudsmanden“ sett „landsstyret“.

i paragraf 28 ganga út orðin „rigsombudsmanden efter samråd med“.

i paragraf 31 verður istaðin tyri „rigsombudsmanden“ sett „landstyret“.

Í paragraf 34 verða orðin „rigsombudsmanden“ seinast í 1. og 2. stk. i báðum fórum broytt til „landstyret“.

i paragraf 35 verður „Rigsombudsmanden“ broytt til „Landsstyret“.

i paragraf 37 ganga út orðin „socialministeren efter samråd med“.

Y. viðgerð 28. marts 1960.

Minnilutauppskot frá K. Wang og H. Jespersen í fall 9—0,

— — — 2 — 9—0.

Uppskot landstýrisiós samtykt 26—0.

58. Lög um barnaforsorg.

År 1960, 17. februar legði lögmaður fram soljóðandi

OPPSKOT

Løgtingið samtykkir viðlagda uppskot til lög fyrir Føroyar um barnaforsorg.

Viðmerkingar:

Lógaruppskotið er gjort eftir tilmæli frá nevndini sett av socialministaranum eftir samráð við landstýrið at kanna spurningin um revisión av monialóggávuni í Føroyum.

Eftir uppskotinum verða reglurnar tær boinu í Føroyum sum í hinum partnum av ríkinum.

Vist verður annars til viðmerkingarnar til lógaruppskotið.

1. viðgerð 19. februar og 21. marts legði sociala nevndin fram soljóðandi

ÁLIT

Neyndin er í hevuðshheitunum saman um at mæla tinginum til at samtykja uppskot landsstýrisins, men hefur tó hýtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (Jacob Lindenskov, Dion Nolmø og Johan Poulsen) mælir tinginum til at samtykja uppskot landsstýrisins, soleiðin sum tað liggur fyr.

Minnilutin (Knút Wang og Homming Jespersen) ferir fram:

Vísandí til minnilutaálit í legtingamáli nr. 56/1959: Lög um offentliga foraorg, setur minnilutin fram niðanfyri standandi

Broytingaruppskot.

Í fyrstu syftu:

Uppskot til lög um barnaforsorg verður áðrenn endalig avgerð verður tilkin á tingi sent kommununum til ummælia.

Í aðru syftu:

Í paragraf 2 verða orðin „Der beskikkedes af rigsombudsmanden“ broytt til „Der beskikkedes af landsstyret“.

Í paragraf 3 verður „rigsombudsmanden“ broytt til „landsstyret“.

Í paragraf 7, 1. stk. í punkt II verður „rigsombudsmanden“ broytt til „landsstyret“.

Í paragraf 7, 4. stk. verður „rigsombudsmanden“ broytt til „landsstyret“.

Í paragraf 9, 1. stk. verður „rigsombudsmandens“ broytt til „landsstyrets“.

Í paragraf 13 verður istaðin fyr „Rigsombudsmanden fastsætter“ sett „Landstyret fastsætter“.

Í paragraf 16, 2. stk. verður istaðin fyr „Rigsombudsmanden“ sett „Landstyret“.

Í paragraf 22, 1. stk. í punkt 8) verður istaðin fyr „socialministeren“ sett „landsstyret“.

Í paragraf 23 verður istaðin fyr „rigsombudsmanden“ sett „landsstyret“.

Í paragraf 29 verður í báðum fórum istaðin fyr „rigsombudsmanden“ sett „landsstyret“.

Í paragraf 30 verður istaðin fyr „rigsombudsmanden“ sett „landsstyret“.

Í paragraf 32 verða orðini „efter forhandling med landsstyrel og“ í báðum fórum broytt til „efter tilladelse fra landsstyret og forhandling med“.

Í paragraf 88, 2. stk. verður „rigsombudsmanden“ broytt til „landsstyret“.

í paragraf 34, 1. stk. verður „rígsombudsmánumen“ broytt til „landsstyret“.

í paragraf 35, 4. stk. verður „Rígsombudsmánumen“ broytt til „Landsstyret“.

í paragraf 36 verða orðini „kau rígsombudsmánumen“ broytt til „kan landsstyret“.

í paragraf 39 verður „rígsombudsmánumen“ broytt til „landsstyret“.

í paragraf 43 í 1. stykki verður „rígsombudsmánumen“ broytt til „landsstyret“.

í paragraf 43, 2. stk. verða orðini „eftir forhandling med landsstyret og“ broytt til „eftir tillædelse fra landsstyret og forhandling med“.

í paragraf 43, 4. stk. verður „statakassen“ broytt til „landskassen“.

2. viðgerð 22. marts 1960.

Minnilutauppskot (K. Wang og H. Jespersen) 1. fall 9—0.

— 2. fall 10—0.

Uppskot landsstýrisins samtykt 24—0.

59. Minstaløn og viðbót til fiskaprísin.

Ár 1960, 1. apríl legði K. Djurhuus landstýriðsmáður fram soljóbandi

UPPSKOT

til

Lægtingslög um at longja skipanina um studning úr landskassanum til minstuløn og viðbót til fiskaprísin.

§ 1.

Við til endamáli at gera Lønjavningsgrunn skipafiskimanna feran í tíðarskeiðinum 1. januar til 31. desember 1960 at veita manningini á færøyskum fiskiskipum og útróðarmonnum í Grønlandi viðbót til minstuløn og/ella viðbót til fiskaprísin, verður lægtingelög nr. 9, 18. februar 1955 um uppískoyti til lægtingslög nr. 72, 22. desember 1951 um avrokning og Lønjavningsgrunn skipafiskimanna longd soleiðin, at 1,7 mill. kr. verða latnar Lønjavningsgrunni skipafiskimanna í studningi úr landskassanum. Studningurin verður goldin grunninum innan 1. apríl 1961.

Hessin studningur til Lønjavningsgrunn skipafiskimanna verður latn treytad sv. at grunnurin skipar so fyri í sísl kommandi reglugerð,

- at minstalønin til fiskimenn yvir 16 ár verður kr. 900.— Tetr, ið eru undir 16 ár, fáa í mun hertil eftir higartil gallandi regnum,
- at grunnurin átekur sær fyrirsitingina av studninginum til fiskimenn í heimaútróðri,
- at henda viðbót verður 6 øyrur pr. kg av veiduni av allum rundum, kruvdum ráflum við hævdi, inn-

Lægtingslov om at forlænge tilskudsordningen fra landskassen til minsteløn og tilskud til fiskepriser.

§ 1.

Med det formål at sætte Skibafiskerues lønreguleringsfond i stand til for tiden 1. januar til 31. desember 1960 at yde mannskabet på færøske fiskebåde og bådfiskere i grønlandiske farvande tillæg til mindsteløn og/eller tilskud til fiskepriser forlænges lægtingelov nr. 8 af 18. februar 1955 om tillæg til lægtingelov nr. 72 af 22. desember 1951 om Fiskernes afregnings- og lønreguleringsfond måledes, at 1,7 mill. kr. ydes Fiskernes lønreguleringsfond i tilskud fra landskassen. Tilskudet udbetales fondeninden 1. april 1961.

Dette tilskud til Fiskernes lønreguleringsfond ydes på betingelse at, at fonden foreskriver i sit førstkommande regulativ:

- at mindstelønnen til fiskere over 16 ár udgør kr. 900.— De fiskere, der er under 16 år, får tilskud efter hidtil gældende regler,
- at fonden påtager sig administrationen af tilskudet til fiskere, der driver bjæmmedfiskeri,
- at dette tilskud udgør 6 øre pr. kg af fanget af al rund ráfluk med hoved og uden indvolde, der ind-

handlaður í Føroyum til útflutning, tó 9 øyrur pr. kg fyrir tey plássini, hvors stóð liggur longri burtur frá næstu útflutningshavn enn 10 km.

Fyri at gera lønjavningargrunnin fóran fyri at veita omanfyri nevndu hækking, verða hestar broytingar gjørðar í lögarkunugerð nr. 16 frá 26. juni 1954, sum endurprendar lög nr. 72 frá 22. december 1951, sum henda seinnt er broytt um avrokning og lønjavningargrunn skipafiskimanna:

- a) I stk. 1 i § 5 verður „1 pet.“ undir 1), 2), 4) og 5) broytt til „ $1\frac{1}{2}$ pet.“ og „ $1\frac{1}{2}$ pet.“ undir 3) broytt til „3 pet.“
- b) Sum nýtt punkt 6) i stk. 1 i § 5 verður sett:
„ $1\frac{1}{2}$ pet. av seluvlóðinum av fiskaflékum, sum útflutt verða úr Føroyum.“
- c) Stk. 7 i § 5 fer úr gildi.
- d) Aftrat § 7, aftan á ordið „avgard“ verður sett: „gjøgnum stýrið fyri lønjavningargrunnin.“

§ 2.

Henda lög fær gildi 1. januar 1960.

Viðmerkingar:

Landstýrið má ásauna, at lívikorini hjá nögvum fiskimönnum eru sera vanlig. Tað eru ov lá nýggj skip komin til landið, so nögvir fiskimeun noyðast at vera við teimum gomlu skipunum og flest allir av hesum koma undir lønjavning.

Tað er avgjört neyðugt at bota um heil viðursakiftir, einsini til hinne staettirnir í landinum hava flögjó lønarábetur.

So statt hefur landstýrið skotlóð upp at hækku miustulónina upp i kr. 900.—.

Lundskassan hefur so atórar uppgávur at rekja í listuni, meðliga at láa fleiri skip til landið, at landstýrið heldur, at fiskivinum sjálv má bera útreldisumrar av hækkingini, og er til skotlóð upp at hækka gjaldini við 50 pet.; tó verður hildið rimiligt at hækka gjaldini fyrir klippfisk við 100 pet.

handles på Færøerne til eksport, dog 9 øre pr. kg for de pladser, hvie landingsplads ligger mere end 10 km fra nærmeste eksportgehavn.

Med det formål at sætte lønreguleringsfonden i stand til at yde ovennævnte forhøjelse, foretages disse ændringer i lovkundgørelse nr. 16 af 26. juni 1954, som genoptrykker lov nr. 72 af 22. december 1951 som denne senere er ændret om Skibafiskernes afregnings- og lønreguleringsfond:

- a) I stk. 1 i § 5 ændres „1 pet.“ under 1), 2), 4) og 5) til „ $1\frac{1}{2}$ pet.“ og „ $1\frac{1}{2}$ pet.“ under 3) ændres til „3 pet.“.
- b) Som nyt punkt 6) i stk. 1 i § 5 indsættes:
„ $1\frac{1}{2}$ pet. af salgsverdien af fiskefilét, som eksporteres fra Færøerne.“
- c) Stk. 7 i § 5 træder ud af kraft.
- d) Til § 7, efter ordet „bestemmelser“ indsættes: „gennem styret for lønreguleringsfonden“.

§ 2.

Denne lov træder i kraft 1. januar 1960.

Hildið verður, at rættast er, at lønjavningargrunnurin eisini hefur fyriseitingina av studninginum til heimaútróður, soleiðis at fyriseitingin av allum studningum til fiskimenn er á somn hondum.

Fyri at styðja arbeidi á landi verður prísvlóðbótn til heimaútróður hækkað, og skuldi hetta helst haft ta ávirkan, at meiri fiskur vart skorin til flak, og verður til eisini hildið rémligt, at henda framleidsla er við at bera nakað av útreiðslunum, og er til skotið upp $1\frac{1}{2}\%$ gjald av saluvirðinum av fiskaflokum. Uppskoptyt til § 7 er gjort eftir áhitanum frá lønjavningargrunnum vísandi til lögtingasmál nr. 2/1959; Broting í reglum fyri lønjavningargrunnin. Viðvikjandi áhitanini frá grunninum um broting í sjálvari reglugerðini um telr tvær dagarnar eyka, heldur landsstýrið, at tað ikki eiger at verða tikið við í sjálvari lögini, men at tað eiger at vera gengið grunninum til matis við broting í sjálvari reglugerðini, bareftir teir verða stroknir.

1. viðgerð 4. apríl og 8. apríl legði fiskivinnuveindin fram soljóðsandi

ÁLIT

Nevndin hefur viðgjort málð og mælit tinginum til at samtykkja uppskot landstýrisins við ymsum brotingum.

Minnilutin (Niels Holm Jacobsen) vísir til fólkafloksins uppskot nr. 86/1959: Studningur til heimaútróður, og tær viðmerkingar, ið har eru gjörðar. Samavarandi til tekur minnilutin undir við ættanini at hækka studningaveitingina til heimaútróður, og samavarandi uppskoti fólkafloksins í lagtingasmál nr. 37/1958: Viðbót til minstuløn og fiskaprís, um dýrtiðarviðgerð av minstulen fiskimanna, tekur flokkurin undir við eini hækking av minstulenini.

Eftir uppskot landstýrisins verða allar útreiðslur, ið standast av besum hækkingum, lagðar á fiskivinnuna. Hetta heldur fólkaflokkurin vera ógvuliga hættislegt, tá tað er tinginum kunnugt, sambart skjölum, ið legd eru fram frá viðufelögnum, at tað knípur stórliga at fáa rentabilitet í raksturum av teimum nýggju ferunum, ið bygd verða. Tað visir seg av besum rekneskapum, at tey nógva av skipunum ikki hava verið fór fyri at skriva tað av, ið neyðugt er, til vildi tað verið rémligabel, um inntskulögir vórðu settar frá landstýrinum, ið legdu henda útreiðsluvækstur á fleiri herðar enn bara sjóvinnuna.

Fólkafloksins uppskot viðvikjandi innteku undir studningaveitingarlögini til heimaútróður var ein stempulavgjaldslög. Nú minstaleðarrækkingin kemur aftrat, er til neyðugt við øðrum inntekuveitandi lögum, og halda vit tað vera rættasta leid, at landstýrið setur uppskot um verjutoli fyri tær vorur, ið verða framleiddar í Føroyum, sum t. d. margarin, sápu, mállog, landbúnaðarvorur, alla framleidslu av garna-, snørle- og trolvirki og tilfikt.

Minnilutin (Jógvau Hognesen) heldur principlelt uppá uppskotlið í lagtingasmáli nr. 70/1959 frá Føroya fiskimannafelag um pristalsviðgerð av minstulen fiskimanna.

Minnilutin (Leon Joensen) mælit i fyra sytu til at samtykkja uppskot landstýrisins og i aðru sytu til at samtykkja brotingaruppskot frá meirilutunum.

UPPSKOT

frá

márlutánum (Poul J. Olsen, Haldor Hansen og Jógvan Hægnesen):

3. punkt i § 1, 2. stk. gongur út og í staðin verður sett:

„Henda viðbót verður 6 oyrar pr. kg av veiðini av allum rundaum, krvndum ráflski við hævdi, tonhandlaður í Føroyum til útflofting fyrir dækkar og 9 oyrar pr. kg fyrir allar opnar bátar“.

UPPSKOT

frá

allari nevndini:

Punkt a) í § 1, 2. stk. verður orðað soleiðis:

í stk. 1 i § 5 verður „1 pet.“ undir 1), 4) og 5) broytt til „1½“, undir 2) verður „1 pet.“ broytt til „2 pet.“ og undir 3) „1½“ broytt til „2 pet.“ Punkt b) gongur út. Punkt c) verður punkt b) og punkt d) verður punkt e).

§ 2 verður orðað soleiðis:

Henda lög fær gildi 1. apríl 1960.

Punkt a) í § 1, 3. stk. ændres såleðes:

1 stk. 1 i § 5 ændres „1 pet.“ under 1), 4) og 5) til „1½“, under 2) ændres „1 pet.“ til „2 pet.“ og under 3) ændres „1½“ til „2 pet“. Punkt b) udgår. Punkt c) ændres til punkt b) og punkt d) ændres til punkt e).

§ 2 ændres såleðes:

Denne lov træder i kraft 1. apríl 1960.

UPPSKOT

frá

márlutánum (Niels Holm Jacobsen):

1. í landsstýrislovs uppskotu grolu 1, aftaná orðið „reglugerð“ í 2. stk. verður uppskotil òrðað soleiðis:

at minstalögin til fiskimenn yvir 16 ár verður at prislagsvildgøra við minstuløgnini 1954 sum grunderlag. Tóir, ið eru undir 16 ár, fáa í mun hertil eftir hlígartil geldandi reglum,

at grunnurin átekur sær lyrimitingina av studoinginum til flekimenni í heimaútláðri og at svroknin fyrir bessu studningaveitan fáa útróðrar-

menan hvenn taan 1. í hverjum kvartári sítaná, at fiskurin er av-reiddur,

at úr landskasseinum um leujavningargruunin verður goldið ómynstraðum útróðrarmönnum, hvers stöð liggur longri burtur frá næstu útflutningshavn enu 10 km, 8 oyrur og annars ómynstraðum útróðrarmönnum 6 oyrur í studniugi av hverjum kg kruvðuni fiski við høvdi, íð landað verður í Føroyum. Undantíkin er allur flatfiskur.

II. Fyri at gera landskassan fóran fyri at bera tær útreiðslur, íð standast av hækking í prísviðbót og minstulen verður álagt landsstýrinum:

- a) landsstýrið leggur fyri tingið uppskot um stemmulavgjaldslög,
- b) landsstýrið leggur feri tingið uppskot um verjutoll fyri tær varur, íð verða framleiddar í Føroyum, sum t. d. margarin, sápu, málung, alla framleiðslu av garna-, snørls- og trolvirk, búnaðarverðum o. t.

UPPSKOT

frá

minnilutanum (Jógvan Høgnesen):

I. 1. punkt i § 1, 2. stk. gongur út og í staðin verður sett:

„at minstalæn til fiskimenn yvir 16 ár verður pristalsviðgjord svarandi til hækkingina í pristalintum síðani 1954 og við tágaldaudi minstulæna sum grundariag.“

II. „Minstulen fiskimanna verður í framtíðini pristalsviðgjord.“

2. viðgerð 19. og 3. viðgerð 21. apríl 1960.

Minnilatauppskot frá J. Høgnesen til § 1

	Iall	10—0.
--	------	-------

	N. H. Jacobsen	—
--	----------------	---

	—	13—0.
--	---	-------

	—	9—0.
--	---	------

Uppskot meiralutans til stk. 1 i § 1

sumtykt 29—0.

	nevndarinnar	1 i § 1
--	--------------	---------

	—	—
--	---	---

	—	25—0.
--	---	-------

	—	20--0.
--	---	--------

	—	—
--	---	---

	§ 1 so broytt	29—0.
--	---------------	-------

	—	—
--	---	---

	2	25—0.
--	---	-------

	§ 2 so broytt	—
--	---------------	---

	—	28—0.
--	---	-------

	Lógaruppskot sum heild	—
--	------------------------	---

	—	29—0.
--	---	-------

60. Broyting í lög um vinnu v. m.

Ár 1960, 26. febr. legði lógarnevndin fram soljóðandi

ÁTT

Bildold Íslensk Arbeðsmannafelags hefur við brævi frá 13. oktober 1959, framlagt á tingi 19. oktober 1959, vent sær til lögtingið viðvíkjandi broyting í lögtrúslög nr. 33 frá 20. december 1955 um vinnu v. m., soleiðis at bært telr, sum reka akstur sum vinnuveg, kunnu fáa loyvisbraev, og ikki t. d. handilsfyrirtækur, fö havva aktor til egnar nýtslu, men annars havva holt manna vinnuveg.

Málið er av umsóknarnevndini beint í lógarnevndina.

Lógarnevndin hefur viðgjort málið og voru undir viðgerðini mettlir Umhlínir J. Fr. Øregaard og Trygve Samuelsen, meðan Hákon Djurhuus metti fyrir Poul Petersen og Frederik Hansen lyri Sigurd Jønsson.

Nevndin skal viðmerkja, at hetta mál hefur verið lagt inn á ting i tingsetuni 1956/57 og 1957/58, sí lögtingstíðindi 1957, síðu 262, og hefur lögtingið samtykt ikki at gera sakra broyting í vinnulögini besum viðvíkjandi vígandi til, at ein tilik broyting, sum ber er talan um, er í stríð við lógarinnar grundreglin um vinnufrelsi.

Öll nevndin (Hákon Djurhuus, Frederik Hansen, J. Fr. Øregaard, Trygve Samuelsen og Marins Johannessen, sum hefur fengið stöðu nevndarinnar fyrillagi), er samd um at taka einu stöðu í hesunin mál, sunn tíkin varð í tingsetunum 1956/57 og 1957/58.

UPPSKOT

Eintak av nevndaráljínum verður sent umsókjarum.

2. viðgerð f. mars 1960.

Uppskot nevndarinnar fall 11—0.

61. Val av álitismonnum og nevndum.

Ár 1960, 25. apríl stóð val av álitismonnum og nevndum (smb. lista).

I. Lögtingsvalnevndir:

A. Sudurströymoyar prestagjald:

- a. Fastir límir: Poul Hansen, verkstjóri, Tórshavn, H. O. Hansen, stjóri, Tórshavn, P. K. Mouritsen, Tórshavn.
- b. Tiltaksmenn: Aage Michelsen, bókhaldari, Tórshavn, J. Wenningstedt, Tórshavn.

B. Norðstregmoyar prestagjald:

- a. Fastir límir: P. J. Djurhuus, Kollafirði, Jacob Samuelsen, Halðórvík, Árni á Rögvi, Vestmanna.
- b. Tiltaksmenn: Þórstein Grækarsen, Kvívík, Andrias Andreassen, Íærari, Vestmanna.

C. Eysturoyar sýsla:

- a. Fastir límir: Herluf Berthelsen, Íærari, Fuglefirði, Joh. M. Fr. Poulsen, Strendur, Jacob Simonsen, Íærari, Gátu.
- b. Tiltaksmenn: Samuel P. Hansen, Nordragøtu, Johs. Petersen, træsmiður, Saltnesi.

D. Norðoya sýsla:

- a. Fastir límir: Johannes Vitalis Hansen, Klaksvík, Meinhard Johannesen, Klaksvík, Jacob Samson, jarnsmiður, Klaksvík.
- b. Tiltaksmenn: Johan Christiansen, Norddepli, Binar Waag, Klaksvík.

E. Vága sýsla:

- a. Fastir límir: D. Danielsen, Íærari, Sørvág, Jógvan á Ryggi, Miðvág, Sigmund Frederiksen, vrakarl, Miðvág.
- b. Tiltaksmenn: Søren Danielsen, brævsamliði, Miðvág, Nap. Petersen, Íærari, Sørvág.

F. Sandoyar sýsla:

- a. Fastir límir: Rósing Thorleifsson, sýmlumaður, Saudi, Jack. Stórá, Skopun, Peter Joenseen, flákumaður, Skopun.
- b. Tiltaksmenn: Chr. Víðars, Sandi, og Tb. P. Olsen, óðalsmaður, Húsavík.

G. Suðuroyar sýsla:

- a. Fastir límir: Johan Djurhuus, Íærari, Vági, Dion Nolsoe, Vági, Hemming Jespersen, Tvrøroyri.

- b. Tiltaksmenn: Jaspar Holm, Tveroyri, Johannes Hentze, Tveroyri.
- 2. Kirkjustjórnin:** Jákup Fr. Øregård, Johan Simonsen og Johan M. Fr. Poulsen.
 - 3. Skúlastjórnin:** Johan M. Fr. Poulsen, J. H. Danbjørg og Hans við Hægadalsá.
 - 4. Grannskoðar til Þøra Amts Sparekasse:** Jacob Sune Jacobsen, Tórshavn.
 - 5. Nevdin fyri Føroya Realskúla:** Sigrid av Skarði Joensen, Tórshavn.
 - 6. Nevdin fyri p/f Skipafelagið Føroyar:** J. P. Davidsen og E. Patursson, seinasti varð valdur við lutakasti við Hans Iversen.
 - 7. Umboðsmaður tingsins á aðalfundi:** P/f Skipafelagnum Føroyar: J. Lindenskov, Tiltaksmáður: Dion Nolsøe.
 - 8. Umboðsmaður á aðalfundi í P/f Sjóvinubankanum:** Haldur Hansen. Tiltaksmáður: J. H. Danbjørg.
 - 9. Stýrið fyri Montunargrunn Føroya legtings:** Johan M. Fr. Poulsen. Tiltaksmenn: Georg Lindenskov Samuelsen og Jacob Lindenskov.
 - 10. Nevd Grønlandsfelagsins:** J. Fr. Øregaard, P. H. Weihe, Frederik Hansen. Tiltaksmenn: Poul Jacob Olesen, Jens Chr. Olsen og Johan Simonsen.
 - 11. Stýrið í Føroya Listasavn:** Jacob Lindenskov, Janus Kamban og Trygve Samuelsen.
 - 12. Umboðsnevnd í realkreditstovninum:** Niels Nielsen, seglmakari, Tórshavn, og D. P. Danielsen, sakförari, Tórshavn. Seinasti varð valdur við lutakasti við Tr. Samuelsen.
 - 13. Nevingargrundlistin:** Hans Hendrik Strøm, Tveroyri.
 - 14. Yvirpolitirætturlu:** Tiltaksmáður: Jens Pauli Ellendersen.
 - 15. Yvirheilsunevdin:** J. P. Henriksen, Aage Michelsen og Johan Seyer Hansen.
-

62. Broyting í lög um fasta farleið.

Ár 1960, 23. marts legði lagmáður fram soljóðandi

UPPSKOT

til

legtingslög um broyting í lög fyri Føroyar nr. 124, 15. marts 1939 um strandfarasigling.

Í § 1 í lög fyri Føroyar nr. 124, 15. marts 1939 „om rutefart“ verða gjørðar hesar broytingar:

- 1) Í § 1, 1. og 2. stk. ganga ordini „mod vederlag“ út.
- 2) Í § 2, 1. stk. verður sum nýtt punktum sett:

„Viðv. flutningi av persónum ella góðai innanfyri havnamerkir hjá einari kommunu ella innanfyrl felags havnamerkir hjá fleiri kommunum verður loyvi gildi av viðkomandi kommunala valdi ella kommunalum valdi í felag.“

§ 1.

Henda legtingslög kemur í gildi beinanvegin.

lagtingslov om ændring i lov for Færøerne nr. 124, 15. marts 1939 om kystfart.

§ 1.

I § 1 i lov for Færøerne nr. 124 af 15. marts 1939 „om rutefart“ foretages følgende ændringer:

- 1) I § 1, stk. 1 og 2 udgår ordene „mod vederlag“.
- 2) I § 2, stk. 1 indføjes som nyt punktum:

„Angående befordring af personer eller gods indenfor en kommune eller flere kommuners fælles havnemerker gives tilladelse dog af vedkommende kommunale myndighed eller myndigheder i fællesskab“.

§ 2.

Denne lagtingslov træder i kraft straks.

Vilðmerkingar:

Eftir lög fyri Føroyar nr. 124 frá 15. marts 1939 „om rutefart“ krevst loyvi frá legtinginum, nú landsstýrinum, til strandfarasigling. Hvæt orðið strandfarasigling merkir eftir hessi lög er nærrí greitt frá í § 1, har tað stendur, at við „personrutefart“ skilist sigling við skipi, sælað til flyting fyri gjald, ella sum faktiskt verður nýtt til flutning av fleiri persónum, sum onga avtalu hava sín ámlíum um flutningin. Tað vil siga, at tað bert er, túð gjald verður kravt, at neydugt er at fáa nærrí loyvi frá landsstýrinum. Samma er tilfellið við flutningi av vøru.

Túð loyvi í viessum fórum skal til strandfarasigling, so er tað landsstýrinum mæguligt í loyvisbrævinum at seta treytir fyri skipi og royna í góð-

kennslugini av takatum og ferðaetlan at leggja soleiðis til rættis, at siglingin fer fram til meint maguligt gago fyri fólk og góðs við tí tilfari, sum nú einanferð er tekt til hetta endamá).

Síðani sjónarmiðini eru hessi, kaun tað ikki vera rætt, at treyt fyri, at loyvi krevst, er, at skipið flyttir fyri gjald. Tað beina má vera, at tá tað siglir í rutu, skal loyvi til.

Ilesin flutningur kann i vissuu ferum vera so lokalur, t. v. s. at hann standar ikki í samband við strandfara-siglingina annars, her er serliga hugsað um ferging inni á onkrum hrði ella vág, at spurningurin um loyvis-brævið eiger at liggja hjá kommunala valdinum.

Tað er ikki ætlanin við hesum broytingum at taka tann rættin av, persónur, felag ella fleiri við sín ámillum avtalu hava utan loyvisbræv at flytta eigna vøru ella t. d. fólk, sum eru í arbeidi hjá viðkomandi.

1. viðgerð 25. marts og 5. apríl legði kommunala nevndin fram
söljóðandi

ALLT

Nevndin hefur býtt seg í ein moiriluta og ein minniluta.

Moirilutin (Poul J. Olsen, J. H. Danbjørg, Leon Joensen og Johan Simonsen) hefur ongar viðmerkingar at gera til uppskot landsstýrisins.

Minnilutin (Vilhelm Nielsen) er ikki samdur við landsstýrið (tess áskoðan um, at tað vit á fóroyakum nevna „ferging“, antin hon so er millum land og skip ella millum viðvar partar av einum havnarlagi, tellur ino undir 1. stk. av lög um rutusigling av 15. marts 1939 og setur tí onki uppskot fram í sambandi við arbeidi at ferga, ið má hoyra ondir kommunalar mynduleikar at skipa.

2. viðgerð 6. apríl og 3. viðgerð 7. apríl 1960.

Uppskot landsstýrisins samtykt 22 - 0.

63. Studling av vinnuligum framburði.

Ár 1960, 8. marts legði H. Djurhnuus tingmáður fram soljóðandi

UPPSKOT

til

lagtingstög um studlinger av vinnuligum framburði.

§ 1.

At stuðla vinnuligum framburði særskiliga í smærl byggdum, sum i vinnuligum hyl standa aftanfyri aðrar ella verið hava fyrir vinnuligum bakkostum, er landstýrinum heimilt eftir reglunum i hezi lög at vera til handa við tekniskum og vinnuligum ráðum til gerð av byggiættanum og peningasleggingum til fremjingar av tilikum vinnuligum ættanum.

§ 2.

Um so er, at landsstýrið heldur elna byggiættun vera teknisk og vinnuliga forsvarliga, kann tað eftir tilráðning frá figgjarnefndini veita stuðul eftir reglunum í §§ 3 og 4.

§ 3.

Fyrir lán til vinnuligar byggingar av nýggjum ella til viðkingar ella til keyp og innleggjingar av maskinum í eigindóm, sum virkt eiga, kunnu veðhald gevast af landstýrinum landskassans vegna.

Veðhald má ikki fara uppum 90 pet. af kostnaðnum av nevndu fleggloginum.

Veðhaldit skal minkað við eins stórum avdráttum yvir hægst 15 ár.

§ 4.

Undir særligum viðurskiltum krunum lán gevast í staðin fyrir veðhald innanfyri soma mark sum fyrirsett í § 3. Lán vera særskiliga givin til

lagtingslov om opkjølpning af produktiv udvikling.

§ 1.

Til opkjølpning af produktive fremaskrifter særlig i de mindre bygder, som i økonomisk henseende står tilbage for andre bygder eller har været ude for økonomiske vanskeligheder, bemynndiges landsstyret til efter reglerne i denne lov at yde teknisk og økonomisk bistand ved udarbejdelse af projekter og ved finansieringen af sådanne projekters genudførelse.

§ 2.

Såfremt landsstyret måtte finde et projekt teknisk og økonomisk forsvarligt, kan landsstyret efter indstilling fra finansudvalget yde støtte efter reglerne i §§ 3 og 4.

§ 3.

Før lán til opførelse af nye anlæg, til udvidelse af bestående anlæg eller til anskaffelse af og installation af maskiner i en virksomheden tilhørende ejendom, kan der af landsstyret ydes garanti på landskassens vegne.

Garantien må ikke overstige 90 pet. af omkostningerne af de nævnte investeringer.

Garantien skal nedbringes med lige store beløb over højt 15 år.

§ 4.

Under særlige omstændigheder kan der i stedet for garanti ydes lán af landskassen indenfor samme grænser som fastsat i § 3. Lán vil særlig

byggingar av vinnuligum fyrtekum av nýggjum og einstí til smærri vinnuligur fyrtekur sum smærri frystihús, hósnagarðar o. s.

Lánini verða givin uppá 15 ár og eru avdráttar- og rentufri í 2 ár. Rentan verður $4\frac{1}{2}$ pet. p. a.

Lán og veðhald verða givin eftir samráð við fíggjarnnevndina í hvørjum einstökum féri.

Fyri lán og veðhald landakassans verður tryggleiki givin sunn pant í húsum og maskinum. Í serstökum fárum kann einstí annar tryggleiki krevjast.

§ 5.

So longi landkassan hefur lán ella veðhald standandi í einum virki, má tað gevæ seg undir eftirlit, sum landstýrið krevur viðvilkjandi rukstri og roknskápi.

Afhændir ella leigar lánhavarí virki, sunn lán ella veðhald er í, ella flytir hann virki, tekur landstýrið eftir samráð við fíggjarnnevndina avgerð, um lánið kann vera standandi í tí.

§ 6.

Hvusgu mikil í lánunum ella veðhaldi verða at gevæ eftir heiti lög verður fyrisett á árligum fíggjarlögum.

§ 7.

Honda lög kemur í gildi þeinan vegin.

Viðmerkingar:

Vit loyva okkum at leggja heita mál inn á ting visandi til tingmál nr. 81/1958 (retracting) tingföldindi 1958 bls. 183.

1. viðgerð 7. mars og 1. apríl legði fíggjarnnevndin fráu volþóðandi

ÁLT

8. mars í ár legði fólkaflokkurin málbó fram á ting. Heita var einstí seinasta ár lagt inn á ting av fólkaflokkinum og tó einstí viðgjort í fíggjarnnevndin, sum við undsutak av Poul Petersen var av teirrt áskoðan, at land-

blive ydet til ny enlæg af produktive foretagender og tillige til mindre produktive enlæg sásom mlundré frysehusa, hónsréier o. a.

Lánene ydes på højt 15 år og er aldrags- og rentefri i 2 år. Rentan fastsættes til $4\frac{1}{2}$ pet. p. a.

Lán samt garanti for lán ydes efter samráð med lagtingets finansudvalg í hvert enkelt tilfælde.

För lán og garanti for lán skal der stilles sikkerhed i form af pant í bygninger og maskiner. I særlige tilfælde kan yderligere sikkerhedsstillelse kræves.

§ 5.

Så længe landkassen har lán eller garanti for lán indestående i en virksomhed er denne pligtig at underkaste sig teknisk og regnskabsmæssigt tilsyn som landstýret måtte forlange.

Afhænder eller udlejer ejeren den virksomhed, til hvilken lán eller garanti er ydet, eller flytter han virksomheden, afgør landstýret efter samrád med finansudvalget om lánnet skal forblive indestående i virksomheden.

§ 6.

Hvor meget der skal ydes i lán eller garantier i henhold til denne lov fastsættes på de ártige finanslove.

§ 7.

Denne lov træder straks i kraft.

kasslo vanliga ikki átti at veita lán, tá hetta óneyðugt hækkaði lagtingalna fíggjarlög og ikki gav límtakarumum aðrar fyrirumur, enn teir vildu ringið við at landstýrið veðhelt fyrir alskum lánum. Lagtingið samtykti tá eisini at senda málid til landstýrið, sum var biðið at gera uppskot til broytan av jarðarlög-lni, so alsk mál sum tey í uppskotnum umtalaðu kundn fáa lán úr jarðar-grunnum, men landsstýrið hefur onki gjort við málid, heldur ikki hefur tann millumtinganevnd, sum hefur sitt i fleiri ár og sum hevði til uppgávu at bæta jarðalögina frá 1937, gjort nakað við hessa sak.

Nevndin (Poul Petersen subsidized) setur fram uppskot til broytingar í jarðarlöglini frá 1937, so tað verður gjørligt ór jarðargrunnum at fáa lán til hænnarhald, mjólkasölu og meiarfir.

Eisini setur nevndin (Poul Petersen subsidized) uppskot um, at lands-kasslin í fíggjarárunum 1960/61, 1961/62 og 1962/63 veðheldur lyri lánum uppfí kr. 250.000.- hvært fíggjarárið til smærri (duaðarvirki móti 1. prioritati).

Minnlotin (Poul Petersen) mælir til principalt at samtykkja uppskot fólkaflokkins, men eftirsum uppskot nevndinnar liggur so nær uppskoti okkara verður tilkið undir við teim subsidized.

I.

UPPSKOT

til

lagtingslög um broyting í lög nr.
174 frá 24. maí 1937 um land-
búnaðarins frama.

§ 1.
Í § 40 í lög nr. 174 frá 24. maí 1937 um landbúnaðarins frama sum broytt í lagtingslög nr. 28 frá 24. apríl 1957 verða sett sum nýggi punkt:

- 7) Hænnarhald.
- 8) Mjólkasölu.
- 9) Melarfir.

§ 2.
Í §§ 9, 40, 41, 51 og 52 í til í § 1 nævndu lög gengja orðin „efter forhandling med finansministeren“ út.

§ 3.
Henda lög kemur í gildi 1. apríl 1980.

lagtingslov om ændring i lov nr.
174 af 24. maí 1937 om jord-
brugets fremme.

§ 1.
I § 40 í lov nr. 174, 24. maí 1937 om jordbrugets fremme som ændret ved lagtingslov nr. 28, 24. apríl 1957 sættes følgende ny punkter:

- 7) Hænnahold.
- 8) Mælkeudsalig.
- 9) Mejerier.

§ 2.
Í §§ 9, 40, 41, 51 og 52 í den i § 1 nævnte lov udgår ordene „efter forhandling med finansministeren“.

§ 3.
Denne lov træder i kraft den 1. apríl 1980.

Viðmerkingar:

Tey seinastu árin hava verið fleiri umsóknir á tingi um lán til hænnar-gardar, men eru hesar umsóknir ikki játtáðar. Búnaðarmenn eru ikki nóg vel organíseraðir, og til og onkl er gjort fyrir at fremja seluna av búnaðarverum. Goymsluhús í samhand við samskipan er einm treyt fyrir betri at kuuna selja búnaðarverurnar. Fyri at bæta um hesi brek setur nevndin fram omstyrkt standandi uppskot.

II.

UPPSKOT

til

Lægtingslög um veðhald fyrir lánum
till smærri ídnaðarvirkir.

§ 1.

Landsstýrinum verður hæfileld landskassans vegna í fíggjárárunum 1960/61, 1961/62 og 1962/63 at veðhald fyrir lánum upp í 250.000 kr. um árið til smærri ídnaðarvirkir. Veðhaldið verður givið fyrir lánum móti 1. veðrætti og fer ikki upp um 70% av lánavirðinum.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi 1. apríl 1960.

Viðmerkingar:

Danská 16gin um „industrilán“ er eisini galdandi fyrir Føroyar, og hava fleiri fíngjóð lán eftir hesi lög, men tað er í nógum bygdom ynskir frammi um smærri ídnaðarvirkir, og var tað ti ynskiligt, um möguleiki var fyrir, at fíngjóð lán til hesi virkir, men teir føroyasku peningastovnarnir læna ikki meira enn ein ifthan part av ti, id virkið koatar, um ikki tað almennt tekur ábyrgd av slíkum lánum. Fyri at gera tað möguligt eisini à smáhygðum at seta á stórn smærri ídnaðarvirkir verður hetta uppskot sett fram.

2. viðgerð 5. og 3. viðgerð 7. apríl 1960.

Löguruppskot fólkaflokkins fall 12—0.

Uppskot nevndarinnar i samtykt 23—0.

— — II — 25—0.

Lægtingslov om garanti for lån til
mindre industrivirksomheder.

§ 1.

Landsstyret bemundigas til på landskassens vegne i finansárene 1960/61, 1961/62 og 1962/63 at garantere for lán op til kr. 250.000.— árlig til mindre industrivirksomheder. Garantien ydes for lán mod 1. prioritet og má ikke overstige 70% af låneværdien.

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1960.

64. Studningur til bygging av stálfiskiskipum í Føroyum

År 1960, 8. marts legði K. Djurhuus landstýrismaður fram sifjóðandi

UPPSKOT

til

legtingslög um broyting i legtings- lög um endurnýgging av fiskiskipaflotanum.

Í legtingslög nr. 8, 6. marts 1958 um endurnýgging av fiskiskipaflotanum, smbr. legtingslög nr. 32, 18. maí 1959 verður gjerd henda broyting:

Sun nýggj § 4 A verður sett:

Studningur kann veitast skipasmíðjum í Føroyum við upp til 6 % av sáttmálaprísinum til fyrsta fiskiskiplið av stáli hvor av tilmum fer undir at byggja.

Áðrenn studningur kann gjaldast, má skipið vera sýnað, góðkent og skráuett.

lagtingslov om ændring i lagtings- lov um fornyelse af fiskerfláðen.

Til lagtingslov nr. 8, 6. marts 1958 um fornyelse af fiskerfláðen, jte lagtingslov nr. 32 af 18. maí 1969, foretnges følgende ændringer:

Som ny § 4 A tilføjes:

Tilskud kan ydes skibsværíter på Færøerne med op til 6 % af kontraktaummen til det første stálfiskefartej, som ethvert af dem måtte påtage sig.

Forinden tilskud kan udbetales, má skibet være synet, godkendt og registreret.

Viðmerkingar:

Skipasmíðja hevur vent sær til landsstýrið við umsókn um at skipað verður so fyri, at landskassan veitur stöndning ella garanti fyri möguligum halli upp til vist mark, skipasmíðjan skuldi komið undir av byggingini av fyrsta stálfiskiskipi. Vist verður til tann týdning, bæði í arbeidsløn og við sparing av fremmandari valuta, tað hevur fyri landlø, at ðó hvussu er nokur av hesum skipum kuunn byggjast her. Eistul er hildið fram, at skulu skipasmíðjurnar her vera færar fyri at taka allar umvællingar av stálskipum uppá seg, skulu tær vera so væl útgjerðar, at tær eisini skulu kunnu byggja tey.

Hetta tiltskið at byggja stálskip í Føroyum er nýtt. Tað er tí hugaðandi, at skipasmíðjurnar utan erfaring á hesum øki illa kunne klára seg í kapping við fremmand felög, ðó hava fingist við hess bygging í longri tíð, og tí eisini hava tað neyðugu sakkenu arbeidskraft.

At veita garanti fyri einum halli upp til vist mark, ger tað neyðugt at hava gjølla aftirlit alla byggitíðina bæði í arbeidsplássi og í bókhald. Hetta er torført, kanska ógjørligt, og kostar. Landstýrið kundi til heldur hugsa sær, at veittur verður studningur í mun til sáttmálaprísin, hesin má so, um skipasmíðjurnar skulu vera kappingarferar, rætta seg eftir tilavarandi príum t. d. í Noreg. Höskandi studning heldur landsstýrið vera 6 %.

1. viðgerð 9. marts og 11. marts legði fíggjarnesvndin fram söljóðandi

KLIT

Fíggjarnesvndin ásanar týdningin av, at so nágv skip sum megaligt verða bygd í Føroyum, so arbeidið kann verða i landinum. Fyri nevndini er upplýst, at umleid $\frac{1}{3}$, av byggikostruaðinum er arbeidalein. Tað er til rímiligt, at tingið, so langt ráð eru til tess, stýðjar hetta tiltak. Nevndin er saman um at meala tinginum at samtykka uppskot landstýrisins óbroytt.

2. viðgerð 14. marts.

Formaðurin legði fram söljóðandi broytingaruppskot frá Kj. Mohr:

Sum nýtt punkt i landstýrisins uppskoti:

§ 12 verður brett soleiðin:

"Fiskeskípum" „Nekeskibe" gongur út og i staðin verður sett: "skipum" „skibe".

Broytingaruppskotin fall 9—0.

3. viðgerð 22. marts 1960.

Lögaruppskotin samtykt 24—0.

65. Sildavraking.

Ár 1960, 3. marts legði K. Djurhuus landstýrismaður fram soljóðandi

UPPSKOT

III

Lægtingslög um broyting i lægtingslög um sildavraking.

I lægtingslög nr. 20, 27. januar 1950 um sildavraking sum broytt við lægtingslög nr. 27, 30. oktober 1953 verða gjördar hennar broytingar:

Sum nýtt 2. stk. í § 1 verður sett:

Undir serligum umstæðum hefur landstýrið heimild at gera undantak frá hesum regnum lyri sild, landsð frá skípum undir dánakum flaggi.

Sum nýtt 2. stk. til § 12:

Henda lægtingslög verður at endur-skoda í tingsetuni 1964/65.

Lægtingslov om ændring i lægtingslov om vragning af sild.

I lægtingslov nr. 20, 27. januar 1950 om vragning af sild som ændret ved lægtingslov nr. 27, 30. oktober 1953 foretages følgende ændringer:

Som nyt stk. 2 til § 1 tilføjes:

Under særlige omstændigheder hemþindigen landstýret at gøre undtagelse fra de gældende bestemmelser angående sild, der landes af skibe, der fører dának flag.

Som nyt stk. 2 til § 12 tilføjes:

Denne lægtingslov optages til revi-sjon i lægtingssamlingen 1964/65.

Viðmerkingar:

Meðan lægtingslögum um fiskavraking eftir sinum innihaldi skal endur-askoðast b. hvart ár, er onki tilavarandi krav viðvikjandi lægtingslögum um sildavraking. Hóast heita var henda seinra saman við til fyrra send yvirvirkara og Føroya fiskasolu til ummælis um broytingar tórra. Hvergin hefur sett uppskot fram um broyting.

Viðvikjaði uppskotinum framanfyri um at landstýrið fer heimild at gera undantak frá kravinum um vraking v. m. verður vist til viðmerkingar frá landstýrinum í lægtingamáli nr. 65/1959: Fiskavraking.

1. viðgerð 3. marts og 17. marts legði fiskivinnuveindin fram soljóðandi

ÁLIT

Nevndin hefur haft málit til viðgerðar og hefur hon bytt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (Poul Jacob Olsen, Haldor Hansen og Leon Joensen) meirilugnum til at samtykkja uppskot landstýrisins við heci broyting.

Minnilutin (Niels Holm Jacobsen og Jógvun Høgnesen) vísir á, at gallandi lægtingslög um sildavraking hefur verið til ummælis hjá yvirvirkara og Føroya fiskasolu, og hefur hvergin sett uppskot um vækra broyting.

Undir nevudarviðgerðini hefur næsti maður í umsítingini hjá Føroya sildasælu verið á fundi og nælt frá, at nækur undantaksheimild verður givin landstýrinum viðvíkjandi skipum undir donskum flaggi.

Minnilutin er av tí áskoðan, at tað vil verða alt ov hættimligt at broyta hevu lög og serliga uttan at hava tryggjad sær undirteku frá teimum vinnusamsetkum, ið ferva alle okkara sildaveiðu, og aftaná, at nevndin hefur flögjó vml grundæða ávarðing móti teimum vandum, henda lógarbroyting kana koma at fera við vær.

So statt verður mælt til, at 16gin um sildavrákihg verður standandi óbroytt.

Broytingaruppskot

frá

meirilutetnum:

Sum nýtt 2. punktum til § 1, 2. stk. verður sett:

„Serloyvi verður bert givjó aftaná meting i hverjum einstakum feri og bert fyrst eitt ár isenu; viðkomandi bindur seg til ikki at selja vörurna á nækrumi marknað sum færøsk framleidd vøra.“

„Dispensation meddeles efter stillingtagen i det enkelte tilfælde og kun for et år ad gangen; vedkomende forpligter sig til ikke at sælge varen på noget marked som færøsk fremstillet vare.“

2. viðgerð 1. apríl og 3. viðgerð 4. apríl 1960.

Uppskotid sett undir atkvæðu við navnakkall 7. apríl 1960.

Ja atkvæddu: J. Liðdenskov, J. H. Danbjerg, S. Petersen, M. Jóhannesen, Fr. Samuelsen, L. Joensen, A. Djurhuus, Johan Poulsen, J. P. Davidsen, H. Iversen, D. Nólse, K. Djurhuus, P. M. Dam, P. J. Olsen, H. Hansen.

Nei atkvæddu: N. H. Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, J. Simonsen, Kj. Mohr, Fr. Hansen, J. Høgnesen, S. Joensen, H. v. Høgadalsá, H. Jespersen.

Atkvæddu ikki: P. Petersen, V. Nielsen og J. Fr. Øregaard.

Barturstaðdir: Jens Chr. Olsen og E. Patursson.

Uppskotid fall 15—10.

66. Studningur til heimaútróður.

Ár 1960, 4. marts legði H. Djurhuus tingmaður fram söljóðandi

UPPNOKT

61

lagtingslög um studning til heimaustróður.

§ 1.

Úr landeskassanum um lønjavningargrunnin verður goldið ómynstraðum útróðrarmönnum, hværs stað liggjar longri burtur frá næstu útflutningshavo enn 10 km 8 øyrar og annars ómynstraðum útróðrarmönnum 6 øyrar í studningi av hverjum kg kruvdum fiski við høvdi, jð landað verður í Føroyum. Undantíkin er allur flattiskur.

§ 2.

Avrokning fyrir hess studningsveiting fáa útróðrarmenn hvønn taon 1. i gðrum kvartári aftaná, at fiskurin er avreiddur.

§ 3.

Reglugerd fyrir umsæting av besari lög verður gjord av stýrinum fyrir lønjavningargrunnini í samráð við útróðrarmonaalegini og sett í gildi av landstýrinum.

§ 4.

Henda lög kemur í gildi 1. apríl 1960 og er galdandi fyrir fíggjarárið 1960/61.

Viðmerkingar:

Fyrir at tryggja okkara fiskimönnum eins rímuliga úrtaku av arbeidi

lagtingslov om tilskud til hjemmefiskeri.

§ 1.

Af landeskassen gennem lønreguleringsfonden ydes der udmønstrede hjemmefiskere, hvis landingsplads ligger mere end 10 km fra nærmeste eksport havn et tilskud af 8 øre og udmønstrede hjemmefiskere i øvrigt 6 øre per kg ráfisk, ræsæt med hoved, der indhandles på Færøerne, fladfisk dog undtaget.

§ 2.

Afregning af omhandlede tilskud til hjemmefiskere sker hver 1. i andet kvartal efter sangstens handbringelse.

§ 3.

Lønreguleringsfondens bestyrelse udfærdiger instruks i samråd med sammenslutninger af hjemmefiskere angående administrationen af denne lov. Instruksen sættes i kraft med knudgørelse fra landstyret.

4.

Denne lov træder i kraft 1. apríl 1960 og gælder finansåret 1960/61.

sínum, eru visear lögir settar í gitli, íð skulu verja fyr, at fiskimáðurin ikki skal koma at alta við sterðum hafi lönerliga.

Fiskiakapur er jú okkara høvuðsvinna og er tað umrásandi, at tann parturin av okkara folki, íð starvast í hesi vinnu ikki við rættum kennir seg verða fyrir ringari býli hafvis enn aðrir av samfélagsins arbejðandi stættum.

Tann partur av okkara fiskimönnum, íð hefur notið gott av minstalonarlögni og frítíðarlönlögini, er hann, íð hefur verið myndraður til fiskiveiða, meðan teir, íð hava róð út í Feroynum við opnum hátum og dekkfatum við ikki myndraðari manning ikki hava fengið part í tí tryggleika, hesar lögir hava veitt.

Teir arbelda við óðrum orðum undir ringari korum enn hinir, ló at teirra framleiðsla, nú ráevni til Hækavirkini trýtur, er av stærsta samfélagsliga týdingi.

Fyri at geva hesum parti av okkara fiskimönnum samsíðir aftursyri, at teir ikki nýta gott av telnum studningsveitingum, hitt almenna lejur úr landskassanum til ministuløn og frítíðarløn fiskimanna, tilsamans nú 2,5 mill. kr. árliga, setur fólkaflokkurin hervið uppskot fram, íð gevur hesum parti av okkara veiðimönnum samsýning í eintum hægri prissfudningi, fyri tað teir líssa við ikki at koma undir áðurnevndu lögir.

Inntakur til hesa studningsveiting verða fíngnar við eini stempulavgjaldslög, íð álagt verður landstýrinum at leggja fyrir tingið i hesi tingsetnu.

II. Álagt verður landstýrinum í hesi tingsetnu at leggja fyrir tingið uppskot um stempulavgjaldslög, íð skal veita inntakur til ómanfyri settu útreiðslulög.

I. viðgerð 11. marts og 8. apríl tegði fiskivinnuveindin fram soljóðandi

ÁLT

Nevndin hefur viðgjert málid og hefur lyftt seg í ein meirilata og ein minniluta.

Melkilutin (Poul J. Olsen, Haldur Hansen og Leon Joensen) setur onki uppskot fram í hesum mál, men viðir til legtingamál nr. 59/1969: Studningur til heimaútróður.

Minnilutin (Niels Holm Jacobsen) mælir tinginum til at samtykkja uppskotid soleidis sum tað liggar fyrir.

Minnilutin (Jógvan Røgnesæn) setur onki uppskot fram.

2. viðgerð 10. apríl 1960 (amb. tingmál nr. 69/1960).

67. Figgjarætlan fyrir kirkjugrunnin.

Ár 1960, 12. mars legði N. Winther Poulsen landstýrismaður fram
saljóðandi

UPPSKOT

TIL

figgjarætlan fyrir kirkjugrunnini fyrir figgjarárið 1960/61.

INNTØKUR:	Roknskapar 1958/59	Aðan 1960/61
1. Kndurgjald fyrir tiggjund	kr. 7.800,—	7.800,—
2. Studningor úr landskassatnum	„ 75.000,--	75.000,—
3. Grunsios ogu pr. 1/4 1960	„ 6.281,31	
		kr. 76.668,69
		82.800.

ÚTREIÐSLUR:

A. Vanligar umvælingar av kirkjun	kr. 60.880,66	40.000, —
B. Kirkjugardar	„ 0,00	10.000,—
C. Prestaflutningar	„ 1.001,60	9.500,—
D. Brúnaþryggingar	„ 4.849,25	5.500,—
E. Studningur nýggjar kirkjur v. m.	„ 0,00	12.500,—
F. Ymist		2.500,--
G. Átlæð og grunsios pr. 31/3 1960 ..	„ 9.837,28	
H. — — — „ 31/3 1961 ..		2.800,—
		kr. 76.668,69
		82.800.—

Viðmerkingar:

Ad A vanligar umvælingar:

1958/59	kr. 46.404,--
1957/58	„ 22.639,--
1956/57	„ 41.700,—
Miðal um kr. 36.000,—	

Eftir uppgávu frá gjaldstovunni eru kr. 66.639,15 ávistar pr. 1/3 1960.

Ad B. Kirkjugardar:

Eftir uppgávu frá landverkfræðinginum eru tveir kirkjugardar í gerð, í Klaksvík og Sumba. Teir setlast at fura at vera lídnir í komandi figgjarárið, men hvussu mikil studningurinn verður, kann ikki sigeast um er.

Ad C. Prestaflutningar:

Bert kr. 1.001,26 eru komnar til útgjaldningar eðu, lemsvegna verður grunsios ogu pr. 31/3 væl minni en fyrisett.

Ad. E. Studningur til nýggjær kirkjur:

Í skrivi frá 19. júní 1958 hefur kirkjastjórnin mælt til góðkenningar av valsing av kirkjuini í Skopun eftir fyriliggjandi tekning og kostnaðarsætlan, til samans kr. 25.000.

Ad. F. Ymist:

Hesjan postur hefur ikki verið tyrr á fíggjarætlunini. Tað hefur heont m. a. at onkur fyrrverandi prestar í Føroyum hava givit kirkju gávu, sum koma undir toll. Landstýrið hefur ikki heimild at gevva undantaksloeyv til toll-lögini, men í staðin veltt studning avarandi til tollin úr kirkjugrunnini.

1. viðgerð 14. marts og 25. marts legði kirkjunevndin fram soljóðandi

ÁTT

Nevndin hefur havyt málid til viðgerðar og er samd um at viðmæla uppskot landstýrisins, men heldur, at vanligar umvælingar av kirkjum, sum i uppskoti landsstýrisins eru settar til kr. 40.000.-, ætlandi verða hægri, og verður til skotið upp at hækka betta tal við kr. 15.000.-, av til, at tað er uevndini kunnugt, at meira enn meginparturin av hesum peningi longu frammi-anundan er játtadur.

Nevndin kann sostatt mæla tinginum til at viðmæla uppskot landsstýrisins, men setur fram betta:

Breytingarnuppskot.

Undir inntekur stk. 2. Studningur laundskassans verður sett kr. 80.000.-- ístaðin fyrir kr. 75.000.--.

Undir útreiðslur A. Vanligar umvælingar av kirkjum, ístaðin fyrir kr. 10.000.-- verður sett kr. 55.000.--.

2. viðgerð 29. marts 1960.

Uppskot neyndarluðar samtykt 28 -0.

Uppskot landsstýrisins so broytt samtykt 28 -0.

68. Bygging og rakstur av flaka- og frystivirkjum.

Ár 1960, 9. mars legði E. Patursson tingmáður fram sej jóðandi

UPPSKOT

III

Lægtingalög um bygging og rakstur av flaka- og frystivirkjum.

§ 1.

Landsstýrið letur, fyrir rekning landskasseins, byggja og reka frysti- og flakavirki, eitt í hvarju sýslu, og fær heimild til at taka lán til þesar byggingar og rakstur teirra.

Fyritetkan kallast „Frystihús landsins“.

§ 2.

Yviratjórn frystihúsa, undir umsjón landsstýrismannsins í fiskivinnumálum, er bjá 8 mánaða stjórn, sum lægtingið velur fyrir 4 ár í senn. Stjórnin velur sær sjálv formann. Landsstýrið ásetur lén og samsýning stjórnarlimanna. Undlrukristir frá 2 stjórnarlimum krevjast til at skuldbinda fyritetkuna.

Stjórnin skipar forstjóra, sum hefur um hendur dagligt stjórn og umsjón við bygging og rakstri frystihúsa. Hauð hefur prokura og skuldbindur fyritetkuna eftir reglugrunni um prokura. Stjórnin ásetur lén forstjóra.

§ 3.

Rokoskapur frystihúsa verður granskoðaður av granskoðarum lægtingalns.

§ 4.

Stjórnin fyrireikar og tekur svgerðir um bygging frystihúsa og skal samrásast við söknarstýri, útgerðarmenn (bátaelgarar) og fiskimenn (útróðarmenn) hvar í hverji sýslu tey skulu byggjast, með einslum um stödd teirra og innrættling.

Endaligar svgerðir um bygging í hverjum staði skulu verða tilknað í sameáð við landsstýrimann í fiskivinnumálum.

Öll byggingar- og innrættigarvinna skal verða boðla út í almennari límitaði.

Orundekini, sum língin verða til frystihúsin, skulu vera so stóri, at góðir möguleikar verða til uppl- og aflatbyggingum í framtíðin.

§ 5.

Frystihús landsins keypa ráfisk til flakningar og frystingar. Ráfiska-

þrísirnir verða ásettir av stjórnini og skulu vera hinir semum sum i allum frystihúsunum.

Frustihúsinu skulu hava á goymalu ríviliger neigdir av agni og íni. Teimum er helmið at reka handil við vanligum útgerðarvörum. Stjórn frystihússanna ásettur útseluprfaðnar á heimum vorum.

Í frystihúsinum skulu vera rími, hær bátaelgjarar og útróðarmenn kunnu goyma reiðskap og andas útbúnað.

Í frystihúsunum skulu vera rími til lysibærðing og miðframmleidslu.

§ 6.

Stjórn og forstjóri i frystihússanna skilpa fyrir sulu og útlutningi av frammleidsluni.

§ 7.

Landsstýrlamáður í fiskivinnumálum setur óterri reglugerð eftir heil 16g, hær í millum starvareglugerð fyrir stjórn frystihússanna.

§ 8.

Henda 16g kemur í gildi beinan vegin.

Greinargerð:

I tingsetnuol 1958/59 legði tjóðveldisflokkurin fram uppsakot um at lata byggja flaka- og frystivirk, og hevði tað eisini fyrimesli um, hvussu rakstur teirra skuldi skipast. I greinargerðini, sum fylgdi löguruppskotinum (smbr. lögtingstiðindi 1958, bls. 169) varð m. a. tikið soleiðis til:

Spurningurin um at reisa nútíðarhóskoði frysti- og flakavirk i landinum hevur leagi verið havdur á lofti millum manna og eisini verið til umræðu á Føroya lögtingi. Sínski verulligt er komið burtur úr hesum setlanum. Nokur fá frystihús kunnua skera og frysta flak, men frammleidsla til innsus hevur ikki verið. Tó hevur tað verið allum greitt, at sikk frammleidsla gjardist neyðug fyrir fiskiskap og fiskivinnu okkara.

Viðvíkjandi saltfiski og klippfiski eru viðurskiltini tey, at nóg av teim londum, sum keypa benda flak, sjálv eru farin at frammleða meir og meir av honum. Sum heild sýnast megnleikarnir fyrir saltfiska- og klippfiskasslu at vera svímarkaðir. Har afturat koma serstakir trupalleikar við sela ínumnum marknáðarlondum okkara, nú seinast í Brasilíu.

Hin vegin er royndin tann, at eftirlrspunningurin eftir frystum flakavörum, heilfrystum flaki, sild og flakum, er steðugur og javot vaksandi. Marknaðir fyrir busser vorur eru fyrt og fremst í Ameriku, Syltarki, Mið-Europu og Eystur-Europu. Flestin fiskafloður er so símið týðandi tættur í fiskivinu Norðmanna og faleendinga og aðalst at bera seg væl betur og gera óterri útseku, þaði fyrir skip og fiskimeðun og fyrir fyritskurnar á landi, eun saltfiska- og klippfiskaframmleidslan.

Ráevold fáa vit fyrt og fremst frá fiskiskapinum undir Føroyum. M. a. ekai verða bent á hýsuna og brosmuna sum ráevni. Men trolarar okkara kunnus eisini flaka kongafisk og annan flak og lata hema veiðu til flakingar í føroyskum flakavirkjum. Lokalns er at nevna sildins.

Um aðrar viðmerkingar í greinargerðini verður vist til legfingstihindi frá heum sama ári.

Uppskot tjóðveldisflokkus fall, men staðin fyrí **samtíkti** Ónglö hetta uppskot:

„Málið verður sent landsstýrlnum til kauningar, og uppskot lagt fram aftur á ólavssku.“

Tjóðveldisflokkunum kunnugt hefur landsstýrið ikki laðið gera nakrur slíkar kauningar, og er ei heldur nakað uppskot komið fram, soleiðis sum tingið álegði landsstýrlum. Tjóðveldisflokkurinn heldur at betta mál nú er meir átroðkandi enn nakra tímá áður, og reiðir til málið av nýggjum i heil tingsetu við sama uppskoti sum í fjør.

1. viðgerð 11. marts og 4. apríl legði fiskivinnuveordin fram soljóðandi

ÁLFÍT

Tjóðveldisflokkurin legði málið fram á ting og varð lað við 1. viðgerð þeint i fiskivinnuveindina.

Uppskotid miðjar frá móti at landið átekur sær at byggja og hava rakstörf um flakavirkjunum, eitt í hvarji sýslu.

Nevndin hefur viðgjert spálið og hefur havið samráðing við Føroya fiskasælu, sum hefur útfutningin av fiskaflaki um hendi, og hefur fingið upplýst, at í hvarji áyslu við undantak av Sandoyar sýslu, eru frystihús, og at hesi frystihús eru fær fyrí at skera, frysta og goyma allan tann fisk, sum tann færøyski fiskiflotin, við undantak av trolarum, vedðir undir Føroyum.

Meirilutin (Poul J. Olsen, Haldor Hansen, Leon Joansen og Niels Holm Jacobsen) hyttir fram, at fiskimenn kring landið eru í dag lugtiknir av at fáa sær skip. Einstakir eins og samtekor bækast við at fáa eginkapital til vega. Tað siget at vera hópur av umsókjarum til hesi nútímans línu-skipini, sum hava roynst okkum so væl tvey toy seinastu árin. -- Raksturin visir, at agnspurningurin er breonandi, bæði at fáa agnið og so at fáa tað so billigt sum gjörligt. Haraftrurat kemur, at menn, ið fáa sær skip, eru sera hugaðir at fáa eins skipau, sum gevur teimum marknaðar-prisein fyrí fiskin og í besum sambandi er tað mikil í mali millum manna at hava flaka- og frystivirkir, sum fiskimenn eiga fullan nýtslurætt í.

Tað má til haldast at vera ein uppgáva eisini hjá fiskimönnum, ið eiga egin fær, at teir taka megi saman og seta upp flaka- og frystivirkir. Ærhverfslánefonden, ið lænir til bygging av tillikum húnum, má til eisini koma heum monnum til hjálpas, og tá henda uppgáva er so týdaingarmikil sum sagt, er tað rimlikt, at landskasain skoyjir uppi, fyrí at fáa virkini bygd, men tað eигur at verða fiskimannsamattekur og aðrir, sum besi húa eiga. Meirilutin næller til til, at landsstýrið fær helmild til at veðhalsa fyrí láni til bygging av flaka- og frystivirkjum og nællir legfinginum til at **samtíkti** fylgjandi!

UPPSKOT

til

**lagtingslög um veðhald fyrir láni til
frysti- og flakavirkir.**

§ 1.

Landsstýriðum verður helmilt landskassans vegna at veðhaldin fyrir láni til fiskimannasamtökur og aðrar til bygging av frysti- og flakavirkjum og kuldagoymslum.

Veðhaldið verður givið, móti 2. veðrætti fyrir lán, sum uppfisknyti til láni frá Þróunarferðarsíðanum eða ófærilegum lániastörfum.

Hin samlaða lánihaeddin má ikki fara upp um 70 %.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi þeinan vegin,

Minnilettin (Jógvun Hæguesen) mæfir tinginum til at samtykkja uppskot tijóðveldisfloksins, seðiðum sum tað liggar fyrir.

2. viðgerð 5. og 3. viðgerð 7. apríl 1960.
Uppskot meiralutans samtykt 26—0.

**lagtingslov om garanti for lån til
fryse- og filétanlegg.**

§ 1.

Landsstyret bemyndigas til på landskassens vegne at garantere for lån til sammenslutninger af fiskere og andre til antæg af fryse- og filétvirksheder samt kelerum.

Garantier ydes mod 2. prioritét for lån som tillæg til lån fra Þróunarferðarsíðanum eða ófærilegum lániastörfum.

Den samlede lánesum máu ikki overstige 70 %.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

69. Vaktarskip.

År 1960, 9. marts legði Johan Simonsen tingmaður fram soljóðandi

UPPSKOT

til

samtyktar.

Førnya lagting krevor, at landsstýrið nú sum skjótast og utan dvel setur í verk samtykt tingsins um at byggja ella keypa hóskandi feroyskt vaktarskip.

Greinargerð:

I tingsetuni 1957/58 samtykti tingið soljóðandi uppskot:

„Landsstýrið fær upp í handi at skipa fyri at nýtt hóskandi feroyskt vaktarskip verður bygt ella keypt.“

Henda samtykt varð gjørd i marts 1958 ella fyri tveimnum árum síðani. Eftir tí, sum landsstýrið hevur upplýst fyri tinginum, hevur tað ikki gjort annað enn at fáa til vega teknigar og kostnaðarætlan til slikt skip. Síðan sýnist landsstýrið hava lagt málid frá sær og einki meir gjort við tað. Eftir tí sum omanfyri er nevnt, kann tó eingin ivi vera í, at samtykt tingsins leggur storri skyldu á landsstýrið enn at útvega teknigar og fáa til vega kostnaðarætlan. Samtykt tingsins er tyðilig og klár: landsstýrið skal skipa fyri, at vaktarskip verður bygt ella keypt.

Tingið má nú krevja, at landsstýrið fremur samtykt tingsins, og til tess at fáa gongd á málid, verður hetta uppskot til samtyktar lagt fram.

1. viðgerð 12. marts og 21. apríl legði fiskivinnuveindin fram soljóðandi

ÁLIT

9. marts var málid lagt inn á ting og var við 1. viðgerð beint í fiskivinnuveindina.

Nevndin hevur viðgjort málid og er samd um, at tað er av stórra týdningi, at sjómarkið við Føroyar verður væl vart fyri ólógligum fiskiskapi. Einan er tað av stórra týdningi, nú límfiskiskapurni við Føroyar er so nögv vakein, at fiskireiðskapurin verður vardur so væl sum gjørligt eisini uttanfyri

sjómarkið. Í uppskotinum verður skotið upp, at annaðhvært verður bygt ella keypt vaktarskip, men tæd tekur fleiri ár at byggja nýtt skip og hóskandi skip kostar nögv at keypa. Men nú tilgjöld hefur keypt hvalabátarnar, var tæd ein loysn at latið tann besta hvalabátin (Sumba) avloyst „Ternuna“ baði sum vaktar- og bjargjögarskip, og setur minnilutin fram uppskot samsvarandi.

Eln minniluti (Niels Holm Jacobsen og Jógvan Høgnesen) vísir til samtyktina í lögtingsmáli nr. 28/1957 viðvíkjandi verjan av feroyskum fiskiskapi og tær samtyktir har voru gjørdar, id álegdu landsstýrinum at skipa fyrir, at nýtt feroyskt vaktarskip verður keypt ella bygt og at útvega feroyskum vaktarskipum fullan lögrættlamyndugleikar fyrir at kunna verja feroysku áhugamálini í samband við sjóverjunum.

Viðvíkjandi tí at skilta „Ternuna“ um við eitt annað far heldur minnilutin, at tæd er nakað, umsittingin hefur rætt til at skipa fyrir sjálv.

Út frá hecum setur minnilutin uppskot samsvarandi.

UPPSKOT

frá

meirilutunum (Poul J. Olesen, Haldor Hansen og Leon Joensen):

Frí 1. august verður hvalabáturin „Sumba“ fyrribils at rekja tær uppgávur, sum „Ternan“ fyrir hefur rækt.

UPPSKOT

frá

minnilutunum (Niels Holm Jacobsen og Jógvan Høgnesen):

Lögtingið áleggur landsstýrinum at útinna tær samtyktir, id gjørdar eru viðvíkjandi verjan av feroyskum fiskiskapi.

2. viðgerð 23. apríl 1960.

Uppskot meirilutans í nevndini samtykt 18—0.

70. Pristalsviðgerð á minstuløn fiskimanna.

År 1960, 9. marts legði E. Patursson tingmaður fram soljóðandi:

Færøya fiskimannafelag loyvir við hesum at heita á Færøya lagting um at fáa núverandi minstulen fiskimanna hækkaða so mikil, sum svarar til hækkingina í pristulinum síðan 1954 og somuleiðis at skípa so fyrir, at minstulønna í framtíðini verður pristalsviðgjord.

1. viðgerð 12. marts og 8. apríl legði fiskivlountunevndin fram soljóðandi

ÁLT

Nevndin hevur viðgjort málid og hefur býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (Poul J. Olsen, Haldor Hansen og Leon Joensen) setur onki uppskot fram í hesum mál, men visir til lagtingamál nr. 59/1959: Longjan av skipabíot um studning úr landekassanum til minstuløn og viðbót til fiskaprísin.

Minnilutin (Jógvan Høgnesen og Niels Holm Jacobsen) mælir fluglum til at samtykkja uppskotin, soletðis sum tað liggnur fyrir.

2. viðgerð 19. apríl 1960.

Uppskotid fall 11—0.

71. Verjuskylda.

Ár 1960, 11. marts legði S. Joensen tilgusáður fram soljóðandi

UPPSKOT

Føroya Løgting krevur, at verjuskyldulógin danska (lög nr. 204 av 11. juni 1954) verður broytt soleiðis, at føroyingar i Føroyum hava ikki verjuskyldu.

Landsstýrlaum verður álagt løgtingains vegna at blöðja dansku fólkattingið hvat Føroyum viðvíkur at seta § 1, 2. stk. i lög nr. 152 av 7. mai 1937 aftur í gildi staðin tyri tað nágaldandi reglu i lög nr. 210 av 11. juni 1954, sum elstni áleggur monnum, sum eru føddir i Føroyum, verjuskyldu.

Viðmerking:

I lögini frá 8. juni 1912 sum broytt við lögini frá 7. mai 1937 stóð soleiðis i § 1, 2. stk.: „dog er de, der ere født på Færøerne (eller Grønland) fritaget for Værnepligten, så længe de ikke erhverver fast Hjem i den øvrige Del af den danske Stat“.

Tey undirstrikaðu orðini eru — utan at Føroya Løgting er efterspurt — atrokin soleiðla, at føroyingar — hvat aldri hevur verið áður — frá 11. juni 1954 hava herskyldu.

Hitt veruliga úrslitið av hesi utan um Føroya Løgting gjørdu legbreyting er tað, at teir nógva føroyaku dreingir, sum fara til Danmarkar at læra nú — sum ikki var áður — beinavegin vera skrásettir til hertænastu.

Hesum eigur Løgtingið at mótmæla. Hetta fara vit at krevja broytt beinaveglu.

I. viðgerð 14. marts og 21. apríl legði lógarnevndin fram soljóðandi

ALIT

Tjóðveldisflokkurin hevur lagt inn á ting uppskot til samtyktar viðvíkjandi broyting i lög nr. 210 frá 11. juni 1954 Om værnepligt. Tað verður ført fram i viðmerkingunum til uppskotið, at munurin í orðalagnum í hesari lög og i lög nr. 123 frá 8. juni 1912, soleiðis sum hon er broytt við lög nr. 152 frá 7. mai 1937, má føra við sær elna broyting i stóðu føroyinga viðvíkjandi herskyldu.

I. viðgerð av málinum fór fram 14. marts 1960 og varð málid beint í lógarnevndina.

Nevndin hevur viðgjort málid og hevur undir viðgerðini hikið seg sundur í ein meitiluta og ein minniluta.

Meirilutin (Sigurd Joensen, Pouł Petersen, Sámal Petersen og J. Fr. Gregaard) næslir tinginum at samtykkja uppsakotíð frá tjóðveldisflokknum.

Minnitlutin (Trygve Samuelsen) skal úttalað, at feroyingar hava verið undantyneknir herskyldu síðan herskylda (almindelig værnepligt) varð framd við lög í Danmark. Síðan 1861 hefur tað beinleidts verið úttalað í verjuskyldulögnum, at meðm. fæddir í Føroyum, eru undantyneknir herskyldu soleinlgi talið ikki taka fastan bústað (erhverver fast hjem) í hinum partnum av ríknum. Meirilutin heldur, at eingin broyting eiga at verð gjørd í stóðu feroyinga herskyldu viðvíkjandi síðan herskylda varð framd og setur fram uppskot samevarandi.

UPPSKOT

frá

minnitutanum (Trygvi Samuelsen):

Landsstýrið verður biðið um at tingast við avvarandi ríkismynudugleiðar um málid, so skipað verður soleiðis fyri, at stóðu feroyinga til herskyldu ikki verður broytt frá stóðuni áðrenn lög nr. 210 frá 11. juni 1954 Om værnepligt kom í gildi.

2. viðgerð 26. apríl 1960.

Uppskot minnitutana (Tr. Samuelsen) fall 12—0.

— tjóðveldisfloksins samtykt 17—0.

72. Ábyrgd av láni til Froðbiar kommunu til vatnverk.

Ár 1960, 16. marts legði N. Winther Poulsen landsstýrismáður fram
soljóðsándi

UPPSKOT

til

Ábyrgd av láni til Froðbiar kommu-
nu til gerð av vatnveiting til
Drelnes.

§ 1.

Landsstýrinum verðar heimilad
landskassans vegna at veðhælda fyrí
láni til Froðbiar sóknar kommunu
upp til 135.000 kr. til gerð av vatn-
veiting til Drelnes.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi beinan-
veginu.

garanti for lán til Froðblar sóknar
kommune til anlæg af vandledning
til Drelnes.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til på
landskassens vegne at garantere for
lán til Froðbiar sóknar kommunue
indtil 135.000 kr. til anlæg af vand-
ledning til Drelnes.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

Viðmerkingar:

Froðblar kommununa hefur í möng ár hævt í hyggju at beta um vatn-
veitingina til Drelnes. Hon hevar útvegað sær ymstar kostnaðarætlunar fyrí
vatnveiting frá Gamlansá í Trongisvági. Hesar kostnaðarætlunar, íð vorðu
gjördar í 1957, liggja frá um 100.000 kr. til um 135.000 kr., alt eftir slag og
tjúkd af rörum, men settandi eru tær nakað hægri í dag.

Orsókin til, at kommunan ynskir vatn frá Gamlansá, er deils, at hon
er nærmasta sterri á og deils til vatnleidning hagasi eisini kann vera nýtt til
forsýning av sethúsumnum í sunnara arminum á Þjórdinum.

Upplýst er, at meibogl fyrí bryggjuna á Drelnesi hefur verið, at
íkki nóg mikil av vatni hefur kunnad verið útvegað og verður roknað við, at
kann nokk og gott vatn útvegast, so vil hetta fóra við sær, at fleiri skip
sækja kajuna og gevur hetta aftur fleiri inntökur soleiðis, at möguleiki ekutdi
verið fyrí, at vatnveitingin íkki bert kann koma at hvíl i sær sjálvum, men
kannska eisini gevva havnalgnum tiltrongdar inntökur.

Lagt skat vera aflat, at kommunan er ajorl við sérnum lánum, burtur-
sæð frá havnalánum uppá 447.000 kr., bar reuta og svdræg pr. 11/12—59
era ikkt goldin enn. Undantakin eru so einsini A.T. lífini.

Kommunan hefur nú sekt Kreditforeningen af kommuner í Danmark um lán 185.000 kr. til hess vatnveiting, men er treyt fyr lánsum láni, at kommunan fær landeskassa- og ríkiskonungsábyrgd fyr láninum, og sekir kommunan til nú um landeskassaábyrgdina.

Út frá ti, þó liggur fyr i málinum, skal landstýrið mæla til, at tinglög gongur umsóknini á móti og veitir kommununi ábyrgd fyr umsókta láni.

1. viðgerð 18. mars og 6. apríl legði kommunala nevndin fram **söljóðandi**

ÁLIST

Nevndin hefur viðgjært málid og hefur býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta. Meirilutin (Poul J. Olsen, J. H. Danbjærg og Leon Joensen) mælir tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins, men Leon Joensen mótmælir, at orðið „ajour“ verður brúkt, tاð tað i verunleikanum ikki er so.

Minnilutin (Vilhelm Nielsen og Frederik Hansen) er av teirri áskoðan, at tað má vera ein treyt fyr i at veita nýggja lögtingsábyrgd til kommunur, at tær gera sína skyldu við rentu og avdráttargjaldingum av lánum, tær frammanundan hava flugló við lögtingsábyrgd.

Í viðmerkingum sínum til hetta lögarnuppskot sigur landsstýrið Niels Winther Poulsen, at Froðbiar kommunu er ájour við sínum lánum, men sigur samstundis, at renta og avdræg pr. 11. december 1959 ikki eru goldin av havnarláni uppá kr. 447.000,— og at eisini onnur lán eru undantíkin. Minnilutin er til bilsin yvir, at landsstýrið nýtir orðið ajour í hesum sambandinum og letur frá sær eina so skerda lýsing av kommununarr veruligu fíggjarligu stæðu, at tað or ógjörligt hjá tingmonnum at fáa aðra mynd burilur úr framlogu landsstýrisins í hesum mál, enn at kommununnar fíggjarviðurskiftir eru soleiðis háttar, at hon maktar ikki síðar fíggjarligu skyldur, sum er, og heldur minnilutin tað til vers óráð at loyva henni at átaka sær fleiri og setur til enki uppskot í hesum mál.

2. viðgerð 7. apríl og 3. viðgerð 28. apríl 1960.

Formaðurið legði fram söljóðandi broytingaruppskot frá Kj. Mohr o. fl.:

Í grein I í fine í uppskoti landsstýrisins gongur út í báðum textum orðið „Drelnes“ og í staðin verður sett „Tvøroyrar havn“.

Nava lógarinnar verður broytt til Lögtingalög um ábyrg av láni til Froðbiar kommunu til gerð av vatnveiting til Tvøroyrar havn og Lagtingalov om garantí for lán til Froðbiar söknar kommune til aðleg af vandledning til Tvøroyrar havn.

Breytingaruppskot til fall 14--0.

Lógaruppskot samtykt 16--0.

73. Broyting i valreglunum til Tórshavnar býráð.

År 1960, 14. marts legði H. Djurhuus tingmaður fram söljóðandi

UPPSKOT

II

**løgtingslög um broyting i lög nr.
126 frá 27. mai 1908 om byen
Thorshavns kommunale styrelse.**

§ 1.
**§ 10, næstseinasta punktum verður
ordad soleiðis:**

Teir av valstýrinum góðkendu kandidatlistar verða merktir hvar við sínunum bókstavi (A, B, C, o.s.fr.), og növöini á kandidatunum fórað upp í bókstavaráð.

§ 17 næstsíðata punktum til semikolon verður ordad soleiðis:

Av hverjum einstökum lista verða telr valdu límlenir tilkuið út eftir tallinum av persónligum atkvæðum.

I § 20 fyrsta punktum útganga orðini: „i den rækkefølge, på hvilke de ere opførte på listen“ og i staðin verður sett: „eftir tallinum av persónligum atkvæðum“.

§ 2.
Henda lög kemur í gildi heinanvegi.

Viðmerking:

I løgtingasmáli nr. 62/1957 setti Føroya Javaðarflokkur fram uppskot til broytingar í kommunalu- og løgtingsvallögini eftir sheitan frá Føroya arbeidaráratelag soleiðis, at bert persónigar atkvæður gera av, hvar valdur er samsvarandi reglunum um val til fólkatingið.

Vit lara at loyva okkum fyrist at seta fram uppskot til broytingar í reglunum um val til Tórshavnar býráð, samsvarandi yoskjunum frá Føroya arbeidaráratelag til tingssins vælvild.

**Jagtingslov om ændring i lov nr.
126 af 27. maj 1908 om byen
Thorshavns kommunale styrelse.**

§ 1.
**§ 10, næstsíðata punktum aftattas
sáledes:**

De af valgbestyrelsen godkendte kandidatlister mærkes hver med sit bogstav (A, B, C, o. s. v.), og kandidaternes navne opføres i alfabetisk rækkefølge.

§ 17 næstsíðata punktum til semikolon aftattas sáledes:

Af hver enkelt liste udtages de valgte medlemmer efter antallet af personlige stemmer.

I § 20 første punktum udgår ordene: „i den rækkefølge, på hvilke de ere opførte på listen“ og i stedet indføjes: „eftersantallet af personlige stemmer“.

§ 2.
Denne lov træder i kraft straks.

1. viðgerð 16. marts og 5. apríl legði lógarnevndin fram valjedöndt

ÁLT

Hin feroyski fólkaflokkurin hevur lagt fyrí lögtingið uppskot til lögtingslög um broyting i lög nr. 126 frá 27. maí 1908 Om byen Thorshavns kommunale styrelse.

Hesar broytingar gauga út oppá at gera kandidatlistarnar sotelðis út, at növni á kandidatunum forst upp í bókstavarad og vorða tær persónliga atkvæðurnar at gera av, hvør valdur er.

Málið kom syri til 1. viðgerð tann 16. marts 1960 og beindi tingið málið i lógarnevndina.

Nevndis hevur viðgjort málið og hevur býtt seg sundur.

S. Joensen, S. Petersen og J. Fr. Øregaard seta onki uppskot fram.

Poul Petersen mællir tinginum til at samtykkja uppskotið til lögtingslög frá fólkaflokknum, meðan Trygve Samuelsen mællir tinginum til at senda málið til ummælis hjá Tórshavnar býráð, og setur fram fylgjandi

UPPSKOT

Málið verður sent Tórshavnar býráð til ummælis.

2. viðgerð 6. apríl 1960.

Uppskot um umiltuns (Tr. Samuelsen) fall 14--0.

Lógaruppskotið sett undir atkvæðu við navnakalt:

Ja atkvæðdu: N. H. Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, V. Nielsen, Kj. Mohr, H. v. Høgadalsá og H. Jespersen.

Atkvæðtu ikki: J. H. Danbjørg, S. Peterseu, M. Johannesen, Tr. Samuelsen, L. Joensen, A. Djurhuus, Johan Poulsen, Johan Simonsen, J. P. Davidsen, D. Nilsøe, Fr. Hansen, K. Djurhuus, P. M. Dam, P. J. Olsen, J. Høgnesen, H. Hansen og J. Fr. Øregaard.

Barturstaddir: J. Lindenskov, Jeus Chr. Olsen, P. Petersen, H. Iversen, S. Joensen og E. Patnasson.

Uppskotið fall 7--0.

74. Yvirtøka av sildaoljufabrikkini í Kollafirði.

Ár 1960, 14. mars legði lagmáður frá soljóðandi

UPPSKOT

til

legtingstög um yvirtoku av sildaoljufabrikkini í Kollafirði.

§ 1.

Landsstýrinum verður heimilað landskassans vegna at yvirtaka sildaoljufabrikina við fórum ognum og tilhoyri, bæði fast og fast. Í þessum samþindi er landsstýrinum heimilað at lena þenn meyðuga peningin til yvirtokuna.

§ 2.

Í samráð við Figgjarnernd legtingsins verður landsstýrinum heimilað at taka ávgerð um sölu av elgindómum og tóflikum, og hvussu verður við rakastrinum, m. a. um landskassan skal standa fyrir þessum, ella um leigast skal.

§ 3.

Benda legtingstög kemur í gildi þeiman vegin.

Viðmerkingar:

Við tvingsilesölu 12. febrúar 1959 yvirtók Statuminstriets færskre láneudvalg sildaoljufabrikina í Kollafirði.

Fað, ið yvittíkið varð, er:

1. Skrifstofu- og verkstaðbygningur, $15,10 \times 27,60$ m í trinum hæddum við ymiskum umboðum.
2. Fabriksbygningur, kjaltari og ein hædd, $17,40 \times 21,10$ m við ymiskum maskinum.

lagtingslov om overtagelse af sildaoljefabriken i Kollafirði.

§ 1.

Landsstyret betyndiges til på landskassens vegne at overtage sildaoljefabriken med dens faste ejen domme samt fast og fast tilbehör. I denne forbindelse betyndges landsstyret at låne de nödvändige penge till overtagelsen.

§ 2.

I samråd med lagtingets finansudvalg betyndiges landsstyret at træffe bestemmelse om salg af ejendomme o. l. og hvordan det skal forholdes med driften bl. a. hvorvidt denne skal foregå for landskasses regning eller gennem lejemål.

§ 3.

Denne lagtingslov træder i kraft straks.

3. Ráverugoymsla, $10,10 \times 24,10$ m i einari hædd.
4. Goymslu- og maskinhós, $12,80 \times 13,15$ m i tveimur hæddum við ymsum maskinum, tangum o. t.
5. Ketilbygningar, $7,80 \times 10,16$ m i einari hædd, við dampkatli o. s.
6. Trækai við ymsum amboðum til landing og flutning av sild.
7. Brennioljutangar og sildaoljutangar.
8. Grundöki og goymslupláss, 8.507 m^2 .

Nú nevudin hefur lokið virki sitt í Føroyum, hefur landstýrið samræðst við hana um at landið yvirteknir fabrikkina. Tilsago er singin um, at landionum ognast virkið fyri yvirtækupris nevndunnar og kostnaða, tilsamans um 55 - 60.000 kr., treytad nu, at lagtingið góðkennir hesea aftalu.

Hins og í spurninginum um yvirtóku av hvalastøðunum í Lopra og við Átr, lægtlingsmál nr. 43/1959, er útlit til, at ein útbjöðing av sildaoljufabrikkini ferlir við sær, at ognirnar verða realiseraðar sum best og spjaddar, so tað virðið, id liggur í tí at hava virki sum hetta samlað, ler fyri ougum. Ein av orsókunum til, at hetta virki er komið at liggja so fyri, sum nú er tilfelli, er at illa hevur gingist at fá ráevni i torvandi monðum og til rentablan pris. Heyði ein vegur verðið funnin, id gjørði tað möguligt her í Føroyum at veiða sild við troli, vóru möguleikarnir fyri at kumma nýta hefta anlegg øðrvísi.

Út frá hesum sjónarmiðjum og frá viðtrekistunnum í dag er tað ivaleyst beiust, at landið verður eigari av sildaoljufabrikkini.

I. viðgerð 18. marts og 29. marts legði fliggjarnevndin fram soljóðandi

ÁLT

Landsstýrið legði málid fram á ting og við 1. viðgerð varð tað beint í fliggjarnevndina.

Í viðmerkingunum frá landsstýrinum verður upplýst, at tað nú er „Statsministeriets færøske láneudvalg“, sunu er eigari av sildaoljufabrikkini, men at telr eru til reldar at selja til almenna hana fyri kr. 50.000. -- til kr. 60.000. --.

Nevndin er samtið um, at tikkid eigur at vera við tilbodnum, um yvirtækuprisurin ikki fer upp um kr. 60.000. -- og mælic til tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

2. viðgerð 30. marts og 3. viðgerð s. d.

Uppskot landsstýrisins samtykt 24 -- 0.

75. Lán til vegabygging Fútaklett—Oyragjógv.

Ár 1960, 17. marts legði V. Nielsen tilgangmaður fram söljóðandi

UPPSKOT

til

lagtingsetög um lán til vegabygging millum Fútaklett—Oyragjógv.

§ 1.

Landsstýrið verður helmið landskassans vegna at hennu pening uppi $\frac{1}{3}$ mill. kr. at nýts til vegabygging millum Fútaklett—Oyragjógv.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi belnavegin.

lagtingstov om optagelse af lán til vejanlæg Fútaklett—Oyragjógv.

§ 1.

Landsstyret heinþyndigea til på landskassens vegne at optage lán op til $\frac{1}{3}$ mill. kr. til suðeg af vej Fútaklett—Oyragjógv.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmorkingar:

Millum jól og nýár 1958, lá „Ólavur“ var í postruti, hendi sorgarleikur við Fútaklett, fergubáturin hvöldist og kravdi hetta 1 mannalív, meðan 2 menn og 1 kvinna bjargaðust av postbátloum „Ólavi“.

Aftaná hesa vanlukku er skrif komið til postførarin Alfred Olsen, Vestmannia, Íð noktar fyri at nakað ferðafolk skal í fergubátin utan fyrst at fklæðast bjargingarbelti. So statt er Fútaklettur einasta atlögustað i Føroyum, har yvirvaldið krevur ferðafolk íslatin bjargingarbeltr fyri at nýta. Fyri at ferðafolk og teir á postbátinum ikki aftur skulu koma í slika vanlukku, er bráðneyðugt at byggja vegin Fútaklett—Oyragjógv belnavegin.

I 1944 er á fyrsta sinni avisettur peningur á figgjurlögini til bygging av vegl millum Fútaklett—Oyragjógv.

Verkfroðingur Harry Fonsdal hevur útslungið eitt strekki 560 m langt, hesir pelar standa enn, og tað skrivillga til vegabygglugina liggar á skrifstofunum hjá sóknarstýrinum í Sandavági.

I 1951 bað Sandavágs sóknarstýri um at fáa studningin 17.000 kr. endurnýggjáðen, men lagtingið samtykti eftir tilráðing frá landsverkfroðingi Helsingør, at bygging av hesum vegin skuldi ikki vera byrjað.

I 1954 hevur umbodsnævd úr Vágum verið á fundi saman við veg- og havnauevndini, her var talan um at koma upp í þá ára vegaplanin, men eisini her var Fútaklett—Oyragjógvsegerurin útihýstur.

I 1958 kom felagsskrif frá feimum stóru kommunuum í Vágum um bygging av hesum vegin. Vega- og havnauevndin held seg ikki kunnas jötta

nakran pening til hessa vegabygging heitt ár. Broytigaruppskot var framsætt og samtykt soljóðandi: Landsstýrið verður blöð um at áleggja landsverkfæðinginum at kenna kostnaðin og unnað viðvikjandi vegastrekkinum Fútaklett—Oyrargjógv og leggja úreslitið aitum fyrir ólavssækutingið.

Mær kunnugt hevur landsstýrið ikki latið gera nakrar alíkar kenninguar og er ei heldur nakað uppskot komið fram, soleidis sum tingið álegði landsstýrinum.

Visandi til tað eg her hafi fært fram, loyvi eg mær hervið at leggja málid aitum fyrir tingið.

1. viðgerð 21. marts og 4. apríl legði figgjarnnevndin frá soljóðandi

ÁLIT

Nevndin hevur viðgjort málid.

Melritutin vísir til tingamáli í tingmáli nr. 1/1959, har kr. 100.000.— verða settar til henda veg.

Minnilutin (Poul Petersen) mælit til at samtykkja uppskotid frá Vilhelm Nielsen.

2. viðgerð 5. apríl 1960.

Uppskotid fall 10—0.

76. Fyrispurningur til landsstýrið frá S. Joensen.

Ár 1960, 25. marts setti Sigurð Joensen tingmáður landsstýrinum so-ljóðandi fyrispurning:

Hún 22. apríl 1958 samtykli Føroya lögting, at lögheimildin til deyðarevning í Føroyum skuldi fækast av. Samtyktin var soljóðandi:

Føroya lögting krevor, at lög frá 7. juni 1952 um deyðarevning verður tíkin úr gildi í Føroyum.

Landsstýrið verður at greiða frá gongdini síðan í hestini mál.

Yvir til næsta mál á dagsaskránum.

77. Ábyrgd av láni til Skopunar kommunu.

Ár 1960, 29. marts legði N. Winther Poulsen landsstýrismaður soljóðandi

UPPSKOT

til

leggingslög um ábyrgd av láni
260.000 kr. til Skopunar kommunu
til havnebygging.

lagtingslov om gkrauti for lán
260.000 kr. til Skopunar kommune
til havneudhygning.

§ 1.

Landsstýrið verður heimilað til,
landskassens vegna, at veðhalsa fyr
láni 260.000 kr. til Skopunar kom-

§ 1.

Landsstyret betryndiges til på
landskassens vegne at garantere for
lán stort 260.000 kr. til Skopunar

munu til havnabygging, tā trev tirnar fyrir byggingini eftir lagtingslög nr. 56 frá 8/11—1958 eru loknar.

komune til havnudbygning, når betingelserne for udbygningen efter lagtingelov nr. 56 af 8/11—1958 er opfyldte.

§ 2.

Henda lög fær gildi beinanregin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Vidmerkingar:

Eftir lagtingslög nr. 56 frá 8. nov. 1958 er Skopunar kommununa við í ætlaðu havnabygging komandi 10 árin, men or hon ikki millum tær, sum landsverkfroðogurin tilmaellir at byggja í fyrstu aflogu.

Kommunan er tó hugað fyrir at kunna fara undir byggingina skjótast gjörligt og vil nú sjálv fara undir at leggja til rættis figgjarliga grundarlagið fyrir byggingini.

Kommunan ætlar at sökja lán úr Kreditforeningen af kommuner í Danmark og til hetta krevst bæði ríkis- og landskassaúbyrgd.

Eftir sýrrnevndu lagtingalög nr. 56 frá 1958 er ættanin at byggja fyrir 600.000 kr., haruv landskassan letur helvtina sum studning og verður reknað við, at ríkiskassan letur 25 %, soleiðis at kommununum partur verður 25 %, ella 125.000 kr.

Tá kommunan kann lána uppá landskassastudningin, men ikki uppá tann studning, sum ríkiskassan ætlandi letur, tā hesln er ikki játtáður enni, ætlar kommunan at láns úr kreditforeningen sín part av byggikostnaðinum og tann partin, sum möguliga fæst altur við ríkisstudningi. Verður hesln latin, skal hann sjálvandi ganga inn sum eykanvdrag av lánumum.

Eftir reknskapi kommununum pr. 31/12—1958 átti kommunan í sparikassa og kontantum peningi um 12.000 kr. og í skattaeftirstöðum um 52.000 kr.

Skattaalíkningin 1958 var um 96.000 kr.

Skuldin hjá kommununi var 62.971 kr. og eru láuini sjour.

Landsstýrið ásanvar, at neyðugt er hjá kommununi at fáa gjort uakað munaudi við havnalikindini í Skopun, og tā tanu figgjarliga fyrireikingin tekur nakað av tið, hefur landsstýrið samtykt longu nú at leggja málid um ábyrgd fyrir lántekuni fyrir tingið við tilmaell at ganga umsókn kommununum á móti.

I. viðgerð 1. apríl, 2. viðgerð 4. og 3. viðgerð 5. apríl 1960.

Uppskot landsstýrisins samtykt 24—0.

78. Ábyrgd av láni til Tórshavnar kommunu.

Ár 1960, 1. apríl legði lögmaður fram soljóðandi

UPPSKOT

VI

**lagtingslög um ábyrgd av láni til
Tórshavnar kommunu til útvegan
av grundstykki til
sjúkahúsbygging.**

§ 1.

Landsstýrið verður heimilað landskassans vegna at taka ábyrg av láni, sum Tórshavnar kommunu tekur í samband við útvegan av grundstykki til sjúkahúsbygging í Tórshavn.

§ 2.

Henda lög fær gildi beinanvegin.

**lagtingslov om garanti for lån til
Tórshavnar kommune i forbindelse
med erhvervelse af grundaðar
til sygehusbyggeri.**

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til på landskassens vegne at garantere for lán, som Tórshavnar kommune opptager i forbindelse med erhvervelse af grundarealer til sygehusbyggeri i Tórshavn.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

Viðmerkingar:

Undir samráðingum um bygging av sinuissjúkahúsi í Tórshavn hefur Tórshavnar býrðið boðið sær ókeypis at lata byggigrund til sjúkahúsbyggingina treytað av, at ríkisstýrið ella landsstýrið útvegði kommununi neyðturvulig lán til rindan av teinum útreiðslum, sum stóðust av ognartøku av teinum ekjum, talan er um.

Neyðugt verður hjá kommununi at ekspropriera nökur øki og herundir onkur hús, tá samráðingarnar um keyp hava verið úrslitaleyaar.

Ættanin er at taka lán í Kreditforeningen af kommuner í Danmark og hefur deuska figgjarnálaráðið givið tilsegn um ábyrgd av lóninum, treytað av, at landsstýrið gevur kommununi loyvi at taka láunini og at landskassan stendur juni fyrir möguligum gjaldingum, sum ríkiskassan kann fáa av ábyrgd sínari.

Tá ognartøkan ikki er farin fram enn, er ikki gjörligt at avmarka ábyrgdinna til ávísu peningahædd, men kemur kommuðan undir allum umstæðum at taka lán svarandi til tann pening, sum økint verða virðismelt til.

Fyri at landskassaábyrgdin ikki skal koma at tóra málinum, heldur landsstýrið ráttast vera longu nú at seta framme uppskot til lagtingalög um

Ábyrgd fyrir hevum neyðugu lánum og mælit legtinginum til at samtykkja uppskotlið.

2. viðgerð 4. og 3. viðgerð 5. apríl 1960.
Uppskot landsstýrisins samtykt 22—0.

79. Lónir hjá landsins tænastumonnum.

Ár 1960, 1. apríl legði legmaður fram söljóðandi

UPPSKOT

til

**legtingslög um broyting i lónar-
skipan hjá landsins tænastu-
monnum v. m.**

**lagtingslov om ændring i lønnings-
forholdene for landets tjeneste-
mænd m. v.**

§ 1.

I legtingslög nr. 16, 2. marts 1949 um lón tænastumannana landsins verða þesar broytingar gjördar:

1. Tær í §§ 1 til og við 18 tilskil-
áðu lónir fara úr gildi.
2. Landstýrið verður heimilað at
seta og dýrtíðarviðgera lónir
tænastumannana eftir reglinum í
lög nr. 164 frá 7. júní 1958,
símb. særliða §§ 84, 87 og 119.
Hægati lönnarklassi verður 27.
Annad starvslólk landsins kann
verða lont eftir sumu reglum
sum í 1. punktum óliklað.

§ 1.

I lagtingslov nr. 16, 28. marts
1949 om lønning for landets tjeneste-
mænd foretages følgende ændringer:

1. De i §§ 1 til og med 18 antørte
lønninger ophæves.
2. Landsstyret bemyndigas til at
ansætte og dyrtideregulere tje-
nestemændenes lønninger i over-
ensstemmelse med reglerne i lov
nr. 164 af 7. juni 1958, jfr. sær-
lig §§ 84, 87 og 119. Højeste
lønningsklasse bliver 27. Lan-
dets funktionærer kan lønnes efter
samme regler som anført i 1.
punktum.

§ 2.

Henda lagtingelög fær gildi frá 1.
april 1959.

§ 2.

Denne lagtingelov får gyldigbed
fra 1. april 1959.

Viðmerkingar:

Flestu tænastu- og starvafólk utanfyri landstýriskíð heva flagið lönarbøtur og er tað til rimiligt, at tænastu- og starvafólk landsins fá somu sœmdir.

Landstýrið setur til uppskot frá sanusvarandi hesum.

I. viðgerð 4. apríl og 21. apríl legðai figgjarnnevndin frámi boljóðandi

ÁLIFF

Figgjarnnevndin hevur viðgjort málið og hefur býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Ein minniluti (Poul Petersen) holdur fyri:

Tá ið tilan hevur verið um almenn lönarviðurskifflir, hava vit alltöd verið imóti, at hvor starvagreinin sær fari sini lönarviðurskiftir broytt, men at lönarviðurskiftini i landinum yvirhevar komu til viðgerðar undir einum.

Nú hevur ein starvagreinin fyri og onoor eftir flagið ella skjótt læs sínar lónir settar munandi upp og afturvirkandi til 1. apríl 1958 ella 1. apríl 1959.

Eftir staða nú bert landsins egnu tænasturneon og starvafólk.

Til lens at geru rætt og skjal var tað rimiligt, um hesin stættur fekk sœmdir.

Men tá ið ongi meiriluti tykist vera fyri hesum, setur minnilutin sunnar onki uppskot fráin.

Meirilutin (J. Fr. Øregaard, Johan Poulsen, Andreas Djurhuus og Sámal Petersen) nællir til at samtykkja uppskot landstýrisins við hesum broytungum:

- I. At í § 2 verður 1959 broytt til 1960 bæði í færøyska og danska tekstimum.
- II. Sum nýtt stk. verður sett:
 - i) Hanu, ið verður lontur eftir hesi lög, má ikki hava annan lönsar arbeidi hvørki alment ella privat. Undir verstókum umstæðum kann tó undantak verða gjort frá hesum reglum um figgjarnnevndin og landstýrið samtykkja tað. Slik undantek mogu altið kunugerast tingloum.
 - ii) Tann dagliga arbeidstíðin er fyri hanu, ið er lontur eftir hesi lög, samanhangandi.
 - iii) Fyri at bíliggera umsætingina, verður landstýrið biðið um at lata

„rationaliseringsexpert“ kenna tað almennum umgitingina. Ótreldaturnar, sum standast av hecum arbeidi, verða at rinda úr landskæssum.

UPPSKOT

frá

minnilutsum (Sigurd Joensen og Frederik Hansen):

Landstýrinum verður álagt at gera oppskot til lønarreglur, so fær
oyskir tænastu- og starvsmenn í landins tænastu verða lønir eftir færiskum
pristali. Uppskotid verður at leggja fyrir næstkomandi ólavsaðting.

2. viðgerð 23. og 3. viðgerð 25. apríl 1960.

Minnilutauppskot (S. Joensen o. fl.) fall 11--0.

Uppskot landstýrisins sett undir atkvæðu við návnakall:

Ja atkvæddu: J. Lindenskov, H. Petersen, J. H. Danbjørg, S. Peter-
sen, M. Johannesen, Tr. Samuelsen, L. Joensen, A. Djurhuus, Joen Joensen,
H. Iversen, K. Djurhuus, P. M. Dain, J. Fr. Øregaard.

Nei atkvæddu: Fr. Hansen og H. Jespersen.

Atkvæddu ikki: P. Petersen, N. H. Jacobsen, K. Wang, V. Nielsen,
Kj. Mohr, P. J. Olsen, J. Høgnesen, S. Joensen, H. v. Høgadalsá og H. Hansen.

Burturstaddir: E. Patursson.

Uppskotid fall 13--2.

80. Uppskot til samtyktar viðv. strandfarasigling.

Ar 1960, 30. marts legði H. Djurhues tlogmaður fram söljóðandi

UPPSKOT TIL SAMTYKTAR VIÐVÍKJANDI STRANDFARASIGLINGIN.

Átagt verður landsstýrinum at geva teimum félagum, lð rökja strandfarasiglingina úr Klaksvík til Havnar, úr Vágum til Havnar og úr Havn á Skálfjørðin og i Sundalagið, siglingarrætt í 10 ár ísenn, treytað av at félögini binda seg til at hava hóskiliq fær siglandi á þessum farleiðum, fær, lð lúka tíðariunar krøv.

1. viðgerð 4. apríl og 21. apríl legði nevndin fram söljóðandi

ÁLT

Í málinum verður heitt á lagtingið at áleggja landsstýrinum at lata teir, sum rökja strandfarasiglingina norður til Klaksvíkar, vestur í Vágarnar og inn á Sundalagið—Skálfjørðin, fáa sigliogarrætt í 10 ár treytað av, at siglingin verður rækt við hóskandi fórum, lð lúka tíðariunar krøv.

Nevndin ger vart við, at hefta mál, sambart lög nr. 12 f. frá 15. marts 1939, má haldast at vera eitt umsíttungarmál, har landsstýrið hevur avgerðina, tó er nevnt í § 5 í somu lög, at lagtingið viðvíkjandi teirri verandi strandfarasigllingi tekur avgerð, um hon skal halda fram, broytast ella falla burtur.

Strandfarasiglingin í Føroyum hevur brátt mong ár á haki og er væl betur nú enn fyri áruun síðani, hon hevur tó ikki allastaðal fylgt við í teimum krøvum, nútíðin setur, og ikki kann hon heldur sigast at vera væl eamskipað.

Ein loysni vildi verið, at landið sjálvt hevni alla strandfarasiglingina í honum, men neyvan er hefta gjørligt at seta í verk út í meiri alt í einum, serstakliga tó lð hugsað verður um þer afóru uppgávur, tingið heint í løtuni er í ferð við at fremja við útbyggingini av fiskafloðnum. Sjálvt um alt gongur væl, so vil fíggjatorka ting eins vera ógy bundin av áðurnevndu til tókum, tað et til avmarkað, hvussu mikil av peningi tingið kann seta í strandfarafer tey fyrstu komandi 10 árin.

Nevndin hevur kannad ta strandfarasigling, lð er í løtuni til tey til-skilaðu støðini.

J. F. Kjølbro og meiri P/f J. F. Kjølbro hevur hæft siglingina millum Klaksvík—Tórshavn, Klaksvík—Gøtu og Klaksvík—norðeystursíðuna á Eyaturøyini. „Pride”, lð siglt hefur hesar leidir, er ikki hóskandi skip meira, og

P/f J. F. Kjølbro hefur til sækta laudsstýrið um at endurnýggja siglingarloyvi og samstundis sagt frá, at teir vilja lata byggja nýtt tilðarhóskandi skip, og nevndin hefur flogið at vita, at laudsstýrið hefur játtat hessa umsókn, treytað av at nýtt skip er bygt áðrenn eitt ár er umaliðið. Bátarnir hjá P/f Thors-havns Melkeforsyning & Margarinefabrik hava í meðong ár hatt siglingarrætt inn á Sundalagið og Skálafljörðin, men loyvi teitra fer úr gildi 1. september í ár og hava teir í vár sækta um at fáa siglingarloyvið endurnýggjað. Landstýrið hefur ean ikki tikið avgerð í málnum. Daniel Nielsen, Sørvági, hefur bátin „Vesturlejð“ siglandi millum Vágarnar og Tórshavn, eisini hansara loyvi fer úr gildi í heyst.

So statt setur nevndin fram hetta

UPPSKOT

Lægtingið heitir á landstýrið at endurnýggja siglingarloyvini í 10 ár hjá teimum, sum hava hatt siglingarrætt millum Klaksvík—Tórshavn, Klaksvík—Gøtu, Klaksvík—norðeystursíðuna á Eysturoyni, Tórshavn—Sundalagið—Skálafljörðin. Loyvini verða treytað av, at tilðarhóskandi skip verða nýtt til áðurnevnda siglingarleiðir.

Uppskot nevndinoar samtykt 18--0.

81. Uppskot til samtyktar viðv. havnabyggingini.

Ár 1960, 30. mars legði H. Djurhauus tingmáður fram soljóðandi

UPPSKOT til samtyktar viðvikjandi havnabyggingini.

I lögtingsemstuni 1968/69 samtykti tingið at broyta reglurnar viðvikjandi kommununna parti av útreiðslunum til gerð at samferðsluveguw, og var henda samtykt gjerd aðurvirkandi til 1. apríl 1955.

Hugesanin, Íð líð aftan fyrir hetta uppskot, var tann, at sinðar kommu-
ur ikki orkaðu at bera sín part av byggjuútreiðslunum, og skuldi samferðslu-
vegagerðin halda áfram, miatti til antin fleiri kommunut gaoga naman um at
gjálða, ella miatti kommununna partur verða niðurskorðin.

Ein meiriluti á lögtingi samtykli landsstýrisins uppskot um at gauga
ta seinni leiðina.

Tá henda framferð er lógarfæst viðvikjandi samferðsluvegunum, heldur
Hin færøyski Fólkaflokkurin, at tað er rimuligt og náttúrligt, at eisini havna-
byggingar á tilíkum plássum, Íð útbygging harðliga er neyðug, men har kom-
mununna figgjarliga umstæðor ikki vælt mækt að bera teirra part av útreiðslu-
num eftir til býli, íð fyrr bevir verið, koma undir somu reglur.

I fyrstu syftu setur ti fólkaflokkurin uppskot um, at áðurnevnudu reglu-
ur, íð vóru samtyktar i lögtingamáli nr. 4/1959 viðvikjandi kommununna parti
i útreiðslum av landavegabygging, verga at gálda fyrir havnabyggins heimi
á Sandi.

At henda havnabygging verður tikan fyrst, er orsakad av, at lengu
undir fyrru 10-ára havnarbyggingarsættan varð samtykt at byggja heimi á Sandi
fyri 1 milj. kr., men varð henda bygging nítsett orsakad av figgjarligu trupul-
leikum fyrst í limiti-árunum, og tað er tyðuligt, at Sandur í dag ikki faer tað
fyri eina milj. kr., sum teir høvdū haft singið, um teir komu við í fyrru 10-
ára byggjæthanini.

Eisini higgur Sandur eo illa fyrir at rekja sjógvín við skipum, at ting-
mena undir viðgerðini av havnamálunum sýtust at vera sinnadír lyri, at út-
byggingin har kom undir aerligar reglur.

Samsvarandi besum verður sett soljóðandi

uppskot til samtyktar:

Viðvikjandi byggingini av havn heimi á Sandi verða reglurnar i lög-
tingamáli nr. 4/1959 viðvikjandi kommununna parti i útreiðslum av landavega-
bygging at galda fyrir tann part, kommunan skal gjálða av hesi bygging.

I. viðgerð 4. apríl og 8. apríl legði havna- og veganevndin fram
söljóðandi

ÁLIIT

Til uppkot til samtyktar frá fólkaflokknum um broyten í regluvið-víkjandi havnabygging á Sandi er at viðmerkja, at tað als ikki er framkomið av ti, at tað fyrilliggur umsóknir frá Sands kommunu um eina slika broyting. Vega- og havnanevndin má til fráráða, at nuso blandar studningsskipanir til havnir og vegir saman, men at hildid verður fram við teirri skiptan, sum legtlagið hefur samtykt skal gælda særskilt fyri bygging av samfærðaluveguin og sterri havnuth. Nevndin heldur, at uppkotid í staðin fyri at fremja havnabyggingina á Sandi heldur fórt við sær at seinka herna, við tað at uppkotid grípur forstýrandi inn í fa skipan, ið hægd er fyri alla havnabygging í Faroyum. Vit mugu minuast til, at vegamálini eru yvirkikin og at vit har mugu gjalda alt, meðan havnámálini eru felagsmál, har staturio letur ein part. Aunara kaun sigast, at hetta er eitt peningamál, ið átti at verið viðgjert í fliggjar nevndini.

Meirilutin (H. Iversen, A. Djurhuus, Haldor Hansen, J. H. Danbjørg) mælti tinginum frá at samtykkja uppkotid frá fólkaflokknum um sérliga studningsskipan fyri havnabygging á Sandi.

Minnilutin (Hákun Djurhuus, Johan Simonsen og Frederik Hansen) mælti til at samtykkja uppkotid til samtyktar frá fólkaflokkinum.

2. viðgerð 19. apríl 1960.

Uppskotid sett undir atkvædu við návnakall:

Ja atkvæddu: P. Petersen, N. H. Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, Johan Simonsen, J. P. Davidsen, V. Nielsen, Fr. Hansen, J. Høgnesen, S. Joensen og H. v. Høgadalsá.

Atkvæddu ikki: J. Liudenskov, L. Joensen, J. H. Danbjørg, S. Petersen, M. Johannessen, Tr. Samuelsson, Joen Joensen, A. Djurhuus, H. Petersen, H. Iversen, D. Nøllæs, K. Djurhuus, P. J. Olsen og J. F. Øregaard.

Burturstaddir: Kj. Mohr, P. M. Dam, E. Patursson, H. Jespersen og H. Hansen.

Uppskotid fall 11 - 0.

82. Streymurin.

Ár 1960, 31. marta legði S. Joensen tingmáður fram söljóðandi

UPPSKOT

til

samtyktar.

Tað verður álagt landsstýrinum at lata kaona möguleikarnar til at gera eins siglingarrennu um streymin í Sundalagnum.

Uralitið av hesi verkfræðisligu kauning, ið eiga at vísa:

- a. Hvar siglingarrennan eiga at verða lagd, og
- b. hvat umleið tað fer at kosta at gera eins rennu, sum eftir allarlangdini er 5% m djúp kyrriðasjógv, og hvor umleið kostnaðurin verður, um rennan skal vera 3 m djúp,

verður at leggja lyri tingló i næstu vanliga setu.

Greinargerð:

Só tíðliga sum i tingsetuni 1894 var hetta mál til viðgerðar á tingi, og er tað síðan ferð eftir ferð borið fram, men so ofta sum hetta hefur verið umtalað, einsini á legtindi, or eingin verulig kanning gjord til tess at fáa at vita við vissu, um tað veruliga er gjörligt at gera eins slika siglingarreunu, og eua minni er nakað projekt ella nokur kostnaðarmetlað nakrantið komin.

Tað er munur á, at hetta spursmál er meira átroðkandi nú enn í 1891. Tað er elslini munur á möguleikunum til at gera eitt tilíkt arbeiði nú og tá. Ambodini nú á dögum eru so góð, at nögv skuldi fangið gjörst.

Tað má sigast, at dýping av Streyminum er eitt landsmál, tí i meira ella minni mun vil hetta arbeidi komi óllum føroyingum til góðar. Vit vóna allir og rokna við, at helmatiskiskapurin fer at vindu nögv uppá eeg tey komundl árin, og vit vita, at haon fer at verða ríkin við slíkum deksfárum, ið ómöguliga sleppa um Streymin, sum er. Allix muju vera á einum málum, at tað er ikki nögg mikil at fáa ein fiskiflota til landsins, har krevjast havnir og havnarlög til hanesara. Hetta er ásannað, og roym vit sum kunnugt eftir fórmuni at útbyggja havnir viða hvar um landið. Men vitulliga hefur tað elslini xletóran týding, at siglingarleidirnar hjá heimaflotanum verða sum stytstar og bestar. Fyri tey skip, sum hoyra heima eitt nú í Sundalagnum, Kollafirði ella Skálafjørðinum, vil tað hava miklan týding at fáa eigin gjøgnum Sundalagið, þæði tá ið farast ekki til útróðrar og tá ið aftur ekki komast. So riogt sum tað ofta kann vera á vetrí at fara lyri bjørg ellis um Kirkjubønes, vil ein aldrig siglingarrenna á hverjum vetrí bjarga útróðrardögum.

Tá ið talnu hefur verið um dýping av Streyminum, hefur oftast verið hugsað um samferðsluvlðurskiftini. Nógv verður gjort í hennum árum fyrir tey, bæði vegir og tunuelli. Tað er tótt uppá nú, at tað eisini verður gjella kannan, um tað ikki ber til at gera Streymin siglandi, ti eisini fyrir samferðsluna innanoyggja fer tað stóran týdning, um Sundini verða gjord siglandi hjá strandfaraskipum og tað ikki bara fyrir Eysturoyar og Streymoyar bygdirnar, sum sökna til Sundalagið, men eisini fyrir aðra strandfarasigling, við tað at tað tá fer at bera til at beina Norduroya- og Vestmanna-siglingina tann vegin eftir umatöðum.

Tað má sigast at vera uttanhanda, at okkara einasta veruliga innansyndisfarleið skal vera ófør. So nógv sum á okkara dögum verður gjort í óðrum londnum til grefstur og spreinging at gera hentar siglingarleiðir er tað harmuligt, at Sundalagið skal liggja ófært sum frá Aralda tóð. Tað má ið hvussu er halðast ólíkindi, at tað ikki verður kannað til gitts, um tað er gjørligt hjá okkum at dýpa Streymin.

Tann kanning, sum gjord varð í 1931, og sum gjordi tað, at tingið heilt, at „tað fyrir tófini ikki kaun gerasi oukuð við hetta mál“, var -- tað siga kanningarmenninlr sjálvir -- ikki gjørlig. Meni hava hugsað eina mest um burturspreinging av flesini í Streyminum. Tað kaou ikki vera aðalspurn-ingurin. Óvist flesin skal burtur. Kann vera, rennan skal vera streymoyar megin flesina. Um kostnaðurin av at gera rennuna í allari longdini er óvnikið stórar, ber til at taka dýpingina í fleiri stigum og taka tað grynta fyrst, so Streymarin sum skjótast verður røddur hjá smáskipum. Allar hesar spurningar ber til at greiða. Heldur verkfréðiskrivstovau seg ikki til, má serfréðingur, sum hefur hengist við slikt ábur, fáast til tess í útloudum. Kostnaðurin av hesum verður ikki meira enn, at vit eru tess færir. Og hetta skyldar hitt almenna í Føroyum at gera fyrir Sundalagið og teir siglandi.

I. viðgerð 4. apríl legði Figgjarnevndin fram soljóðandi

ÁLF

Dýpan av „Streymini“ er eitt gamalt mál á tingi og hefur maugan verið reist bæði av tingmonnum og bygdum fram við Sundalagnum.

Tað er óllum greitt, at tað hevði haft alstóran týdning bæði fyrir útróðrarmenn og fyrir samferðsluna, um Sundalagi var siglandi fyrir ólt sklp. Men tá higartil einki er komið burturúr, man orsókin helst vera tann, at hetta er stórarbeidi, ið kostar hópin av peningi, og at eingin bygd ella kommunu hevir stórra áhuga ella fær stórra fyrimunir, um Streymurin verður dýptur, enn áðrar.

Figgjarnevndin, sum hefur viðgjort málid, er av teirri áskoðau, at málid ið hvussu er sigur at verða kannan, bæði hvussu ein siglingarrenna kann og eiger at verða lagd, og hvussu nógv ein afsk renna setlast at kost.

Viðvíkjandi havnabygging hefur tað verið vanlig regla tey seinastu árin, at fyri tey stóru havnalegini hefur landskassini goldlø helmingin, viðkomandi kommunu ein fjórðapart og staturin ein fjórðapart. Tað er illa hugaandi, at nokur kommunu vil taka lut í hesum útreiðslum, tá eingin serstok

komuna fær beiuleiðla lyrimunit ella nætt til at áleggja gjald fyri sigling. Men tað er kanska hugsandi, at dýpan av Streyminum, sum er su stórt mál, og sum eil fáa líka stóra nytta sv, kann loysast á taun hátt, at staturin tekur stórrl lut í útreiðslunum, eon tað haan ger viðvikjandi havnabygging.

Poul Petersen loyvir sær at skila til:

f 1949 samtykti Jøgtingið soljóðandi broytingaruppskot frá Poul Petersen o. fl. (smbr. tingtíðindi 1949 bls. 296):

„Landsverkfroðingurin fær álagt at biðja entreprenörfirma kanna og meta um ciua dýpiug av Streyminum, so sum borid við omamfyri (i viðmerkingunum til uppskotíð), gera skitseprojekt og kostnaðarsætlan at leggja fyri tinglð i komandi tingsetu.“

Tær útreiðslur, suni standast av hosum arbeið, verða at leggja út ár Landskassanum konto: gr. 9,8.

f 1954 varð soljóðandi broytingaruppskot samtykt (smbr. tingtíðindi 1953 bls. 81) frú J. Kallsøy:

„Álagt verður Jøgtingsverkfroðinginum skjótast möguligt at kanna uu, hvat gerast kann fyri at rudda burtar steinar ella kneyzar, sum liggja til bága fyri siglingina um Streymin, og gera kostnaðarsætlan hesum viðvikjaudi og síðani leggja málid fyri komandi Ólavssöku.“

20. apríl 1959 samtykti tingið soljóðandi broytingaruppskot frá Poul Petersen (smbr. tingtíðindi 1958 bls. 261):

„Landsalýrinum verður helmiilt at stíla fyri kostnaðarsætlan yvir útreiðslur til burturspreiingingar av flestni i Streyminum at leggja fyri tinglð á komandi ólavssöku.“

(viðmerkingunum er gjöllu greitt frá gongdini i hesum mál frá 1894 (nr. XIV/1894 — tingtíðindi 1894 bls. 70).

Nevndin er samd um at mæla tingiðum til at samtykkja, at dýpan av Streyminum verður kaonað, og at landskassin ber útreiðsturnar av heoi kanning, og setir fram fylgjandi

UPPKOT

- 1) Landsstýrið skipar fyri, at ingeniorfirma kanna möguleikarnar fyri gerð av siglingarrennu millum Eystnroynda og Streymoynna. Prísútroknningin verður gjord hæði fyri 3 metrar og 5 metrar dýpi á fullfjarðaðum sjógv.
- 2) Tá kenningarnar — bygglaðtan og kostnaðarsætlan — eru gjördar, leggur landsstýrið málid astur fyri tinglð.
- 3) Landskassin ber útreiðslurnar av heoi kauan.

2. viðgerð 6. apríl 1960.

Uppakot nevndinnar samtykt 27--0,

83. Forboð fyrir sölu av tubbaksvörum til börn.

Ár 1860, 2. apríl legði Leon Joensen tingmáður fram soljóðandi

UPPSKOT

til

lagtingslög um forboð fyrir sölu av tubbaksvörum til börn.

§ 1.

Forboð verður sett fyrir sölu og útflyggjan av tubbaksvörum til börn undir 15 ár.

§ 2.

Brot á hessa lög koma undir sekt, ikki minni enn 100 kr.

§ 3.

Henda lög kemur i gildi beinan vegin.

lagtingslov om forbud for salg af tobaksvarer til børn.

§ 1.

Det er forbudt at sælge og udlevere tobaksvarer til børn under 15 år.

§ 2.

Overtrædelse af denne lov medfører bøde på ikke mindre end 100 kr.

§ 3.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Tað er ræðuligt óskil at siggja bæði stórr og smá børn ganga og roykja úti á getuni, og heldur undirritad í, at tað almenna hefur skyldu at royna at bæta um hetta óskil, og loyvir sær í at seta fram omantyri nevnda uppskot.

1. viðgerð 5. apríl og 8. apríl legði lógarnevndin fram soljóðandi

ÁLIT

Nevndin hefur viðgjert málid og er samd um at mæla tinginum til at samtykkja at senda málid til landsstýrið til kaningar um, hvussu heið viðureksfítir verða skipti aðrastaðni og síðan leggja málid aftur fyrir tingið.

UPPSKOT

Landsstýrið verður biðnið um at kanas, hvussu tey í heimum máli umræddu viðureksíftir verða skipað aðrastaðni.

2. viðgerð 20. apríl 1960.

Uppskot nevndinbar samtykt 21—0.

84. Lán til jarðargrunnin.

Ár 1960, 5. apríl tegði N. Wiather Poulsen landsstýrismaður framtoljáðandi

UPPSKOT

til

legtingstög um broyting i lög nr. 174 frá 24. maí 1937 „om jordbrugets fremme“.

§ 1.

Jardarráðnum er heimilt jarðargrunns vegna at læsa upp i kr. 200.000.— um árið i 5 ár at nýta til útlán eftir reglunum i lög um landbúnaðarins frama.

§ 2.

Löginnar § 49, stk. 1, verður broytt soleiðis:

Útlánsrentan og avdráttartíðin verða fyrisett av jardarráðnum eftir góðkennung frá landsstýrinu.

§ 3.

Henda lög kemur í gildi þeimur vegum.

legtingstov um ændring i lov nr. 174 af 24. maí 1937 om jordbrugets fremme.

§ 1.

Landbrugaráðet bannýndigas til þá jordfondens vegne at optage lán opptil kr. 200.000.— um áret i ö ár at susende til udlán i overensstemmelse med reglerne i lov om jordbrugets fremme.

§ 2.

Lovens § 49, stk. 1, ændras súleðas:

Utlánsrenten samt afdragatíðen fastsættes af landbrugsráðet eftir indhentet godkendelse frá landsstýret.

§ 3.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Føroya jarðarráð hevur vent sær til landsstýrið við áheittu um heimild at læna pening til jarðargrunnin.

Umsóknir um lán úr jarðagrunnini eru so nýgyar og stórus tórvur er til peningafleggingar i jarðarbrúkið, at tann peningur, sum grunnurin hevur tekan at læna út í løtubi, er nýgv oy lítil.

Tað er fyrst í apríl á hvarjum árl, jarðarráðið gevur tilsegnir um lánjáttanir. Tað er tí umráðandi at fáa eina avgerð skjótast til ber um heimild til lántøku og etsivi, hvussu vera skal við útláuerentun og avdráttartíðini.

Eftir § 49, stk. 1 í lögini um landhúnaðarins frama er útláuerentu lögfest til 3% p. a. eins og avdráttartíðin er lögfest. Tá ið grunnurin eisini skal nýta læntan pening til útlán, verður tað ikki gjørligt at halda so lågan rentulfot sum 3% og harav heldur ikki 5% p. a. til forrentingar av tillikum lánum.

Landsstýrið hevur tessvegna skotið upp at broyta hesa reglu soleiðis, at jarðarráðið fyrisetur útláuerentuna og eisini avdráttartíðina eftir góðkenning landsstýrisins, ið hvussu er fyrst, til lögtingið hevur viðgjert lógaruppskotijó frá millumtinganevdini í búnaðarinálum.

I skrivi frá 18. marts 1960 hevur jarðarráðið sagt landsstýrinum frá, at tað hevur tilsegu frá føroyskum peningaaftovni at útvega langfrestað obligatiónláu, fyrst fyrst uppá kr. 200.000.—.

Vísendi hertil loyvir landsstýrið sær at seta fram lógaruppskot við tilmæli.

1. viðgerð 6., 2. 8. og 3. viðgerð 20. april 1960.

Uppskot landsstýrisins samtykt 24—0.

85. Ábyrgd av útgerðarlánum til útróður í Grønlandi.

År 1960, 4. april legði K. Djurhús landsstýrismáður fram soljóðandi

UPPSKOT

til

lagtingelög um ábyrgd av útgerðarlánum til útróður i Vestur- og Eysturgrønlandi.

§ 1.
Landstýrinum er heimilt landkassans vegna at taka ábyrgd av útgerðarlánum, sum bátakipanir taka, og sum hvor bátekípan sín ámiltum og hvor einsakur av bátakipanini helta fyrst í solidum í Vestur- og Eysturgrønlandi í 1960.

§ 2.
Henda lög kemur í gildi þeiusa vegin.

Viðmerkingar:

Fyrilliggjandi lógaruppskot er endurnýgging av lagtingslög nr. 16 frá 29. apríl 1959, sum landsstýrið loyvir sær at vísa til (ambr. lagtingsmál nr. 88/1958 — tingtíðindi 1958, bls. 191.)

Visandi hertil loyvir landstýrið sær at leggja uppskotinn á ting til hingalna vælvild.

1. viðgerð 5. apríl og sama dag legði fliggjarnesvndin fram soljóðandi

ÁBIT

I mong ár hava nú færøyinger rógvil út í Grønlandi, og hevur landkassan tey seinru árinni tikið ábyrgd av teimum lánum, hecir meon hava tikið til útgerð.

Aftur í ár setla meon sær til Grønlands, og hava teir söki landstýrið um ábyrgd av teim lánum, teir verða noyddir at taka til henda fiskiskap.

Landsstýrið hefur lagt fram lógaruppkot um ábyrgd, og meðir nevndin til, at uppskotilð verður samtykt.

2. viðgerð 6. og 3. viðgerð 7. apríl 1960.
Uppskot landstýrisins samtykt 26—0.

86. Samsýning landsstýrismanna.

Ár 1960, 4. apríl legði fíggjarnnevndin fram soljóðandi

ÁLIT

Starvafólk og tænastumeða hava nú fengið lönarhækkan. Tað er til rímtligt, at landstýrismeða elsini fáa løn teirra regulerada, og setur nevndin til fram soljóðandi

UPPSKOT

til

løgtingsslög um broyling í løgtiugs-
lög nr. 5 frá 14. maí 1948 um
samsýning landsstýrismanna.

lagtingslov om ændring i lagtings-
lov nr. 5 af 14. maj 1948 om
landsstyresmændenes lønninger.

§ 1.

Í § 1, stk. 1, verða „12.000 kr.“
broyttar til „17.000 kr.“ og „10.000
kr.“ til „15.000 kr.“

§ 1.

I § 1, stk. 1, ændres „12.000 kr.“
til „17.000 kr.“ og „10.000 kr.“ til
„15.000 kr.“

§ 2.

Henda loig fær gildi frá 1. apríl
1959.

§ 2.

Denne lov får gyldighed fra 1.
apríl 1959.

2. viðgerð 4. apríl 1960.
Uppskotilð fall 11—0.

87. Uppskot til samtyktar viðv. maskinlæru.

Ár 1960, 4. apríl legði H. Djurhús tingmaður fram soljóðandi

Uppskot til samtyktar viðv. maskinundirvisningini.

Orsakad av, at broyting er gjørd i danskari lög viðvikjandi maskinundirvisningini, er stóðan vorðin tann her i Føroyum, at skúlarnir i Klaksvík og í Tórshavn ikki kunnu taka næmlingar til próvtøku i hosi lærugrein, utan telr fáum tey tólf til undirvisningina, id áðurenunda lög krevur, og at undirvisningin annars verður legd soleiðis til rættis, sum gallandi lög ásetur.

So statt setur Hin færøyski fólkaflokkurin soljóðandi

Uppskot til samtyktar:

Givin verður landsstýrjunni heimild til at skilpa fyri og figgjarliga at hjálpa maskinskúlunum i Klaksvík og Tórshavn soleiðis, at teir verða lærlífi fyri at búgva seg út við teimum tólum og á annan hátt, id er neyðugt fyri at læran og próvtakan til maskinistar kann halda áfram her i Føroyum samavarandi gallandi lög.

J. viðgerð 5. apríl 1960.
Uppskotilö fall 18—0.

88. Ábyrgd til Klaksvíkar kommunu (vegir v. m.)

Ár 1960, 5. apríl legði N. Winther Poulsen landsstýrismáður fram
söljóðandi

UPPSKOT

til

**Lægtingalög um ábyrgd av láni upp
til 1 mill. kr. til Klaksvíkar
kommunu til vega- og kloakkgerð.**

§ 1.
Landsstýrinum verður heimilað,
landskassans vegna at veðhalda fyrí
láni upp til 1 mill. kr. til Klaksvíkar
kommunu til vega- og kloakk-
gerð.

§ 2.
Henda lög kemur í gildi þeinan
vegin.

**Lægtingaloy om garanti for lån ind-
til 1 mill. kr. til Klaksvíkar kom-
munue til vej- og kloakanlæg.**

§ 1.
Landsstyret bemyndiges til på
landskassens vegne at garantere for
lån indtil 1 mill. kr. til Klaksvíkar
kommune til vej- og kloakanlæg.

§ 2.
Denne lov træder straks i kraft.

Viðmerkingar:

Klaksvíkar kommunu sökir lægtingið um ábyrgd fyrí láni upp til 1 mill. kr. til vega- og kloakkgerð í Klaksvík.

Klaksvíkin stendur í etórum vökstri og hefur kommunan herfyri
ognað sær ymisk eki fyrí at kunna lata neyðturvuligar byggigrundir. Hetta
førir við sær, at kommunan eisini má gera vegir og kloakkir eins og kom-
munan so við og við roynir at fáa gjort heldgóðar alltbanar á teir vegir,
sum eru.

Kommunan hefur möguleika fyrí at fáa lán úr douskum lánistovni,
men krevst tå landskassaábyrgd.

Fyrí relðuliga at kunna fara undir vega- og kloakkgerð, heldur kom-
munan neyðugt vera at fáa útvega 1 mill. kr. til hesi arbeiði.

Pr. 1. apríl 1960 hefur kommunan hesi lán:

Kommunan	1.767.183,19	kr.
Havnalagið	386.810,27	-
Elverklið	1.604.026,91	-
		3.758.019,37 kr.

Herav er legtingsábyrgd av kommunumálum	940.046,02 kr.
Havnalánnum	287.810,27 -
Elverkslánnum	1.537.968,43 -
	2.765.824,72 kr.

Kommunan hefur annars fengið laudskassaábyrgd fyrir lánum til havaugerð fyrir 2 mill. kr., men upplýsir nú, at hygt verður bert fyrir 1,5 mill. kr. harav kommunan sjálv skal tilsvara $\frac{1}{4}$, so henda ábyrgd kennir bert at vera slak $\frac{1}{2}$ mill. kr.

Kommunan eигur tokan pening um 37.300 kr. og eru skattaeftirstöðurnar frá fyrru árunum pr. 1/1-1960 686.193,10 kr.

Aflknunin 1960 er um 1.761.000 kr.

Landsstýrið er kunnigt við, at kommununum nú stendur lyri at skula útvega monnum húsagrundir og hefur hon til hetsa ognad sær ymisk aki, bar vegir og kloakkir skulu gerast. Ásaonað skal verða, at vegagerð er troðkandi neyðug, um ikki öll byggingin skal fara fram eftir fumnum og skal landsstýrið til meða tinginum til at samtykkja ómanfyrir standandi uppskot um ábyrgd fyrir láni til Klaksvíkar kommunu til vega- og kloakkgerð.

1. viðgerð 6. apríl og 7. apríl legði kommunala nevndin fram sögðandi

ALLT

Nevndin hefur vidgjört málid og er sambd um at samtykkja uppskot landsstýrisins.

Ein minniluti (Vilhelm Nielsen) færir fram, at tað má vera ein grondreyt fyrir at fáa laudskassaábyrgd, at öll lán kommunur hava mega vera ajour.

Eftir teim upplýsingum minnilutin í heim staltu til hevar fengið, visir tað seg, at Klaksvíkar kommunu ikki er ajour við sínum lánum, men tykjast peningahæddlurnar, ið liggja í millum, at vera so lítlar, at kommunan má verða fór fyrir at fóra lánini ajour. Sostatt kann minnilutin taka undir við uppskot landsstýrisins treytað av, at lánini verða ajourförd, áðrenn ábyrgdarlögin verður lýst.

2. viðgerð 8. og 9. viðgerð 20. apríl 1960.

Uppskot landsstýrisins samtykt 25--0.

89. Ábyrgd av láni til Leirvíkar kommunu.

Ár 1960, 5. apríl legði N. Winther Poulsen landstýrismaður fram
soljóðundi

UPPSKOT

til

**lagtingsslög um ábyrgd av láni
150.000 kr. til Leirvíkar kommunu
til skúlabygging.**

**lagtingslov om garanti for lån
150.000 kr. til Leirvíkar kommune
til skolebyggeri.**

§ 1.

Landsstýrið verður heimilað til
landskassans vegne at veðbalda fyrir
láni 150.000 kr. til Leirvíkar kom-
munu til skúlabygging í Leirvík.

§ 1.

Landsstýret bemyndigis til på
landskassens vegne at garantere fór
lán 150.000 kr. til Leirvíkar kom-
munu til skolebyggeri í Leirvík.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi beinan
vegin.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

Viðmerkingar:

Leirvíkar kommunu fór í 1958 undir viðkan av skúlanum. Umbygg-
ingin varð táksetlað at kosta 367.000 kr., men er nú ymiskt broytt í hærari
aettaniui, soleiðis at byggipeningurin nú kemur upp á um 600.000 kr.

Kommunan hefur fengið studning jáltaðan eftir fyrru kostnaðarætlunini
og sökir nú um studning av restini og hefur kommuðuna til lutvis rindan av
sínum parti av kostnaðinum fikið lán í sparikassanum 100.000 kr.

Fyrri at fáa byggingina gjörða líðna tórvat kommunuvi um 150.000
kr. og sökir hon nú Kreditforeningen af kommuner í Danmark um byggilán
150.000 kr., með krevst, um hetta lán verður játtáð, at bæði ríkiskassan og
landskassan veðhalda.

Figgjarligu flæggingina til byggingina hefur kommunan lagt soleiðin
til rættis:

Studningur frá ríkiskassa og landskassa	180.000 kr.
lánutøka, 100.000 kr.	
og 150.000 -	250.000 -
kommunan rindar sjálv f byggitiðini	70.000 -
	- - -
	500.000 kr.

Kommunan átti seinasta árslok 14.000 kr. innistandardi og um 5.000 kr. kontant og vóru skattaeftirsteðurnar 96.954 kr. (þær eru nú minnkaðar alður í um 76.000 kr.).

Kommunan hefur nökur smærri lán 34.200 kr. og so sparikassalánið til skúlabygglingina 100.000 kr. Lánið eru ajour.

Kommunan skyldar gjaldstovunni fyrir sosialtu útreiðslurnar í fjar, men eigaður um leið soinu hædd á í stuðningi til vegabreiðking.

Arbeidið við skúlabygglingini er longu komið væl áleiðis og hefur kommunan av rakstrínum goldið ein part av útreiðslunum, so tað skuldi ligjð væl fyrir hjá henni at greitt restina í byggingi eins og landsstýrið vil halda, at kommunan er soleiðis fyrir, at hon vil vera fær fyrir at grefða rentur og avdrag af lánumum ræftstundis.

Lagt skal verða aflat, at kommunan eisini liggur fyrir viðkan av havnalagnum og hevur hon singið landskassaábyrgd fyrir láni 100.000 kr. til hefta endamál, men er lánið ikki tikið eon.

Landsstýrið skal mæla tinginum til at játta umsókn kommununaðar um ábyrgd av þessum láni.

I. og 2. viðgerð 6. og 3. viðgerð 7. apríl 1960.

Uppskot laudastýrisins samtykt 25--0.

90. Stórhvalaveiða 1960.

Ár 1960, 5. apríl legði S. Joensen tingmaður frá soljóðundi

UPPSKOT

til

legtingalög um stórhvalaveiðirakstur summarið 1960.

§ 1.

Landsstýrinum verður heimilað at leiga hvalastöðina við Áir og hvalabátarnar Royður og Sumba út til hvalarakstur fyrir hvalaveiðitíðina á sumri 1960 og/ella reka hvalaveiði frá hesi stöð við teimum nevndu bátunum helst saman við álitandi privatmonnum, ið taka ábyrgd av rakstrinum saman við landsstýrinum.

§ 2.

Í sambandi við tað eftir § 1 tilteftlaða verður landsstýrinum heimilað at borga fyrir upp til kr. 120.000.—.

§ 3.

Henda lög gongur í gildi belønvegin.

Greinargerð:

Landið hefur keypt fær tvaer hvalastöðinnar og hvalabátarnar. Meðan stöðin í Lopra er soleiðis vorðin, at tað gerst einki við hana, er stöðin við Áir í besta standi eg þúra klár til brúks. Hvatt hvalabátum viðvikur, eru „Royður“ og „Sumba“ ov góðir at selja sum gavnalt jarn. „Sumba“ er nýklassadur, og bæði hann og „Royður“ eru í so mikló gódum standi, at tað törvar ikki annað enn at taka tejr upp til reinsingar og smyrjingar. Hetta má gerast jö hvussu er. Átlanin er annars at hava „Sumba“ til vaktar- og sleipingartænu (sildatíðini). Við tað at bæði stöðin við Áir og teir nevndu hvalabátarnir ikki hava annað enn goti av at fara í gongd elnar tveir mánaðir í summar, við tað at tað hevði verið ekki teknit og landsgagnligt at flingló stórhvalatvæst til matos og vetrakost í landinum, við tað at raksturin hevði givið arbeid til meða, ið annars elnki hava, og við tað at tað má haldast viest, at ein slíkur avmarkaður rakstur ikki verður landskassatum til byrði, tykist tí at vera ólískindi at lata stöðina og hasar báðar bátarnar liggja stillar.

Kalkulátonin er, at bruttokostnaðurin av at reka stöðina við „Royður“ og „Sumba“ frá 20/6 til 20/7 verður kr. 160.000.—. Tá er kostnaðurin av at taka bátarnar upp, áðrenn teir fara út, ikki við. Nettovinningurin av hverjum hvali, sum flugin verður, kann setast til kr. 10.000.—.

So statt vil hessin rakstur bera seg væl, um hvør báturin fær 10 hvalir í tveir teir bestu veldimánaðirnar, hvat neyvan kann vera ov roknað.

Tað er Esmar Fuglø, Tórshavn, sjálvur triði, íð vil átaka sær at reka stóðina við kenum munnum. Sjálvir kunnur og vilja teir gjalda kr. 40.000.— til raksturin, um landið vil ganga í ábyrgd fyrir ein kamaakredit upp til kr. 120.000.—

Lén til leigaraðar verður ikki roknað, uttanso at stóðin gevur yvirskot. Sum tann, íð hevur stríðið av besum og setur kr. 40.000.— i fyritakana, vil Esmar Fuglø sjálvur triði hava rætt til 50% av möguligum yvirskoti, meðan landakassan skal hava rætt til 50%.

Rakstrarroknaskapurin verður gjögnumgingin av legtingsgrannskodaranum.

I. viðgerð 6. apríl og 19. apríl legði figgjarnevndin fram soljóðandi

A.L.I.F

5. apríl var málid lagt fram á ting og var við fyrstu viðgerð baint í figgjarnevndina, sum hevur viðgjort málid og er samd um við undantak av Frederik Hansen ikki at mæla tinginum til at seta pening í hvalarakstur í summar, ía tær selnastu royndirnar hava givið út av lagi ringt úrslit og tingið ikki hevur sett pening av til helta endamál. Men um onkur hevur hug at leiga hvalastóðina og tveir hvalabátar, so hevur tingið í eðrum málí samtykt at geva landstýrinum heimild til tess. Nevndin, við undantak av Frederik Hansen, sum mærir til at samtykkja uppskotid frá Sigurd Joensen, setur til onki uppskot fram.

Uppskotid fall 12—0.

91. Ábyrgd av láni til Skála kommunu.

Ár 1960, 6. apríl legði N. Winther Poulsen landstýrismøður fram
söljóbundi

UPPSKOT

til

**legtingslög um ábyrgd av láni upp
til 400.000 kr. til Skála kommunu
til kajbygging.**

**lagtingslov om garanti for lån ind-
til 400.000 kr. til Skála kommune
til kajudvældelse.**

§ 1.

Landsstýrinum verður heimilað
landskassans vegna at veðhalda fyrir
láni upp til 400.000 kr. til viðkan
av kajuni á Skála aftaná at byggil-
og kostnadarætlan er góðkend á
landsstýrinum.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til på
landskassens vegne at garantere for
lán indtil 400.000 kr. til udvældelse
af kajen á Skála efter at projekt og
prisberegning er godkendt af land-
stýret.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi þeinan
veglu.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

Viðmerkingar:

Í skrivi 5. i h. m. sökrt Skála kommununa lagtingið um ábyrgd av láni
upp til 400.000 kr., sum kommunan settar at taka í Kreditforeningen af kom-
muner í Danmark til viðkan av kajuni á Skála.

Kommunan greiður frá, at hon hefur eins játtan frá tinginum uppá
885.000 kr. til byggjan av kaj. Íslan kommununum var ikki at byggja meira
fyribile, men tá Skála skipasmíðja, Ísl er høvuðsarbeidiagevarin har á staðnum,
settar at byggja út skipasmíðjuum, so at hon er fær fyrir at gera allar umvæl-
lingar av stálskipum og elsinni byggja stálskip, verður helst neyðugt hjá kom-
mununi at viðka kajekid so mikil, at tað svarar til fey krev, Ísl áðurnasvnda
viðkan má setlaat at fara við azer.

Kommunan tilskillar, at byggiprojekt ikki liggur fyrir ein, men eo
skjótt tað er komil, verður tað sent landsstýrinum til góðkeuningar.

Kommunan hefur lánu frammáundan í sparikassanum 410.700 kr. og
í Føroya Banka 426.000 kr., harav tó beint nú 121.250 kr. er goldið. Áv
hesum er lánt uppá studningar 488.760 kr., so partur kommununner at rinda
er um 280.000 kr.

Kommunan átti árslok 1959 um 88.500 kr. tekur og í eftirteðum
um 31.800 kr.

Áliknun 1959 var um 150.000 kr.

Kommunan hovur upplýst, at meðgullga verður ikki neyðugt at byggja með nögv út, sum her er reknað við og at kommunan til meðgulla ikki kemur at taka meira enn einar 200/300.000 kr. í láni.

Kommunan reknað við, at viðkanin kemur at geva hvernalagunaum meira inntakur eins og skattainntakán í kommununi eisini fer at vaksa.

Málið verður her lagt fyrir tingið og skal landstýrið, lyri ikki meðgulla at konna at tarna útbyggingini, mæla til at játta umsóku kommuunuonar, tó vil landstýrið mæla til, at ábyrgdin verður treystað av, at útbyggingin av skipasmíðjuni verður veruleiki.

1. viðgerð 7. apríl og 8. apríl legði kommunala neyndin fram
soljóðandi

ÁLT

Neyndin hevur viðgjort málið og er samd um at samtykkja uppskotíð frá landstýrinum óbroytt.

2. viðgerð 20. og 3. viðgerð 21. apríl 1960.
Uppskot landstýrisins samtykt 27--0.

92. Handilskamar.

År 1960, 6. apríl legði Kj. Mohr tingmaður fram soljóðandi

UPPSKOT

til

Lögtingslög um handilskamar.

§ 1.

Landsstýrinum er heimilt at gevva nevnd fyrir handil og íðnað góðkenning sum Føroya handilskamar at vera landsstýrinum og tess stovnum til banda í handilsréðum o. a.

Landsstýrið fyrisetur gjølligarl reglur um rættindir og skyldur v. m. í konugerð.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi heinanvegin.

Viðmerkingar:

Sum lið i eini ætlan at leggja fyrisitinginu av prisum og valuta undir eina Føroya hagstovu, sum somuleiðis skal hava eittristið við handli og valuta í honnum, verður tað hildið umráðandi at haya eitt umboð fyrir handilin at vera besum almenna stovni til handa.

I latuni er ongla tflík samskiping av handli og íðnað, men eitt tiltak sum hetta fer ivaleyst at skunda undir eitt tilíkt samtal av føroyakum vinnuivi.

Tað hevði tí verið umráðandi at fngið landsstýrinum eina tilika heimild longu nú.

Sostatt loyva vit okkum at seta fram lögarruppskot.

1. viðgerð 8. apríl og 22. apríl legði lögarnevndin fram soljóðandi

ÁLIT

Málið er lagt fram av Kjartan Mohr, lögtingsmanni, sum hevur gjort lögarruppskot. Lögarnevndin fekk málið til viðgerðar.

Av tí at málið er komið so seint inn á ting, og hugið nú fer heim, verður skotid upp, at málið verður útsett til Ólavssokutungið komandi.

2. viðgerð 22. apríl 1960.

Uppskot nevndarinnar samtykt 23--0.

93. Landsellisheim.

Ár 1960, 8. apríl legði Kj. Mohr tingmaður fram soljóðsaudi

UPPSKOT til samtyktar viðvíkjandi landsellisheimi.

Vegna at landsellisheim er ein spurningur, ið oftur verið á mál á lögtingi, og nú er möguleiki fyri at nýta sanatoriubygningarnar til eitt slikt heim, tann eins deildin ú sanatoriínum hefur í mong ár verið nýtt til oldri fólk, sum ikki kunnar fáa ta rekt heima sum tey hava uppiborið, setur sostatt Føroya Framburðsflokkur soljóðandi

Uppskot til samtyktar:

Landsstýrið verður heimilað at kanna möguleikarnar at seta á stovn landsellisheim og um mögulligt nýta bygningarnar á sanatoriínum til hetta endamál. Við tað, at Havnar kommuna í mong ár hefur hævt ellisheim, kana landsstýrið har sökja sær upplýsingar um rakaturin av einum ellisheimi. Málid verður at leggja fyri á Ólavssøkutingi.

1. viðgerð 8. apríl og 22. apríl legði sociala nevndin fram soljóðsaudi

ÁLF

Nevndin hefur viðgjort málid og setur fram fylgjandi

UPPSKOT

Málid verður sent landsstýrinum, ið verður at kanna, um tað er nøkur trøngd fyri at seta á stovn landsellisheim í Føroyum.

2. viðgerð 21. apríl 1960.

Uppskot nevndarinnar samlykt 27--0.

94. Lög um skipagjöld.

Ár 1960, 6. apríl legði K. Djurhuus landsstýrismáður fram söljóðandi

UPPSKOT

H)

Lægtinslög um skipagjöld.

§ 1.

Hvort skip, sum kemur higar utanísfrá at skipa upp ella taka inn farm og hvort útländskt fiskiskip, sum kemur higar og hevir örindir í landi, skal rinda þú oyrar av hverjum netto reg. tons av skipsins færimumi í landakassan.

Gjaldid skal lætast hvorja ferð, sum skip kemur úr útländnum, men tó ikki oftari enn 3 ferðir í árlönum, og tað kemur til gjaldingar í fyristu havn, sum skipið sekir.

Undantíkin eru tó skip, sum sekja neyðhavn og haya ikki onnur örindir í landi, enn neyðin krevur.

§ 2.

Landsstýrið stílar fyrí innkrevjinguini.

§ 3.

Hann, sum kemur sær undan gjaldskylduni, kemur undir bót.

§ 4.

Henda lög kemur í gildi 1. maí 1960.

Samstundis fer í gildi § 14 í lög nr. 44 frá 30. marts 1892 om forskellige skatter og afgifter

Lægtinslov om skíðsafgifter.

§ 1.

Af hvort skíð, der ankommer hertil fra útlandet for at udlosse eller innlade varer og af hvort udenlandsk fiskeeskíð, der ankommer hertil for at have forbindelse med land, skal der svares 50 øre af hvort netto reg. tons af skibets drægtighed til landakassen.

Afgiften skal erlægges hver gang skíð ankommer hertil fra útlandet, men dog højst for 3 anløb i året, og denne forfalder til betaling i skibets føreste anløshavn.

Fritaget for afgiften er dog skíðe, der søger nördhavn, og ikke har anden forbindelse med land end havaritilfældet nødvendiger.

§ 2.

Landsstyret fastsætter regler for opkrævning.

§ 3.

Den, der unddraget sig afgiftsplichten, anses med bøde.

§ 4.

Denne lov træder i kraft 1. maí 1960.

§ 14 i lov nr. 44 fra 30. marts 1892 om forskellige skatter og afgifter træder samtidig ud af kraft.

Viðmerking:

Eftir kgl. fyriskipan nr. 378 frá 23. desember 1958 „om karantæne-foranstaltningar med smitsomme sygdomme“ eru gjöldni fyrir klærering av skipum burturdottin (ombr. § 44).

Eftir stendur 5 oyragjaldid í § 14 í lög nr. 44 frá 30. mars 1892.

Landsstýrið heldur tæd vera rímuligt, at skip, sum koma higar, rinda gjald til landakassan, og setur se statt fram uppskot til lög um 50 oyra gjald í staðin fyrir omanfyri nevnda 5 oyragjald.

Landsstýrið fyrisetur reglur um uppkrevjingina.

2. viðgerð 19. og 3. viðgerð 20. apríl 1960.

Uppskot landstýrisins samtykt 26—0.

95. Vegir og lendingar.

Ár 1960, 19. apríl legði havna- og veganevndin fram soljóðaði

ÁLT

Havna- og veganevndin bevir viðgjert tær a. u. 60 umsóknirnar við-víkjandi vega- og lendingamálum, sum innkomnar eru.

Eisini eru lægtingamálini:

- nr. 4/1959: Berghol norður um Fjall á Bordoyini og brúgv um Hvannasund,
- 8/1959: Lendingar,
- 14/1959: Greint uppskot til samtyktar viðvíkjaudi lendingum og vegum,
- 35/1959: Uppskot til samtyktar um studning til lendingar,

sum beind eru í nevndina, viðgjerd saman við umsóknunum.

I. Vegir.

Á fíggjarlægtingalögini 1960/61 eru settar av 1,200,000 kr. til nýggjar vegir og brýr.

Heldur ikki í ár hevir nevndin hildið seg kunnun seta fram

appskot um nágra játtan til aðrar vegir eon samferðsluvegirnar, til 1,2 mill. kr. fyrir áðrið verður hildið ikki at vera ov nögy — heldur nóg so ktið — til útbyggingina av samferðsluvegnum.

Neyndin skal ti loyva sær at seta fram soljóðandi

UPPSKOT

A. Til tær í 1954 og seinri samtyktu stórru vegabyggingar kr. 1.085.000

B. Til níðanfyri nevndu vegir verður velttur hezin studningur:

Kommuna	Studningurin er til	Studningur % av kr.
Hvanuasund	Vegin Hvanuasund—Viðareiðis	50.000
	Veg í Norðdepli	8.000
Sunda	Brúgvarlok sunnanfyri Oyri	3.000
Haldórvíkar	Tjørnuvíkarvegin	25.000
Kvívikar	Skælingsvegin	10.000
Húsavíkar	Vegin Húsavík—Dala	20.000
Hvalbiar	Sandvíkarvegin	20.000
	Breiðkan av vegnum í Skálum, Hvalba	10.000
	Vegin Hvalba—Tvøroyri (breiðkingar)	10.000
		Tilsamans $\frac{3}{4}$ av kr. 156.000

II. Lendingar.

Sambært yvrliti frá landsverkfæðinginum, sum liggar í málinum, er stóðan viðvirkjandi játtanum og tekum peningi til lendingar henda:

Gjaldkomnar játtanir eru tilsamans umleid $\frac{3}{4}$ av kr. 600.000 = o. u. kr. 450.000, og harafturat koma játtanir fyrir 1960/61, sum samtyktar eru áður nevndilegir:

Kommuna		% av kr.
Svinoyar	Til leiningar av lendibrúgv á Víkin (2. ársgrjald av 3 ára játtan)	15.000
Kunoyar	Til leiningar av lendibrúgv í Haraldsundi (2. ársgrjald av 2 ára játtan)	10.000
Leirvíkar	Leiningar av pierinum (5. ársgrjald av 7 ára játtan)	20.000
Sjóar	Umvæling av lendibrúnni á Seletræð (2. ársgrjald av 4 ára játtan)	15.000
Sandavágs	Verjugard í Sandavági (2. ársgrjald av 2 ára játtan)	10.000
Skálevíkar	Leiningar av brimgarðinum (2. ársgrjald av 2 ára játtan)	25.000
Hvalbiar	Leiningar av pieri á Hamranesi (5. ársgrjald av 6 ára játtan)	38.000
Porkerla	Pier í Porkeri (5. ársgrjald av 5 ára játtan)	40.000

Sambær	Útbygging av lendingini í Sambæ (2. árs gjald av 5 ára játlan)	120.000
		$\frac{3}{4} \text{ av kr. } 288.000$
		= kr. 216.000

Bundin studningspeningur er soleiðis o. u. 686.000 kr.

Til taks av peningi í 1960/61 til studning til lendingabyggingar verða o. u. 580.000 kr.

Munur millum bundnan studningspening og tann pening, sum er til taks til studningsveitingar, gevur soleiðis eitt hál til støddar o. u. 86.000 kr.

Men nú er tæd soleiðis, at arbeidini, játtuð er til, ikki verða framd all i komandi ári — arbeidini verða í flestu fórum framtíð styrtti ella longri tíð aftaná, at studningurin er játtarður — so forsvarligt er at játta nakað av peningi í hosi tingsetu einini.

Nevndin skal til viðvirkjandi nýjáttanum leyva sær at seta fram soljóðandi

UPPSKOT

A.

Kommuna	Studningurin er til	% av kr.
Fugloyar	Bøtan um lendingarviðurskiftini í Háttarvsk ($\frac{3}{4}$ av kr. 10.000 um árið í 2 ár)	10.000
Viðareiðis	Veg uman til og ábatur á lendingina í Niðsvík	35.000
Klakksvíkar	Lendibrúgv í Árnafirði	10.000
Kunoyar	Lendibrúgv í Haraldssuandi ($\frac{3}{4}$ av kr. 15.000 fyr 1961/62)	
Elduvíkar	Ábatur á lendingina á Gjónni í Elduvík	5.000
Gøtu	Veg til havnlina í Norðrugatu	20.000
Sjóar	Leining og lendibrúgv á Selatrað (játtanin 1958/59 verður Irá og við 1960/61 hækkað við $\frac{3}{4}$ av kr. 10.000 um árið)	10.000
Kollafjardar	Eykastudning til londlög á Kjalnesi	15.000
Hests	Veg uman á lendingina í Hesti ($\frac{3}{4}$ av kr. 30.000 fyr 1960/61 og $\frac{3}{4}$ av kr. 25.000 fyr 1961/62)	30.000
Sandavágs	Ábatur á lendingina við Fútaklett	12.000
Biggjar	Uppgongdina í Gásadal	3.000
Mikines	Nýggjan dráttur ($\frac{3}{4}$ av 25.000 kr. um árið í 4 ár) ..	25.000
Húsavíkar	Lending á Skarvaskeri	10.000
Hvalbiar	Leining og ábatur á pierin í Sandvík ($\frac{3}{4}$ av 30.000 kr. um árið í 5 ár)	30.000
Froðbiar	Eykastudning til lendibrúnna í Øravík	21.000
Vágs	Ábatur á lendingina á Vágseiði	10.000
	Tilsamans $\frac{3}{4}$ av kr. 246.000	
	= kr. 184.500	

B. Landsstýrið verður biðið um at lata landsverkfroðingin kauna:

1. Um viðurekiftini tala fyrir at byggja sterri atleggingarbrúgv norðanfyri Oyri (norðanfyrl „Írland“) í Suðurlandssýslu.
2. Lendingarviðurekiftini á Økrum í Suðurlandssýslu.

2. viðgerð 20. apríl og 3. viðgerð 21. apríl 1960.

Formaðurin legði fram sljóðandi broytingaruppskot:

1) frá Vilhelm Nielsen o. fl.:

Sam nýtt punkt undir I. Vegir verður sett:

Vegurin Fútaklett—Oyragjógv verður viðurkendur sum landsvegagerð, íð kemur undir somu treytir, sum samtyktar voru undir lögtingsmáli nr. 4/1958.

2) frá Kj. Mohr o. fl.:

Sam nýtt punkt C undir I. Vegir verður sett:

Vegurin Kaldbak—Kaldbaksbotnur—Oyggjarvegurin verður viðurkendur sum landsvegagerð, íð kemur undir somu treytir, sum samtyktar voru undir lögtingsmáli nr. 4/1958 og álagt verður landsverkfroðinginum at gera kostnaðaráætlun fyrir hessa vegagerð, so spurningurin um partvísu játtan kann koma til umræðu á komandi Olavsskuttingi.

3) J. Fr. Øregaard o. fl.:

[nevndarinnar uppskoti lendingar stk. A: Aftaná Elduvík verður sett: Til Leitvíkar: ábøtur á lendingina kr. 20.000.—]

4) Johan Simonsen:

Aftaná at vega- og tunnelgerð millum Hvalba og Tverroyri er samtykt, má tað haldast vera óneyðugt at tey beløb, sum i lögtingsmálið nr. 95 eru metlaði til:

Breiðkan av vegnum í Skálum	10,000 kr.
Vegin Hvalba—Tverroyri (breiðkan)	10,000 -
Longjan av pieri á Hamraesi	33,000 -
Eykastudning til lendibrúgv í Øravík	21,000 -

Tilsamans 74,000 kr.

Verða flutt til vegin Fútaklett—Oyragjógv.

Broytingaruppskot 1) samtykt 18—0.

— 2) — 17—0.

— 3) — 17—0.

— 4) fall.

Uppskot nevndinnar í A. og B. so broytt samtykt 27—0.

— II — 28—0.

96. Løgtingslög um broyting í innflutningsgjöldum.

Ár 1960, 21. apríl legði K. Djurhuus landsatýrismaður fram söljóðandi

UPPSKOT

til

Løgtingslög um broyting í løgtingslög nr. 28 frá 11. februar 1950 um innflutningsgjöld o. a. við seiuni broytingum.

§ 1.

Í § 1 í løgtingslög nr. 28 frá 11. februar 1950 um innflutningsgjöld o. a., soleiðis sum hon selnni er broytt við løgtingslög nr. 58 frá 7. september 1950, smbr. løgtingslög nr. 86 av 8. október 1950, nr. 11 frá 6. marts 1951, nr. 71 frá 18. desember 1951, nr. 1 frá 9. mars 1954, nr. 3 frá 18. februar 1955, nr. 8 frá 29. mars 1955, nr. 1 frá 14. januar 1956, nr. 6 frá 25. januar 1957, nr. 8 frá 7. februar 1957, nr. 9 frá 3. apríl 1959 og nr. 54 frá 28. október 1959, verða gjördar hesar broytingar:

lbn.

	TURBAK OG TUBBAKSVÝRUR	kr.
56.	Cigarillos	100 stk. 15,00

Cigarettr til innkeypsprís:

57.	fer út.	
58.	4,00 kr. pr. 100 stk. ella undir	100 stk. 14,00

Røyktubbak til innkeypsprís:

61.	3,00 kr. pr. kg ella undir	1 kg 15,00
62.	yvir 3,00 kr. pr. kg, men ikki yvir 6,00 kr. pr. kg	1 kg 26,00
63.	yvir 6,00 kr. pr. kg	1 kg 35,00

Í § 3 verður sett sum nýtt stk.:

h. av byggðiltarl, búnyltum o. a., tó undantíð konsumvýrur í teimum fórum, har tollurin annars skal gjaldast av landskaesa, staðskasau ella aðrum almennum atovut.

Viðmerkingar:

Í samband við bygging av tí nýggja statebnspitalinum í Tórshavn hava ríkismyndugleikarne mælt til, at heimilt verður útvegað fyrir tollfórum innflutningi av neyðugum tilfari, maskinum, apparatnum, búnyltum o. a. til

bygging og montering av hospitalinum, við tað at tað ikki verður hildið rémi-ligt, at ríkiskassan — umframt at gjalda útreiðslurnar við byggingini — eisini skal gjalda toll av tí til byggingina innflutta tilfari v. m.

Landstýrið hefur eisini í nækrum fórum í praksis givið tollfríu inn-flutning, t. d. til innbúgv til kirkjur, á tann hátt, at ávarandi kirkjukassar higartil hava goldið tollin, tá ið voran verður innflutt, og landstýrið hefur so veitt ejna til tollin svarandi peningahædd úr kirkjugrunninum. Henda skiptan er umsetningarliga ikki væl hóskandi og er av röttum átalað í tinginum undir viðgerðini av fíggjarætlanini fyrir kirkjugrunnun.

Sama ger seg gallandi við innflutningi av innbúgv til skúlar, har kommunurnar, íð framanundan hava tungar fíggjarligar bycður, eiga at verða stuðlaðar við tollfríum innflutningi.

Endamálið við besi reglu er at útvega fyrisætnum heimild á hóskandi hátt at stíla fyrir tilíkkum féri, har tað almenna í seinna enda ber tollin.

§ 2.

Frammanfyri nevndu breyttu gjöld vera uppkravd frá og við 1960 av öllum vörum, sum tað tolluppkrevjandi valdið hefur ikki loyt innflytaranum til fríu nýtslu (gjaldkvittan ella útflyggingsloyvi ikki givið) líka mikil um sendingin er innflutt íanum 1960. Landsstýrið fær heimild at geva undantaka-loyvi, har serlig viðurskiftir gera tað nayðugt, ta fyrstu viknum.

§ 3.

Við selu av vörum, sum gjald er rindað fyrir íanum 1960, má prisurin ikki fara upp av teimum hækkaðu innflutningsavgjaldnum.

Við selu av gjaldskyldigum vörum, sum innflutningsavgjald verður rindað av tann 1960 ella seinni, má avgjaldshækkanin ikki hava aðra pris-hækking við sær enn sjálva avgjaldshækkingina.

Brot móti hesum reglum koma undir bót, sum fer í landskassan; harafrat knunnur vorur, suni roynt hefur verið at sloppið frá í strið við givnar reglnar, inndragast til frama fyrir landskassan.

§ 4.

Henda lög kemur í gildi beinsan vegin.

FORSLAG

til

**lagtingslög om ændring af lagtingslov nr. 28 af 11. februar 1960
om indførselsafgifter m. v. med senere ændringer.**

§ 1.

I § 1 i lagtingslov nr. 28 af 11. februar 1960 om indførselsafgifter m. v. således som den er ændret ved lagtingslov nr. 68 af 7. september 1960,

Jfr. lagtingalov nr. 66 af 6. oktober 1950, nr. 11 af 6. marts 1951, nr. 71 af 18. december 1951, nr. 1 af 9. marts 1954, nr. 3 af 18. februar 1955, nr. 8 af 29. marts 1955, nr. 1 af 14. januar 1956, nr. 6 af 25. januar 1957, nr. 8 af 7. februar 1957, nr. 9 af 3. april 1959 og nr. 54 af 28. oktober 1959, foretages følgende ændringer:

Ldn.	TOBAK OG TOBAKSVARER	kr.
56.	Cigarillos	100 stk. 15,00
	Cigaretter til en indkøbspris af:	
57.	udgår.	
58.	4,00 kr. pr. 100 stk. eller derunder	100 stk. 14,00
	Rægtobak til en indkøbspris af:	
61.	8,00 kr. pr. kg eller derunder	1 kg 15,00
62.	over 8,00 kr. pr. kg, men ikke over 6,00 kr. pr. kg	1 kg 25,00
63.	over 6,00 kr. pr. kg	1 kg 35,00

I § 3 tilføjes som nyt stk.:

- b. af byggematerialer, inventar o. lign., dog undtaget konsumvarer, i tilfælde, hvor toldbeløbet ellers skulle udredes af landskassen, statskassen eller af en offentlig institution.

Bemærkninger hertil:

I forbindelse med bygningen af det nye statshospital i Thorshavn er det fra rigsmyndighederne henstillet, at der tilvejebringes hjemmel for toldfri indførsel af de til hospitalets bygning og montering nødvendige materialer, maskiner, apparater, inventar o. lign., idet det ikke synes rimeligt, at statskassen — foruden at den udredes udgifterne ved hospitalets opførelse — også pålægges at betale told af de her til indførte materialer m. v.

Landsstyret har også i nogle tilfælde i praksis indrømmet toldfri indførsel, f. eks. for inventar til kirker på den måde, at de pågældende kirkekasser hidtil har måttet udrede tolden ved varernes indførsel, hvorefter landsstyret har bevilget et til tolden svarende beløb af kirkefondens midler. Denne ordning er administrativ lidet hensigtsmæssig og er med rette blevet kritiseret i singet under behandlingen af kirkefondens budget.

Et tilsvarende problem foreligger ved indførsel af inventar til skoler, hvor den for kommunerne i forvejen store økonomiske byrde bør kunne tempes ved at bevilge toldfri indførsel.

Det er formålet med den foreslæde bestemmelse at tilvejebringe hjemmel til på en administrativ hensigtsmæssig måde at ordne sådanne tilfælde, hvor det offentlige i aldesta instans skal betale toldbeløbet.

§ 2.

Foranstående ændrede afgifter opkræves fra og med den 1960 af alle varer, der ikke af de afgiftsopkrævende myndigheder er tilladt udleveret indførerne til fri rådighed (afgiftskvittring eller udleveringstilladelse ikke udstedt) uanset om indførerens måtte have fundet sted inden 1960.

Landsstyret bemyndiges til at give dispensation, hvor særlige omstændigheder gør det nødvendig i den første uge.

§ 3.

Ved salg af afgiftspligtige varer, for hvilke afgiften er betalt før 1960, må prisen ikke forhøjes på grund af de forhøjede indførselsaftifter.

Ved salg af afgiftspligtige varer, for hvilke indførselsaftiften betales den 1960 eller senere, må afgiftsforhøjelsen ikke virke prisfordyrende udover de til den virkelige afgiftsforhøjelse svarende beløb.

Overtrædelse af disse bestemmelser straffes med bøder, der tilfalder landskassen, hvorhos de varer, som er sagt afhændet i strid med de givne bestemmelser, kan konfiskeres til fordel for landskassen.

§ 4.

Denne lov træder i kraft straks.

I. viðgerð 22. apríl og samna dag legði figgjarnevndin fram sviðandi

ALIT

Ein meiriluti (Frederik Hansen, Sigurð Joensen, Poul Petersen, Samuel Petersen og J. F. Øregaard) mætir til at samtykkja landsstyrelsins uppskot við besum broytungum í § 1:

Ibn.

TUBBAK OG TUBAKSVØRUR

Cigarir til innkeypeprís:

		kr.
52.	Cigarir	100 stk. 16,00
53.	—	100 stk. 30,00
54.	—	100 stk. 40,00
55.	—	100 stk. 50,00
55 a.	—	100 stk. 65,00
56.	Cigarillos	100 stk. 15,00

Cigaretter til innkeypsprís:

57.	fer. n.t.	
58.	4,00 kr. pr. 100 stk. ella undir	100 stk. 14,00

Røykitubbak til innkeypsprís av:

63.	yvlt 6,00 kr. pr. kg	1 kg 35,00
-----	----------------------	------------

Ibn. **TOBAK OG TOBAKSVAKER**

Cigarer til indkøbspris:

		kr.
52.	Cigarer	100 stk. 16,00
53.	—	100 stk. 30,00
54.	—	100 stk. 40,00
55.	—	100 stk. 50,00
55 a.	—	100 stk. 65,00
56.	Cigarillos	100 stk. 15,00

	Cigaretter til indkøbspris:		
57.	udgår.		
58.	4,00 kr. pr. 100 stk. eller derunder	100 stk.	14,00
	Røgtobak til en indkøbspris af:		
63.	over 6,00 kr. pr. kg	1 kg	36,00

Ein minniluti (A. Djurhuus og Tr. Samuelsen) mælir til at samtykja landstýrisins uppskot § 1 við heit broyting til

- Iba. TUBAK OG TUBAKSVØRUR
TOBAK OG TOBAKSVARER
61. I landsstýrisins uppskoti fer út í báðum tekstu.

Ein minniluti (Frederik Hansen, Sigurd Joensen og Poul Petersen):
fyrstu syftu:

punkt h til § 3 i landstýrisins uppskoti § 1 í báðum tekstum gongur út.

Ein meiriluti (Andreas Djurhuus, Samuel Petersen, Trygve Samuelsen og J. F. Øregaard) og Frederik Hansen og Poul Petersen í aðru syftu:

punkt h til § 3 i landstýrisins uppskoti § 1 verður orðað soleiðis:
av byggtilfari, búnyttum o. s. tó undantíkið konsumvørur, til kirkjur,
skúlar og sjúkhús.

af byggematerialer, inventar o. lign. dog undtaget konsumvarer, til
kirker, skoler og sygehus.

2. og 3. viðgerð 22. apríl 1960.

Minnilutauppskot (A. Djurhuus og Tr. Samuelsen) fall 10--0.

Minnilutauppskot (Fr. Hansen, S. Joensen og P. Petersen) fall 12--0.

Uppskot meirulutans (A. Djurhuus, S. Petersen o. H.) samt, 22--0.

Uppskot landsstýrisins § 1 so broytt sett undir atkvæðu við navnakall.

Ju atkroddu: J. Lindenskov, H. Petersen, J. H. Danbjørg, P. Petersen, S. Petersen, M. Johannessen, Tr. Samuelsen, L. Joensen, A. Djurhuus, J. Joensen, H. Iversen, Dlon Nolsøe, Kj. Mohr, K. Djurhuus, P. M. Dam, P. J. Olsen, S. Joensen, J. Fr. Øregaard.

Nei atkroddu: H. Jespersen.

Atkroddir ikki: H. N. Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, Johan Simonsen, J. P. Davidsen, V. Nielsen, Fr. Hansen, J. Høgnesen, H. v. Høgadalsá og H. Hansen.

Bartarsoldar: E. Patursson.

§ 1 so broytt samtykt 18--1.

Löguruppkotin samtykt 17--0.

97. Skattur til landskassan.

Ár 1960, 19. apríl legði K. Djurhuus landsstýrlamaður fram soljóðnadi

UPPSKOT

61

legtingalög um skatt til landskassan.

§ 1.

Reglurnar í § 8 í lagtingalög nr. 17 frá 28. mars 1952 um eykaskatt til landskassan verða óbroyttar galdandi fyri skattaárið 1960/61.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi þeiman vegin,

lagtingslov om skat til landskassen.

§ 1.

Bestemmelserne i § 8 í lagtingalög nr. 17 af 28. marts 1952 om ekstraskat til landskassen forbliver uændret í kraft for skattáret 1960/61.

§ 2.

Denne lov træder straks í kraft.

Viðmerkingar:

Síðan skattaárið 1952/53 hefur verið kravdur eykaskattur til landskassan við 30 % av til eftir § 2 í lagtingalög nr. 17 frá 28. marts 1952 áfþnuða skatti av öllum skattleggjandi innökum, ið eru yvir 5.000 kr.

Soleldis sum fliggjarligu viðurskiftini óf eru hjá landskassanum, heldur landsstýrið neyðugt vera, at hein eykaskattur framvegis verður kravdur og setur til fram uppskot um, at lógin um eykaskattin verður endurnýggjað fyri skattaárið 1960/61.

1. viðgerð 20. apríl, 2. og 3. viðgerð 21. s. m.
Uppskot landsstýrisins samtykt 28—0.

98. Dagpeningur tingmanna.

Ár 1960, 21. apríl legði formaðurin fram soljóðandi

UPPSKOT

til

**legtingslög um broyting i legtingslög nr. 14 frá 22. marts 1956
(smbr. legtingslög nr. 28 frá 12. maí 1959) um dagpening tingmanna.**

**lagtingslov om ændring i lagtingslov nr. 14 af 22. marts 1956
(jfr. lagtingslov nr. 28 af 12. maj 1959) om dagpenge for lagtingets medlemmer.**

§ 1.

I § 1, 2. og 3. stk. i legtingslög nr. 14 frá 22. marts 1956 verður „kr. 12.—“ broytt til „kr. 16.—“ og „kr. 6.—“ til „kr. 8.—“.

§ 1.

I § 1, 2. og 3. stk. i lagtingslov nr. 14 af 22. marts 1956 ændras „kr. 12.—“ til „kr. 16.—“ og „kr. 6.—“ til „kr. 8.—“.

§ 2.

Henda lög tær gildi frá 1. januar 1960.

§ 2.

Denne lov tår gyldighed fra 1. januar 1960.

Viðmerkingar:

I tráð við tær lönarhækkingar, sum framdar eru í seinastubí er tað rimuligt, at legtingsmenn og teir límit í nevndum, sum koma undir hefur reglu, fáa eina hóskandi viðbót til sína samsýning í $\frac{1}{3}$ hækking av dagpeninginum umframt vanliga viðbót eftir pristall. Viseaudi hertil loyva vit okkum at seta fram lógaruppskot samsvarandi.

2. viðgerð 28. apríl 1960.

Formaðurin legði fram soljóðandi broytingaruppskot frá K. Djurhuus:

Grein 1 i lógaruppskotinum gongur út, og sum nyggi grein verður sett:

Til legtingslög nr. 14 frá 22. marts 1956 verður sum nýtt stykki 8 sett:

§ 1 i lovtorslægð udgår, og som ny paragraf indeættes:

I lagtingslov nr. 14 af 22. marts 1956 indeættes som nýt stykke 3:

Umframtaðan í 1. stykki nevndu dagpening fær lagtingamaður, íð ikki hefur fastlænt starv, meðan hann er límur av lagtinginum, 20 kr. fyrir hvern fundardag.

Forsíðan de i 1. stykke nævnte dagpenge fær en lagtingsmaður, som, meðens han er medlem af lagtinget, ikki har fastlænt erhverv, 20 kr. fyrir hverr mædedag.

Tann lagtingamaður, íð ikki hefur fastlænt starv, kann í möngum tilum koma at hava inntekutap við at sita á lagtingið. Og fá tað má vera so, at eluhvør, íð valdur verður sum lagtingamaður, eигur at hava „ráð“ til at rekja sitt starv sum tingmaður, vil eg halda, at ein skilpað sum framman-tyri skotið upp, má veri neyðug og rættvis.

Broytingaruppskotilð fall 13—0.

Uppskotilð (frá tinginum) fall 13—0.

99. Lán til vegagerð Oyndarfjørð—Hellurnar.

Ár 1960, 21. apríl legði Fr. Hansen tingmaður fram soljóðandi

UPPSKOT

(ii)

**lagtingslög um lánteku til at
fremja vegagerð til
Oyndarfjörðar og Hellurnar.**

§ 1.
Landestýrinum verður heimilad
landskassans vegna at læna þann
pening, íð törvar til at fremja
vegasambandið til Oyndarfjarðar—
Hellurnar.

§ 2.
Henda lög kemur í gildi þeina
vegin.

1. viðgerð 23., 2. 25. og 3. viðgerð 26. apríl 1960.
Lógaruppskotið samtykt 21—0.

**lagtingslov om optagelse af lán
til vejanlæg
Oyndarfjørð—Hellurnar.**

§ 1.
Landestyret bemyndigas til på
landskassens vegne at optage det
nedvendige lán til at fremme vej-
nettet Oyndarfjørð—Hellurnar.

§ 2.
Denne lov træder i kraft straks.

100. Prístalsviðgerð av arbeiðslønum.

Ár 1960, 22. apríl legði lógarnevndin fram soljóðandi

ÁLIT

Havnar arbeiðskvinnuflokkur hefur lagt skriv inn á ting viðvilkjandi
prístalsviðgerð av arbeiðskvinnulønum.

Málið er belæt í lógarnevndina.

Nevndin samdist um at senda málið til landsstýrið til nærrí kanningar,
harundir senda málið til ummælis hjá organisatiónum og síðani leggja
málið aftur fyrir tingið so skjótt tuð kemur inn aftur.

UPPSKOT

Málið verður sent landsstýrinum til nærrí kanningar eamgvarandi
tí i Áltínum framförla og síðani leggja málið aftur fyrir tingið, tá tuð
kemur saman.

2. viðgerð 28. apríl 1960.

Uppskot nevndarinnar samtykt 25—0.

101. Broyting í reglunum um eginpening til skipabygging.

Ár 1960, 26. apríl legði lagmaður fram soljóðandi

UPPSKOT

til

**legtingslög um broyting i legtings-
nr. 8, 6. marts 1958 um endur-
nýgging av fiskiskipaflotnum.**

§ 1.

Sam uytt petti til § 3 í legtings-
lög nr. 8, 6. marts 1958 um endur-
nýgging av skipaflotnum verður
sætt:

Tó fær landsstýrið heimild til at
gera undantak fyrir teir skipaeigarar,
sum keypa línbátar frá belgiskum
skipasmíðjum, sum landsstýrið ger
serstakan sáttmála við.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi beinan
vegin.

**lagtingslov om ændring i lagtings-
lov nr. 8 af 6. marts 1958 om
fornyelse af fiskerfláðen.**

§ 1.

Som nyt stykke til § 3 í lagtings-
lov nr. 8 af 6. marts 1958 om for-
nyelse af fláðen sættes:

Dog bemyndiges landsstyret til at
dispensere for de skibsejere, der
gør købslag om linebåde bygget på
de belgiske værfter, som landsstyret
indgår særlig kontrakt med.

§ 2

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Landsstýrið er samt um at taka við tilboðnum frá belgiskum skipasmíðjum um bygging av 80 línbátum, soleðis at möguleiki or fyrir at bygt verður í „seriu“ t. d. 10 línskip av hverji av heimum stöddnum 118', 122' og 126' til ein pris ávikavist kr. 1.455.881,-, kr. 1.504.803,- og kr. 1.545.784,- ella kanska onnur „seriutel“, í tann mun sum göðir keyparar eru til.

Keypspenlugurlo á heimum bátum er at byrja við nakað hægri enn hano, ið bátar av sama slag og stödd þunnu fáast fyrir í Norði og Fraklandi, men tá líapiviðurskiftini eru nógur betur -- rentan er ikki meira enn 1%, og útgjaldini bert 25%, restin uppá lán -- or tann vorulligt kostnaðurin ikki hægri enn norski og franski.

Eftir § 3 í lög nr. 8, 6. marts 1958 er tað ein breyt fyrir lánsvalting til nýbygging, at eginpeningurinn í minsta lagi skal vera 10% av vörði skipsins. Hetta fór til við sær, at skipaeigarar, ið hava hug at seta seg fyrir keypi

av einum helgiskum bátl, mugu útvega stórra eginpening enn teit vildu komið til við keypi av einum uorskum ella fronskum báti.

Landstýrið setur til nevnda uppskot fram, hærefstir landstýrið íær heimild til at gera undantak við tað at ætlanin er hjá landstýrinum ikki at krevja meiri eginpening en fyrir tilsvarandi norskar og franskars bátar, t. d. fyrir 118' kr. 110.000.—, fyrir 122' kr. 120.400.— og fyrir 126' kr. 130.000.—

Tann fyrsta útgjaldungin fyrir teir belgisku báfarnar er 25% av kostnaðinum, íð verður at útvega soleldis:

Fyrir 118':

Eginpeningurin svarandi til 10% av kostprísinum á norskum og fronskum bátum	kr. 110.000.—
Studningslán	- 253.970.—
	kr. 363.970.—

Fyrir 122':

Eginpeningurin svarandi til 10% av kostprísinum á norskum og fronskum bátum	kr. 120.400.—
Studningslán	- 256.676.—
	kr. 370.076.—

Fyrir 126':

Eginpeningurin svarandi til 10% av kostprísinum á norskum og fronskum bátum	kr. 130.000.—
Studningslán	- 256.676.—
	kr. 386.676.—

Landstýrið roknar við, at tingið við samtykt av nevnda uppskoti er eisini fyrir at taka við skipabyggð tilboðum frá belgisku skipasmilþjónum soleiðis sum nærrí er greinah frammansfyrir og í landstýrisins skrivi til Íggjarnævndina hin 25. í hesum.

1. viðgerð 26. og 27. apríl legði fíggjarnævndin fram soljóðaundi

ÁLIT

Nævndin hefur viðgjert málid og hefur býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (J. H. Øregaard, Sámal Petersen, Sigurð Joensen og Frederik Hansen) innelir tinginum til at samtykkja uppkot luðastýrisins.

Minnilutin (Andreas Djurhuus, Poul Petersen og Trygve Samuelsen) er samdur við meirilutan um tað, sum frammansfyrir er farið fram sum treytir viðvíkjandi valutasprungi og gjaldningarkursi, men skal viðmerkja fylgjandi viðvíkjandi prisinum á skipunum á lí belgiska tilboðnum:

Tað er upplýst fyrir nævndini, at skip av sumu stödd sum tey belgisku

kunna fáast aðrastaðni, eitt nú úr Frakkariki, fyrí eln pris, þó liggur væl undir teim belgisku prísumum. Prísurin fyrí skip 118' eftir til belgiska tilboðnum er kr. 1.455.881,—. Henda bygging verður finansierad av til belgiska skipasmiðjuni við 75 pet. av byggikostnaðinum yvir 10 ár til rentu 1 pet.

Tað er upplýst, at 118' franskt bygt skip kann leverast fyrí kr. 1.055.000,— til rentu 6—6½ pet. og at franskar skipasmiðjur einsin eru tilreldar at finansiera byggingina á líknum hátt yvir 7—10 ár.

Um hesi tilboð sammetast, verður órealitil tað, at tey frumakbygdu skipini liggja um kr. 100.000.— lægri enn tey belgisku. Um einn tilsvarendi „seriubygging“ verður gjerd í Frakkariki, sum tað er talan um at gera í Belgia, nevnilega 30 skip, verður prísumumurin ivaleyst aðrarri.

Fyrí at tryggja rentabilitetin hjá okkara flskiforum, er tað avgjæt neyðugt at finna fram til tað bíligasta tilboð. Tilboðini frá til belgiska skipasmiðjuni liggja ov hægt, og meirprísurin fer upp um tað, sum hildið verður hóskandi samsýning fyrí finansierungini av 75 pet. av skipsvirkjunum og rentuni 1 pet. Tann effektiva rentan kemur at liggja um 8—9 pet. eila nakað so.

Eftir byggiprogrammlnum hjá Realkreditstovnum er finansiering í lagi fyrí 22 skip í 1960/61 og 1961/62 og 16 skip í 1962/63, tilsamans 38 skip og barafrat eini 5 skip úr Eysturtýsklandi í býti við sild í sama tilskreiði sum talan er at kontrahera við belgiska skipasmiðjuna um 30 skip. Tað er ein stórus spurningur, um vit eru fórir lyri at fáa tilvegar tann lögheimildaða studning til hesi 78 skip í hesuni tíðarskeiði. Tað er til neyðugt longu nú, áðrenn sáttmálar verða gjördar, at tryggleiki er fyrí, at hesin peningur fæst til vega við láni og yvir fíggjarlögirnar. Mælt verður til til fyriliblað hvort fall bert at kontrahera 16 skip afurut teim, sum kunnu fáast gjøgnum frammansfri nevnda byggiprogrami. Ót frá hesum setur minnilutin uppskot samsvarandi.

UPPSKOT

frá

meirilutanum (J. Fr. Øregaard, S. Petersen, Sigurð Joensen og Frederik Hansen):

1. Landastýrið faer heimild at gera fyribilssáttmála um keyp av línbátum úr Belgien sum tað eru keyparar til og sum hava fann neyðuga eiginþening tekan, tó ikki upp um 10 bátar falt.
2. Samtyktin er treytæð av, at valutasþuringurin er í lagi, og at keypsþeningurin verður bundin til krónuvirknið, so ikki verður goldið fleiri krónur enn í sáttmálanum ásett.
2. Landastýrið verður biðið um at samráðast við helgiska skipasmiðjuna um myndi avsláttar í teim uppgivnu keypspristum.

UPPSKOT

frá

mennilutans (Andreas Djurhuus, Poul Petersen og Trygva Samuelsen):

Landsstýrið tær heimild til saman við fíggjarnavndini at gera fyribile-sáttmála við ta helgisku skipasmíðjuna ella aðra skipasmíðju um bygging av 15 fiskiförum til kappingarfarar prísir og gjaldtreytlir og treytad av, at keyparar eru til tey sum hava tann neyðuga eginpening tekun.

2. og 3. vldgerð 27. apríl 1960.

Formaðurin legði fram soljóðandi

1) broytingaruppskot frá landsstýrinum:

„f § 1, stk. 2, gungar orðið „skipaeigarar“ út og á dönskum í sama stk. verður sett „dem“ í staðin fyrir „de skibsejere“.

2) frá Marlus Johanneæn:

„f uppskotinum hjá meiralutans verður sett aftaná Landsstýrið „saman við fíggjarnavndini“ og orðini „úr Belgiu“ fars út“.

Broytingaruppskot 2) fall 11 - 0.

Uppskot mennilutans fall 13—0.

Uppskot meiralutans p. 1 sett undir atkvæðu við návnakall:

Au atkvæddur: J. Lindenskov, J. H. Danbjørg, S. Petersen, M. Johnneæn, Johan Simonsen, J. P. Davidsen, Dion Nolsøe, Fr. Hansen, P. M. Dam, P. J. Olsen, J. Høgnesen, S. Joensen, H. v. Høgadalskj, Hemming Jespersen, Haldor Hansen og J. Fr. Øregaard.

Atkvæddur ikki: H. Petersen, P. Petersen, N. Holm Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, Tr. Samuelsen, L. Joensen, A. Djurhuus, Jógvan Joensen, H. Iversen, V. Nielsen, Kj. Mohr, K. Djurhuus.

Burharstaddir: E. Þatursson.

Uppskotið samtykt 16—0.

Uppskot meiralutans p. 2 og 3 samtykt 27—0.

Broytingaruppskot 1) samtykt 27--0.

Uppskot landsstýrisins § 1 so broytt samtykt 27--0.

Lógaruppskotið sum heild samtykt 22—0.

102. Keyp av skipi til vøruflutning innanoyggja.

Ár 1960, 27. február legði J. P. Davidsen tingmaður fram soljóðandi

UPPSKOT

til aðgerðar.

§ 1.

Landsstýrið verður heimilað við lántóku at keypa ein 30—40 tons
bát til fármarsigling og annað.

§ 2.

Henda lög kemur í gildi beina vegin.

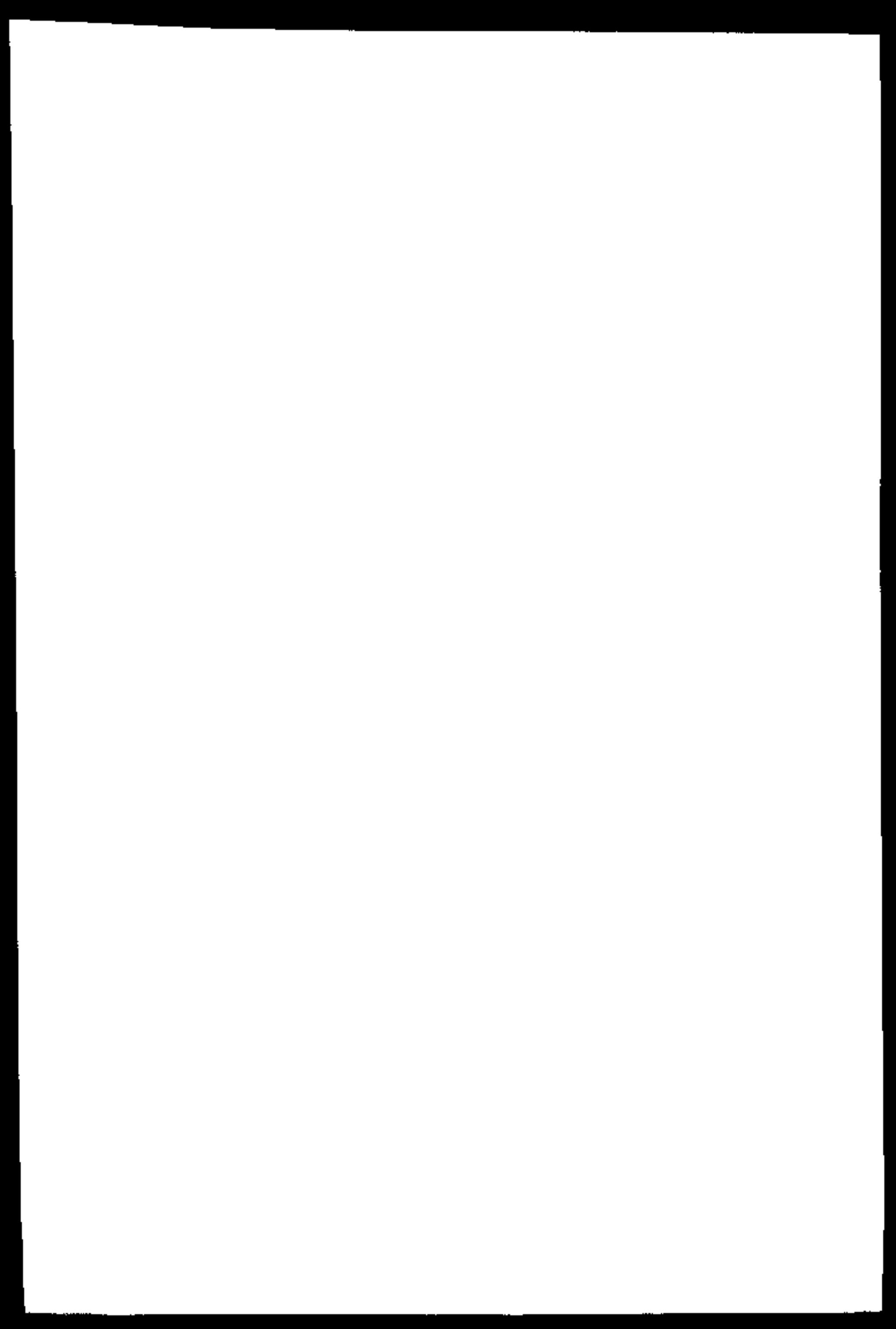
Að dönskum:

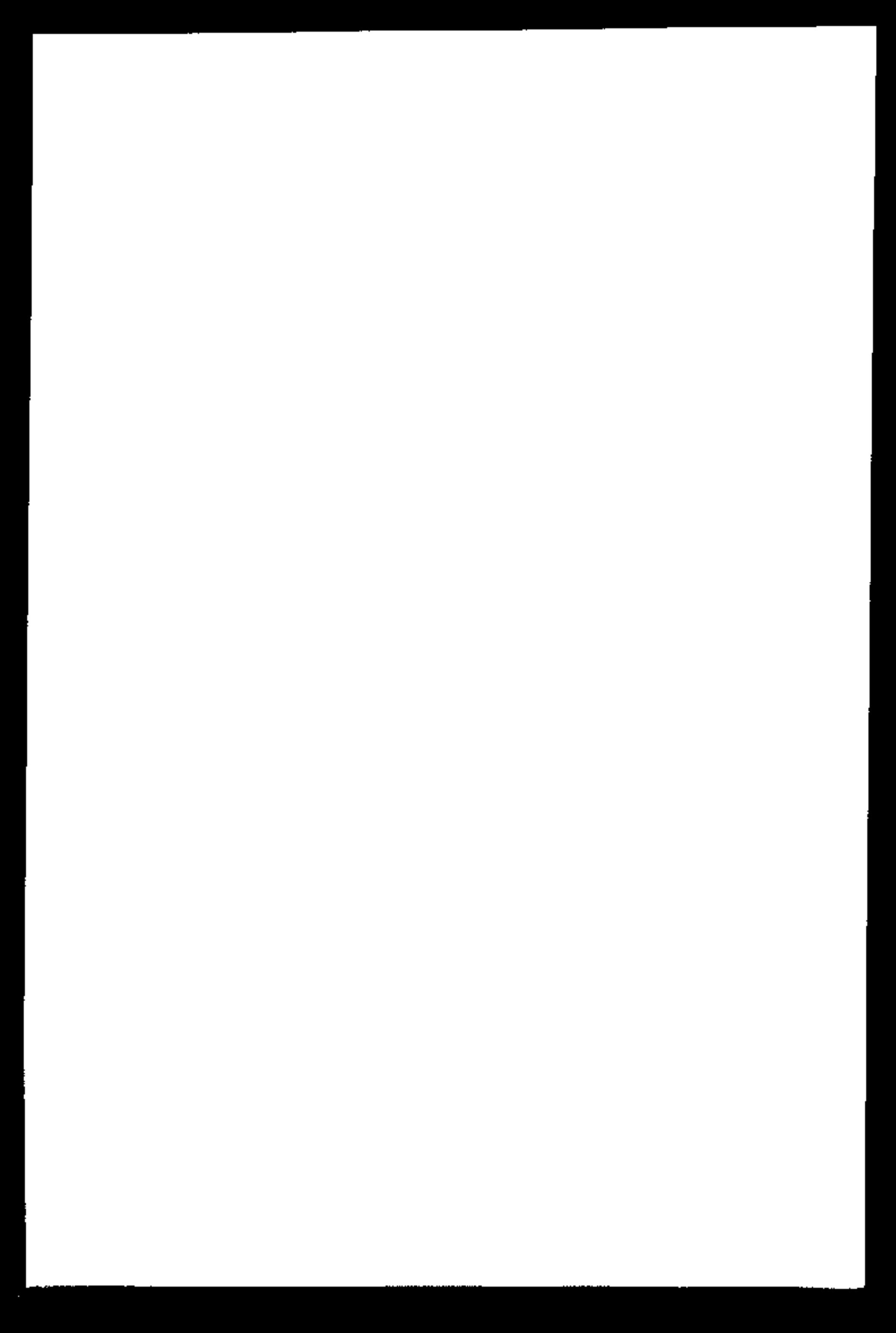
§ 1.

Landsstyret bemyndigis til ved hjælp af optagelse af lán at kæbe
bát på 30—40 tons til fragtfart o. s.

§ 2.

Denne lov træder í kraft straks.

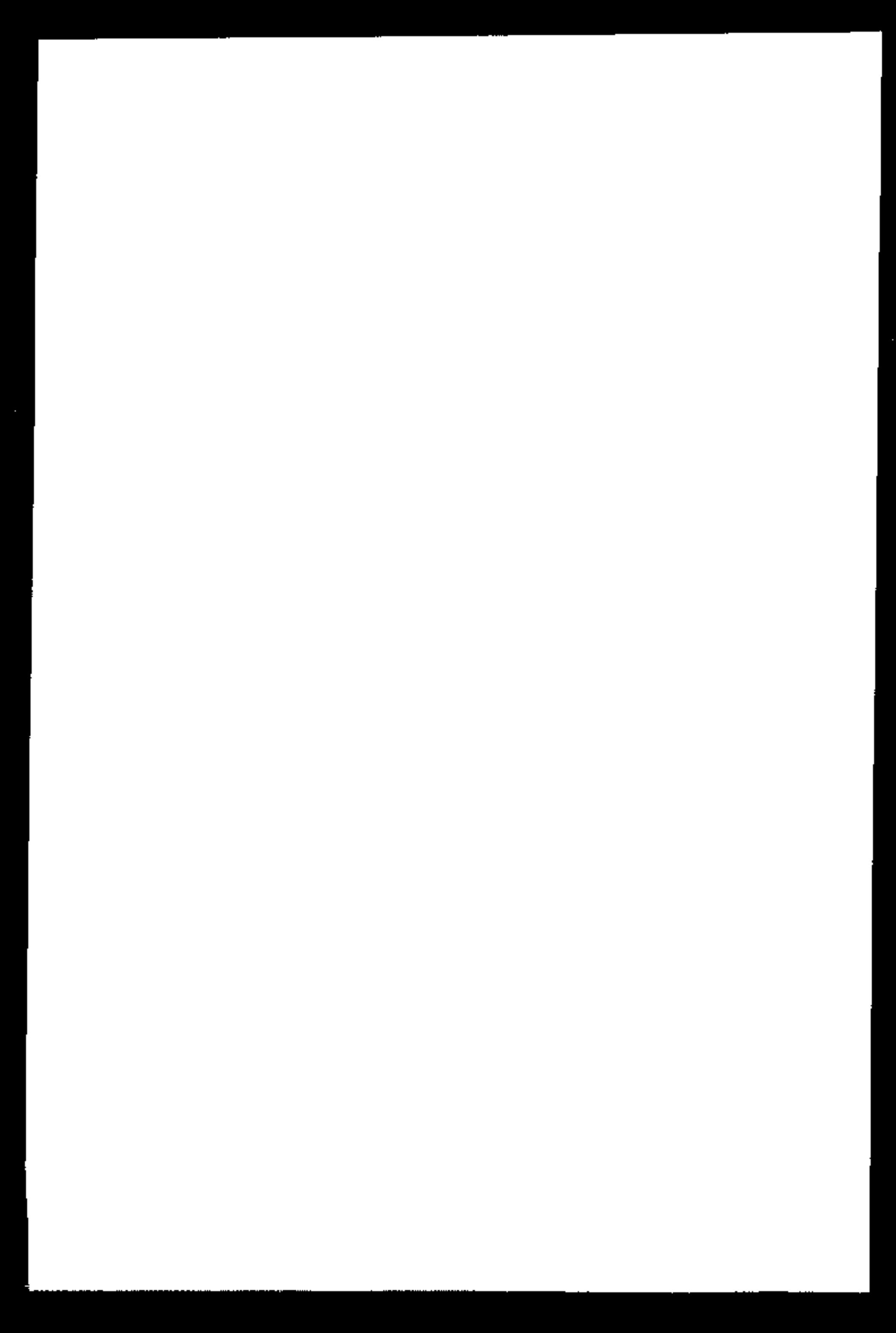
SKJAL 3

Lægtingsmál nr. 49/1959:

Frágreiðing

frá

millumtinganevndini í búnaðarmálum.

FÓROYA LANDSSTÝRI

Tórshavn, 11. februar 1960.

Til Fóroya lögting

Lögtingsmál nr. 49/1959: *Frágreiðing frá millum tinganevndini i búnað-armálum.*

Samsvarandi lögtingslög nr. 17 frá 22. marts 1956 um selan av búnaðarnevnd loyvir landssstýrið sær at leggja Frágreiðing og uppskot frá nevndini d. á ólavssöku 1959 fyrí tingið.

Frágreiðingin hevur verið til ummaelis hjá Fóroya Bónadafelag, Fóroya búnaðarfelag og Havnar traðarmaunafelag.

Ummaelini fylgja við sum skjal.

FORMAELI

Sambart lögtingslög nr. 17 frá 22. marts 1956, tingmál nr. 48/1955, er hendo nevndin sett. Starvsöki nevndarinnar er sambart t. gr. í nevndu lög at effirkanna jarðarlóggávina, geva álit og möguligt uppskot til broytingar.

Hin 15. februar 1957 legði nevndin uppskot fyrí landssstýrið um ymiskar broytingar í lög nr. 171 frá 21. mai 1937 om landbrugets fremme, kapitel 1. Orsókin til hetta hráðlengis uppskot var lögtингssamtyktin um yvrtöku av jarðargrunnimum og kongsjörðini, sjá kunningerð nr. 37 frá 26. oktober 1956. Hesar broytingar viðvikja serstakligu vali til jardarráðið, grunnskóðan jarðargrunnusins, avtöku av landbrugsudvalget og setan av álitismönnum istaðin.

Uppskotið varð lagt fyrí tingið sum lögtingsmál nr. 71/1956. Óg við ymiskum broytingum samtyktið tingið uppskotið sum lögtingslög nr. 28 frá 24. apríl 1957.

Hin 28. novemþer 1957 legði landssstýrið fyrí nevndina Lögtingsmál nr. 30/1956 um ultauhíggjnjörð. Nevndin tók málid til viðgerðar og gav frá sær uppskot við viðmerkingum, dagfest 7. marts 1958. Nevndarlimurin Trygve Samuelsen setti einki uppskot fram. Nevndini komuugt hevur landssstýrið ikki lagt málid aftur fyrí tingið eun.

Síðan hevur nevndin starvast við uppskoti til eina lög til komu istaðin fyrí lög nr. 171 frá 21. mai 1937 om jordbrugets fremme. Nevndarlimurin J. P. Davidsen og Trygve Samuelsen, sum eru imóti yvrtökuni av jarðargrunnimum og kongsjörðini, halda ongan föry vera á uppskoti til nýggja lög um almennu jörðina í sinj heild. Teir vilju principalt berl

geru umskrivingar í lögini frá 1937, sum samtyktin um yvirlökuna fórir við sær, og hærum framt önkra smærri broylingar í lögargreintum, sum ikki hava roynst eftir vild.

Afturimóti hálða nevndarlimirnir D. P. Danielsen, Velbastað, Jóhannes Stephansson og D. P. Danielsen, Tórshavn, at lögini frá 1937 á fleiri ökjum eiga at broytast númandi.

Henda lögini var millum annað gjörd við til endamáli fyri eygu af ít-vega monnum, ið ikki rökja landbúnaðin sum aðalvinnuveg, so mikilav-ny jörð frammihjá, at teir kundu föða eina kúgy. Aðalvinnan, fiskivinnan, var tá soleiðis háltað, at hon ikki gav fiskimoninum fult ársarheiði. Men nú gongur alt meira á taun býgvini, at fiskivinnan er heilsárvinnuna, ið ikki gevur monnum sínum höví til frammihjáarbeiði. Og ynski um eina kúgy sum sjálvsagðun tótt í tí dagliga búserhaldinum er nóg minkandi. Teir triggir nevndarlimirnir seta til uppskol fram, ið miðja imóti al samla jörðina í stórra brúk, yvirhövur so mikilav stórt, at bánaður við ljólskyldu sinari kunn líva av brúkinum og vera búinodur bæturav, eins og fiskimaðurin er alt meira fiskimaður bæturav. Men samstundis er teimum greitt, at lögartillök til af leiða gongdina taun vegin eiga at verða gjörd við varseini. Millum annað sýnn royndirnar, at í tíðum við kreppnárum innan fiskivinnuna hava menn litg til at fullu aftur á traðarhlúkið.

Somu nevndarlimirnir hálða, at reglurnar í 18. gr. í lögini frá 1937 um reftum hjá llysarvingum til at festa festigarðin, serstakliga sum hesar reglur hava verið umsítnar, leggja ov littun drent á, at taun maðurin festir, sum lougu í uppvökstrinum heyrur sýnt hug og hegvi til landbúnaðin. Eisini verður stóðan hjá einum tilstundandi festarni í mongum fórum ótrygg, tá hann ikki veit við vissu, um hann kann festa garðin, fyrr enni sitandi festari leggur frá sær á ellisárum. Teir seta til fram uppskol um broytingar, sum kunnu stuðla sitandi festara til at gera avtalum um, hvör ið skal taka við festinum, tá hann einaferð fellir frá (12. gr.). Afturimóti hálða nevndarlimirnir J. P. Davidsen og Trygve Samuelsen at reglurnar í 18. gr. í lögini frá 1937 eiga at staða við, men soleiðis at fyrsta síðulinja fer frammihjáarrett í somu raðfylgju, tá festari doyr barnleysur.

Nevndarlimirnir D. P. Danielsen, Tórshavn, og Jóhannes Stephansson meina, at festileigan eiga at hækka. Hóast reglurnar í 16. gr. í lögini frá 1937, sum ökki hava verið fylgdar, heyrur leigan staðið við óbroylt síðan 1899. Hesir báðir nevndarlimirnir skjólu upp, at leigan frá 1899 verður pristalsviðgjörd, so nér sum aðlast kann. Nevndarlimurin Trygve Samuelsen skjýltur upp at hækka leiguna frá kr. 7,06 til kr. 10,00 fyri skattumörkina. Nevndarlimirnir D. P. Danielsen, Velbastað og J. P. Davidsen mæla til, at leigan verður óbroylt. (11. gr.).

Nevndarlimirnir D. P. Danielsen, Velbastað, Jóhannes Stephansson og D. P. Danielsen, Tórshavn eru av teirri úskoðan, at festiskipanin í mongum fórum er ótiðarhóskandi. Og teir vísa á, at slik skipan, ið áður var kend í öllum grannalondum, að er mest sunn horvin. Teir ásanna, at festiskipanin soleiðis sum hon nú verður umsítin hjá okkum, í flestum

fórum gevur festaranum friari ræsur, enu upprunuliga tilretlað, og al festibóndin yvirhövur meira kennir seg sum óðalshónu enu sum leigutakaru. Men júst hefta sjálvsmeðið hevur fört við sier, at stöða festaraus idug, rættarförliga sæð, er vorðin ein millum stöða og ógreið í möngum fóri. Á möngum festligörðum er til dömis ivi um, hvat verunliga hoyrir festinum til, og hvat ið er ogn ættarinnar. Somuleiðis hevur roknskap urin hjá þeim einstaku görðunum í jarðargrunnum viðvíkjandi ógöða fyrir fráselda jörð reist mangar ivaspurningar. Og onnur döini eru al nevna eisini. Teir triggir nevndarlimirnir halda lað til heint at seta fram uppskot, ið gevur festaranum algongu til at yvirkaka garðin til ognar fyei seg og ætfinu. Treytirnar, ið lagdar verða í yvirkökuna, miðja til ikki innóti at skejta virkisraett bónadans sum hjá óðalshóna, men innóti at varðveita garðin sum sjálvstöðugt og heilskapað jarðurbærík (31. gr.).

Nevndarlimirnir J. P. Davidsen og Trygve Samuelsen ynskja ikki, at galdandi festiskípan verður avtikin ella broyft.

I lögini frá 1937, kapiðut IV, eru reglur um viðan mett hjá til almenna til at útvega sær jörð frá einstaklingi til velttingar, byggigrundir o. a. Hesar reglur eru lítið og cinkl nýttar, síðan löginn kom í gildi. Og nevndin er samd um, at tilil förvur er á slikum metti hjá til almenna. Reglurnar í hesum bólki í lögini frá 1937 eru til samantrongdar í einari grein í uppskotinum (31. gr.).

Nevndarlimirnir, tó J. P. Davidsen undanskikan, halda lað vera urvðugt at útvega jarðargrunnum fastar árlegar inntökur yvir Liggjarlöginn, og útvega grununum heimild til lánsupplöku, og sefa til uppskol samsvarandi (6. gr.).

Yvirhövur er nevndin samd um eina studnings- og lánskipan fyrir jarðargeunum, og setur uppskot samsvarandi. Berf í einstökum fórum eru umirnir ójavni á mál, soleiðis sum saest av þeim ymisku uppskotsgreinum (V. og VI. bólkar).

Nevndin er á einum málum um, at förvur er á lóggávu um skrásetan av allari jörð, og á reglum um sundurbýti og samanleggingu av jörð. Men slik skrásetan, umfatandi alla jörð, er kostnaðarmikil og drúgv. Og sum nú er verður hon framd byggð fyrir bygd, so hvört sum samanleggingin av jörðini fer fram. Hefta uppskotið umfatar í sinn heild bert almenna jörð. Og nevndin er samd um, at kann skrásetanin freinjast fyrir ta almennu jörðina undir eimum, soleiðis sum her uppskoti, so er nágvunnið. Og so má ognarjörðin verða skrásett við samanleggingina, so hvört sum umstöðurnar og ráðini verðu til tess. Uppskot nevndarinnar (undir VII. bólki) er í hövuðstáttum tilkið í «Betenkning angaende realkreditten í fast ejendom þau Færöerne afgivet af det af statsministeriet den 21. august 1953 udsatte udvalg» og hyggir serstaktlega á tey í nevnda álti framsettu «Forslag til lagtingslov om registrering og matrikulering afgivet af det af statsministeriet den 21. august 1953 udsatte udvalg» og «Udkast til lagtingslov om undskyldning, sammenlegning m. m. af faste ejendomme udarhejdet af matrikulstjóri lens í Dahl í maí 1953».

Tað fylgjandi uppskotið er sett soleiðis upp grein fyrir grein, at er

nevndin ikki samd, er gremin fyrst skrivanð soleiðis sum ein meiriluti skjýtlir upp, og níðanfyri stunda broytingaruppskol frá öðrum nevndarlimum. Ynskja nevndarlimir tvaer sjálvstöðugar uppskotsgreinir um sama evnið, eru báðar greinirnar skrivnðar og uppskotsselararnir tilskilaðir.

Hæf nevndin heldur tað veru neyðugt eru viðmerkingar gjördar til þer einsfóku greinirnar, um hvussuleiðis greinin brýtur av frá lögini frá 1937 ella öðrum lögum, um orsókina til at nýggj uppskot verða sett fram ella annað.

Tórshavn á Ólavssökn 1959.

Millumtinganevndin í landbúnaðarmálo.

D. P. Danielsen. Trygve Samuelsen. J. P. Davidsen.
Jóhannes Stephansson. D. P. Danielsen.

U P P S K O T

II

Lögtlingslög um ymisk tiltök landbúnaðinum til frama.

I. BÖLKUR

Jarðarráð og útlitsmenn.

E. gr.

Jarðarráðið hevur tey störv um hendi, sum ráðið fer álögd sunbart hesi lög, ella eftir avgerð landsstýrisins.

Við avgerðum rúðsins skulu fylgja frógreiðslur, íð gjöllari greina avgerðina.

V i ð m.:

Nevndin er samd. Henda greinin brýtur ikki av frá lögini frá 1937, utan tað sum fylgir av, at búnaðarnevndirnar verða aukiðar.

2. gr.

Limir ráðsins taka ikki lut í viðgerðum av málum, ið viðkomna teimum sjálvum, eftir somu reglum sum sorinskrivari.

Landsstýrið sýrskipar reglugerð fyrí jarðarráðið. Reglugerðin skal samtykjast av lögninginum.

Eingin aygerð kann samtykkjast í jarðarráðnum, eru ikki tvær afkyður fyrí henni.

Viðm.:

Sum til 1. gr.

3. gr.

Jarðarráðnum er heimilað, fyrí rokning jarðargrunnsins, at taka sær álitismenn kring landið, so nögvur sunn lörvur er á.

Álitismenninir ganga jarðarráðnum til hunda við uppmálingun o. l., og í málum, ið krevja serkunaleika til viðurskiftini á plássinum.

Avgerðarrætt hava teir ongan.

Eftir somu reglum kann ráðið taka sær serköna hjálp.

Viðm.:

Neyndin er sund um at aytaka skipanina við föstum búnaðarmeyndum, og sundurbýti av landinum í 10 neyndardömi. Uppskot um álitismenn ístaðin var framlagt og samtykt við löglingsslög nr. 28 frá 21. apríl 1957. (lögtingsmál nr. 47/1956).

4. gr.

(Uppskot frá D. P. Danielsen, Velbastað, Jóhannes Stephansson og D. P. Danielsen, Tórshavn):

I jarðarráðnum eru triggir limir. Landsstýrið velur tveir teirra og Föroya búnaðarfetag ein.

Stavstiðin er fyrir ár.

Fyri hvönn lim verður tillaksmaður valdur eftir reglunum í 1. stykki. Landsstýrið velur formann ráðsins.

(Uppskot frá J. P. Davidsen og Trygva Samuelsen):

I jarðarráðnum eru triggir limir. Landsstýrið velur ein teiri og lögtingið tveir. Á hvörjum ári fer ein limur frá, og nýval (eðla asturval) fer fram. Við lutakasti verður avgjört, i hvörjari ráðfylgju limirni fara frá.

Fyri hvönn lim verður tillaksmaður valdur eftir reglunum í 1. stykki. Landsstýrið velur formann ráðsins.

(Frá allari neyndini):

Landbúnaðarráðgevurin, ið settur er av landsstýrinum, hevir sum embetismaður útgongu til fundir jarðuráðsins. Atkvöðurrett hevir hann ikki, utan so at hann er valdur til lim í ráðnum.

5. gr.

Dagpeningar til límir jarðarráðsins ásetur landsstýrið, og verða teir goldnae úr jarðargrunnimum, ið somuleiðis rindar ferðaútreiðslur eftir rokning. Jarðurgrunnurin rindar útreiðslurnar til skrivstovuhald ráðsins eftir fyriskipan landsstýrisins.

Álitismenn og serköni sendu jarðarráðnum rokning í hvörjum mali sær fyrir samsýning og ferðaútreiðslur. Ráðið kannar rokningina og ger av, hvör ið skal gjalda hana. Grunnurin rindar bert rokningar í málum, sum jarðarráðið hevur reist. Skal annar partur í málum gjalda, krevur ráðið peningarnar frá viðkomandi, og avroknar við álitismannin ella tanni serköna.

Heldur ráðið tað vera grundarleyst, at maður hevur reist málid, kum ráðið áleggja viðkomandi eitt endurgjald, sum tó ikki má fara upp um 500 kr. Tó skal viðkomandi endurgjalla ráðnum allar útreiðslur av málum, eisini um tær eru hægri.

Útreiðslur sambart hesi grein kumnu pantast.

Viðm.:

Til tess af skapa jayta og fastleiku heldur neyndin lað beinast, at ráðið fær hövi til at kunna allar rokningar.

Spurningurin um, hvör skul gjalda útreiðslurnar av slikum málum, eigin eftir nevndarinnar tykki at gerast av eftir teim sjónarmiðum, at er tað mál, sum fyrst og fremst er einstaklingi at gagni, eigin einstaklingurin at gjalda einsamallur. Er lað lið í eintum ivamáli millum jarðarráðið og einstaklingin verða útreiðslurnar at býta í helvt, utan so at einstaklingurin hevur reist eitt skilaleyst mál, utan sakliga grund.

II. BÖLKUR

Jarðargrunnurin.

6. gr.

Jarðargrunnurin verður al nýta fóroyskum landbúnað til frama. Á figgjarlögini verða játlaðar kr. 200,000.- árliga í 10 ár at leggja í grunnin.

Grunnurin er heimilað at laka upp langfreistað lán við landskassanabyrgd. Hesi lán kumnu ikki, utan við samlykki landsstýrisins, faru upp um sinn ferðir samlaðu ognir grunsins á ársrekurskapinum undanfarna rokuskuparár.

I grunnin fara allar innlökur av teiri jörð, sum umlahið er í 8. gr. og allur peningur sum kemur inn fyrir sölu av slikuri jörð. Fyrir hvört brúkið verður fört yvirlit yvir sölupeningin fyrir fráselta jörð.

Verður jörð sold frá einum brúki, skal sölupeningurin tilkoma viðkomandi brúki til umbötingar. Er sölupeningurin stórvegis lægri en brúksvirðið av ti sum selt er, kann grunnurin nýta avlopið til umur landbúnaðurendamál.

Jardargruumurin kani berl avtakast við lög, íð fyrisetur gjöllari reglur fyrir avtökuni.

(Broytingaruppskot frá Trygva Samuelsen og J. P. Davidsen):

Í 4. stykki 1. reglu verður í staðin fyrir «skal» og «tilkomu» sett «kann» og «játtast».

V i ð m.:

Nevndin, tó J. P. Davidsen undantíkin, heldur það vera neyðugt, at útvega grunninum fastar innlökur fyrir figgjarlögina, og að útvega grunninum heimild til lánsupptökum, um grunnurin skal gerast fórur fyrir at sluðla landbúnaðinum munandi framfistir. Við kravinum um landskassábyrgd og við hámarkinnum fyrir lánsupptökum í 3. stykki hava lögting og landssstýri eftirlit við lánstökum.

Lög nr. 63 frá 12. apríl 1892 er avtikin við lögini frá 1937.

Nevndin er samd um, at brúk, íð missa við frásölu, eiga frammihjáráett til af sáu gagn av söluopenninginum. Men heldur ráðið söluopenningin vera munandi haegri, enn tað, íð brúkið missur sum jardarbrúk, til dömis orsakað av stórum eftirsþurningi eftir grundöki til íðnaðarendamál, eigur brúkið ikki at nýta fyrimum av slikari óvanligari prishækkan.

7. gr.

Jardargruumurin verður fyrisitin av jardarráðnum sambart gjöllari fyriskipan, sum landsstýrið ger.

Roknskapur grunsins verður grannskoðaður av grannskoðara lögtingsins, og lögtingið skal góðlna roknskapin.

III. BÖLKUR

Jörð hjá til almenna.

8. gr.

Efир reglinum her tilðanfyri umsítur jardarráðið alla almenna jörð á föroyskum hondum.

Landsstýrið kani fyriselu gjöllari reglur fyrir hesari umsitting.

Maður, sum situr við almennar jörð, kani skjólnu auferðir jardarráðsins inn fyrir landsstýrið. Men slik kærumál skal vera framkomil til landsstýrið í seimastu lagi vikudagin fýra vikur aftaná, ut auferð rúdsins er kunngjörd honum, ella er send honum á postbúsið.

V i ð m.:

Nevndin er samd um at taka hesa greinina úr lögini frá 1937 óbroytta, utan tað sum fylgir av heittarbroytingumum í hesum lögareuppskoti, og soleiðis at ístæðin fyrir 1., 2. og 3. nr. 10. gr. í lögini frá 1937 verður her sett: «alla jörð á föroyskum hondum».

9. gr.

Tann jörð, sum nevnd er í 8. gr. kaun

1. nýfast í almennum endamáli,
2. latast í festi (smbr. 10. gr.),
3. útleigast eitt ásetti árumál, ella so leingi leigutakarinn og einkjan eftir hamn eru á lívi (smbr. 16. gr.),
4. hundust yvir til ognar (smbr. IV. bólk).

Viðm.:

Tær broytingar eru her gjördar, at meðan allar hesar fyrir deildirnar í lögini frá 1937 voru viðgjördar undir kúpitel III, er hee I. deild, um sölu av almennari jörð, sum eftir einum meiri lutauppskoði verður val rúmari enn í lögini frá 1937, tíku burturur og viðgjörd undir IV. bólk.

Við nýtslu í almennum endamáli hugsar nevndin mest um jörð til royndarstöðir, alislöðir, landbúnaðarskúla og tilflik.

10. gr.

Jarðarráðið hefur reft til at lata almenna jörð í festi.

Festið stendur við so leingi festarin og einkjan eftir hamn eru á lívi, tó bert til festarin ella einkjan er vorðin 70 ár, uttan so at jarðarráðið samþykkit i hvörjum einstökum fóri.

Undir serligum umstöðum kann jörð latast í festi eitt avnarkað alykt áramál.

Festitreytirnar verða ásettar í einum festibreyti. Festibrövini, sum ultíð gjöllu skulu skila til, hvat festinum tilboyrir, verða prentað við einsljóðandi orðaljóði, sum landsstýrið skal góðlaka.

Viðm.:

I hesum uppskoði, sum nevndin er samd inn, er það nýtt, at festarin bert við loyvi frá jarðarráðnum kann sita við garðinum aftaná at ham er vorðin 70 ár.

11. gr.

Festarin rindar allan skatt og omur gjöld, sum hvila á festinum, og rindar jarðargrunnum festileigu.

Festileigan er áselt til

(D. P. Danielsen, Velbastað og J. P. Davidsen) :

7 kr. 06 oyru fyrir skattamörkina.

(Trygve Samuelsen) :

10 kr. fyrir skattamörkina.

(Jóhannes Stephansson og D. P. Danielsen, Tórshavn) :

55 kr. fyrir skattamörkina.

Jarðarráðið er heimilað, undir serstöðum umstöðum, at seta leiguna niður hjá einum festaru fyrir eitt avmarkað tíðarskeið, í minstu lagi límm ár um ferðina.

Festileigan fellur til gjaldingar 1. december á hvörjunum ári fyrir tuð ólmanakkaárið.

V ið m.:

Nevndin er samd um at ganga frá reglunum um ásetan av festileigunni í 16. gr. í lögini frá 1937, og venda aftur til jarðarbókina frá 1899, sum setur leiguna til eina ávísu peningahædd av skattamörkini. Men, sum sæst í uppskotinum, eru límurnir ójavnir á málum um, hvussu hogg leigan skal vera. Uppskotið hjá D. P. Danielsen, Velbastað og J. P. Davidsen er leigan, soleiðis sum hon varð sett í jarðarbókinni frá 1899. Uppskotið hjá Jóhannes Stephansson og D. P. Danielsen, Tórshavn, er sama leigan prisviðgjörd so nær sum ætlust kanni.

3. og 4. stykki eru óhiroytt frá lögini 1937.

12. gr.

(Uppskot frá D. P. Danielsen, Velbastað, Jóhannes Stephansson og D. P. Danielsen, Tórshavn):

Aettin eигur rætt til festigarðin.

Síðandi festari hevir alltöð rætt til at gera bindandi avtalu við jarðarráðið um, hvör av arvingum hansara skal festa garðin eftir seg. Slik avtala kann ikki takast aftur av festaratum, uttan so at tilstundandi festari samtykkir í tí, ella hann doyr ella verður óarbeidssförur.

Avtalan skal innihalda þer treytir, sum fylgja við yvirkönni av festimum, og skeið góðtakast av tilstundandi festarum. Sigue síðandi festari festið frá sær, ella hann doyr, uttan at bava gjört avtalu sambart 2. stykki, og arvingarnir ikki innan eitt ár semjusl um, hvör teirru skal festa garðin, verður jarðarráðið al gerð það av.

Avgerð ráðsins kann leggjast fyrir landbúnaðarslevnu, við kærtraeti til yvirlandbúnaðarslevnu, sambart teim gallandi reglunum. Únsóku um viðgerð á landbúnaðarslevnu skal vera send avvarandi sýslumanni í seinasta lagi vikudagin fyrir vikur aftaná, at avgerð ráðsins er kumgjörd teim avvarandi arvingunum ella send teimum á posthlúsið.

(Uppskot frá J. P. Davidsen og Trygve Samuelsen):

Verður festi leyst eftir lífsfesti báva börn seinasta festara, född í ljúnarbandi, fyrsta rætt til at taka við brókinum (smb. 9. gr.).

Jarðareáðið hevir avgerðarrættin, men verður viðkomandi hildin skikkaður, verður henda ráðfylgja at galda:

1. elsti sonur ella eftirkomarar hansara,
2. yngri sonur ella eftirkomarar hansara,
3. elsta dóttir ella eftirkomarar hennara,
4. yngri dóttir ella eftirkomarar hennara.

Fyrsta síðulinja fer frammihjáraett í somu raðfylgju, um festari doyr barnleystur.

Sífur tann, sum hevur frammihjáraett samburt hest grein, longu við almennari jövð, missir hann frammihjáraettin, um hann ikki sigur það brúkið frá sær, sum hann sífur við. Það sama við konu, ið sífur við slikum brúki sum serogn. Tó kann jarðarráðið loyva samanlegging, tú festini liggja soleiðis fyr, at tey kunnu gerast til ein garð.

Hvör tann, sum fyrir jarðarráðnum verður boðaður at hava frammihjáraett, skal hava boð um avgerðina, og fær hann ikki viðhald, kann hann krevja málid fyrir landbúnaðarstevnu, við kaerurretti til yvirlandbúnaðarstevnu samburt teim gildundi reglumum. Áheitan um hetta skal hann senda sýslumanninum í seinasta lagi vikudagin fyrir vikur aftoná, at avgerð ráðsins er kunningjörd honum ella send honum á posthlusið.

Viðm.:

Uppskotið hjá D. P. Danielsen, Velbastað, Jóhannes Stephanassott og D. P. Danielsen, Tórshavn, er broytingaruppskot til 18. gr. í lögini frá 1937.

Uppskottið hjá J. P. Davidsen og Trygvu Samuelsen er tað sama sum 18. gr. í lögini frá 1937, tó so at triðja stykkið um síðulínjuna er nýtt.

13. gr.

Sundurbýti av festigörðum kann beri fara fram undantaksvis og heri eftir avgerð jarðaráðsins. Tað gerst ikki, uttan so at ráðið ætlar um, at baði ley nýggju festini kunnu rökjast sum sjálfstöðugir festigarðar, ella so at tuð frábýtfa verður ligl afturut einum festigarði, ið framtaumundan er ov lílil at verða röktur sum sjálfstöðugur garður.

Verður slike sundurbýti framt við festiskifti, hevur hann, jð var tilstundandi festari samburt 12. gr. reit til af velja, hvat av teim nýggju festnum hann tekur.

Viðm.:

Neyndurlimimir D. P. Danielsen, Velbastað, Jóhannes Stephanasson og D. P. Danielsen, Tórshavn, sela hefta uppskotið sum broytingaruppskot til 19. gr. í lögini frá 1937.

14. gr.

Festibröv, sum eru í gildi, tó henda lög fer gildi, verða óþroytt so leingi viðkomandi festari og elukjan eftir hann situ við festumum, einsni i so máta at tann galldundi festileigan verður óþroytt so leingi.

Leiga fyrir prestajörð verður tann sama sum fyrir aðra festijörð samburt reglumum í hesi lög.

Viðm.:

Sum 20. gr. í lögini frá 1937. Tó er 2. stykki nýtt, og eftir uppskoti frá D. P. Danielsen, Velbastað og J. P. Davidsen.

15. gr.

Hann, ið hefur jörð frá þí almennu í festi, skal hava bústað sín á festimum, hefur jarðarráðið ikki loyvt undantak frá hesum. Hann skal rökja festið sum eitt væl umsitið jarðarbeik, bæði innistöðu, bygningum, amboðum og seyði viðvirkjandi. Hann hefur veiðirættindi á festinum og rætt til at fiska í ánum og vötnum. Hann hefur torvskurðar- og kolamámsrætt til eigna nýtslu. Eitt ásetti tíðarskeið, tó i mesta lagi finni ár um ferðina, hefur hann rætt til at leiga öðrum veiðirættindini, harundir fuglabjörg og urðar, og fiskirættindini. Hann hefur rætt til at selja grót, eyr, sand og fara sambart reglum sum jarðarráðið ásetur í hvörjum einstökum föri. Jarðarráðið kann gevna festara loyvi til at útleiga torvheiðar, tó tað jökl skaðar haganum, og bert fólk, ið ikki hefur torvskurðarrætt aðrastaðni. Gjöld og aðrar treylir syri síkkum leigurættli ásetur jarðarráðið í hvörjum einstökum föri.

Jarðarráðið skal ausa eftir, at ognarleys ikki missa tann torvskurðar- rætt, tó hava hært ligartil.

V 1 ð m.:

Svarar til 15. gr. í lögini frá 1937, tó við smávegis broylingum viðvík-jandi torvskurðarrættinum, og soleiðis at uppskotid ber bert umfatare festijörð, harundir kravið um bústað. Með 15. gr. í lögini frá 1937 umfat- aði eisini leiguþörð.

Seinasta slykki er uppskot frá Trygva Samuelsen.

16. gr.

Jarðarráðið hefur rætt til at leiga út traðir og traðarslykkir, stykkir til urtagarðsbrúk, grundstykkir til húsbrygging, idnaðarendamál og tilikta.

Verður jörð útleigað til traðarbrúk, skal ráðið fyrst ætla um londið er hóskiligt dyrkilendi, og at tað skaðar seyðabrékinum sum minst. Ráðið skal ausa eftir, at jörð ikki verður innlögd av haganum til sifk endamál, so leingi innlögd jörð er, ið ikki verður nýtt sum hon eignur af verða.

Leigar jarðarráðið ódyrkað lenti til traðarbrúk, skal ráðið áleggja leigaranum, at tröðin verður vell intan 20 ár eru liðin frá til at leigarinn tekur við leigmálum.

Leigan verður tann sum syri traðir ligartil.

Leigusáttmálar, sum eru í gildi, tó henda lögini fær gildi, verða óbreyttar so leingi viðkomandi leigari og einkjan eftir hann sita við tröuni.

Leigmálum fylgja eingi rættindi til útrakstur, ella omur rættindi og lunnindi, sum eru ikki nevnd í leigusáttmálum. Leigumálið broytir einki í til vetrarhitsrætti, sum aðrir hava á til leigaða.

Leigafreylinnar viðvíkandi traðum og traðarslykkjum ásetur jarðarráðið í einum leigusáttmála. Leigusáttmálarinir verða prentaðir við einsljóðandil orðaljóði, sum landsstýrið skal góðalka.

Undir serstökum umstöðum kann jarðarráðið, við samtykki landsstýrisins, gera frávik frá til vanliga orðaljóðinum í leigusáttmálum.

Viðvíkandi útleigu av lenti til urtagarðsbrúk, byggigrundir til húsa-

bygging, íðnaðarendamál og tilíkt skal jardarráðið annað effir, at óþykkað lenti verður útleiguð fram um dyrkað, og jörð sum er óvanda dyrki-lenti frum um gott lenti. Somuleiðis skal ráðið annað effir, at ikki verður útleigað öki, ëð liggja soleiðis fyr, at leigumál ð skadur ella minkar um virðið á uttanum liggjandi dyrkilendi meira en neyðugt er.

Treylirnar, bartindir leignna, fyrí útleigan av lenti, sum nevnt í 9. stykki, ásetur jarðarráðið í hivörjum einsökuum fóri, og leignsáttmálin skal góðtakust av Laudsstýrintum.

Viðm.:

Nevndin er samd. Uppskotíð um útleigurett til byggfgrundir er nýtt, og verður her serstakliga hugsað um lenti, ëð liggur högliga fyrí við bryggju og tilík, sum hóskar seg til ymisk íðnaðarendamál. Í vissum fórum kann eitt leigmál liggja betur fyrí en sölu.

2. stykki, sum eisini er nýtt, gevur ráðnum húvi til eftirlit við, at lagt verður inn við skili og skynsemi.

Treyfurnar í 6. og 9. stykki samsvara freytumum í 21. gr. viðvíkjandi sölu av tilsvarendi lenti.

17. gr.

Verður leigmál leyst viðvíkjandi tröð ella traðarstykki, hava tey, ëð nevnd eru í 12. gr. frannihjáraett til nýtt leigmál eftir somu reglum, sum tær ëð har eru ásettar, og við sama rætti ljá sitandi leigara, sum ljá sitandi festara, til at geru av, hvör av arvingnum skal taka við tröðni.

Uppskot frá Te. Samuelson og J. P. Davidsen:

§ 17.

Verður leigmál leyst viðvíkjandi tröð ella traðarstykki, hava tey, sum nevnd eru í § 12, frannihjáraett til nýtt leigmál og eftir somu reglum.

Viðm.:

Nevndarlimirnir D. P. Danielsen, Velbastað, Jóhannes Stephansson og D. P. Danielsen, Tórshavn, sum hava eitt felags uppskot til 12. gr., skjóta upp at somu reglur verða fylgdar viðvíkjandi traðum og traðarstykjum.

J. P. Davidsen og Trygve Samuelson hava annað uppskot til 12. gr., og skjóta upp, at teirra uppskot verður fylgt eisini viðvíkjandi traðum og traðarstykjum.

Eingin av nevndarlinnum tekur undir við orðaljóðinum í 18. gr. a) í lögini frá 1937, sum koma inn á lögina við lögarbroyting í 1942.

18. gr.

Hann, ëð hevir tröð í leigu frá jarðarráðnum, skal rökja tröðna sum eitt væl umsitið jarðarbrúk, og ham kann ikki nýta hana til annað endamál. Hann kann ikki gera nákad, sum minkar um virði á tröðni sum dyrkilendi, utan við samtykki jarðarráðsins.

19. gr.

Við festiskifti, og hvörja ferð eitt leigumál er at enda komið, lefur jarðarráðið viðkomandi brúk kannu og mefn, og tekur slöðu til, um grundarlag er syri endurgjaldskraví móti seinasta festara ella leigara, ella móti arvingunum.

V i ð m . : Svarar til 12. gr. í lögini frá 1937.

20. gr.

Festari ella leigari, sum ikki rættihundis svarar jarðargrunnum tey gjöld, sum hendi lög áleggur, kann pantast.

V i ð m . :

Svarar til 23. gr. í lögini frá 1937.

21. gr.

Aettar jarðarráðið um, at maður sum situr við jörð hjá ti almenna í festi ella til leigu, misrökir jörðina, tilhoysið, innistöðuna, bygningar ella annað, at hann ikki höfir um ásjónlig brek, ikki veltur nóg nögy upp úr nýggjum, ella hevur hann ikki lokið gjaldtreytir sínar til jarðargrunnín, harundir renlur og avdrátt av lánum, sum fallin eru til gjaldingar, og hevur hann ikki goldið i seinasta lagi 6 mánaðar aftaná gjalddag, hóast kravdur, ella misnýtir ella misrökir hamr brúkið i aðrar mátar, tilhoyr, innistöðu, bygningar ella annað, og gerð luð at brúkið stórliga minkar í virði, ella hevur festari ella leigutakari av almennum ari jörð í aðrar mátar gjört grov brot á ker reglu, sum rætlindi hansara fylgja, so skal jarðarráðið, tá tað úrslitaleyst hevit ú viðkomandi um at Júko skyldur sínar, hevja reftarmál við Föroya vætt við ti sakarkravi, at festið ella tað leigaða verður at taka frá honum og falla jarðargrunnum til.

I dominum verður at avgera, um viðkomandi skal endurgjalla jarðargrunnum tað tap, sum brúkinum hevur verið syri av ávum hansara, ella um viðkomandi skul hava samsýning syri at missa brúkið ella syri möguligt vellingararbeidi á brúkinum.

V i ð m . :

Neyndin er sand. Hetta uppskotíð, ið er samaudráttur frá 21. og 27. gr. í lögini frá 1937, skilir seg frá neyndu greinum í so málu, at luð berl umfatur festi og leigaða jörð.

IV. BÖLKUR

Söla av almennum jörð og keypp av ognarjörð.

22. gr.

Jarðarráðið hevit rætt til at selja burlurav almennum jörð til urta-

garðsbrúk, grundstykkr til húsbýgging, íðnaðarendamál og tilíkt.

Verða öki seld til slik endamál, sum nevnt eru í 1. stykki, skal ráðið unsa eftir at selja ódyrkadba jörð frum um dyrkadu, og jörð sum er óvanda dyrkilendi fram um gott lendi. Somuleiðis skal ráðið unsa eftir, at ikki verða seld öki, ið liggja soleiðis fyrir, at sölan skaðar ella minkar um virðið á umfamum liggjandi dyrkilendi ella seyðabruki meira en neyðugt er.

Áðrenn selt verður skal ráðið sunnarúðust við nývurandi sóknarstýri um spurningar sum afgongutveg, vatnleidningar, kloakkar og tilíkt. Og ráðið kann treyta söluna av, at slikir spurningar verða greiddir eftir krövum sóknarstýrisins.

Jörð, sum seld verður sambart hesi grein, verður ut gjalda í hondina. Bert í undantaksföri kann ráðið bjóða borg, og tá bert móti 1. veðraettli í ti selda, ella móti aðrarí fullgóðari tryggi.

Viðm.:

Orðini í 13. gr. 1. stykki í lögini frá 1937 «Fisketuringspladser, Lagerpladser o. lign.» eru her broytt til «íðnaðarendamál og tilíkt», samanber 16. gr. um títleigu.

Uppskotið til 2. og 3. stykki er nýtt, og er ætlað til at verja dyrkijörð og seyðabruk móti miðleysari bygging, og til at stuðla sóknarstýrinum til at fyriskipa byggiaðlanir í sunnarúð við jarðarrúðið.

23. gr.

Maður, sum hefur tröð í leigu frá í almennum, kann kreyja at fáu tröðna til keyps, tá ein fjórðapartur av tröðni er veltur, og aftaná at tröðin er sýnað og góðlikin av jarðarrúðnum.

Viðm.:

Svarar til reglurnar, soleiðis sum eru ligartil hava verið umsítnar av jarðarráðnum.

24. gr.

Selur jarðarrúðið tröð sambart 23. gr. verður sölupeningurin at úsetla av jarðarráðnum og at samtykkja av landsstýrinum í hvörjum einstökum föri.

Jarðarrúðið kann freyla slika sölu av, at jarðargrunnunum hefur rætt til at keypa aftur ein ávísun part ur í selda, tá jarðarrúðið ynskir lað, og til ein pris sum samtiðis verður úsettur.

Aðilar jarðarrúðið um, at keyparin ikki er fórar fyrir at riða allan keypspeningin í hondina, kann ráðið bjóða homum borg, men beri móti 1. veðraettli í ti selda ella full tryggjuða veðraefti í öðrum fórum ogum.

(Broytingaruppskot frá J. P. Davidsen): Uppi 2. stykki verður skoytt: «Tað almenna kann treyta sær rætl til at taka neyðlunaviligt öki til vegir, kloakkar o.t. og til at fóra leiðingar gjögnum ella yvir ökið utan endurgjald».

V iðm.:

2. stykki svarar til 13. gr. 3. stykki í lögini frá 1937, og 3. stykkið svarar til 17. gr. í somu lög, tó nakað rúmari.

25. gr.

Selur jarðarráðið jörð sambart 23. gr. fylgja söhni eingin úlakstur ella onnur reitindi og lunnindi, sum eru ikki nevnd í söluþrevinum.

V iðm.:

Svarar til 7. og 8. stykki í 13. gr. í lögini 1937.

26. gr.

Sölu av jörð sambart 23. gr. kann jarðarráðið treyta óv, at jörðin verður rökl sum eitt sjálvstöðugt jarðarbrúk, við innistöðu og bygningum, at jörðin við bygningum og tilhoyri verður væl umsitu, at eigarin hefur bústað sín á brúkinum, at hann ikki selur burturfrá, útleigar ella makaskiftir, og at eigarin ikki ger nakað, sum kann minka um virðið á ognini sum eitt sjálvstöðugt jarðarbrúk.

V iðm.:

Svarar til 26. gr. í lögini frá 1937.

27. gr.

Selur maður byggigrundir hirturav dyrkjörð, sum hann hefur singið til ognar sambart reglunum í hesi lög, skal helvtin av keypspeninginum ganga inn í jarðargrunnum.

Ætlar maður at stykkju út til byggigrundir eina fröð, ella part av einari fröð, sum hann hefur singið til ognar sambart hesi lög, soleidis at fröðin harvið missir sitt virði sum jarðarbrúk, kann jarðargrunnurin yvirtaka ognina fyrí ein pris, ið svarar til þann upprunaliga söluþrisin umfram virðið av því arbeiði og teimum peningaflögum, sum lagðar eru í jörðina, aftaná at jarðarráðið seldi hanu.

Semjast eigarin og jarðarráðið ikki um þrisin, verður hann at áseta av avvarandi landbúnaðarmennd við kærurætti til yvirlandbúnaðarmenndina sambart teim galldandi reglunum.

V iðm.:

Nevndin er samd. Uppskotið, sum er nýtt, mildjar lmóti at byrgja fyrí, af með keypa jörð frá til almenna til annað einu jarðarbrúk.

28. gr.

Selur maður öðrum einu lífsarevingum sínum fröð, sum hann hefur singið til ognar sambart hesi lög, kann jarðarráðið, við samlykki landsstýrisins, gera óv, at fröðin fellur aftur til jarðargrunnum. Prisurin verður tó ásettur efli somu reglum sum í 28. gr. 2. og 3. stykki.

Viðm.:

Svarar til 28. gr. 2. stykki í lögini frá 1937.

29. gr.

Selur jarðarráðið til byggigrundir eðu tilíkt burturav dyrkaðari tröð, sum maður hefur leigað, hevur viðkomandi leigutakari reft til helvina av söluopenninginum, og hin helvfin fer i jarðargrunnum.

Viðm.:

Neyndin er samd. Uppskotið, sum er nýtt, vil tryggja leigufukaronum eitt endurgjald fyrir arheiði, sum er lagt í tröðna.

30. gr.

Maður, sum hefur fengið tröð til ognar sambart 23. gr., kann sjálvur gera av, hvör av lífsarvingum hansarú skal hava tröðna eftir seg, hvat ið fylgja skal tröðni av bygningum og innistöðu. Hvussu nögy arviugurin skal faka tröðna fyrir, og harvið hvussu nögy hann verður at svara búnum.

Síka aygerð kani maður taka í einum testamente, ella á fann hátt, at hann leggur aygerð sína frum fyrir notarius publicus og faer hana inn-skriðaða í notarialgerðarbókinu. Gjaldið fyrir hessa innskriving er 2 kr.

Avværandi sýslumaður, ella sorinskrivarin, hevur skyldu at veigdeiðu manni í slikum föri.

Viðm.:

Svarar til 29. gr. í lögini frá 1937.

31. gr.

Jarðarráðnum er heimilað at selja festara garðin, sum henni hefur í festi.

Slikari sölu fylgja þó altið hessar freytir:

1. at keyparin og eftirmenn hansarú verða silundi á garðinum,
2. at keyparin hefur umsitið garðin væl áðrenn yvirtökuna,
3. at garðurin framvegis hefur somu skyldu til af lata hagajörð til dyrkingar, sum hvílir á kongsgörðumum,
4. at garðurin verður ikki hylfur sundur við sölu, makaskifti ella gávu, utan við samtykki jarðarráðsins,
5. at einki verður sett burturfrá garðinum til byggigrundir ella tilíkt, utan við samtykki jarðarráðsins, sum í hvörjunum einstökum föri skal skráseta sílen frásölu,
6. at vil eigarin selja garðin aftur, hevur jarðarráðið altið meit til at bjóða uppá hann Jaynbjóðis öðrum, og meit til al keypa garðin fyrir haegstu boð, sum aunar maður bindandi bjóðar,
7. at keyparin ikki er vorðin 50 ár.

Verður garðurin misröktur aftaná sölum, ella heldur keyparin og eftirmenn hansarú ikki freytímar í hesi grein, kann jarðarráðið kreyja

at yvrtaka garðin aftur eftir meting. Slik meting verður framd av tveimur metingarmönnum, harav eigarín og jarðarráðið velja hvör sin. Velur eigarín augan metingarmannum innan friggjar vikur frá til degi, jarðarráðið skrivliga hefur híðið hann gera fad, skal jarðarráðið hiðju Föroya rætt seta mannin út.

Verður garður seldur sambart reglumum í hesi grein, er söluopeningu urin við fyrstu söluna

(D. P. Danielsen, Velbastað):

100 ferðir leiguna, soleiðis sum hon er ásett við lög nr. 70 frá 23. apríl 1897, samanber 14. gr. í hesi lög.

(Jóhannes Stephansson og D. P. Danielsen, Tórshavn):

25 ferðir leiguna, soleiðis sum hon er ásett sambart 14. gr. í hesi lög.

Jarðarráðið kann bjóða borg syri ein part av söluopeningum í eitt hóskandi áramál, sum ráðið ásetur í hvörjum einsfókum föri, tó organið meira emi liggju úr, og móli af keyparin gevur jarðargrunnunum 1. veðraett í garðinum, ella 2. veðraeft um so er at grunnurin hefur 1. veðraeft frammansundan.

Söluopeningur, sum ikki verður goldin í hondina, verður til renta við 3½ % árliga.

I söluhrævinum verður gjölla tilskilað allt sum self verður, jördin innan- og uttangardös, bygningur, innistöða, seyðuskipan og annað. Keyparin faer sama rætt til garðin sum ognarmaður, bert við teim undantökum sum tilskilaði eru í hesi lög.

Er einki fyrivarni tikið í söluhrævinum sylgja garðinum öll mettiði, innan- og uttangardös, og öll hinnindi, sum fógu gæðinum til fremmansundan söluni.

Viðm.:

Uppskofið, sum er sett fram av nevndarlímitum D. P. Danielsen, Velbastað, Jóhannes Stephansson og D. P. Danielsen, Tórshavn. Sjá annars nærrí í Tyrímælinum.

Nevndarlímitir J. P. Davidsen og Trygve Samuelsen seta einki oppskot til broytingar í lögini frá 1937 hesum viðvíkjandi.

32. gr.

Hann, ið hefur singið jörd til ognar sambart reglumum í hesi lög, hefur full ræði yvirognini sum ognarmaður, bert við teim frávikum sum henda lög fyriskrivar.

Viðm.:

Tikið frá 28. gr. 1. stykki í lögini frá 1937.

33. gr.

Jarðarráðið kann áleggja manni, sum hefur jörd í leigu ella festi, ella hefur singið jörd til ognar sambart reglumum í hesi lög, at harva

jörðina við bygningum, innistöðu og öðrum tilhöyrfi neylurviliga tryggjáðu í einum tryggingarfelag, sum jarðarráðið góðtekur.

Viðm.:

Svarar til 30. gr. í lögini frá 1937, fó at reglurnar um serstakt sínumillum tryggingarfelag, sum ógantíð eru settar í gildi, ikki eru líknaðar við.

31. gr.

Liggur ognarjörð, sum ikki verður rökta av eigarunum, og er innau-gardósjörðin gott dyrkilendi, so hevir jarðarráðið reælt til, tā tað æflar um at förvur er á dyrkilendi har i bygdini, at taka upp tingingar við avvarandi eigara um at fáa jörðinu til keyps.

Fæst slikt keyp í lag, og verður tað góðtíð av landsstýrinum, skal jarðarráðið útleiga jörðina til manni i bygdini, sum eftir ættan ráðsins er skikkaður til af rökja hana, lata slikum manni jörðina í festi, ella selja honum hana, alt sambart reglunum sum fyriskipaðar eru í hesi lög.

Sonuleiðis kann jarðarráðið vegna jarðargrunnin, og við samtykki landsstýrisins, keypa ognarjörð til eitt ávist alment endumál, tā förvur er á slikum.

Viðm.:

Uppskolið er frongur samandráttur úr reglunum í IV. bólki í lögini frá 1937.

V. BÖLKUR

Lán úr jarðargrunnintum.

35. gr.

Sambart reglum, ëð landsstýrið fyriskrivar, fóast lán úr jarðargrunnimum.

- 1) til at stovnu nýggj jarðarbrúk,
- 2) til at velta upp úr nýggjum og til jarðarábötfur,
- 3) til nýggjar bygningar á jörð hjá tū almenna,
- 4) til fjós, hoylöður, seyðahús, köstar og súrhoybrunnar,
- 5) til rakstrarlán til jarðarbrúk.

Viðm.:

Sum 40. gr. í lögini frá 1937, fó at 6) ikki er tilkið við, og lánveitingar til súrhoybrunnar er nýtt. J. P. Davidsen ynskis, at lán undir nr. 3 ikki skulu gevast til sethús.

36. gr.

Hámarkið fyri láuveitingum úr jarðargrunnum í eitt álmankkuár er kr. 300,000,-, utan so at landsstýrið loyvir at meira verðir veitt.

Viðm.:

Svarar til 41. gr. í lögini frá 1937, fó so ut kr. 70,000,- er broytt til kr. 300,000,-. Nevdin er samd um uppskofið, utan J. P. Davidsen, sum einki uppskof settur.

37. gr.

Rætt til láuveitingar samburt 35. gr. eignar hann sum

- a) hefur rikisborgarrætt og er búsettur í Föroyum,
- b) er myndugur, fó vanligu ikki undir 25 ár, og ikki yvir 50 ár, skal hann nýta lánið til eitt nýtt jarðarbrúk,
- c) kann samnföra, at hann, já ið lánið er singið, eiger nóg mikið til at rökja viðkomandi brúk,
- d) ikki sjálvur eiger neyðlurevuligan pening til endamálið. Umsókjarn skal eisini samnföra, at peningaliga ætlan hansara er haldgnoð. Hann skal leggja fram kostnaðaráætlun og innfókuætlun fyri brúkið.

Viðm.:

Sum 42. gr. í lögini frá 1937, tó at c), d) og e) ikki eru tiku við. Nevdin er samd um uppskofið.

38. gr.

Lánumisókn verður at senda jarðarráðnum, ið skal gunga umsókjarnum til handa við neyðlurevuligum upplýsingum, sum tekningum, kostnaðaráætlun og tilíkum.

I fyriskipan landssfýrisins, sum nevd er í 7. gr. kann landsstýrið seta haegsta lánsvirðið, sunn ein ogn kann melast til, fá lán verður veift.

Viðm.:

Sum 43. gr. í lögini frá 1937. Nevdin er samd um uppskofið.

39. gr.

Jarðarráðið letur avvarandi brúk sýna og mela. Mett verður um afganguveg, vatnleidning, um brúkið er hóskandi til jarðarbrúk og um lánsvirðið.

Viðm.:

Sum 44. gr. í lögini frá 1937.

40. gr.

Lán verða fyrst og fremst veitt til jarðarbrúk, ið eru sjálvstöðug samlaði brúk.

Viðm.:

Svarar til 45. gr. í lögini frá 1937.

11. gr.

Lániðiæddina ásetur jarðarráðið. Þurlursæð frá festijörð má lánið ikki vanliga vera hægri enn 60 % og ongautið hægri enn 80 % av líosvirðinum, sum brúkið verður sett í, tó alt arbeidið er gjört, sum jarðarráðið krevur, og tó möguligur fremri veðraettur ella virði á möguligari kapitaliseraðari grunulbyrðu er frádrigið.

Til jarðaráböetur og til at velta uppúr nýggjum kann ráðið til veita upp til 90 % í láni av virðisvöksfrínum á jörðini.

Lánið til festara viðvíkjandi skal jarðarráðið ansa eftir, at ikki verður veitt meira, enn af avvarandi festari við vanligari rökkt er mentur at klára rentu- og avdrátfarþyrðuna, og slik tón eiga ikki vanliga at fara upp um 60 % av kostnaðinum til tað, sum lánið skal nýlast til.

Rakstrarlán mugu ikki vanliga fara upp um 2.000 kr. til manna, og til rakstrarlánsamtökur ikki upp um 80 % av teirri peningahædd, sum sunnlókan ábyrgist.

Lánið verður útgoldið þá viðkomandi arbeidi er góðtíkið av jarðarráðnum. Til jarðaráböetur og veltung uppúr nýggjum verða lánu tó bert útgoldin einaferð um árið. Rakstrarlán verða útgoldin eftir aukgerð í hyörjum einsfökum föri. Av lánum til slovnau av nýggjum brúki kann ein partur gjaldast út fyrifram, svarandi til 75 % av jarðarvirðinum, tó umsökjurin hefur fengið tengilið ognarhléey uppá jörðina. Heldur jarðarráðið tað vera tilráðiligt, kann eisini ein partur gjaldast út fyrifram, tó bygningurin er komin undie læk, tó í mestu lagi 50 % av restláninum.

Tilsögn um lán delfur burtur, er ikki tað knavda arbeidið gjört innan eitt ár frá tí degi, tilsögnin varð givin, og tilsögn um lán til jarðaráböetur og veltung uppúr nýggjum delfur burtur, er ikki tað árliga arbeidið gjört, sum jarðarráðið hefur álagt.

(Broytingaruppskot frá Trygve Samuelsen):

1. stykki skal ljóða: «Lániðiæddina ásetur jarðarráðið. Lánið má ikki vera hægri enn 40 % av kostnaðinum til tað, sum lánið skal nýlast til».
3. stykki delfur burtur.
- I 5. slykki ganga út ley seinastu tvey punktumini, frá «Av lánum» til og við «50 % av restláninum».

12. gr.

Lán verður ikki veitt, kann ikki viðkomandi brúk bjóða jarðargeumum 1. veðrætt. Undantíkin er tó jörð hja lí abmena, og jörð sum frummanundan hefur givið jarðargrunnini 1. veðrætt, ella til falan er um lættari grundþyrdur, hvörs kapitaliseraða virði ikki fer upp um 20 % av jarðarvirðinum.

Rakstrarlán verða veitt, sjályt um 1. veðrættur ikki er leysur, men 16 krevst at avvarandi mólvégis jarðargrunnini tekur ábyrgd fyrir helviti av sí lapi, sum standast kann av viðkomandi láni.

Viðm.:

Sum 47. gr. í lögini frá 1937.

13. gr.

Lán verða bert veift rakstrarlánnssamfókum, ták viðfókur teirra eru góðfíknar av jarðarráðnum.

Viðtöka kann ikki góðtakast, inniheldur hon ikki besar fyriskípanir:

- a) Endamát samtökurnar skal bert vera at veita línumum láni til keyp av rossum, neyfum, seyði, grísum, geitum, arbeidsvagnum og hundbjúnaðaramboðum, ella til þöð, seteplir ella sáð. Lánini skulu kunna veitast ciustökum línum elta fleiri línum í felag.
- b) Við upptökuna skal hvör límur gevá ábyrgd fyrí skyldur samtökurnar í minsta lagi 25 kr. og í mesta lagi 500 kr. Innanfyri hesa peningahædd, sum ábyrgd soleiðis er givin fyrí, ábyrgjast límirtir mótt vegis jarðargrunnini ein fyrí allar og allir fyrí ein.
- c) Lán verða bert veilt línum, sum sita við traðum ella aðrar jörð, sum nýtt verður í húnaðarendanáli.

Hægsta lán, sum veitast kann einum lími, er 2.000 kr. Lán til keyp av föðum, seteplum og sáði verða til afturrinda í mesta lagi í tvey ár, og onnur lán í næstu lagi í fimm ár. Í aðrar mátar ásetur nevndin lánjhæddina, lánitreytinar og freytinarnar fyrí afturrindanini.

- d) Ágöði samtökurnar hjá línum kann pantast.
- e) Ognar broytingar eru loyvdar í viðfókum samtökunar nílau við samlykki jarðarráðsins.
- f) Hvört ár skal samtökun senda jarðarráðnum frágreiðing um vicki samtökunar, og samtökun hevur skyldu til at gevá ráðnum allar upplýsingar, sum ráðið krevur viðvíkjandi virki og viðurskiftum samtökunar, og til at gevá seg undir effirlit ráðsins við, at samtökun verður stjórnad saubarf hesi lög og viðfókum samtökunar.
- g) Stendur samtökun í skuld til jarðargrunnini, ták hon verður avtíkin, skal jarðarráðið góðtaka avgerðina um avtóku samtökunar.

Viðm.:

Sum 48. gr. í lögini frá 1937, tó so af peningahæddin undir e) er brytt úr 500 kr. til kr. 2.000. Seinasta punkt í e) 1. stykkji dættur bæltur.

14. gr.

Lánini verða til renta við 4½ % árliga. Onnur lán eini rakstrarlán eru avdrúttarsí tey fyrstu fimm árin, og verða síðan til renta og nydraga við 6 % árliga. Hevir tað, sum lánt verður til, styttri lívutíð, ásetur jarðarráðið lántíðina í hvörjum einsfókum föri.

Rakstrarlánum viðvíkjandi ásetur jarðarráðið lántíðina í hvörjum einsfókum föri, og mó hon ongantið fari upp um línum úr.

Lánveitarin kann ikki siga upp lánið, soleingi viðkomundi brúk verður rökt sum teð skal.

Fyrí peningaskyldur til jarðargrunnini kann skuldarin pantast.

Viðm.:

Seinasta punkt i 4. stykki er nýll. Laðrar mátar er uppskotjð sum 49. gr. í lögini frá 1937. Nevndin er samd.

45. gr.

So leingi Ían úr jarðargrunnum um ikki er fullt aflatgoldið gevur viðkomandi brúk seg undir reglugerar í 45., 18., 21., 26. og 33. gr.

VI. BÖLKUR

Studningur ár jarðargrunnum.

46. gr.

Árliga verður á figgjarlögini settur studningur til fey i hesi grein nevndu endamál. Jarðarráðið umsetir studningin og skipar fyrir, við góðlóku landsstýrisins, hvussuleiðis og hvörjum studningurin verður veittur.

Studningur verður veittur til hesi endamál:

- 1) Til jarðarábóltar og til velfingar uppfir nýggjum. Árbeidið verður af fara fram eftir einari æflan, sum jarðarráðið hefur góðtikið frammansundan. Til jarðarábótar í veltum bö verður laðið í studningi 20 oyru fyrir fermetriua, tó samlaða víddin sum ábött er í tvey fylgjandi ár, málir i minsta lagi 1000 fermetrar, og til velfing uppfir nýggjum verður laðið í studningi 40 oyru fyrir fermetriua, tó samlaða víddin sum velt verður í tvey fylgjandi ár, málir i minsta lagi 500 fermetrar.

I háðum fórum krevst, at lendið, sum studningur verður veittur til, hefur möguleikar fyrir at verða rökt sum jarðarbrúk í framtíðini.

- 2) Til nýggjur köslar, landbrunna og súrbreyggjbrunna, tó figgjaæflan er góðtikin av jarðarráðnum frammansundan. Studningurin er $\frac{1}{2}$ av arbeiðnum, soleiðis sum jarðarráðið metur tað, og hefur góðtikið tað, ið liðugl er.
- 3) Til úthegn um innlagda fröð. Studningurin verður bert latín fyrstu ferð úthegu verður sett, og er $\frac{1}{3}$ av tilfarinum til hegnað.

Studninguein verður ikki latín, fyrr en með begnið er sýnað og góðtikið av jarðarráðnum.

(Broytingaruppskot frá J. P. Davidsen og Trygva Samuelson):

Undir 1) verur sett «upp til» frammansfyrir «20 oyru» og «10 oyru».

Undir 2) verður sett «upp til» frammansfyrir «1».

Viðm.:

4., 5. og 6. stykki í 51. gr. í lögini frá 1937 eru ikki tilin við. Og broytningar eru gjördar til 1., 2. og 3. stykki.

47. gr.

Umsóknir um studning sambart 47. gr. verða at senda jövðarráðnum.

V i ð m.:

52. gr. og 53. gr. í lögini frá 1937 dæltu burtur. Hetta uppskotíð svarar til 54. gr., 1. stykki, 2. stykki í sonum grein dættur burtur.

48. gr.

Studningur sambart 47. gr. verður fyrst og fremst latin sjálvstjóðugum brúkum, sum eru í minsta lagi eitt kúlfóður til stöddar.

V i ð m.:

Svarar til 55. gr. í lögini frá 1937, tó at kravið um eina minslusföld er nýtt. Nevndin er saman.

VII. BÓLKUR

Jardarskrá og aðrar reglar.

49. gr.

Matrikulstovuni verður álagt at gera og halda jardarskrá yvir alla jörð, sum nevnd er í III. bólkí í hesi lög. Verður slík jörð latin til ognar sambart reglunum í hesi lög, verður hon tó verðandi í jardarskránni, sjá tó 62. gr.

Skrásetanin fer fram við kortuppráttum sum grundarlag, har allir jarðarhlutir eru avmerktir soleiðis, at tað gjölliga svest, hvussuleiðis teir liggja hvör móti öðrum. Slíkur kortuppráttur verður gjördur fyri hvörja bygd saer, eftir loftsmýndum sum fíknar eru til hetta endamáli.

V i ð m. til 7. bólkí:

Tr. Samuelsen viðmerkir, at reglurnar í hesum bólkí eiga at verða gjördar við serliguri lög, og at hefta annars liggur ultafyrst arbeidsökid hjá millumlinga-búnaðarnevndini.

50. gr.

Einki mark verður teknað inn á kortuppráttin, fyrr enn allir avvaraudi hava hævt höví til at úttaln áskoðan sína um ognarviðurskiftini.

Við 14 daga fyrirvaring boðar matrikulstovan við lýsing í Dimmalaett-ting og við uppslögum í bygdafalvum avvaraundi festarum, leigutakarum, brúkarum, ognarmennum, servituthavarum og öðrum áhrugaðum at visa ó mark.

Sóknarstýrið í bygðini velur tveir köumar með að ganga matrikulstovuni til handa við upplýsingum um ognarviðurskiftini.

51. gr.

Festarur leigutakarar og ognarmenn av jörð, sum nevnd er í 49. gr.,

verða allir skrásetti. Gjöllari reglur um sundurbýti í nummum, og mögulegum undirnummum, og um aðrar tekniskar spurningar í hesum samhandi, verða settar í eina reglugerð, gjörd av jarðarráðnum og góðikin av landsstýrinum.

So leingi jarðarlutur ikki er latin til ognar sambær reglumum í heisi lög, verður jarðargrunnum skrásettur sum eigari, og tilskilaður verður festari, leigutakari, hríkari ella annar nýtari.

52. gr.

Tað sum fer fram undir skráselanini verður skrivað í gerðarbók, skrásefingarbókinu, sum landsstýrið lóghéimilar. Í heisi bók verða sorstakliga tilskilað öll sukurkeðv, allur viðókur og allar sáflargerðir. Verður ikki semja um ognar- ella hrúkaravíðurskiftini eimum jarðarluti viðvíkjandi, verður tað at viðmerkjá í skrásetingarbókinu, og traetu mál verða vist til meðfargongu sambær reglumum í 55. gr.

53. gr.

Einfuk av jarðarskránum við tilhoyrandi kortuppdráttum og fíritum úr skrásetingarbókinu sendur matrikulstovan sorinskrivaranum, sum á hesum grundarlagi förir tingbók hesari jörð viðvíkjandi.

54. gr.

Eftir áheitan frá jarðarráðnum, festara, leigutakara, hríkari ella ognarmanni, og fyrir rekning hausrar, skal matrikulstovan gera fullfiggjaða uppnáaling av viðkomandi jarðarluti.

55. gr.

Tá ein jarðarskrá við tilhoyrandi kortuppdráttum er send sorinskrivanum, stevnir lögmaður við almennari stevning, tríggjar ferðir lýst í Dinnmalaefting og Statstidende, við seks mánaðn ávurðing, til reftlar-gongu við Föroya rætt, öllum ið haya aðfinningar at gera imóti, at jarðargrunnum og í jarðarskránum fyrir avvarandi bygd innskrivaðir festarar, leigutakarar, hrúkarar ella aðrir verða fördie í tingbókina sum reftir handhavararar ella eigaarur av óheftari jörð.

I stevningini verður at tilskila, at hon veudir ster imóti öllum, ið haldtu seg haya ognarraeft, sum ikki er tilskilaður í jarðarskránum, veðhavararætt, hríksraett ella servitutrættindi yvir fóstum ognum har í bygdi, og stevningin skal áleggja teimum at möla fyrir reftinum við ognarskjölum, veðhavarabréyrum ella öðruum skjölum, ið greina kunnit málid, og endurrit um av stíkum skjölum sambær reglumum í 1. gr. í kunningerð nr. 35 frá 30. oktober 1940.

Matrikulstovan skal geva skjölunum átekning um, undir hvörjum jarðarumnumari avvarandi jörðin er skrásetti í jarðarskránum. Og hetta verður at tilskila í stevningini. Þisini verður at tilskila í stevningini, at jarðarskráin, við tilhoyrandi kortuppdráttum, liggar til skjals hjá sorinskrivaranum, á matrikulstovuni og hjá sóknarstýrinu.

56. gr.

Rættarmál, sum nevnd eru í 55. gr. verða viðgjörd sum vanlig rættar-gongumál.

57. gr.

I dómínum verður at nevna, at jarðarskráin skal vera grundartag undir tingbókunum, við teimum broytingum sum dómurin nevni.

I teimum málum, sum nevnd eru í 52. gr. 2. stýkki, ayger dómurin, hvör skal standa fyrir jörðini í tingbókini.

Jarðarskráin verður af ræftað sambart dómínum.

58. gr.

Kann maður samföru, at hami er ósekur i, at aðfinningar hansara ikki voru settar fram meðstundis sambart reglum í 55. gr., kann hann innan fimm ár frá dómínum hevja nýtt rættarmál fyrir egni rokaing móti honum, sum sambart dómínum stendur skrásettur í jarðarskránni.

59. gr.

I dómínum verður at nevna, at veðhavarabréy, sum ikki eru lögð fram undir rættargongun, eru dömd deyð og virðistleys at vera.

60. gr.

Ötreiðslurnar av jarðarskrúsetuini sambart hesi lög ber landskassiu. Landsstýrið ger avhlu við avvarandi myndugleikar um tu samusýning, sunn sorinskrivaraslovn skal hava fyrir at föra tingbók sambart reglurnar í hesi lög, og áselur ley gjöld, sum jarðargrunnurin ella einstaklingur verður at lata fyrir tinglesingina.

61. gr.

Jarðarráðið verður at senda umsókn um sundurbýti av einum jarðarnumnumari, ella um samanlegging av fleiri jarðarnumnumarum til eitt nummar til matrikulstovuna. Og umsóknini skal fylgju eitt tilmæli frá avvarandi sóknarstýri.

Hevir matrikulstovan ongar tekniskar aðfindingar at gera móli umsóknini, verður hon send sorinskrivarum. Sorinskrivarin skal koma og vísfa, af allir spurningar viðvikjandi möguligum hroytingum í veðhavararætti, brúksrætti, servituðsrætti, atgönguvegum og öðrum skyldum, sum hvila á jörðini, eru greiddir, soleiðis at eingi slik ivumál forða fyei tinglesingini av tí nýggja ella teim nýggju jarðarnumnumarum.

Hærast gevur matrikulstovan endaligt loyvi til sundurbýti ella samanleggingina.

Matrikulstovan avrikar arbeidið viðvikjundi uppámalum, markmásetan, uppdráttum og unnað tekniskt arbeidi, sum krevst. Þær gjördar broytingar í jarðarskránni verða síðani, við tilhöyrandi kortuppdrállum og atkomuskjólum, sendar sorinskrivarum til tinglesingar og til innaskrivningar í tingbókurnar.

Matrikulstovan sendur jarðarráðnum og avvarandi sýslumanni og söknars্যri boð um sundurbýtið ella samanlegginginu.

62. gr.

Verður ein bygd matrikulerad sambart reglunum í kgl. fyriskipan frá 15. juli 1931, sum broytt við lögtilingslög nr. 26 frá 31. mars 1949, gunga viðkomandi jarðir úr jarðarskránum, sum umrödd eru í hesum bólki.

63. gr.

Henda lög verður sett í gildi

Frá tí degi lögini fer gildi fara úr gildi 6. gr. í lög nr. 56 frá 31. apríl 1894 om afhændelse af tröer og grundstykker fra statens fæstegods þau Færöerne, lögtilingslög nr. 28 frá 24. apríl 1957 og atnars allar reglur, ið ganga innóli ti, sum henda lög fyriskrivar.

Viðm.:

Um uppskotið í hesum bólki, sum nevndin er sund um, sjá viðmerkingar í formælinum.

N. WINTHER POUlsen,

landstýrismáður.

/ J. DJURHUS

Skjal 1. Bráð frá Bónadafelag Föroya d. 9. december 1959.

Felagið loyvir sær fyrst at takka landsstýrinum fyrir höví at gevæ ummæli til fyrilliggjandi lógaruppskot frá millmuntigmevndini í búnadur-máluni.

Nevnd felagsins hevur viðgjört málid á fundi, og harafrat haya nevndarlimirnir hvör sær farið lógaruppskotið í gjögnum og gjört sínar viðmerkingar. Hetta er ikki fötuverk, men nevndin vil gera allt til less at fáa orðað viðmerkingar sínar sum broytingaruppskot til hvórja grein sær, su langt tað ber til ella förvær, men loyvir sær fyrst af gevæ eitt stutt ummæli til fyrilliggjandi broytingar í grundreglunum.

Tað eru serstakliga tveir spurningar: Ognverætturin til kongsjörðina og leigutraðirnar og væði á teimum.

Eftir gr. 8, stk. 1 (smbr. gr. 6, stk. 3 og 51, stk. 2) tykis! tað, sum aetlunin er at leggja ognarrættin til kongsjörðina og harvið einsini til leigu-tráðirnar undir jarðargrunnin eins og prestajörðin er tað og minnur jörð, sum er ella verður keypt fyrir jarðargrunnsins rokning ella dömd honum til eftir gr. 21 undir heimnum almenni jörð á föroyskum hondum.

Næst hesum tykist ætlunin vera at leggja væðið á kongsjörðini og leigutraðunum undir jarðarráðið (smbr. gr. 10, 16, 22 og 31) ottan höví hjá bóna ella traðarmanni at skjóta sini kaerumál til hægri, almenn vald, undanfíkið landsstýrið eftir gr. 8, stk. 3 og landbúnaðarstevnu eftir gr. 12, stk. 2.

Eftir gr. 10 (smbr. gr. 9) hevur jarðarráðið rætt at lata almenna jörð í festi v. m. og eftir gr. 16 hevur tað rætt at leiga út traðir og traðarstykkir, stykkir til urlagarðsbrúk, grundstykkir til húsagrundir, idnað-arendamál o. t. innan- sum uttangarðs ottan at spyrja bónan eftir (smbr. gr. 33 og 39 i jarðalögini frá 24. mai 1937 og m. a. úrskurð frá yvirlandbúnaðarstevnu frá 13. juli 1942).

Eftir gr. 22 hevur jarðarráðið rætt at selja burturuv almennari jörð til urlagarðsbrúk, grundstykkir til húsabygging, idnaðarendamál o. t. uttan at spyrja bóna ella traðarmann eftir, og eftir gr. 31 er jarðarráðnum heimilt at selja festara festigarð undir tilskilaðum freyrum, miðan traðarmaður eftir gr. 23 sum higartil kann kreyja ster leigufröð til keyps, tálð helmingur av hemni ee veltur, men undie tilskilaðum freyrum, har undir at jarðarráðið fyrisetur prisin við landsstýrisins góðkemning í hvörjum einstökum föri.

Hesar háðar broytingar í grundreglini fara ikki at stuðla framhinið í jarðahrúkinum, íf eftir hesum er eingin tryggleiki fyrir at bóni ella traðarmaður sær fruktírnar av sinum arbeidi og sinum rettindum eftir lóggávuni í festi- og leiguviðurskiftum.

Eitt sindur um frammihjáraettindir til almenna jörð á föroyskum hondum:

Eftir gr. 18 í lög nr. 174 frá 24. mai 1937 var lívsfesti lógfest á föroyiskum kongsgörðum, og harvið var eisini festiskyldan, sum ligið hevdi á teimum, aytikin (smbr. gr. 11 í somu lög).

Föroya hóndur mótmælti hesi broyting já, og í 1942 gekk samidómtur í sök: Vilhelm Seyer Hansen, Hvalthu, móti Föroyu Jarðurráð, hesar í lögfesting imóti. I hesum dómi er gjølla tilskilað, hvissu verið hevði við frammihjárettindum til festi eftir gomlum brúki nærskilt majoratum, sum tey voru í norðirlondum. Meng dömir eru um tað m. a. frá lögtingi og ríkisdegi (smbr. nr. a. rigsdragstidende 1830 II sp. 1778-7011 - B. 791-7072 - lands. 1893-91 sp. 359-61 -- 422-25 og B. sp. 3 -- lögtingstíðindi 1889 bls. 16 og 1893 bls. 12).

Eftir gr. 10 (smbr. gr. 9) skjýtur millumtinganevdin upp lívsesti sum hövuðsreglu, men við íi viðking, at eisini leigutraðir koma undir somu reglu sum kongsjörð, t. e. festitraðir undir vanligum festiteyrum, viðurskifti sum tingið mikid mælti frá frammánumdum traðarlögini frá 13.4. 1894, smbr. gr. 12 og 27.

Meira um tær einstakku greinirnar seinni.

Við lágvirðing
BONDAFELAG FÖROYA
P. á H e y g u m,
fm.

Skjal 2: Bræv frá Föroya búnaðarfelag d. 29. januar 1960.

Föroya búnaðarfelag hevur við tökk mótfikið til ummælis frá landstýrinum «Uppskot til lögtingslög um ymisk tilfök landbúnaðinum til frama», sum millumtinganevdin í búnaðarmálum hevur lafið úr hondum. Stjórn felagsins hevur gjört fylgjandi broytingar og viðmerkingar til hetta:

1 gr. 1 stk. 1 verður «og» sett í staðin fyrir «ella».

1 gr. 4 fellur uppskotið hjá J. P. Davidsen og Tr. Samuelsen burtur.

1 gr. 6 stk. 4 fellur orðaljóðið: «Er sölup. endumáls burtur og í staðin verður sett «Er sölupeningurin stórvegis hægri, emi tað kostur at útbúgva garðin lika vel aftur, kann gruninurin nýlu avlopið til onnur landbúnaðurendamál. «Broytingaruppskotið frá Tr. Samuelsen og J. P. Davidsen fellur burtur.

gr. 11 verður sum uppskotið hjá J. P. Davidsen og D. P. Danielsen. Tey seinnu fella burtur.

I gr. 12 verður 1. stk. hjá D. P. Danielsen, Jóhs. Stephanson og D. P. Danielsen óbroytt. Sum 3. punkt í stk. 2 verður sett «Tann, ðó festir, kann

íkki gerast skyldigir at lata meira hald enn ein tiggjumdepart av skurðseyðinum.» 3. stk. 1. punkt verður óbroytt, 2. punkt verður broytt til «Sigur sitandi festari festið frá sier, ella hann doyr utan at hava gjört aytlu sambaet 2. stk., skal niðaufyri standandi arvaraettur vera galdandi; Jarðarráðið hevir aygerðarrettin, men verður o. s. fr. og so alt nppskotis frá J. P. Davidsen og Tr. Samuelson.

Okkara viðmerkingar til gr. 12: Stjórnin heldur vera avgjört neyðugt, at hæði uppskotini verða sett suman, til better kann fyribyrgja, at óneyðing ósemja verður millum arvingarnar, og kann eisini tryggja barmleystun festara at kunna fáa festara til garðin í góðari tíð, tað vil siga, áðrenn garðurin verður órökktur av til at eingin arbeiskraft er.

I gr. 24 fellur broytingaruppskotis ljó J. P. Davidsen burtur.

I gr. 31 i stk. 2 fallur punkt 1 burtur og i staðin verður sett «Eigarin skal búgva á garðinum». Punkt 2 fallur burtur og i staðin verður sett: «Hevur ættin verið á garðinum í 50 ár, og hann verður seldur, so hevur ættin í somu raðfylgju, sum við kongsgörðinum, frammihjáreitt til at keypa garðin til vurderingsprís.» Punkt 3 fallur burtur og i staðin verður sett: «Garðurin hevir skyldu til at lata hagajörð til dyrkingar, so langt sumi garðurin eftir meting tolir at missa. Um semja íkki verður millum partarnar, kann málid leggjast fyribúnaðarsteynu við kerurætti til yvirbúnaðarsteynu.»

Punkt 4 og 5 verða óbroytt. Punkt 6 fallur burtur og i staðin verður sett: «Vil eigarin selja garðin aftur, hevur jarðarráðið rætt til at ljóða uppá hann Jayubjóðis öðrum, tú ið frammihjáreitunin í punkt 2 ikki verður nýttur.»

Punkt 7 fallur burtur.

I gr. 41 fallur broytingaruppskotis ljó Tr. Samuelson burtur.

F. v.
Th. Joensen
form.

Skjal 3: Breið frá Havnar traðarmannafelag d. 1. februar 1960.

Havnar traðarmannafelag, sum í lötfuni telur 75 límir, er einasta felag í landinum av þessum slagnum og roknar vit við, at better kentir av, at teir nógvin traðarmenninir úti á bygdinum ligga so spjaddir, at teir ikki sum vit hava hövi til af skipa seg í felög og hv ti, at vit her í Havn við

keypi av Álakershaganum singu möguleika til at sín traðir okkara vetrarfríðaðar fyrí sámuligan pening, so vit kunnu sín ágóðu fyrí tað arheiði, vit leggja í jörðina, hvat traðarmenn úfi um byggdirmar og leir traðarmenn her, suni haya traðir av eystara Húsagarðsfesti, ikki kunnu.

Vit rokna tí við at umboða aðalmál hjá öllum traðarmönnum í Föroyum við framberum av okkara krövum um at gera pláss í tí nýggju lögargávuni fyrí teimum, suni vilja leggja rygg til at velta okkara körgu jörð upp úr haga og ikki sunu nýverandi jarðarlög og her framlagda uppskot til lógaráhötur frá millumtinganevnini í búnaðarmálum, ið bert miða smóti at upplihaldla seyðahrúki í H skapi, tað nú hevir, og sí vil verða ein fann stórra orsókin til, at landbúnaðurin í Föroyum vil koma meira og meira til afturs.

Tað verður skotið upp, í «Formeli» hjá millumtinganevnini stykki 7, at minka um rættin hjá monnum til at fáa traðir innlagdar til upprykku og verður har sagt, at tað er tí, at fiskimaðurin oft meira og meira verður fiskimaður birlurav heila árið og soleiðis ikki meira kanu rökja traðarbrúkið.

Vit meina, at tað eru suni áður er ein stórra þaður av monnum, suni hvorki eru fiskimenn ella böndur og suni haya sitt starv á landi, ið haya stóran áhuga fyrí jarðarbrúki sunu frammihjá starv, tá ikki annað er at takast við og eru tað leir mennir, suni haya velt mest upp úr haga í nýggjari tíð og meina vit, at fann rætturin ikki mü skerjast ella takast frá teimum, men at teir heldur mega sluðlast, sunu tildomis við at teir fáa traðirnar vetrarfríðaðar fyrí 25 × ársleiguna, soleiðis sunu ásett var í lögini av 1886 og í lögini um keyp av Álakershaganum.

Vit vilja her royna at víst á, har vit ikki eru samdir við uppskoti til broyfan í lög nr. 174 frá 24. mai 1937 og vit haya bert tilkið tað við, suni vit meina hevir áhuga fyrí traðarmenn.

Annars rokna vit ikki við, at endalig viðgerð av lóggávuni fer fram, fyrr en hin parturin av jarðarlóggávuni, lög nr. 169, 170, 171 og 172, av 18. maí 1937, eisini eru viðgjördar, tá tær eisini haya okkara áhuga. Vit rokna eisini við at fáa loyvi til, seinni, í teimum nevndum sunu komu at haya jarðarlóggávuna til viðgerðar, at gera okkara sjónarmið gallandi landbúnaðinum til framu.

tilgrein 4.

I jarðarráðnum eru triggir límir. Lögtingið velur tvær og landsstýrið ein. Fyrí hvönnum lím verður valdur tilfaksmaður oftir somu reglum.

Starvstíðin verður fann sama sum fyrí hvört sitandi lögting.

Jurðarráðið velur formannin. Kunnu teir ikki einast, verður límu settur av landsstýrinum.

VÍÐ.: :

Vit meina ikki at búnaðarfelagið, sunu er felag samansett av traðarmönnum og böndum við gytmarkaðum alkvöðurtelli, kann velja manu í ráðið. Teir umboða ikki traðarmenn og böndur, tá háðir parlar haya sjálvstöðug felög.

til grein 16.

Stk. 2. er ónytligt, tā tað setur seyðabréuk framm um at velta upp fyr haga.

Stk. 3. er betur fyri traðarbréukid, um tíðin til at velta eitt hellársfóður (ca. 10.000 m²) verður sett til 30 ár.

Stk. 6. er avgjört ikki tíðarhóskandi. Hetta er júst tað suni tekur allan hugin frá mónum til at velta upp fyr haga og ger tað, at hann ikki kann fáa fulla nytlu av tí arbeiði, hann leggur í jörðina.

Tað verður skotið upp, at fram verður farið suni i lögini um keyp av Álakershaganum (tvingin vetrarsfriðing) og at útrakstur av neytum verður givin í so stórau inni, suni förvur er á.

til grein 24.

Stk. 1. Sölupeningurin fyri traðir verður settur suni i lögini fyri keyp av Álakershaganum ($25 \times$ leiguna = 100 kr. og tað samu fyri vetrarsfriðingina.)

til grein 27.

Meina ikki tað er rætt at skerja ognarrettin hjá traðarmönnum, suni ætlað er við hesi grein.

V i ð. : Samanber 27. grein við 31. grein stk. 3, nr. 6 i uppskotinum hjá millumlínganevndini.

til grein 34.

Erf stór afturgongd í mun til tað suni var i lögini frammamundan, (siggj grein 31, kapitel IV).

Kapitel IV, om erhvervelse af jord, er betur enn uppskotið, burtur-sæð frá neyðturviligum umsetingum og broytingum, suni koma av yvir-töku.

*V. bólkur.**Lán ár jarðargrunnum.**grein 40.*

Tanu gamla lógin frá 1937 miðaði mest ímóti at gevva lán og studning til smá (*mindre*) bréuk og hefur tað vist seg at verið ein skeiyleiki i lögini, at «Jordforbedring» og «Opdyrkning af rau Jord», ikki hava verið sett upp hvört sær.

Vit hava sjálvandi einki ímóti at stór bréuk eisini fáa studning og lán, men vilja vit loyva okkum af skjóla uppá, at tað verður sett upp so-leiðis:

1. til at stovun smærri jarðabréuk.
2. til at stovna onnur nýggj jarðabréuk.
3. til at velta upp úr nýggjum.
4. til jarðaúbhötur.
5. til nýggjur bygningar hjá jarðabréukarum.
6. til fjós, köstar, hoylóður, súrhoyggjbrunnar á smærri jarðabréukum.
7. til fjós, köstar, hoylóður, súrhoyggjbrunnar og seyðahlús á bónadögum.
8. til rakstrarlán til smærri jarðarbréukarar.
9. til kommunur til innkeyp av jörð.
10. til innkeyp av arbeiðsamboðum fyrir Telög til jarðarbréuk.

VI. bólkur.

grein 46.

Studningur verður veittur til hesi endomál:

1. til at velta upp úr nýggjum.
2. til jarðaúbhötur.
3. til köstar, landbrunnar, súrhoyggjbrunnar.
4. til úthegu um innlagda jörð.
5. til jarðarhlúksfelög, töð, kálk og arbeiðsamboð.
6. til niðursetumenn.

grein 48.

Studningur verður latið sum ásett í grein 55 í lögini frá 1937.

Sæð frá traðarmanna sjónarmiði hava vit nú ber roynt af visu á tey brek, sum vit meina eru í núverandi lögargávu og í uppskotinum frá millumfinganevndini hvat jarðarbréukinum viðvíkir og sunn vit meina, komandi nýggj jarðarhlóggáva má retta uppá, serliga við at skilja millum jarðarbréuk og seyðabréuk, um ikki alt jarðarbréuk í Föroyum skal koma meira til afturs ella fara heilt fyrir einki.

Auhars skulu vit laukka laudsstýrinum fyrir at haya sent okkum álití hjá millumfinganevndini til ummælis og vóna vit eisini í framtíðini at fáa loyvi til at gera okkara sjónarmið galdandi í feimnum nevndum sunn koma at haya lietta fyrir land okkara stóra mál til viðgerðar.

Virðingarmest

HAVNAR TRAÐARMANNAFFELAG

Juul Poulsen. *T. Sørensen.* *Martin Djurhuis.*

Hanus mið Höggadalsá. *Knud Petersen.*

